

உ

தும்.

கணபதிதுணை.

விநாயகபுராண சங்கிரகம்.

முகலாவது

உபாசனாகாண்டம்

திருநெல்வேலி ஸ்ரீ கலை ஆரீஸ், வெ

டிபாட்டி அச்சுண்ணாண்டி

சுராமரிநாதபிள்ளையால்

உபாசி

சுலலிபாநகர

அ. சிதம்பரநாதசுவிராஜரால்

பாலைவிலி

புது மக்கள்கு

சுந்தரேஸ்

ந. நரசைநாடி

ச. சங்கனா

இந்துபிரபாச அச்சுண்ணாண்டி

[வரு]

பரிபிஷ்டபாடது

பெரிய பொரு

செல்லா தகவல் துண்டிமரு கரு

ப. பாலபிடு

ச. சங்கனா

இதனில்

[வி]

தொகை தொகையிட, வீட்டு நாளாநாடுகள்

சமாளி, ச. சங்கனா, ச. சங்கனா

Copyright Regis்டரேசன் முத்திரை, யார்களை யுபாசி

[இரு]

ஓம் சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

~~பாடியுள்ளவை~~ சைவசமயாபிவிர்த்தி சபையின் தாபகரும் சைவப் பிரசாரணருமாகிய ஆர்ன்வாயில் வேங்கடசுப்புப்பொன்னை இயற்றியது.

மாவலவன் போன்மதிதது வண்டமிழ்முந் நீரளித கா
னாவலவன் மாசாமிநாதமால் — காவலற்கு
வெங்கிரக நோய்தீர விராயகபு ராணத்தின்
சங்கிரக மென்னுமமீர் தம.

குழிப்புச்சந்தக் கவி.

குழிப்பு.

தானு தானகன தான தான தந்தன, தானன தான தந்த தந்த
தானதன (தனதான)

சீரார் தருகயி லாச நீன்ப ரம்பபா, மாதவர் நித்த நற்ற வங்க டாஞ்செ
யு, மோரா வடுதுறை ஞான பாணு வென்றிட, வேதமீழ விகதை முற்று
ணாதது நீங்கரு, தேசார தருகிவ ஞான யோகி யின்பத, மேதொழு கசகி
யப்ப ினனு மேம்படு, (முனிமேனான்). [இ]

நா முடிவ முவி ராயி ரங்கவி, மேலும்வி ரிந்த யற்று மைங்கை
யாண்டுகை, மாணு ரினியபு ராண நானி லந்தனி, லேபெளி திறக ருத்த
ணாதது மாதநாகு, சேரா தரமொடு சீனி பாகு கண்டென, வேதவி னித்
த சொதக ளங்கு வாயததிட, (நனிநாடி). [வ]

நீரார் பொருளைச லானெல வேலி யின்குண, பாறனி லுற்று மிக்க
து ளுநதுறை, வாழுவோ னெமையுடை யாகு வாக னனகரு, னாகா னுத்
ததந னந்த மாஞ்செய, னேரே யடியயா காண வேசெ யுடகண, நாயக னா
து சித்தி யுமபல பூம்பக, (வருளாலே). [இ]

நேர்பா வொருபது தூறு மேல்வ ருஞ்செயு, ளாணி யற்றி மெய்த
த நன்பு சார்ந்தடு, சால்பா னுயர்கவி ராஜ கோசி தம்பா நாதன கைத்தி ரு
த்த லின்ப மேயந்தடு, நீராகணபதி மாபு ராண சங்கரா, நாமம தற்க ளி
து முந்தை நோன்புறு, (திறனாலே). [இ]

காரார் பொழிஞ்பல விச மாம ணந்தரு, வாலிகள் கைத்த லத்தி
து நாந்தகன், வாழா லயமொடு குல பாணி நம்பனி, தேதன மெய்தத
நர் சங்க மீத்தடு, காரேர் பவர்வதி மாட கூட முந்திகழ், வாகினை யுற்ற
க்கு யந்த தாம்பதி, (பெனவோது).

காமார் கடிமதி வீடு சிவை குந்தம், தாங்கு நூற்ற பிச்ச மன்கு ணம்பு
தி, நோகா கலெனொளி ராமி நாத சுந்தா, மாமுது லறபு ளத்தி நூறக பால்
கோடு, காகோ தாபதி வேத னாதி யொண்புல, கிவர்கெடுத்திட்டக் கிந்
து நேர்த்து, (பரிவோடே) [ஞ]

பாரார் புரிதவ மீது சானெ னுந்தக, வேபெறு மித்தி றத்து வந்த
மாண்புள, நூலா யிரமறு பாடுன டிரி டண்டென, வானசம வறச ரத்த தி
ங்க ளாந்தகா, நாலா வுறாபக லாதி யீசன் மண்டல, பூசையு னுற்று மத்தி
னங்க ளோங்கிய, (சுபவேனே) [ளா]

பாவா ணாகளவை காண வேய ரங்கினி, லேறிய தகதி வந்தா னீந்து
லாஞ்சடை, யோனா திருமுன மாவி நோத சம்பவ, மாமிது சித்தி முததி
பென்ற வானகதி, பாவ பூ வொடுதரு நாளு மோமி னனகுப, காரம திற
றி னொத்த தொன்றி யானொன, (வுலகீரே). [க]

திருகெலவேலி இரது கலாசாலை தமிழ்ப் பிரதமபோதகாசிரியர் தென்காசி
ஆண்டியா பிள்ளையவர்கள் குமாரா கனகசபாபதியா பிள்ளை இயற்றியது.

காமேவு பழமறைபா கமத்தினதன் வழிபரந்த புராணந தனன்றி,
சீர்மேவெச நூல்களினு மாராயநது கிறையநீறி செழிகக வுள்ள, கா
மேவு கருணையின லுலகுபய வெவவழியா நாட்டு கெனனாக, காமேவு
கடம்பொழியென சித்தினீர யகப்பெருமான கழற்கால கண்டு. (க)

கண்டதனைச சாணாகக் கோடலவ னிலீயையுபா சனைக போககைக, கொ
ண்டவற்றைப் பயின்றமுதக குறைபெனக குறிக்கொண்டு குலவு * வா
ழ்த்து, விண்டவணக டம்பொருளவாய பொருடலைவன விலங்கலலை நாடுர்
வேலை, பண்டவீனக காமணஞ்சோ வம்பொனமுடிச குட்டடவி நீருண
டாட்டு. (உ)

* வாழ்த்தும் வணக்கமும் உரைக்கும் பொருளுணர்த்தலு முணனுதாய், அறமுத
விய னாறபொருட பயத்ததாய, ஒப்பற்றலெகளை யுடைக்காய மலை கடல நாடு நகர்
பருகம் முதலியவற்றில் வளங்குறாகும், பணமுடிச்சல முடிச்சல பொழில்வி
ளையாட்டு புனலவிளையாட்டு உண்டாட்டி சிற வாய்ப்பாறு புலி என்றிவற்றைப்
புகழ்த்தலும், மந்திரம் அந் மேரசெலகை போ வென்றி என்பவற்றைக கூடத்தலுமா
கிய இவற்றாற நெடாப்பபட்டிச சருககம் இலயபசமுதலிய பருதியினவாய்க் கேட்
பொர் மதித்த விருமபு நெருக்கிய சுவையுள்ளாய புலவராதபுனையப்படுவன பெரு
ங்காப்பியம்

தண்டியலக்காரம் பொதுவணியியல் அ. சூ. சூதிரம், வச்சணத்தி மரண செய்யு
றியல் சூ, சூ, சூ, சூ, சூ செய்யுள் இவற்றாற்காணக.

மகப்பேறு தெல்கலவி மறைதூது மேற்செல்லப்போர் வயஞ்ச ருக்க, மிசுப்பேறு பாச்சவைமீ விருப்புபா வகத்துடனயா வையுமகி ளககி, யுதப் பேறு மண்டலத்தோர் புரிதவமே யீடுகென்ன வுரைத்துப் போற்றச். சுகப் பேறு பெறுமெனப் பொன்னுலகோ வாழ்த்தெடுப்பத் தொன்மை வாய்ந்து. (௩)

ஆய்ந்தவுப புராணத்துட் பார்க்கவத்தைத் துறைசைமுனி வரரின் ஞானர், தோய்த்தகச்சி யப்பனவில விநாயகமா புராணத்தைத் தொகயாப் பிட்டே, வாய்த்தககை கலலடையூச சிதம்பரண கப்பெயர்ப்பா வலன்சீர் செய்ய, வேய்ந்தடுமகி நாயகபு ராணசங்கி ரகமெனுப்பே ரியற்றித்தந் தான். (௪)

‡ முச்சங்கர் தழைநகரு * முருகவள்ளன் மாணவர்தம முருகர் வெற்பும் பச்சங்கர் திகழ்பாதி வடிவாபழம் பதிதாமப்ர பன்னி யாறு மெச்சங்கம் டுடையாற றிட டு முனிவர்க் குசவரசி லிங்கர் தாபித் துச்சங்கம் படுகடல வாய்ச்சிவபூசை செயுந்தலமுர் தொகக நாட்டில். (௫)

* சத்தமா காசுப் பாணைப் பூசிபபான படுகடத்தோர் தருணத் தாடை வைத்தவான் கனாவாய்வெற றையொடுநீ ராடலுமால் வெளவி யேக முத்தமு ரொநானின் முவசியயற் பாய்ந்துகலைய் முனைத்த நீரா னத்தரீ ருலகமெழு வனாமுககி யெனபபுகனன் எனாவாழ்ந் துள்ளரன்(௬)

கவகைமா பிணையுடையான் கமழ்குவனா நறுந்தொடையான் காள மேகச் செங்கையினன் சண்முகபூ பதிக்கனிஷ்ட பிதாவாகச் சிவை குண்டத் தங்கையின மகமென வுணாவெவாகருந் செளரிசிககு மறிஞ ரேறுய்த் தங்குபிச்சப பெருமானற் றுதையா நாமபூ ராத தக்கோன். (௭)

ஆரமா தரின்கிமுழற் றுணைவனா வுள்ளானல் ஸந்தர்நேபன் வாரமா யெவ்வுயிரகருந் தையபுரிநெரு சினன் மேழி வண்ப தாகைத் தீரமால் வேளாவிக்கா வேளாண்னைச் செங்கயிற்ச்சா சிறப்ப வேளங்கும் பாசமா பெரியவெ னப் புந்ஞ்சாமி ராதென்னும பாவல லோனே. (௮)

‡ முச்சங்கர் தழைநகர், முசுல, துடை, கடை, என்று மூவகைப்புகவர் தொகுதி சமையப்பெற்ற மதாரம் நாமம்.

* முருகவள்ளன் மாணவர்தம முருகா மேதபு, சராவேட்டுரிய சந்தனசலமும், அகத்தியற்குரிய பொதியாசலமும்.

‡ முனிவர்க் குசவரசிலிங்கந்தாபித்ததலம், விசுவாமிச திரரியற்றும் வேன்வீக்கு வி க்கின நிவிர்த்தியெய்த ஸ்ரீராமன் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை செய்து பூசைசெய்த தலமாகிய திருவிராமேச்சலம்.

* சத்திநாதர்கனாவார், அபிராமி, மகேச்சொரி, செளமரீ, காரணி, வாராசி, நூர் திராணி, காளிஎன்பவர்களாம்.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

ஊற்றுமலை சமஸ்தான வித்வான் புளியங்குடி முத்துவீரக்கவிராஜர்
இயற்றியது.

பூமருவு மிருபாகும் புகழ்மாதும் புகலிடமாத்
தாபருவி வளரநீதாங்குந் தமிழ்ப் பாண்டி ஈட்டி னுக்குண்
மீமருவு பொன் ஈகரும் வேட்குநலம் படைத்தசெல்வக்
காமருச் சைகுண்ட மெனுங்கவின்சேர் மாநகரான், (க)

கச்சைக்கென் பாவணிந்த கடவுளடி யைப்பரவு
பச்சப்பூ பதிச்சி நகண் மணியாக வேயிறந்தோன்
பச்சைப்பூர் சி. மெனிப் பரந்தாமன் பாலைநீடு
சச்சைப்பெய் நுகோறும் பூநாதன் நனக்கனுசன், [உ]

வேறு

திருநெல்வேலி நகையா பிசினிலக் கவுண்டாண்டுத் தியோகச் செல்வ
மருவியவிந் பனா முகன் வாய்மையினி லரிசுந்தரன் வள்ள லாகத்
தருகமலத் தாடசூரகரான் நன்கங்கா குலதிலகன் சைவநீதி
யொருபொழுது மறவாத சிவநேசன் நவமேலோர்க் குநன் செய்வோன் [க]

நாமினு தரவுசெய்வா நவைதீர வெனநவின்னற வரைப்பு ரந்த
பூமினு தனோபலிதா புனியினுள வுயிர்க்கன்பு புரியு நீரான்
காமினு தலமேழப்பூங் குழலிடைமு ரலர்விரும்பு கவின்சே ராகன்
சாமிரா தகனென்கப்பன் நயாதரும் சிலந்தை பொறைதழைத்தோன் [ச]

மாவடுவொன் றகசரமன் மற்றையொரு வடுவுமிலா வளஞ்சேர் சோலை
யாவடுதண் டென்கருநுவைப் பரவுச்சி யப்பமுனி யன்பு கூர்ந்து
நாவடுதன் காபதபாலா னவின்றவிக்கி னேசபுரா ணப்ப ரப்பாம்
பாவடுவொன் றுள் நுழ வாயிரச்சில லெண்ணெவரும் பரிவி னோ [ரு]

சங்கிரக மாபுனைத்தல் பத்தழகி லொன்றெனவே தனதுண் னாடி
மங்கலஞ்சே ராயிரசில யாப்பினெனவே வியிற்றகனகம் வழங்க நாட்டுந்
தங்கலணி சிவநேசன் சிதம்பரநா தபகவிசெங் கேறு தன்னு
வங்கதனைப் பாவையிடு வித்தமுதிற் சினிகறகண் டதுசேர்த் தென்ன [சு]

அதிகாசப பதிந்தநெல்லை நகர்க்குணபா லமுதவான் கங்கை யன்ன
முத்திச்சுவைந் திருநாமப்ர பன்னிரடு முளைத்த சித்திக் கணேசன் முன்பு
மதிமகனே மறிஞ்சுமுராஞ் செவ்வாயாற் பொருளமுதை வாரி யுண்டு
நீதிபுரிய வசங்கேற்றி னுனிருமைப் பெரும்பயனூந் துய்க்கத் தானே [எ]

திருநெல்வேலி மேலாதவிதி பல்லவண்ணம் பிள்ளை பவர்கள் குமாரர்
சிவராம பிள்ளை இயற்றியது

திருமகண் மணநக மருமததுப டைநதழாய்த-சாமங் கடநத தனிப்பெ
ருளு செல்வனு முருகுக்கொப புளிகு ப ளிமுன முட்டாட-டாமனாத தவி
சுறை மாமறைக கடவுளு - மண்ணினுட புஞ்சுதம வினமிசைப பறதது-
மடிமுடி யறிதற கருமைக தாய-சாசாம பூததுக கண்ணளி காயததுச-சி
வததுவங கனிந்த செழுங்கொடி படரும-பவார குன்ற ம துதிபதுக தவ
ளச-சுண்ணத ஹோநது த திகையா லெழு தாக- திரு மணி கிமிரது புழ
தியாட டயாதது-காமக குறோத வுர்பாப மோக மகமாற சரிய வனறனை க
னோந்து-வினையெனும் விததுண் மேவிப் பொலிசரு - மறமுதற கனிமூன் ற
ழிசர வுதிரததுக கனழக கூததாடு வேராக டுபபப பொல்லா-மணகருளு
குரவகு மயங்கி திரியும-பஞ் விடயப பஞ்சசசனை கடிநது சாலவுந திர
ண்ட சனுவெணை கோட்டான-மூர் மூர் பெய்மழ வேரொடு-பாகவி னுள்
ளவும பறறப பறிதது-வென்ற குமுறி விழுதசகுடியவ-ரனபென் றட
ளுகனை யினபொடு குவிததுப டசுதத வக கலா மிடக்களித துண்டு-மருண்
மத மழிந்திட வருணமதம பெய்ழிதகவா சிதக்க தணகாழத கறியிற றுவ
க்குறித்த காயினறியாந கைமையொடு பகைகது-வேயினறவனை விழை
நதுகுமு கிடநா-பொருகையத துபயிற பொருநத நுதுறையுட்-குறுக்குத
துறையிற குமர னிருநதாவ காகதப புறவி காலவயினடுவகிப்-பார்வயி
னீங்கிய நலவிருட பகைவனைச-சேனூற நிவந்த செழுமபொழில புக்குப்-
பயோகசப படக மொதுகைப பயபயங்க-துருவுவான போன்ற கடாவன்
றனைமாவ-கனியொடு மலைகோர கருமக மந்தி - காலவிசைத தெழும்படி
காலவிசைத தெழுகது - முகதுபூஞ் சினையொர முலைந்த மதுத்தளி சிந்
துபூந்துறை வாய சிந்துபூதுறை வாய - வேண்டுவார வேண்டிற றனைததை
யும வேண்டியாவ-கிண்ட வளி கதிசை பூண்டு கனிகஞ்ஞ - சித்தப் பெயரிய
தெய்வதக களிற்றின முத்திப பயகத முடிவருஞ் சோத்தியை-யுருகி வன்ப
ருளங்கொளப பருகுவான பிருகு பேசிப பிறங்கிய வடகட-சைகின ரியா
வரு நணுகரிததவின-விசையைிற சானற புலவாகண் மெச்சி - யுச்சிமேற
கொள்ளுங் கசுசியப பன்பகா-தெனகட வாய திருப்பாற கடல்கடைப்-பல
கலைத் கடலிற் பஹுறை போயகன் - மதியெனுங் கடைய மந்தா கிறீஇக் -
கடைந்தெழு மமிழ்தினைக கணிப்பில்சீர் கிராயக-புராணசங் கிரகமாம் பொ

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

ற்குடச் தனித்தன-னக்கரை யவன்சீர் சொற்களைபயிலும்-கொக்கரை குள
மே கோயிலாக கொண்டாள் - பாடுறு பழமறைப் பரசிவன் மைந்த-னாரு
ஞ் சீர்த்தியே நடமிடு நாவின்-ருவலயத் தரும்பெற்ற குணப்பெருங் கு
ன்ற- நச்சினர்க் கினிய நலநகரு சிறப்பிற்- பிச்சப் பெருமான் பெருந்தவத்
துத்தே-னேமி நாந் தனிகாக்குஞ் சாமி நாதத் தனிப் பெருந்தகையே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா கலை ஆட்சி கிளாகு டி. நெல்லைப்ப பிள்ளை
இயற்றியது.

சீர்கொண்ட கொன்றையஞ் செஞ்சடைத் தேவுமத் தேவினோர் பாவின்
வைகித், திருவருள் சுரந்துல லானமகோ டிகுடந்த செல்வியு மச் செல்வி
பால்,வார்கொண்ட வினைமுலைவி னமுதுறுகாசேயுமா மலயமமா தமிழ்முனி
வனு, மதவழியின் வழிதயரு மாசசெய மகிமைபெறு வளமைத்தழபாண்
டி நாட்டிற், பாரகொண்டவரியயனு மடிவரிய பாம டி பதிகன்பதி னுன்க
வற்றுட், பணையென்ன மறைதவ மியற்றறு திரு நெல்லையமப தியேன குணது
வைகு, பேர்கொண்ட மலர்கள் சொர் சித்தபூர் துறையிலுறை பெருந்தயா
மேகதர்க், கரியல்கரித மவன்முனமோர் கவிஞமா மணியரக கேற்றுத்தி
னைப்பார்வனை. [க]

மீமபெருந் பூதத்தி னுகன்ற விசசெக மனித்தமென் றெபர சிவனரிய
பொற் பாகுதா மதைசது சென்னிமிசை யணிகன்ற பிருகுமுனிவன்,செ
ம்பொரு ளுணர்ந்துகண் பதித்தருப புகழைத் திருநெல்வே வடமொழிகுனிற்,
செய்யபார்க் கவமெனச் செய்ததைத் தென்மொழி சிறப்பெய்த விரிசெய்யு
ளாற், கம்பமற் வன்பரற் குறுகச்சி யப்பனாக் கழறுமுனிவன் றுறைசை
யோன், கவிவோ டறைந்தனன் கத்தருவி நாயக்க கடவுளா சரிதமெனவே
யும்பரும பொற்றிட வுயர்ந்ததில் வுலகத்தி னுள்ளோர்க ளியாரு மெனினி
னோதியுணர் பான்மையரி தாவிருப பதுபற்றி யுவமனில புராணமிதனை[உ]

அருந்தவ வகத்தயன் றருமிலக் கணமெலா மமைவுபெற வான்பொரு
வெனு,மறமுதனு னகையு மளிகதிட வுளத்துறு மாவனீர் பெருகவெவரு
ம்,வருந்துத லீலாமலே பதியாதி முப்பொருளும் வாய்செவிய தாததேருவா
ன், வண்டனிப் பாகதோ கண்டெற மேனதோ மாங்கனி பலாக்கனியதோ,
திருந்தவா சிப்பவர்கள் கேட்பவர்கள் சொல்பவர்க் டெளிவுறச்சிற்றாடியிற்,
சேர்ந்தபொருள் சிறிதா யினும்பெரும பொருளதாச் செவ்விதற் காட்டுமா
போற், பொருந்துபு விராயபு ராணசங் கிகமாப் பொற்பயாத தினிகனித்
தான், புலவரே றுஞ்சாமி நாதத் தனிப்பெயர்ப் புரவலன் பூபாலனே. [ங]

சிறப்புப்பாடிகள்.

சர்த்தூர்த்தாலாகா சிறுக்குளம் கா தர்மோதரம் பிள்ளை

இயற்றியது.

பூங்கமலப் பொகுட்டி நெழில் பொருந்துபுலாழ் பொருளின் மறைப் பு
த்தே னுமபூந், தேனுகமழ்தண் ளெவநறுந் தெரியுயல் வருகடந் தொட்டே
வுந் தேடி, யாங்கிறைவன் முடியுமல ரடியுமறி தறகரிசா தலினல் வண்ண,
லோங்குதிருந் கயிலாய பரமபணீப் போ பெறறுலகக துறல்கண் டன்
னோர். [க]

கனியினரு டருதிருவா வடுதிறைவர் தெனமுறையே கச்சி யப்ப
முனியினுயா வடமொழியாம பார்க்கவபு ராணமகை மொழிபெ யாததிட்
டினியதருக தென்மொழியில் விநாயகபு ராணமென விசைப்ப மூன்று
தனையிட்டா யிரகதிருநாற் றிருபத்து மூன்றாகுந் தமிழ்ப்பா வாச. [உ]

சொறறதனை நனிசு நுகஞ்ச சங்கிரக மாகவிற்பச சுவையுந் தூய்மை, பெ
ற்றொளிநுஞ் சொறசுவையும் பொருட் சுவையுங் கவிச்சுவையும் பெருகச்
சொறுறா, பொற்றருவா வைகுண்டம் பூலோக கயிலையெனும் புரத்துவா
ழ்க்கை, யுறறவளள னெலவேலிக் கலையாபி சினிற்கவுண்டான் தெய்யோ க
த்தோன். [ங]

முத்திபடிந் கவாக்குகவுரு சிந்துபுந் துறையிலருண் முதிர்ந்து வாழுஞ்
சிகதிவிசா உகப்பெருமான செய்யமல ரடியிணையைக் தினமபூ சித்தே
பத்திரசமாநவாபு பழுததொழுது செழிசு கமனம் படைதத தூய்யா
னிததலமேற சுததசைவ வேளாள குலதலக நென்ன வாய்ந்தோன். [ச]

எண்ணரிய தனம்படைத்தோ னெனக்கினிய நண்பனென்கண் ணினை
நி கர்ப்போன், புண்ணியகண் ணியனுமைய குஞ்சுமர லுதவுதிருப் புதல்வ
னிர்த, மண்ணுலகெ லாம்புதழ்சாத தூவளாகப பிரமணிய மகிபன் றன்னே
க், கண்ணியமா மைத்துனனென் றெவருமகிழ்ந் திடவிதயன் கனிந்துரை
ப்போன். [ஐ]

கருதரிய தூல்பலவும் † வெள்ளியுஞ்செம் பொன்னுமெனக் கற்று ணர்ந்தே
பருவாவி லாதமதி படைநதுயர்ந் சாதுசங்கப பழக்க முள்ளோன்
மருமனறுந் குவலையர்நா மருமனக நிகாகவீரோ மரும னோங்கு
மிருநிலமெ லாமதிககுஞ் சாமிகா தக்குரிசி லெனுமிக் கோனோ. [ஈ]

† வெள்ளியுஞ்செம்பொன்னுமென்பது ஈண்டுக்கிராமப்பிரகஸ்ப
தியுமாம்.

முற்றுப்பெற்றன.

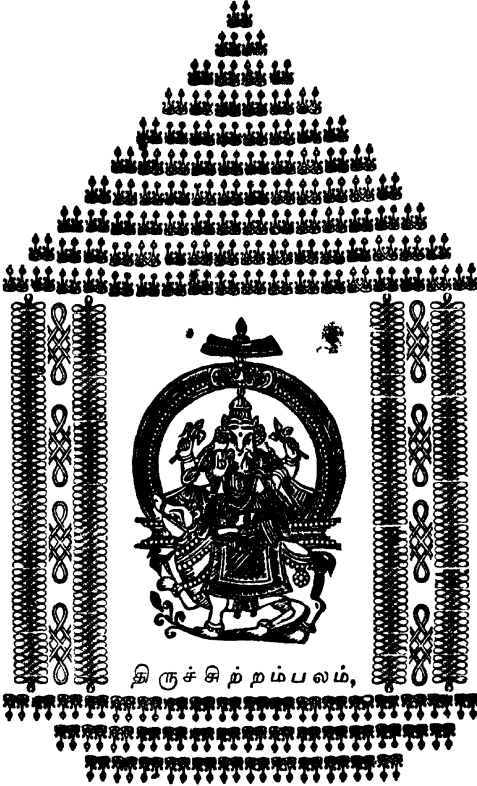
படலபந்தி.

நகம்	உபாசனாண்டம்	பாடல் எண்ணம்.
உ.	பாயாம்	யுக
சு.	திருநாட்டுப்படலம்.	சுயிஉ
யச	திருநாட்டுப்படலம்	சுயிச
யக	சிந்துபுத்துறைப்படலம்.	சுயி
உயச	வியாசநாசனைப்படலம்	உய
உயக	சோமநாசனைப்படலம்.	சுயிசு
சுயிச	மூவநாசனைப்படலம்	யிச
சுயிச	திருமணப்படலம்.	எயச
சுயிச	வீண்விவாசனைப்படலம்.	ய
சுயிச	வீமநாசனைப்படலம்	சுயிச
சுயி	உருக்கமாங்குசுநாசனைப்படலம்.	சுயிச
சுயிச	கிருச்சம+ஹபாசனைப்படலம்.	உயச
சுயிச	விமலநாசனைப்படலம்	சுயிஉ
எயச	சுதர்சனவிதாசனப்படலம்.	சுயிசு
எயச	சங்கதசுதாசனவிதாசனப்படலம்	சுயிச
யச	காசிபாழாசனவிதாசனப்படலம்.	யச
இலீலாகாண்டம்.		
ச	உகந்தாண்டம் நிருவதாரப்படலம்	எ
ச	உகந்தாண்டம் நிருவதாரப்படலம்	சுயிச
ச	கண்ணாநிருவதாரப்படலம்.	சுயிசு
யச	விசுநாசனாநிருவதாரப்படலம்	உயச
யச	மயூரேசனநிருவதாரப்படலம்.	சுயிச
உயச	பித்தியமயூரேசனநிருவதாரப்படலம்.	சுயிச
யச	பாலசுந்தரநிருவதாரப்படலம் இரண்டு {	சுயிச
சுயி	தாமகேதுநிருவதாரப்படலம் {	உயச
சுயி	கணேசனநிருவதாரப்படலம். இரண்டு {	சுயிச
சுயிச	கணபதிநிருவதாரப்படலம்	சுயி
சுயிச	மகோதகநிருவதாரப்படலம்	சுயிச
எயச	துண்டிவிநாயகநிருவதாரப்படலம்	உயச
எயச	வல்லபகணேசனநிருவதாரப்படலம்.	சுயிச
யச	வசந்தோதசனாசனைப்படலம்	சுயிச

மு ப் நி ன் று

இவற்றுள் தலம் தீர்த்தமழர்த் திவிசேடங்கள் அடங்கிய சிந்துபுத்துறைப்படலம், வுழிபாட்டினியல்பு அடங்கிய வசந்தோதசனாசனைப்படலம், என்னும் இரண்டு மல்லாத மற்றைப்படலங்களுள் புராணவிரிவின் தொண்ணூற்றொரு படலங்களுயர் தொக அடங்கியிருத்தல் புராணசங்கிரக மாதவின் என உய்த்துணர்க.

உ
ஓம்
மஹாக்ஷபத்ரி துணை.

விநாயக புராண சங்கிரகம்.

காப்பு.

எழுசர்க்கழிநெடிலடியாசிரி: ிருத்தம்.

திருவந் பொருளை நதிவயிற் சிறந்த உதையுந் துறைதிகைக் காஞ்
சேர், குருமணிக் குயர் *கொக் ககாக்குள நகாசீர் கொழிப்பநேர் னோக்கி
வீற் றிருக்கு, மொருமருப் பிறைதாட் டீணையவன் புராணத் துறுபொருட்
பாட்பெளி துணர்பாப், பொருடொகத் தொதொட் டீணையதா வெணக்குப்
புணர்த்துநன் மொழிபொருட் புணர்ப்பே.

* கொக்கா-சங்கு.

பாயிரம்.

வாழ்த்து

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதமும் வேள்வி தானும் விளங்குக காந்து மேகம்
பூதலம் வண்மை மல்கப் பொழிகவா நெடுபைங் கடவு
மாதலெய் துகநா னாளு மறம்பொரு ளின்பம் பல்க
மாதவஞ் சைவ டோங்க மன்னன்செங் கோன்மை வாழ்க. (க)

நூற்பயன்

எண்சீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

திங்கண்முடிப் பரம்பரனார் வழிபா டாற்றுஞ் சித்திவிநா யகர்சரிதச்
சிதம்பை யன்பு, பொங்கிமன மகிழ்ச்சியுடன் படிப்போர் கேட்போர் பூசிப்
போர் நினைப்போரெண் போகஞ் செல்வர், தங்குமனை மக்கள்குற்ற மகலா
தெய்தித் தனதனைநேர் பவராய்ப்பூ தலத்து மன்னி, யைங்கரான ருல்கினிற்
சென் றவர்ம லர்த்தா ளகலாப்பே ரின்பமுநன் கடைந்து வாழ்வார். (உ.)

கடவுள் வணக்கம்.

பரமசிவம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

திருமறு மார்ப னாதி தேவரு மருத்தி மீக்க
ரொருசிவ போகந் தன்னை யுபாசிப்பார்க் கருள வேண்டி
யருளொரு மேனி கொள்ளெம் மண்ணலார் செம்பொற் பாதத்
திருவிவன் மலை சாத்தி யிணையிலே நிற்புந் துய்வாம். (ங.)

பராசத்தி.

சத்தியா நாமத் தாலே சராசர மனைத்தி னுக்கு
நித்திய போக நல்கி நிலவுதற் பாதஞ்சுச் சார்வான்
சித்தியார் ஞான நல்குந் திருவருட் சத்தி தன்னைப்
பத்தியா னினைந்து மேலைப் பவவினைத் தொடக்கை வெல்வாம். (ச)

சித்திவிநாயகர்.

வேறு.

பைபரா வரைக்கசைத்த பசுபதியா பெத்தொழிலும் பயப்பிப் பானாய்,
மெய்யரா மன்பருளங் கோயிலா வெஞ்ஞான்று மேவிப் பக்கந், தையலா
*நிருவருந வாழ்சித்தி விராயகனார் சதங்கை யார்ந்த, செய்யதான் மலர்நினை
ந்து வருவினைக ளெனைத்தனைத்துந் தெறுதல் செய்வாம். (ரு)

ஓருவர்-சித்தி-புத்தி-என்னுஞ்சத்திகள்.

சுமாரக்கடவுள்.

அமர்தமக் கனவாதந் துயரியற்றுஞ் சூர்முதலா மவுண் ரீட்டஞ், சமா
ரிடைச்சென் றறமுடித்துச் சதமகனுக் காகநல்குஞ் சத்தி வேலோ, னிம
யவனாக் கிறைபுதல்வி தனம்பருகிக் ஠குடிலையத்த மிறைவற் கோதுங்,
சுமரகுரு பரப்பெருமான் பொன்னடியெஞ் சென்னியிசைக் கொண்டு வாழ்
வாம். (சு)

நாமகள்.

தேமாமோ தகமுகக்குஞ் சித்திவிநா யகர்சரிதத் திறனார் நாராம், பாமா
லை தொடுப்பதற்கு வேண்டுமுப கரணமெனும் பழுதில் சொற்க, ளாமா
நீநால் வகைமலரென் னாவின்மலர் தரவார்தந் தருளு மம்மை, நாமானன்
னமார்பொன் னளினமலர்ப் பதந்துதித்தெந் நாளும் வாழ்வாம். (எ)

திருநந்தி தேவர்.

திருக்கையிலை தன்னிலைங்கோன் மறைப்பொருளை யுணர்த்திடுங்காற்
றோகி லாள்போ, விருக்கையிலை பையையிலை மகளாகச் சபித்தலறிந் திலை
கங் கைக்கொண், முருக்கையிலை பெய்குகற்குந் தனக்குமல்வா றுணர்ப்ப
முந்நீர் மூழ்குந் ஠நீர்ப்பத், தருக்கையிலை பெனவிடுத்தா லையக்கடையுற்
றோம்புநந்தி தாள்கிந் திப்பாம். (அ)

முதலிழுவர்.

*கம்பந்தந் தளப்பரிய பிறவியெனுங் கடலினிடைக் கட்டுண் டோங்கு
கொம்பந்தம் பிடியிலர்போ லிறந்துழன்று கொடுநாகிற் குறுகு மாக்கள்
வெம்பந்த மறுக்கும்வகை செந்தமிழி னுல்வேதம் விரித்த ஞான
சம்பந்த நாவையை சுந்தரரா மடிகளடி தலைமேற் கொள்வாம். (க)

திருவாதவூரர்.

கருவாதை தீர்வடையத் திருவால வாயுடையான் கழற்கண் வைத்த
வொருவாத வார்வவழிப் பரிபாகம் வந்தடுப்ப வுபமை யில்லான்
குருவாகி யோர்வருளப் பெருவாழ்வு குருந்தடியிற் கொண்ட தொண்டின்
றிருவாத லூரிரு மருவார்செம் மனையெஞ் சென்னி சேர்ப்பாம். (ஓ)

சண்டேசுராமற்றை நாயன் மாறும்.

வண்டேறு மலரளக வரையையன் றிருமகடன் வரம பாகங்
கொண்டேமம் பெருகவர மளித்தபிரான் றிருவருளுட் கொண்டு தாதை

† குடிலையத்தம்-பிரணவமந்திரத்தின் அருத்தம்.

* எால்வகைச்சொல்-இப்பற்சொல்-திரிசொல்-திசைச்சொல்-வடசொல்.

‡ சுர்ப்ப-இறைவன் வலைஞவடிவுடன் வீசியழுத்தவலைக்குட்பட்டது.

* கம்பி ஠் சுந் எ-கழைக்கும்-கயிற்றுக்கும்

விண்டேகத் தாளெறிந்து விண்டுவுமுன் காணாத வியன்றாள் கண்ட
சண்டேசர் பாதமொடு திருத்தொண்டர் பாதமுநந் தலைமேற் கொள்வாம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆசாரியர்.

திங்கள்வழிச் செழியனுக்குச் செங்கோன்முன்னியந்த செயலாற்செங்
கோன்மடமாத் திகழரிய நாமந், தங்கு *சிலா புரிவளர்சத்தியஞானி யாசான்
சந்ததியாய்த் தனையடைத்தோர் தம்பவத்தை யெல்லாம், வெங்கனவி யவனி
யிருள் வீட்டுதலை யேய்ப்ப வீட்டியருண் மெய்ஞ்ஞானவிளக்கமுளத் தேற்
று, மெஞ்ஞவன் கவியான சுந்தரதே சிகன்று ளிதையமல ரிருத்தியிடர்
சிதையவடர்த் திடுவாம். (௨௨)

முன்னூலாசிரியர்.

ஐஞ்சியப்ப முடிக்கணிந்த விதையா சானு பெய்தியிரு வினையினெப்
பேய்ந் திடல்கண் டந்தா, ஞ்ச்சியப்ப லான்மேலாச் சிரமத் துற்றவ் வுமா
பதிதன் புகழையென்று மோவா தேத்த, மெச்சியப்பன் மொழிப்பபொ வி
னத்தால் யாத்திவ் விநாயகமான் மியம்பெருக விளக்கு முன்னூற், கச்சியப்
ப முனிவானு வடுது றைக்கோர் கதினொன்சொல் புகழினன்றாள் கணிந்து
ட்கொள்வாம். [௨௩]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அவையடக்கம்.

ஈசல்புள் ளரசை நேரா வெழுதனேர் தருமே ரம்பன்
மாசகல் புராண மல்க வகுத்ததை யான்றோ குத்துப்
பேசயாப் புறுத்த லேனும் பெரியவர் கொள்வர் யார்க்குந்
தேசரு ளொருகோட் டசன் றிருப்புகழ் கொளறேர் வுற்றே. (௨௪)

தால்வாலாறு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்துசேகரன்று னளினமென் றவிசற் கிசைப்பமுன் னவனிடம் வியாசன்,
புந்தியார் தரக்கேட் பெய்பிரு குவுக்குப் புகன்றபின் சோமகார் தப்பே,
ருந்துவேந் தனுக்கன் னவனுரைத் திடலாற் பார்க்கவ மெனப்பெய ருற்றுந்
தந்திமா முகன்சீ ரமைதலா னுமங் கணபதி புராணமாச் சார்ந்தும். (௨௫)

* சிலாபுரி-கல்லூர் என்னும் பெயருடைய ஓர் நகரம்.

§ இச்சியப்பமுடிக்கணிந்த-இறைவனைண்ணர்செய்ய இச்சித்தகங்கையைச் சூடிய.

வடமொழிப் படியா நிருசகத் திரமா வருகார் தத்* துப புராணத்
துடனுறை தருமிச்சரிதமெண் டகுசி ரோங்குறு தொண்டைகன்னாட்டிற்
படிபுகழ் சென்னைப் பதிப்பிர சன்ன விராயகர் திருவருட் பங்கா
லடைவொடு திருவா வடுதுறை பெனுமா தினம்வா முடிகள்பற் பலருள்.

இலக்கணக் கச்சி யப்பன் னும மியைந்தமா முனிதமி ழியலாற்
றுலக்குபா சனையே யிலையே பென்னத் தொகுமிரு காண்டமாப் படல
விலக்குதொண் ணூற்றென் றுவிரு மூன்ற யிரத்திரு நூற்றிரு பதின்மு
நிலைத்திரு விருத்தத் தமைத்தன னுமம் விராயக புராணமா நிறுவி. (௮௭)

அனையதொல் புராண விரிவினைப் பரிவி னுப்பவ ரிருக்கவே னையாதம்,
மனநிலைக் கெளிதாச் சுருக்கயாப் பினதா வகுக்க வெண்மதியின் முன்னுத
லும், புனைபுகழ்ப் பாண்டி நாட்டினெல் வேலிப் பொன்னகர்ப் பாங்கமர்
பொருளை, பெனுநதிச் சிந்து பூந்துறைச் சித்தி விராயக ரினிதருள் செய
லால். (௮௮)

சொற்றிடத் துணிந்தேன் விராயக புராண சங்கிர கப்பெயர் தோற்
றிச், சிற்றறி வினனின் தூலையீண் டதனும் நென்னவ னுடுநெல் வேலி,
நற்றிரு நகராஞ் சிந்துபூர் துறைசேர் தாம்பிர நதிவளஞ் சிறிது, கற்றவர்
முனங்கற் நனசொலி மிக்க கொளன்முறை பெனக்கழ றுவனால். (௮௯)

பாயிரமுற்றுப்பெற்றது.

திருநாட்டுப்படலம்.

அறசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உலகமீன் நவகை யீன்றெம் மொருமுதற் கிருமணத்தி
னிலகவீய்ந் தணிமு டிச்சூட் டய்ந்தா சீய்ந்தாள் வித்து
நிலவுமம் முடிபோற் சூடு நெடுமதி ஊரில் வந்த
வலகிலசீர் மன்ன ராட்சிக் கமைந்தது பாண்டி நாடு. (௯)

வண்டமிழ் நாட்டு ளொண்டா மரையுறை பயனு மாலு
மண்டரு மறியொ ணாதா னமுலுரு வுடையா நெல்லாங்
கண்டளித் தழிப்பான் நேவர்க் காத்திடக் கடவி னஞ்ச
முண்டவன் பண்டை நாடா வுறைவது பாண்டி நாடு. (௧௦)

* உபபுராணத்துடனுறைதல். பதினெண்வகையுபுராணங்களுள் பதினெட்டா
ம் எண்ணத்தாக இருத்தல்.

கத்துசத் திகளில் *வாணி நாற்பதோ டிருநான் காய
சுத்தவக் கரங்களான்றோர் தொகைகளாத் தொக்க சங்கத்
துத்தமப் புல்வாசெய் மூமாபதி தமிழோர் நீரால்
வித்தகக் கலாபி டப்பேர் மேயது பாண்டி நாடு. (௩)

சதுமறைப் பெருநீர்த் தேர்வான் ருபதர் விரும்பச் சென்னி
விதுமறைத் தாசா னென்ன விமலன்மெய்க் கலைவி ரித்துப்
பதிபசு பாச மாமும் பகுதியின் பொருள் விளக்கிக்
கதியரு ளாடல் செய்யக் கஞல்வது பாண்டி நாடு. (௪)

கலிப்பா.

நீலவாய் கடல்பார்து நிலந்தெறுமோர் கற்பமதி
லேலவாய் குழலுமைகோ னிருக்கரசங் கணவரவான்
ஞாலவாய் மதுரையின்மன் னகர்வரைப்போர் தாச்செய்திரு
வாலவா யெனுந்தலமு மமைந்திருப்ப திந்நாடு. (௫)

காப்பனா ராவணகொள் கண்ணனெனக் கமலனெனப்
பூப்பனா ழியினிலா னெனவனைத்தும் பொன்றுவிப்ப
னாப்பனாற்றமிழ்மறை நால் வருக்கருள்வா னயந்ததிரு
வாப்பனா ரெனுந்தலமு மகத்துடைய திந்நாடு. (௬)

அரங்குன்ற னுளமலரென் றமர்ந்தநியாப் புன்சமையத்
தூங்குன்ற *வுலமலரா வுவந்துட்கொண் டெறிந்திடுபுத்
தூங்குன்ற கவினாள்வான் றருகுகன்றத் தியைக்கொடிருப்
பாங்குன்ற மெனுந்தலமும் பாங்குநா திந்நாடு. (௭)

பாடகத்தின் றொட்புதலைப் படலினியன் மறைகோப்பச்
சூடகச்செங் காத்துமையா டீணைத்தனத்தி னமுதுண்டா
ராடகப்பங் கயமலர்க்கை யால்கிடமே டளித்ததிரு
வேடகப்பண் பிபைதலமு மினிதுடைய திந்நாடு. (௮)

அடுங்கும்ப மத்தகமா வுரிபோர்த்த வராப்பணியா
னெடுங்குங்கற் பார்த்தத்தி லோருருவாய் நிறைநிறன்காட்
டிடுங்குன்றி தொத்தெனல்போ விலங்குபிரான் மலையதிருத்
கொடுங்குன்ற நற்றலமும் கொண்டிருப்ப திந்நாடு. [௯]

* வாணிநாற்பதோடிருநான்காய சுத்தவக்கரங்களான்றோர்தொகை- ஐம்பத்தோர்
அக்கரவடிவின்னாகிய சரசுவதியின் கூடான நாற்பத்தெட்டெழுத்து நாற்பத்
தெட்டுப்புலவராகவடிவற்றுச் சங்கப்பலகையினிருந்தவர்கள்.

* [உலம்] சாக்கிய நாயனார் அந்தரங்கப்பதியினெரிச் சகல்.

திருநாட்டுப் படலம்.

பொருப்புத்தாக் கியவாக்கன் புகழ்ந்தேத்த வாமணித்தா
 னிருப்புத்தான் புயவேட னெச்சிலுண்டு மருந்துறக்கன்
 செருப்புத்தாள் பட *விலக்குச் செயன்மகிழ்ந்துங் கதிசேர்த்தான்
 றிருப்புத்தா றொலுந்தலமுஞ் சிறந்திருப்ப திந்நாடு. (ய)

கனவாய்ரீங் கில்வாழ்வைக் கழித்திறைவன் கழலடைவா
 மெனவாயி னீரகற்றி யமுதுண்ணு மெகினம்போன்
 முனவாயெய் தியவினைநீத் தருளடைந்தோர் முன்னுதிருப்
 புனவாயி லெனுந்தலமும் பொருந்தியுள திந்நாடு. [யக]

தருவிரா மேனியீர்கா விலங்கைமன்னைத் தாசாதி
 செருவிரா மேசிகைத்த தீதகலச் சிவலிங்க
 மிருவிரா மேசானென் றிசைத்திறைஞ்சி வரம்பெற்றார்
 திருவிரா மேசாமுஞ் சேர்த்திருப்ப திந்நாடு. (யஉ)

ஆடாணை யிவர்பரியா வமைத்தானொன் முனிவருய்க்கு
 டீமாடாணை மழுவுவனக்கொள் னாம்முகத்தான் வெள்ளிமன்றி
 லாடாணை வனாவெவிரண் டறவோருக் கலதுதிரு
 வாடாணை யெனுந்தலமு மமர்ந்திருப்ப திந்நாடு. (யக)

ஏனப்போர் கோடணிந்தார் சுந்தார்தம் மெழிற்பதிசெல்
 வானப்போர் முடிக்காணை யாய்க்தோன்றி வரச்சொல்லாற்
 றானப்போர் காணையார் கோவிலெனச் சாற்றுதிருக்
 கானப்பே றொலுந்தலமும் கவினவுடைத் திந்நாடு. [யச]

நாவணங்கு மொழியினள் பொன் னணையான்பால் வாதமுற்ற
 மாவணங்கண் டிடுகனகத் தால்வடிவை வகுத்திடச்செய்
 தேவணங்கொ டிறைதலமார் தென்மதுரைக் கடுத்திருப்
 புவணங்கொள் பெயர்த்தலமும் பொற்பவுள திந்நாடு. [யடு]

விழியலகற் றுறுசுடர்சேர் விமலன்விதி யிகழ்ந்துளற்றார்
 பழியலகைப் பிறப்பினாய்ப் பார்வைக விறந்துபிறப்
 புழி டீயலகற் றிழிதிணையா யுறவிசுழா ருளற்றுதிருச்
 சுழியலெனப் படுபதியுந் தொக்கிருப்ப திந்நாடு. [யசு]

* [இலக்குச்செயல்] திண்ணனார் முன்னொருகண்ணைப்பறித்துத்திருக்கானத்தி
 யீசனாது திருவிழியில் அப்பியபின் மற்றொருகண்ணையும் அவ்வாறப்பறித்து அப்பச்
 குறித்தகாலத்தன் செருப்புக்காலால் அவர்திருவிழியில் அடையாளமாகவைத்தது.

§ ஆடாணைமழுவுவனக்கொள்-மழுவைப்பயிலும் படைவாகக்கையிற்றென்க.

† அவகற்றிழிதிணையாயுற-புலமுதலிய அளவில்லாத அஃறிணைவருக்கங்கனாய்
 ப்பிறக்க.

பொற்றூல வியமோவப் பொதுவில்லிண்ணோர் தொழுவிலென
பெற்றூலத் தனக்கிரந்தார் பெட்டினுண்டா ராமுனிகை
பொற்றூலத் கமைத்துயர்பூ சனைமகுடத் தோங்குதிருக்
குற்றூல மெனுந்தலமுங் குலவவுள திந்நாடு. [௧௭]

சொல்வேறா காப்பொருள்போற் றொகுமுயிர்க்குள் ளுயிரானேன்
செல்வேகத் தொடுபொழிந்தோ டவுஞ்செந்நெ ன்னைந்தோடா
†தெல்வேவல் பொருவவரம் பிழைத்தோம்புமெந்தைதிரு
நெல்வேலி பெனுந்தலமு நிதியுறுவ திந்நாடு. [௧௮]

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

இவைகொலோ வின்னு மிந்நாட் டெய்துவை பவங்க ளுண்டா
னவதிருக் கயிலை யோடு நவதிருப் பதியுந் தங்குஞ்
சிவமமர் தருபூ லோக கயிலையுந் திருமால் வைகும்
புவனிலை குண்ட மென்னும் புரியுமோர் வயிற்பொ ருந்தும். [௧௯]

ஆதலா லெந்நாட் டிற்கு மதிமகத் துவம்பொ ருந்து
மீதலான் மாதர் கேள்வர்க் கினியராய் மைந்த ரீன்றோர்க்
கோதுரீ னெறிய ராய்ச்சு முழாக்கலன் பினராய்ச் சைவ
ரீதியா சாரம் பத்தி நிகழறந் தவத்தோ டோங்கும். [௨௦]

கலிநிலைத்துறை.

குறிஞ்சித்திணை.

இந்த நாட்டினுக் கெழின்மணி முடியதாய்ப் பொருளை
யுந்தி வைத்தகைக் குறுமுனிக் கோங்குமா லயமாய்ப்
சுந்த ரத் *திரு மகண்மகன் நேர்தொகு மிடமாய்ப்
சுந்த முத்தமிழ் மணத்தொடோங் கியதுதண் பொதியம். [௨௧]

சித்தி பெட்டையும் புரிந்துமு வுலகினுந் திரிவோர்
†முத்தி ருக்கையு முருக்கிமோ னத்தினின் முதிர்வோர்
சத்தி பத்தனை நினைந்துதத் துவச்சிரந் தனைத்தேர்
மெய்த்த வத்தவர் மேவியிற் றிருப்பதவ் விலங்கல். [௨௨]

காவே லாங்கனி மதுக்கலந் துந்தியாய்க் கதுவப்
பூவெ லாஞ்சரும் பிசைசெயுஞ் சிங்கையாம் புரத்தி

† கயிலைவன்பொருவ-வெயிலிற்சாய்ந்துசெய்வெல்லொப்ப.

* திருமகண்மகன்நேர்-இலக்குமியின்மகனாகியமன்மதனதுதென்றற்றேர்.

† முத்திருக்கு-காமம்-வெருளியயக்கம்-என்னுங்குற்றம்.

தருநாட்டுப்படலம்.

லாவி நாயகி யாமுலோ கம்பிகையுடனே
பாவ நாசமுர்த் தியுஞ்சார் பாவவீற் றிருப்பார். [௨௩]

ஆதி யீசற்கார் தொடைமறைத் தோரஞ்ச் சகன்றன்
றாதி யோதிக்கீயர் திறைக்குரல் கிணன்சிகை தகக்கன்
டேக மாத்தண்டஞ் செயச் சீசடைத் திலிங்கமென் னலுந்தோர்
போதவ் வாறுற்ற பிரான்சிவ சயிஸீமோர் புடைத்தாம். [௨௪]

மங்க ளச்சிவ மதுகங்கை சண்பகா டவியேர்
பொங்கு மாகட நிகழ்வட வருவிமா புனிதர்
தங்கு சித்திர நதியெனுந் தீர்த்தம்பொன் றாரம்
பொங்க யக்கொடு முடித்திரி கூடமும் பொருந்தும். [௨௫]

வரும் லைக்கரி யுரித்தமுக் கணாமீகன் வாணோர்
பொரும லைத்தவீர்த் தருள்செயப புகழ்மிகு ரூனாச்
செரும லைத்தவ னினத்தொடு செறுத்தவன் மகிழர்
திரும லைத்தளி மகிமையுஞ் சிறந்ததவ கொருசார். [௨௬]

மாறின் மந்திளோச் சுரநகர் வாழுமோ மீசர்
வீறு கங்கையை வெளிமண மியற்றியன் னவறறோர்
கூறு வேணியிற சேர்த்தொரு கூறறையாத திளைப்பே
சாற தாகென வதுவரு வயிரவ மலையும். [௨௭]

கருமை யேந்திய கண்ணியாளு சேனையைக் காண
வருமவல வானரத் தலைவன்வா ளாகுகன்வா ழிலங்கை
யருகு கண்டிதா வுதறகொரா தாரமா யுறைந்த
பெரும யேந்திரப பிறங்கலு மோபடை பிறங்கும். [௨௮]

வடவ கெக்கல்கார் முகம்வெள்ளி மடுகொய்ந்திரங்கொண
டிடவி னென்பய னிறைக்குடா டே உரிம பொதிப
நடமி யற்றிளைப் பொழிசிறு காலைந டமிழின்
புடனி சைத்தலை நல்கலி னெப்பொருப புயுத்த. [௨௯]

அறுசீர்க்க நிரெடிலடிபாசிய வீருத்தம்.

எண்டமிழ் முனிவன் வாழிப பொதிகையைக் கயிலை யெனன
வண்டரும் வணங்குகின்ற ரொனகை யமுதா வாட்டி.

சீசடைத்திலிங்கமென்னலுந் தோபோது-மாஸையை இலிங்கத்துக்கணியா நுதன
தாசிக்ஞ்சுட்டியதால் அதிலுறோமங்கண்டாசங்கித்தலைவன்சோதனைக்குச்
சடைபையுடைய இலிங்கமாக இருந்து அருசகனை இரகித்தல்.

வண்டிசை செயல்வாழ்த் தாவீழ் மலரஞ்சு சித்த லாவான்
கொண்டலூர் சினைகை கூப்பா வணங்கலிற் கொழுங்கா வார்ந்த. (௩௮)

மங்குலோ வாதி வர்ந்து மலர்ப்பொழிற் றருமி டைந்துங்
கங்குல்போ னிழனல் கந்த காரத்தா விலாத்தோய் வின்மை
யங்குள தென்பார் சில்லோ ருத்தென்றிற் தெயின மாதர்
தங்கண்மா முகநா ணிப்போ தரல்கரத் தலினான் மெய்யே. (௩௯)

தூங்குகை யுடைக்க றோணுச் சுலவுத றேகை செல்ல
† லோங்கலின் கடவுட் குற்ற தேவியோ ரிருவர் தம்மு
ளாங் டீசுல முடையான் பாங்கர் நடைகற்க * விறைவி யாவான்
பாங்கர்மென் சாயல் கற்கப் பழக்கந்தே டிதெல் போலும். (௪௦)

முல்லைத்திணை

மன்னுமந் தாரங் காயா மலமொ தைய னன்னை
தன்னையொத் தலர்த லானுந் தண்ணென்மா லதிப்பூ ‡ தார
மென்னவோங் கிடுத லானு டீமிமையவர் செறித லானும்
பன்னருங் கயிலை யிங்குப் படர்த்தென விளங்கு முல்லை. (௪௧)

முத்தொளிர் செம்பொன் னீல மணிமுத விடைக்கு யீன்று
வைத்தபூ னென்ன மௌவல் கொன்றைவண் டடர்பூ மல்கக்
கொத்தலர் குருத்தி னீழ லாயர்வேய்க் குழல்க றூக
வுத்தமத் தீஞ்சு வைப்பா லுதவுமா னினங்க றேங்கும். (௪௨)

அலைகடன் மதித்தாங் டீகண்ட ரிவையர் தயிர்மத் தூன்றி
மலைபுலி முழங்கி னெங்கு மதித்திடு மோதைக் கஞ்சிக்
கலையின மிரிந்து செல்லக் காமர்மா னினங்க னன்ன
சிலைபுறா தனத்தார் கட்டு மானியே தியங்கிச் செல்லும். (௪௩)

சேண்டோட வோங்கு தண்டிகோத் திரவப்போ ரினிற்கொண் மூவேயர்
தீண்டல்கண் டெமைப்ப தாகை லீபனக்கொள்செவ் வேட னக்கு
வேண்டுமா துலக்கோ மேனி மிளிர்வடி வாமென் றெண்ணி
யாண்டலை யினங்கள் கூவ ஆதித்தல்போ லாகு மன்றே. (௪௪)

† ஒங்கலின் கடவுள்- குமரவேள்.

‡ குலமுடையான்- தெய்வயானை.

* இறைவியாவான்- வள்ளியம்மை.

‡ தாரம்- வெள்ளி.

§ இமையவர்-தேவரும் மனிதரும்.

§ அண்டர்- தேவரும் இடையரும்.

§ கோத்திரவப்போர்-வரஜின்போர்.

(மருதத்திணை) கவிநிலத்துறை.

நிராக டந்திடும் புறவடுத் துளநெடு மருதத்
தரைக் டந்திடு நதிபல வன்னவை தம்மு
ஞராக டந்திடு பெருமைசால் பொருநீனமிக் குயர்ந்த
வரைக டந்திடு தேவர்க டமின்மகே சனைப்போல்.

(௩௭)

இருநி லத்தவ ருயவற மீய்ந்திடு பெருநீன
பொருவி னற்றமிழ் முனிவர னேடுபொற் கரக
மருவி மிக்கதென் மலையிசை வீற்றிருந் தருணை
டிருவு ளத்திடை யினையன தேர்ந்தனள் போலும்.

(௩௮)

அம்மை யப்பர்பால் வாங்கிவே ளாளருக் களித்த
செம்மை நெல்வினாள் வளரறச் சிறப்பினுஞ் சிறந்து
மும்மை வையமு முயவமு தினைமுநீர் மருதம்
வெம்மை தீர்தர நிறைக்குது மெனவிழை வெய்தி.

(௩௯)

ஆறு மாமுக னருள்பெறு மகத்தியன் கைநின்
றுறு தாம்பிர பன்னியென் றொருபெய ருற்று
மாறி லாதகால் வழிச்சென்று மருதத்தி லுள்ள
வீறி லாமலர்த் தடங்குளம் யாவினு நிறைந்தாள்.

(௪௦)

மடைவழிக்கொடு வயல்புக மேழிவண் பதாகை
யுடையர் மிக்கறத் துடனடு வுடையொன் றுழவுப்
படையி னிற்றன்ம விடையுட னடுவனார் பகடுங்
கடைஞர் காட்டலிற் பூட்டிவன் னிலக்குணங் கவர்த்தார்.

(௪௧)

சேறு செய்பவர் சேறுறு செய்வதை வீசி
நாறு செய்பவர் நடுபவர் நடுநடு முளைத்தாங்
கூறு செய்களை களைபவ ரோதையாங் கொன்றி
வீறு செய்மழை முழக்கினு முழங்குமாள் மிக்கு.

(௪௨)

கன்ன னுமவொற் றுமையினுற் றகரும்பினீர் காண்பா
னுன்னி நோக்கல்போ லும்பார்ம் னுலகெல்லை யோங்குஞ்
சென்ன னுமவொற் றுமையினுற் *சாவிசீர் தெரிவான்
மன்னி நோக்கல்போல் வானம் னுலகெல்லை வளரும்.

(௪௩)

பூத லங்கொணல் வருணம்வந் தொழுக்கினிற் பொருத்தித்
தீதர் தந்தொடர் பற்றுநல் லோர்கிநே கங்கொண்

† கரும்பினீர்- புனர்பூசுநட்சத்திரத்தினியல்பு.

* சாவிசீர்- அருத்தியின் சிறப்பு.

டோதி நன்குதத் திரிக்ஷ ணத்தொழி லுஞற்றி
யாதி தன்பதம் புகுந்தருட் குரியா வார்போல். (சச)

ஃபலசெய்க் கூழினெல் லாய்ப்பசே றொனக்களை பற்றா
திலு ரப்பினல் கொடுவளார் திரும்பொதி யுட்கொண்
டலகி னற்கதர் கான்றமு தேயந்தடித் தலைசாய்ந்
துலைவற் றேம்பினோர் தொழிலினிற் புகுந்துது வுற்ற. (சரு)

மன்ன லைப்புனற் றடத்தசை யம்புய மலர்மே
லன்னம் வைகனீர்ப் பெண்கையிற் செண்டுவைத் தாட
லென்ன லாமய லாம்பன்மென் மலரில்வண் டிவந்தா
தென்னி சைத்தல்வாய் திறந்தவன் பாடுதல் சிவனும். (சசு)

மாடு சூழ்பனை தொறும்வலம் புரிக்குல முரல
ஐடு நீடுவே னாறுகில யெனவுரை வேழ
மீடி னித்திலஞ் சொரியும்பல் சுரம்பட விருக்கோர்
தாடு நாமறை யவர்க்கரும் பொருளளிப் பவர்போல். (சஎ)

எருமை வள்ளையின் மேய்த்துநா கிளங்கன்றை யுள்ளிப்
பரும ண்த்தடத் தொழுகிய பானதி யொழுக்கு
முருகு மொய்த்தமுக் கனிநா முதநதி யொழுக்கும்
பெருகி யோடிப்பா நேன்கடற் கெதிர்சொல்பற் றியவாம். (சஅ)

தென்னை பைங்கழு காம்பிரம் பல்வுமீச் சென்று
கன்னல் காட்டச்செல் கதிரவன் வையமீர்க் தோடு
முன்னி கட்டுமே னிழல்செய வுன்னிய தென்றாற்
பன்ன வேண்டிய வாமெவன் பரவைவைப் புரைப்பாம். (சசு)

நெய்தற்றினை.

அழசர்க்கழிநெடிஸ்டியாசிரிய விருத்தம்.

கருணைசேர் முகமோ ராறுங் கமலநேர் கரம் ராறு
மருவுகாங் கயன்றெய் வானை வள்ளியார் தேவி மாரோ
டிருமையு மருள வாழ்மு விருபடை வீட்டுண் மேலா
மொருதிருச் செந்தின் மூதா ருடையதாம் வேலை வைப்பு. (ரு)

ஐயமேற் றிலக்கைக் கொண்டோ ரங்கையி னனம்பெய் வார்போன்
மொய்கழி நளினப் பூவின் முதிர்ந்தா துருப்ப கைதை

‡ ஒதி- ஞானம்.

§ பஸ்செய்க்குழ்- பற்பலவயற்புயிர்கள்.

யுயர்நெறி யறிஞர் கையி னுநகம்வார்க் தாரந் தூப்பிச்
செய்ப்பொன் னளிப்பார் போற்றேன் செறிமல ருகுப்ப புண்ணை. (௫௧)

துன்னுசெம் பவளக் காடு துழைச்சியர் சேரி தோறுந்
நென்னுறப் படர்த லன்னார் செவ்விதழ் நிறமு மின்முன்
மன்னுவெண் டரள மன்னார் தளவமா மலர்மென்முரற்
றன்னெழி னிறமுங் கொள்ளச் சார்ந்திடல் போலு மாதோ. (௫௨)

உளவருப் பளக்கு மார்வ மகன்பெரும் பலதீ வின்கண்
விளைபொருள் வரவேற் றுப்பின் விடுகலத் தொனிபு லான்மீன்
களவுசெய் பறவை யோட்டுங் கம்பலை வலைகள் விசி
வளமைமீன் படுங்கு மோசை வாரியோ சையை விற்கும். (௫௩)

தீணைமபக்கம்.

கறிக்கொடி கடுக்கை மேவுங் காட்சிகண் ணுதலை முன்னான்
மறைக்கிற தனினேந் மாபொன் மங்கையாய்த் தழுவுவன் மானுங்
குறக்குல மடவார் தந்த மென்றுகுன் றவர்ம யங்க
நிறக்கடி முல்லை சந்தி னியிர்ந்தலர் சொரிவ மாதோ. (௫௪)

வண்டிமிர் பொழில்நுழ் தண்ணார் மருதவைப் பணங்க னூர்தம்
பண்டரு மமுத வின்கொற் பயிலுமஞ் சுகங்கள் செங்கல்
வெண்டிரு மலர்வா முன்னம் விறல்கெழு கிராத மாதர்க்
கண்டவர் நடைய வாவிக்க டுடறப் பயின்று லாவும். (௫௫)

கடல்படு துவர சோகின் மேலுறல் கடற்பி றந்த
விடறுக ரிறையே மேலோ னெனவவன் மேனித் தேசம்
ஓபிடசுதா றருதே வென்னும் பெயரினன் கீழோ னென்னத்
தொடர்பினன் னவனி ருக்குந் துருமமுங் காட்டல் போன்ற. (௫௬)

வியன்சிலை வேங்கைத் தாரு மேனியிர் தலர்ந்தொ சிந்து
கயம்படு கடலிற் பூத்தாய் நிறற்லகற் பாந்த நீங்கி
நயம்பட வுலகுண் டாக்கு நாட்கடல் வண்ணன் பாற்சென்
றயன்படைப் பியறன் றோ வடிவணங் குதனி கர்க்கும். (௫௭)

பகடுகைப் பகட்டின் கன்றோ டாய்ச்சியர் ஈருளப் பாங்கர்
நிகழ்முதி ரையின்பைங் கூழ்மேய் செயலறிந் தானி ராசி
யிகலுட னகல்வான் வேந்த னிறைவனா நிலத்தின் வாய்ந்து
ககனமட் பெர்செஞ் சாலிக் கதிர்கறித் தகலு மன்றே. (௫௮)

ஓ பிடசுதா றருதேவு- பிடகமென்னும் பெளத்த சாஸ்திரத்தையுணர்த்த அருக்கடவுள்.

உப்பொடு வாளை முல்லைச் சிறுவர்கட் குதவி வேலை
வைப்பு வாழ் சிறுவர் மாறாச் சீவலும்வா ரணமுங் கொள்வார்
செப்புநேர் பெறுந் நத்தாய்ச சிபர்கொள்ளு மெள்ளு மீய்ந்து
துப்புநித் திலமு நெய்தற் றேகையர் கையற் கொள்வார். (௫௯)

கடலெறி வளையின் றுண்டைக் கடைசியர் பணைமென் முத்துக்
கிடையிடை கோத்துக் கண்ட ர் திவெரா ளிழையந் வஞ்சிக்
கொடியிடை தளரு மாதர் கொழுநனைக் கலத்தல் போலு
மடாசினைப் புன்னு கத்தை யணைந்துமேற் படரு மாதோ. (௬௦)

அலைகடற் காகம் பண்ணை யடைந்தன்பர் வரவு நோக்குஞ்
சிலைதுத லவர்க்கு நலல நிமிதநஞ்செப் பலிற்க ணாந்து
முலைவார் குயிலி னத்தின் முட்டைகள் பலபொ ரித்துப
பலவின்முட் கனிகி ழித்துப பருஞ்சுளை கவாந்து மீளும். (௬௧)

சந்தனப் பொதுகை தன்னிற் றனித்தனை யயின்று பாடி
வந்தன நடைபார் பண்ணுர் வண்டமிழ்க் கிளவி கற்றுப
பந்தன கொங்கைப் பண்ணைப் பாவையா பூவைக் கோழிக
கந்தன்வாழ் செந்தி னாகங் கலந்துண் படுக்குங் கிளவோ. (௬௨)

திருநாட்டுப்படலமுற்றப்பெற்றது-

ஆசுப்படலம் உகருத திருவிருததம் [அங்க]

திருநகரப்படலம்.

கலிலிலைத்தறை

ஆன நானில வளங்கொளிந் நாட்டிடை யமல
னான நாயக நமலையை மணந்தன வரத
தான நாயக னாயுயிர் தழைத்திடப் புரந்த
தான நாகரும் புகழ்வது தனிகெலலை நகரம். (௧)

நிலம் கட்கொரு நிலவுமிழ் மதிசூக மெனவு
மலர்ம் கட்கொரு மணிகுயிற் றுதன மெனவுங்
கலைம் கட்கொரு பலகலைக் களஞ்சிய மெனவு
மிலகு மின்னதை நெல்லையம் பலமென விசைப்பர். (௨)

மன்னு நான்மறை வேணுவாய் நோற்றிறை வரத்தின்
றுண்ண லாஸிதை வேணுமா வனமெனச் சொல்வர்
பின்னுந் தன்மதே விடபமாய்ப் பிரளயத் திறவா
தென்ன ஷோரந்தமர் தலிற்றன்ம கேத்திர மென்பர். (௩)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விரூத்தம்-

கதியருள் கம்பை நதிவயிற் காந்தி மதியுமை கனிந்துகோற றலினிப், பதியைவே தழுந்தென் காஞ்சியென் நிசைக்கும் பறைதிருக் காம்வரு பொருளை, நதியுயர் வேணுப் பிரான்றிரு முன்ன ருத்தா நடந்தவி முத்தம், வந்தி தரு கங்கை போறவி னிதன்பேர் தெக்கண காசியா வழங்கும். (சு)

இன்னமும் வேறு பெயர்களுள் ளனவா லிப்படிச் சிந்துபூர் துறைப்பேர் முன்னதா நாலெட் டாம்பெருந் தீர்த்த முள்ளன் மூர்த்திமுற் காலந் தன்னினெற் பரப்பின் வேலிகோ லியதாற் சாலிவா டகா ரெனப்பேர் பன்னிய மூல விலிங்கமு மோங்கு பழமறை யுருக்கொள்வேய் வனத்தல்.

நடந்தவோ ராயன் குடஞ்சொள்பா னிரமுவேய் முளைதட்டிக் கவிழ்த் தலா னவியத், திடந்தவோர் நாணெய்த் தோமொழ் பயமுன் ளெழுமுழு துங்கண்ட ராமத், தடம்புயவழுதிக் குரைத்தலும் போந்தாச் சரியமுற் றிறைஞ்சுவேய் வனனுய்ப், படர்ந்தவன் வேண்ட வளர்தலால் வேண்ட வளர்ந்தடு பரனுமென் றிரண்டாம். (சு)

நவிலுமிய் கிரண்டு மூர்த்தியா நெல்ல நாயகன் சுவேதகன் னும, துவன்முனி வனுக்காக் கூற்றினைக் காய்ந்துந் தமக்குநோன் றவழும்பன் னியர்க்குத், தவலருங் கற்பு மன்றியோர் தேவின் றெனப்பயி ருருகா வன த்துக், கவர்மன முனிவ ரகந்தைக ளொழித்துங் கருணையின் வீற்றிருந் தருள்வான். (எ)

பின்னுமாற் றுட ளளவில வேதம் பெரும்பனை யாயறக் கடவு ளுன்னரும் விடையா யுறைதலங் கங்கை யொப்பவார் சிந்துபூர் துறையை முன்னதார் தீர்த்தம் வகுத்திடு மூர்த்தி மொய்த்தவிந் நகரினுக் கிணையப் பன்னவிப் படிவிண் னவர்பதி யுரகர் பதியினு முளதுகொல் பகரீர். (அ)

நன்னாநான் மறைவே யுருவெடுத்த ததனா னுமும்பல் விருக்கமா குவ மிங், கென்னவா கமழும் புராணமுங் கலையு மெண்ணியே சாலிவா டிப்பேர், பன்னுமா நகர்க்குப் புறநகர் தோறும் பாதவ மாயுறன் மானப், பொன்னுல கோங்கைத் தருவினுஞ் சிறந்து பொழிலெல்லாம் வளத்தவாப்பொருந்தும்.

பண்ணையாட் டயரும் பானலங் கபற்கட் பாவைப் பூ குழல்பபோ தா மென், றெண்ணியாங் கடுத்த மயிலின மணியா ரிணையிலஞ் சாயல்கண் டெடவுற், றுண்ணையாத் தொழும்பு செய்தல்போ னடிப்ப வுதுமிகைப் பு கற்றிடக் கெளிக்குந், தண்ணா ரீரி னுமது வுக்குந் தண்டளிர் கெருந் குதண் டலையே. (இ)

கருவிவான் முகிலார் புழைக்கையா லெட்டெங் ஈறிற்றினர் துதிக்கை யின் முகந்து, பருகரீர் குறைவுற் றன்னதப் பகடு படுகடாம் பொழியுமா றிழிந்து, பெருகுரீர் மையினுள் முன்னினும் பெருகுப் பெயர்பெருங் கனா யையுங் கடப்ப, முருகுசொப் புளிக்கும் பங்கய மலாகண் மொய்த்திட வெ ளைமவா ழிலஞ்சி. (யக)

மறப்பெருங் குணத்து விருத்திரா-சுரனுல்-வானவா ரிறைபடு துயர, மறக்கெடு மாறு கடலையன் றயின்ற வகத்திய னிங்குளா னினுமுக, திறத் துற வரம்யாம் பெறன்முறை யென்று திருமணி நெல்லையிற் புறஞ்சூழ்ந், திறைபெரமு தேனு மிடம்வல மகலா தெழுதட ல்கழியா னிசையும்கு. (யக)

இந்நகர்ப் புறஞ்சூழ் முழியுமை *ஒருசாரியைபக லுந யாமான் பதி யோ, தன்னையோர் சிலயாக் கொண்டுள னைவாக் கருமறை காற்றமுன் றனிந்தா, என்னவா னுறர்காலுறினவட் றாத்து மான்மெனி லவனருட் கி யைந்து, மன்னுது மெனப்பொன் மலைபுடை வளைந்து வையுந ல் போல் வளை தருமால். (யக)

இசைமறை நான்கும் வேணுவா ரிறைபாங் கிருநலின் யாமுள் பி ருப்பின், வசையறச் சிருட்டி முறைநெரிந் தியற்றல் வாயநரு மென-றநா ன் மறையோன், நிசைமுகத துடன்வை குதலினுற் றிசைசேர சிகிரிகள் வாயிலே புதவே, யசைநரு மணியே யனையன்வா யிதழ்தா வனையதாக் கொ ண்றெல் போலும். (யச)

அறசர்க்குநெடிவடி யாசையிசுதரம்

அடாகொடி தாங்கி விண்மே லெயர்க்கெழு வானா யாங்கே தடைசெய்தி யெனவிண் வேந்தன் றன்னதுா றியைய பணிதது வீடவது போந்தொன னார்கண் மேவல்பார்த் து அவல் போலு முடிகெழு மாட கூட முகட்டிற்றொன் முடி லாவல். (யச)

கொன்னில விரவி செல்லத் தடைசெய்கோ புதது மின்னாற் பொன்னர மியத்துங் கூத்துப் பொலியரங் கத்துங் காந்தக் கன்னில வுறக்கு யிற்று மாடகூ டத்துங் காட்டும் பன்னிறக் கொடிக ளாடல் பபோதரங் களைச் சுமந்தே. (யச)

கடல்படு சங்காற் சாந்தாற் கவினுறத் தீட்டிவெண்மை வடிவுடைத் தாய மாட மலையகண் மழவ ருத

* ஒருசாரியை சுதையாதல்- தனையடுத்த இம்மலையகன் தனக்கு மகண் முறைய ளாதல்.

விடையிவர் தான நாதர் விழாநிலை காண்பா னீற்று
மடிபவர் தொகுதி பேய்த்தாங் கணிதா னினங்கு மன்றே.

(௧௭)

ஆடவர் முடியுந் தோளு மகலமு மாடல் கற்கு
மாடமுங் கரும்ப ரம்பை மலர்த்தொடை நாளி கோ
நீடிய கழுகு தீப நிறையும்வி தியுமின் னார்கள்
பாடக மணியும் பா த பங்கப மலர்கள் குடும்.

(௧௮)

மழவறு வியல்பி னீடு மணமறு வில்ல மெங்கு
முழவறு வியல்பி னீடு முதிர்வறு வரங்க மெங்கு
முழவறு வியல்பி னீடு முரமறுப் பழனமெங்கும்
விழவறு வியல்பி னீடும் வெளியறு வீதி பெங்கும்.

(௧௯)

திருமறை பொதுநா லாமெய்ச் சிவாகமஞ் சிறப்பு நூலாம்
பொருடெரி தரினென் றுற்கீழ்ப் பொருந்துநால் வருக்கு ணர்த்திக்
குருவடி வான பெம்மான் கோதில்சீ *நாதி சைவ
வருமைநா மத்தார் கோயி லணிகந் நடுவ னோங்கும்.

(௨௦)

புரகன் றளியுள் வேத புராணகோ டணையுஞ் சைவ
குரவரீ ரிருவ ரோதுங் குளிர்ந்தமிழ் மறையி சைப்பும்
பாதமோர் பவரி ரட்டும் பஞ்சவாத் தியமு ழக்கு
மாவெனு மொவியு மோவா தமார்கேட் டினமுந் துஞ்சார்.

(௨௧)

திதியிருண் மலந்து மிக்குஞ் சிவாகமத் துறையி னின்று
நிதிகதி யருளுங் கண்டி நீறும்வேயந் திறைக்குங் காந்தி
மதிவடி வணக்கும் பூசை வழாதிபற் றுதி சைவர்
முதலிய ரொடுபல் சைவ முனிவர்வா சமும நேகம்.

(௨௨)

அருமறை முறைவி டாதங் காற்றுசெவ் வேள்விச் செந்தி
தருபுகை பனியின் வானிற் சார்ந்துபங் கயத்தை வாட்டும்
பெருமையு மவிப்பா கங்கன் பெறவும்பர் நிலத்துத் தேவர்
வருமொரு தகவு மோங்கு ழீமானிலத் தேவர் வீதி.

(௨௩)

போர்படை பயில்வோர் சாலை புழைக்கைமா வைஞர் தானங்
வார்தினை கடல்க ளன்ன வாம்பரி பிணிக்கும் பந்தி

* அநாதிசைவ வருமை நாமத்தார்- எழுவிதசைவருள் சிவபிரான் அநாதிசைவ
ஒன்று சிவாகமத்தில் விதித்திருக்கிறபடி திருப்பெயருடைமவர்.

§ மானிலத்தேவர்வீதி- தேவர்கட்கு அவிப்பாக மூட்டும் வேள்விக்ஞரிய அந்தண
தெரு.

கந்தரு படைசெ றிந்த சூடமாத் தான மோங்கும்
பூர்முறை யாச செய்யும் பண்டுகட வேந்தர் விதி. (2ச)

நெடுமலை மருத முல்லை நெய்தல்சேர் பொருள னைத்துந்
தடவரை யணைய மாடத் தலங்கண்மாட் டோங்கிச் சூலப்
படையுடைப் பெருமான் றேழன் பதியிவண் போந்த தென்ன
வடந்தா லோவா தென்று மணிதிகழ் வணிகர் விதி. (2ரு)

பொருந்துநான் மறையோர் மன்னர் பொற்புறு கவிப்பர் மற்றோர்க்
கருத்துவ வுழவி னல்க வமையுப காணஞ் சுற்றம்
விரூத்துதெய் வதங்கோ தென்னம் புலத்தவர் ி வேள்வி மெய்ம்மை
திருத்துசை வாபி மானந் திகழும்வே ளாளர் விதி. (2சு)

வேதியர் தமிழ்மர சைவர் வேந்தொட் டியபின் னோரி
லோதறு சைவர் பின்னோ தமிழ்வாந் தாசை வத்தோர்
போதறு லோமர் தம்மிற் பிரவா சைவர் பூவிற
றிதிலே னையரி லாமந் தியசைவர் தீக்கை யுற்றோர். (2சு)

சொன்னந் குலநான் காலுந் தோற்றமுற் றுயர்வு தாழ்வு
மன்னுபல் குலத்தோர தங்கண் மரபின்வெவ் வேறு வைகி
யன்னவர் மரபுக் கேற்ற வருந்தொழில் வழாது செய்யுந்
தன்மையின் வாழ்வ ரன்னோர் தமமறு கணந்தஞ் சாற்றின். (2அ)

வைகறை யெழுந்து தூய்தின் மனத்திறை யடிநி னைந்து
செய்கட னனைதது முற்றிச சிவபிரான் பூசை யாற்றி
யுய்வகை யருளு நெல்லை யுமாபதி யால யத்தை
யெய்திமுப் போது மேத்தி யினிதுநாள் கழிப்பார் பலலோர். (2க)

அரவநாண் வனாமத் தாக்கொண் டளக்கரை மதித்த வேலை
சுர்தொழக் கறுத்த கண்டன் றொழும்புனம் வாக்கு மெய்யாற்
புரியடி யவர்க்குப் பூசை புரிந்தமு தந்தி யன்னார்
கருதிய வளித்துங் காலங் கழிப்பவ ரளவிலாதார். (2ஊ)

அரவணை யுறங்கு மாய நயனிவர்க் கறிபொணுநம்
பரமனந் சரிதங் கேட்டுப் பகற்பொழு தினித கற்றிக்
ஞாவலர் கோதை யாரங் கூடிப்பின் கூடி யின்பந்
தாதுகந் திரவ சுற்றுந் தன்மையர் வணாவி லாதார். (2க)

பொன்னா மியத்து நல்லார் புணர்முலை மருப்புத் தங்கள்
கன்னிகர் புபத்துப் பாயக் காமப்போ ராடி யேயந்த

மின்னிடை யிரதி கேள்வன் வெரிநிட வென்றி கொண்டு
சின்னலம் பொருந்த வாணந்தழித்திருப் பவருஞ் சில்லோர்.

(௩௨)

தேடலந் தருமந் தானந் தெறுதல்வெஞ் சினைஞ் சோதம்
பாடலந் தமிழான் காதை பழித்தல்புன் சமையத் தீமை
யோட டலம் பையிண்கைநீரா றொடுங்கல்யோ குழப்போ ருள்ளம்
வாடலங் கணையா ருக்க மருட்டல்வே சிபர்கூ ரக்கம்.

(௩௩)

வெறுப்பன யோகு முப்போ னாம்புல வேடர் வாதை
செறுப்பன வழுவின் மாந்தர் செழும்பயிர்க் களைக்கு மாங்கண்
மறுப்பன மெய்மை நூற்கு மாறுகொண் மயக்கப் புன்னூல்
கறுப்பன சூல்கொண் மேகங் காப்பன வருவா வாய்மை.

(௩௪)

பாலுளோர் பிறலோ கத்தோர் பகருமிந் நகர்ச்சீர் நோக்கிச்
சாலவுந் தமது வைப்பைத் தார்தனி யிகழ்தல செய்வார்
மாலுறு சமைய நூலின் வழிபுகுந் துமுன்றோர் சைவ
நூலின்மாண் புணர்ந்த பின்முன் னூலினை யிகழ்த லேய்ப்ப.

(௩௫)

என்னினிப் புகலந் பால திச்சையா விமைய மீன்ற
மின்னொடும் புதல்வர் சூழ விமலனார் விழாப்பே ரிட்டிப்
பன்னிரு மதியும் வீதிப் பவனிவந் தருள்வா றென்னி
னிந்நகா வளமி னைத்தென் றனந்தனு மியமபந் பரற்றோ.

(௩௬)

திருநகரப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆதப்படலம் ௩-க்குத்திருவிருத்தம். [௩௭]

சிந்துபூந்துறைப் படலம்.

அறதிர்க்கழிநெடிவீடியாசிரியவிருத்தம்.

மருமலர்ப் பொழில்பாங் காரிம் மாநகர் திருநெல் வேலி
நிருமல னுறைகோ யிற்கு நேர்குண பானே ரில்லாப்
பொருளையந் துறையுட் காசிப் புவலன் குட்டந் தீர்த்த
பெருமையி னப்போர் தானே பெற்றதண் மிறைக்குத் தென்பால்.

(௧)

இச்சகம் புரக்கு மன்னர்க் கிராசதா னியுமெண் கண்ணன்
முச்சகம் புரக்குங் கண்ண னிவர்க்கொரு முதல்வ னுன்

† அம்பையின் கை நீராறு- உமாதேவியின் திருக்காத்திலுதித்த பொருளை என.

விசுவ நாதர் தாமே விசாலக்க ணம்மை யோடு
நச்சிவழ் பதியு மாகுங் கொக்கரை நகர்க்கு நிழல்பால். (௨)

பன்னுதூர்க் கேச தீர்த்தப் பதிக்கொரு வடபா லாத
வின்னநால் வரைப்பி னோங்கு மெழிற்றிருப் பதியொன் றுண்டத்
தொன்னகர் நறுங்காப் பைம்பூஞ் சனைதண்ணென் பழன மோங்கப்
பொன்னமர் தொளிருஞ் சிந்து பூந்துறை யெஃப மாதோ. (௩)

சந்தா யாக சாலை தொக்கற மோம்பு சாலை
சிந்தலி னிதியச் சாலை சென்னலோ தனததின் சாலை
பந்தவல் வினைக ணீத்த படிவர்தம் பன்ன சாலை
பைந்தரு நலங்கொள் சோலை யலகிலா தாங்கி லங்கும். (௪)

கந்தவே டன்பால் வேடக் காந்தைவந் தணீர்வா னுள்ளத்
தூந்தவா வினைமு டித்த வொருததன்மா முகத்தோ டிம்பர்
வந்திரு மதக டாம்போல் வரங்கடாம் பொழியு நீராத்
சிந்துபூந் துறையி ரண்டு தீரமும் பொழியுஞ் செல்வம். (௫)

ஓமறையவ னொருவன் றந்தை யென்புமென் பூவா வாய்ந்த
துறையஃ தினமு மங்கட் டொக்குடல் விட்டா ரங்க
நிறைமண ந்தருமென் பூவி னீள்கிலை யாதல் சான்றா
வறையுமென் றிடின தற்கொப் பாயதெத் தலமா மற்றால். [௬]

ஆங்குரு வெடுத்தோர் வாழ்ந்தோ ராருயிர் விடுக்கப் பெற்றோர்
வாங்குநான் மருப்பி யானை மகபதி திருநா பாதி
யோங்கிரும் பதவி முற்று முற்றுவாழ்ந் ததன வாவு
நீங்கவிந் துலவும் வேணி நிருமல னுலகு சேர்வார். [௭]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இன்னமா தலத்தோ தருஞ்சிவ தீர்த்த மேலவே யியைந்துள திதன்பான்
மன்னுமாண் பொருநை கம்பையா றிரண்டு மருவமுக் கூடலென் றொருபேர்
பன்னுமா ரமரர் படிவர்பன் னதிகள் பன்மலர் தாவமுன் னானும்
பின்னரா ரியையு மிவண்படிந் திடலாத் சிந்துபூந் துறைப்பெயர் பெறுமால்

§ கனத்தை நகரின்னும் ஒருபிராமணன் காசிக்கங்கையிழைப்போடக்கொண்டுபோ
ன அங்கம் அதுசமந்தமற்றொருவனால் சிந்துபூந்துறையில் வைத்து அவிழ்த்தபோது
தாமரை மலராகவும் கங்கையில் அங்கமாயுமிருந்ததைப்பார்த்து அதிசயித்து மறையவ
னுக்குரைத்துத்திரும்பவும் சிந்துபூந்துறைக்கு வந்தலிழ்த்துப்பார்க்கும்போது தாமரை
மலரா விருக்கக்கண்ட தலம்.

காசியே நெல்லை கங்கையே பொருளை கவின்கணி துன்னிகை தானே
பேசுறு சிந்து பூர்துறை யென்ப பின்னுமுண் டிராணியை மதியை
முசராத் திண்டு காலமா திகளி விதனிலெந் நதியுமொய் த்தாடு
மாசிலாப் பொருளைத் தீர்த்தங்க ளனைத்து மாடிப் பயனிலி தருளும். (௧)

பொருவிவிச் சிந்து பூர்துறை முழுகு மொருவன்றன பூளுயின் குருளை
மருவுற முழுகு வித்தனன் மூன்று வைகலார் திறத்தலுங் கணங்க
ளருமையின் விமானத் தேற்றியே சிவலோ கத்தமர் வித்தன முன்னுட்
ஈருகுசஞ் சிதமுஞ் சிதைதரு மைந்தக் காஞ்செபித் தாடினித் தீர்த்தம். (௨)

சிந்துபூர் துறைப்பேர்த் தீர்த்தம் திவண்வாழ் திவ்விவ முர்த்தியி னிய
ல்பை, முந்தவாய்ந் திடினைம் முகப்பிரான் ருளே முன்னம்பா மாடலி னி
ப்பேர், வந்ததித் தீர்த்தந் தனக்கிதிற் படிவோர் வணங்குவோர்க் கியா தும்
விக் கினங்க, டந்திடா வணங்கைம் முகப்பிரா னுருத்தாங் குதறகு மென
வுற்றான் போலும். [௨௧]

ஈதுடன் தீர்த்த மாடுவோர் வினையைக் கவளமாக் கொண்டிருங் கரு
ணைப், போதிரு மகமா வெள்ளமாப் பொழிவான் புரிந்தெழுந் தருளினன்
போலுந், தீதகல பூசை பெவர்பரி சித்துச் செயினும்பன் னிவேதனஞ் செ
யினு, மாதா வுடனகொண் டெண்ணியாங் கெய்த வருளுதற் கமர்ந்தனன்
போலும். (௨௨)

பனாதரு பொருளைப் பாவை ராமுதாய்ப் படர்தலிற் பருகுமாண் பி
னம்மெய், நனாதிரா தெறவா ஈமுதுணுந் தேவர் நாணமேற் கதிபெற மு
யன்றாற், றுனாநிய மாதிக் கூறுற தணங்கு மதிவிடுத் தொழுகலோம் புத
ற்கா, வனாமுனி கடல்வேள் வைகநாப் பணிற்கைம் மாமுகன் வைகினன்
போலும். [௨௩]

எந்தத்தே வனாயா யினும்வழி படுதற் கிபைபவர் தமிழ்வுட மொழி
யிற், சந்தப்பா வினங்கொண் டரும்பொரு ளமைபத் தந்துகள் பலசமைத்
திடுவோர், முந்தெத்தே வரும்போர் துணையடி வழத்து முறச்செவி தழை
யொரு முதலைச், சிந்தித்தேத் திடுதன் முறையதன் பொருட்டாச் கிறந்து
வீற் றிருந்தனன் போலும். (௨௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

அருளொரு வடிவா யிங்க னமர்ந்தன்ப ருளத்தும் வாழும்
பாமன்வல் லபைகோ னைக்கைப் பண்ணவன் பதம்ப ராவி
வருணன்செய் தவத்தா லன்னோன் மகிழ்ச்சங் கமஞ்செய் மாதாம்
பொருணையம் பொதியின் மேய புராதன வகைமை சாற்றின். (௨௫)

* இறந்தபூனை கையின்மான்மழுவொடு விமானமேறியது.

வலாமகட ன்னை யீசன் மணஞ்செய் விமைபத் தேய்காற்
தாவட பாவிற் றுழத் தக்கண முய்தல் கண்டு
கரையில்லின் னவரோ யாதி கணமெலாம் வெருவ வெம்மான்
றினாகடல் குடித்துத் தேவேந் தீர்ப்புந் தானைக்கவி. (௨௬)

இவ்வகைப் புறத்து நந்தம் மெழின்மணங் காண்பா னியாருந்
தவ்வலின் நெய்த நன்னாற் றாதல முயர்ந்துந்நாழ்ந்துங்
கவ்வையுற் றனவா கின்ற வாதலா னமைநேர் கற்றோய
செவ்விதிற் செயவொன் றுண்டு தெரிககுதுந் தென்றி வெற்பின். (௨௭)

இன்னினி நீசென் நெய்தி னேற்றந்தாழ் வின்றி மன்னுஞ்
சென்னெறி படர்க வென்று செப்புமுன் முனிவன் றுழந்தே
பன்னகா பரண யானென் பகருமா றுனது மன்ற
றன்னையா தரிததேற் கீதோ தகுதிநீ யருளில் வேண்டும. [௨௮]

எனக்குட முனிவ நின்றன் வேட்கைநன் கிசைந்தேம் வேணு
வனத்ததார் திருநெல் வேலி மாநக ரத்துவநதே
யுனக்குநா முமையி னோடு முவபபிரிம மணக்கோ லததை
யனைத்துவா னவருங் காண வருளுதம் போதி யென்றான். (௨௯)

அருள்பெறு முனிவன் பின்னு மையனே மகிமை தங்குந்
திருநெல்லை நகரில் வாழுஞ் செல்வரும் பாண்டி நாடு
மிருண்மல வலியி னீங்கி யின்பவா ரிதியின்மூழ்க
வொருபெரு நதியின் நெற்கிங் கருள்கென வுமாமகேசன். [௩௦]

பொருளையே நினைய வந்து பொன்னடி போற்றி நாயேன
வாவுளங் குறித்த தென்னோ வெனவான் மறுவி லாத
வொருகுறு முனிபின் னீதென் னோங்கலசென நநாட் டெள்ளோர்
திருவினோங் கிடக்கொ டுத்தி சிறந்தநின் னமுதை யென்றான். [௩௧]

பொருண்கேட் டெந்தாய் வெள்ளிப் பொருப்பம றென்பா டாணப்
பருவரை யடையு மாறு பணித்தனை பிழையொன் றிலலா
னரியமா தவத்தன் குமப னுயினு மாண்பா லோடே
யிருநிலந் தன்னிற் பெண்பா லேகுத நரும மாமோ. (௩௨)

திருவுளம் பற்றற் கேற்பச் சிறியனே னியைந றானே
பெருமையென் றடியில ஶீழ்ந்தான் பிஞ்ஞக னியம்புங் கும்ப
னுருவரு வில்லா நம்மை யொப்பவ னுவன்றன் பன்னி
பொருவினம் முமையை யொப்பான் போதலாற் போத லாதே. (௩௩)

நீசெனு மாற்றிற் பாவ நாசமா தியுநர் நிகத்தம்
வாசஞ்செய் தலம நேக மாயவன் பதியே ரம்பி
னாசெய் வேற்கை மைந்த னூலயம் பலகண்டப்பார்
காசறு கயிலை நோர்க் கழறுகம் பதியுங் காண்பாய்.

[௨௪]

மாசின றோனு நின்பால் வந்துமுழ் கினரே னம்மைப்
பூசனை புரியுங் கையும் புகழ்பல துதிக்கு நாவுங்
காசினர் துதிகள் கேட்குங் காதுநோக் கிறெந் கண்ணு
நேசமார் நெஞ்சுஞ் சூழ நீர்சா ணமுமுள் னோராய்.

(௨௫)

படைகுடி பைங்கூழ் நல்ல பண்புடை யமைச்சர் நண்ப
ரடையா னுடைய ராகி யவனியிற போக மெட்டு
முடையாய்க் கொடைய ராய்பார ரொருகுடை நிழலிற் காத்துக்
கடையிலுஞ் சித்தி சோவா களிபயினை கெனவம் மாதா.

[௨௬]

எங்கடம் மீசன் பொற்றா ளிணைமலர் மிசைவீழ்ந் தேத்திப்
பொங்குமா னந்தங் கொண்டு நிறறலும் பொருளை மாதை
யங்கண னினிது நோக்கி யமடுகை யங்கை வந்த
நங்கைநின் னுளத்தெந் நாளு நாமிருக கின்றோ மென்னா.

(௨௭)

ஆசிகள் பலவுங் கூறி யகத்திய முனியை நோக்கித்
தேசறு மிந்த மாதா தெண்புனல வடிவத தெய்துங்
காசறு நினது செங்கைக் கமண்டலத் தேற்றி யென்ன
விசன துரையின் வண்ண மேற்றவன் பொற்றாளேததி.

(௨௮)

தென்றிசை தன்னை நோக்கிச் செல்வுழிக் காசி காஞ்சி
மன்றுடைத் தில்லை மூதூர் மதுரைகுற் றுல நெல்லை
யென்றிவை யாதி யாய தலந்தெரி சித்துத் தென்றிக்
குன்றரு குறையும் பாவ நாசத்தைக் குறுகி யங்கண்.

(௨௯)

அதிர்விடைக் கொடியான் தன்னை யருச்சித்துப் பணிந்து சிங்கைப்
பதியுறை சிவனே பாவ நாசனே பணிவோர்க் குய்யு
மதிதரு முதலே யிங்ஙன் வைகிடப் பணித்தி யென்னப்
பொதிகையுற் றிசைமேற் கொண்டான் புவிதனைச் சமமாக் கண்டான். (௩௦)

இத்திறத் தாங்க மாந்த விருந்தவ முனிவன் செங்கை
வைத்திடு காகந் தன்னுள் வதிதரு பொருளை மாதை
யுத்தம மணமி யற்ற வுளங்கொண்டு வருணன் செந்தூர்
வீர்த்தகக் குமா மூர்த்தி வினாமலர்ப் பதம்ப ராவி.

[௩௧]

தவத்தறிற் றேற்றி மெய்மைத் தவத்தருக் கிடனே யாற்று
மவத்தலில் வலவா தாவி யாகிகொண் முனிவ ரோருஞ்
சிவத்தமிழ் முனியை நெஞ்சிற் சிந்திப்பப் போந்தன் னேனெஞ்
சுவப்பின் கருத்த றிந்தா மொவிபுனற் கிறைவ வீண்டு. (௩௨)

பொருளைபை மணத்தற் கெங்கோன் புயமிரா றுடையா னல்குந்
திருவருள் பெறுவா யைங்கைச் செம்மறன் சரீத முற்று
முாமுற வுணர்ந்தி றைஞ்ச ஹினைளி துன்றகை கூடுஞ்
சாதமென் றுணாக்கத் தேருஞ் சால்பினிற் றலைமை யுற்றான். [௩௩]

சிந்தா முகப்பி ரான்சீர் தெரிந்துளோர்த் தெரிந்து னோளு
முந்தலை கடவி யத்தோன் யாவர்க்கும் வியா மோகந்
தந்திடன் மறந்தி டான்போற் றரையெலா முடய மாரி
யுந்துவான் டீமீதே மாரி யுந்துவா னியற்றி னானால். [௩௪]

காதலான் மதவேட் கஞ்சிக் கருத்தழி கின்றே னென்கொ
லேதமி லகத்தி யன்கை யிருங்கமண் டலமா னேனே
லோதரும் பொருளை மாதை யுவந்தென திடம்வை கப்பெற்
றுதா வுடன்சு கிததெஞ் ஞான்றும்வாழ்த் திடுவ னன்றோ. (௩௫)

சித்தமும் பொருளை மாளை நினைந்தவட் கூட வுன்னி
மததெறி தயிர்போற் சித்த மயங்குவேன் பொதிய மென்னு
மத்திரி யாயி னேனே லவளைபென் றலைமேற கொள்ளுஞ்
சத்தியை யுடைய னுவேன் றவமதற் கிழைத்தி லேனால். (௩௬)

பாருமென் டிசையு மன்ன பைந்தொடி யன்றி மற்றைக்
காருநன் பொருளை மிக்காங் ககனமும் பொருளை யெந்த
வூருநன் பொருளை மாதா வுற்றுள மலையும் வண்ண
மாரன்மால் செய்தான் மேனான் *மறுக்கமால் செய்த தோர்த்தே. (௩௭)

பெருவட வான லத்தின் பெருமையுங் கெடுக்கு நீரி
னாசனென் றோரா னோயா னனங்கனென் னங்க மேவான்
மருவுறப் பொருதான் முன்னுன் வாநைப் பொருதா னன்ன
னெரிவிழி யொன்றால் வென்றா னஃதிலே னெதனால் வெல்வேன். (௩௮)

கயத்தலை மரைப்பூ வம்பு காமன்கை மறந்தெய் தாலும்
வயங்குதி யம்பாக் காயு மென்பதை மனத்தி னாய்து

* யிதேமாரி- மீத, அம்பு மாரியை.

* மறுக்கமால் செய்ததோர்த்தே- இராமாவதாரத்தில் சேது அணைகட்டும்போது
நினைத்தகாலத்தில் வராதவருணனைப்பேரில் அத்திராந்தோத்தது.

பயந்தவன் பயமுற் றுணேற் காமத்தீத் தெறமெய்ப் பட்டார்
செயந்தனைப் பெறுவ ரேயோ. தேம்பினெட் டிரிப்ப தின்றி. (௩௯)

காய்தொழில் வெய்யோற் கன்றிக் கலைநிறை மதியே நிற்கு
மேயதென் னைய கோலோர் வெய்யவர் சேர்க்கை யாலே
தூயநூற் தீய ராவ னொன்பபோற் சுடர்ப்பா லேரநா
ளாயவா சனையோ வென்னை யமுன் தூநீ வாட்டு கின்றாய். (௪௦)

இருமனப் பெண்டிர் பூப்பி னிறைவனா யொருவன் காத்து
மருவவும் பிறற்குற் றாளாய் வருத்தமுன னவற்குய்த் தாற்போற்
கருநிறக் கடலே வேட்குக் கடிமுா சாய்மன் னென்னாய்
வெருவுற முழங்கிக் காய்வாய் வியப்பிஃ தலதை பென்னே. (௪௧)

இருளிராப் பெயரின் வேளு ரிருங்கனிற் றரசே துங்கட்
குரமிகு *பாகற் கோற லுறுதொழி லற்றால் வெய்யோன்
குறாகடற் படவீழ்த் திட்டாய் குளிர்திரை நதிமான் நந்த
விரகமூர் வேளைத் துன்ப வேலைவீழ்த் திடுவ தென்னே. (௪௨)

தென்றலை விரும்பி யீசன் தென்றலை நணுகி யாடு
மென்றன ரயர்வு தீர்தற கெனினெனக் கயர்வு செய்த
னன்றல வெனினூற் தோர்தே னூர்பாங் குறுநர்க் கன்றிக்
குன்றன வணங்கு செய்யுங் குணநின தெனமென் காலே. (௪௩)

வேறு.

காயம் படுத லுற்றவநிற் காய விழித்தான் தனையோர்கார்
காயம் பதனா லடந்தாயேற கடல்கு மூலகம் புகழ்ந்திடுமென்
பாயம் பாரீ முாசாக்கப் பார்த்திங் கிருப்பேன் பாலெதிர்ந்த
பாயம் பணலோர் விறலாமோ பாரார் நகையா ராராரோ. (௪௪)

வேறு.

பொருளைமா துருவ மென்றும் புந்திவைத் தயர்வா னோர்கார்
நிருவனா ளருகுற் றாளாத் தெரிதலுங் களிப்பிற் சேர்வா
னிருகா மாவிச் சேர்ப்ப வியைதரு டுமுற்றங் காண
னுருவெளி பெணத்தேர் தின்ன லுவரியுன் மூழ்கலுற்றான். (௪௫)

ஏனில்வேள் கணையா விவ்வா றிடையறா தீனையு மன்னுன்
சேனுயர் பொதிய மோனி திருமொழி நினைந்து தன்கண்

* பாகன்

§ ஊற்றம்—பற்றுக்கோடு

காணமுன் னிற்பான் போலக் கழறுவான் பொருளை யென்பார்
புணுத னினது சித்தம் பொருந்துமே லீதே செவவி. (சக)

இல்லையே லாவி வாழே னெழிவிநீ ருந்த லொல்லா
கல்லின்விழ் நதிந் தங்கள் கணவனை யிழந்து வாடும்
பல்லுயிர்க் குணவு தங்கா பாரிலார் கலியின் குமித்
தொல்லைமா தவனா லெய்திற் றெனும்பழி சமைப்பாக் கொள்வாய். (சஎ)

இப்பழி மொழிநின் மேல்வந் தெய்திடா தெனியே னெண்ணந்
தப்பிடா தரிதி னோற்ற தவப்பெரு மையினா லென்று
மெப்புவ னமுந்தொ ழப்பெற் றெழிறிகழ் பொதிகை வைகு
மொப்பிலோ யருள்க வென்ன வுள்ளத்துட் சிந்திப் புற்றான். (சஅ)

அன்னவன் சிந்தித் துள்ள மயர்தலோர்ந் தைங்கை வள்ள
றன்னுபா சனையி லீலை யனைத்துமோர்ந் தேத்துஞ் சால்பு
துன்னுவித் தினிதா நாளிற் றொன்முனி பொருளை மாதை
மன்னுநீ ரிறைம ணந்து மகிழ்வுற வருளுஞ் செய்தான். (சக)

மைப்புயற் குணவ ருத்தி மாநிலக் குணவ ருத்து
மப்பிறை யினிதோர்ந் தேத்து மைந்துகைப் பிள்ளை சீர்த்தி
யொப்பினை மிசவ னத்தி னுறுவர்க்குச் சூத மேலோன்
செப்பிய வாறு நாயேன் றெரிவள வுரைக்கப் புகேன். (ரு)

சிந்துபூந்துறைப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் ச-க்குத்திருவித்தம் (சகயௌ)

விநாயகபுராசவணப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரிய விருத்தம்.

சீர்திகழ் யுகங்க ணுன்கிற் செறிதுவா பாங்க டோறும்
பார்திகழ் மறைக ளாதி பகுத்துநன் முறைப்ப தெத்தக்
கார்திகழ் மேனித் தேவே வடிவமை விநாயகர் காட்சிப்
பேர்திகழ் தாக்க ணேசற் பணிதிறம் பேச லுற்றும். (ச)

மெய்த்தவப் பாசா ன்சேய் வேதத்தை நான்கு பாகம்
ஹவத்தயின் புராணந் தன்னை வகைமைசெய் திடப்பு குந்தான்
பைத்தலை பாவக் கச்சார் பனைக்கைமா முகவன் றன்னைக்
கைத்தலைக் குவியான் வாழ்த்தான் கருத்தினுங் கணியா னாடி. (௨)

ஆகையாற் றுடங்குஞ் செய்கைக் கறிவுகை கூடர் தேங்கி
மூகையா யினனோ வன்றேன் மூடமெய் தியதோ பித்த
மோகையான் மதியைக் கைக்கொண் டோடிற்றோ வென்ன மிக்குச்
சோகவா ரிதியீ லாழ்ந்தான் றுணையுங்கா ரணமுங் காணான். (௩)

ஆக்கலைத் தொழிலாக் கொண்ட வண்ணநன் னுலக நண்ணிக்
காக்கவின் றெனையென் றன்னோன் கனைகழ ரெழுது வாழ்த்த
மாக்கடி முளரிப் புத்தேண் மாதவன் வாவேற் றங்கண்
மேக்குய ரிருக்கை நல்கி †வேசறு முகத்தை நோக்கி. (௪)

கவிவிருத்தம்.

இத்தனை துயருறற் கேதி யாதென
வத்தனார் திருப்புக முனைத்து மனதிறிற்
சித்தியி னருளிய சீர்ப்புரா ணத்தை
யுத்தம வணியலா வுரைக்கப் புக்கனன். (௫)

என்னுள மயங்கிநா வெழாத தாகியே
யுன்னலு மோதலு மொழிந்த காரணர்
நீதன்னமு மறிகிலாத தமிய னின்றனை
முன்னிவர் தன்னென முறுவல் பூந்தயன். (௬)

அலருறை யயன்முதன் மூவர்க் காயினு
மிலகொரு மருப்பனை யிறைஞ்சி டாதுநீ
ருலகிடைச் சிறுதொழி லுளுற்றப் புக்கினு
நிலைபார் தன்னமு நிலவி டாதோ. (௭)

பொக்கமின் மனத்தராய்ப் போற்று வோர்க்கெலாம்
விக்கினங் கெடுத்தருண் மேவச் செய்பவன்
பொக்கமுண் மனத்தராய்ப் போற்றி டார்க்கெலாம்
விக்கினங் கொடுத்தருண் மேவச் செய்பவன். (௮)

மூத்தவன் யாவரு முன்னர் முன்னரே
யேத்திடத் தக்கவ னிவனே மெய்மமனங்
கோத்தவாக் காதியாக் குளிரு மன்பினோர்
மாத்தினா யாயினும் வழிபட் டாயிலை. (௯)

† வேசறு முகம் = துக்கநிறைந்த முகம்

‡ தன்னம் - அற்பம்

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

† முன்னமோந் தரிக்கும் வேத முழுப்பொருள் பருத்த காகை
யன்னவோ ரம்பன் மண்ணை யன்பினேத் திலையின் மேலு

நன்னரோ முதலி ருத்த னவிறுதி யாக வெண்ணி

யின்னனின் வயிற்பொ ருத்தா திருந்தன னுணர்வின் மேலோய். (௮)

எண்ணிய யாவும் யார்க்கு யினிதனின் முடிக வேன்றே

பண்ணியன் மறைகட் கெல்லாம் புகர்கண் பதியாய் நாளு

நண்ணிய பிரண வத்தை நாதன்முன் னமைத்தா னற்றாற்

புண்ணிய மனுமுன் னீதைப் பொருத்தினர் தூவல் லோரே. (௯)

அகம்புற நிறைவா யென்று மாதியா யநாதி யாய்மா

முகங்கொனைக் கரத்தெம மாளை முதல்வழி படாதுன் னூக்கத்

துகம்பல லுக்கி னுலு முரைத்திட முடியா தென்றுஞ்

சுகந்தரா தகங்கொண் ணைந்தா னாயவன் னனை யேத்தி. (௧௦)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்

ஏதயித் குணதுள் றுறைமயக் கொழித்தாங் கினிதருள் பெறுகென

வுணர்ந்தந், நாதனுக் கியற்று புரையின முறையை நவிலகென விரந்தன

ன் வியாதன், போதனுட் கனித்துத் திகைகையன் னவற்குப் புரிந்திருண் ம

லமறுத் துளத்தார், சேரதியை விளக்கே காக்கர மனுவைத் துணைச்செவி

பயிமரப் பகர்ந்தான். (௧௧)

பகர்ந்தவம மனுவை வியாதனுட் கொண்டு பருவமீ ராறள விருந்தோ

ர், சுகந்தமா வனத்துக் கணித்தலு மைங்கைத் தோன்றலோர் கோடியா த

வரின், மிருந்ததே சுருக்கொண் டிமபன்மா முகத்து மேவிமுன் னின்றன

னோக்கித், தகுந்தவ னடுங்க வஞ்சனீ வேட்ட தருவலென் றெந்தைசாற்

றுதலும். (௧௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

வினாவினி லெழுந்தான் சூழ்த்தான் வியன்காங் குவித்தான் சென்னி

ருகாகழ றொழுதான் வாக்குக் குழறநெஞ் சுருகக் கண்ணீர்

நிராபுர ளாற்றின் வாரத் திகழந்தக் காரண மொன்றாய்க்

கறையிலா னந்தத் தேத்திக் கனிந்தன னினைய சொல்வான். (௧௩)

† முன்னமோந்தரிக்கும் வேதம்=முதலிற் பிரணவமந்திரமாகிய ஒங்காரத்தைப் பொருந்திய வேதம்

ஆலமே யமுதா வுண்ட வண்ணனும் பூசை யாற்ற
முலகா ரணனே வேத் முதல்வனே முக்கட் டேவ
சாலுநா ளடியேன் செய்த தவத்தினுக் கிாங்கி யிர்நாட்
கோலநின் பாத சேவை கொடுத்தனை தூய னானேன்.

(௮௬)

எந்தைநின் பாதப போதென் நிதயபீ டத்தி ருத்தி
முந்தநான் மொழிய முன்னு மூவறு தொகைப்பு ராணம்
புந்தியில் விளங்கு மாறு போதநன் குதவி யன்பு
தந்துபே ரின்ப மெய்துந் ககைமையு மருளில் வேண்டிம.

(௮௭)

கருணைவா ரிதியே யீதென் கருததென விரபப வவ்வா
றொருமருப புடைய வள்ள லுதவிப்பின் னருமீ தோதும்
பெருமைசேர் முனிவ வெஞ்சிர் பேசிடா திருந்த தான்முன்
னருமையாம் புராணஞ சொலவீ மறிவைநீ யுற்ற யல்லை.

(௮௮)

பின்புநம் மாண்மி யததைப பிரமன லுரைக்கக் கேட்டுத்
துன்பகன் றிடநீ நோற்றாய தூயநம மருள்பெற ரேங்கு
மன்படு தவினீ ரொன்பான் புராணத்தோ பெபு ராண
மென்பதும் புகல வல்லோ னுதிபென் றிசைத்துச சென்றான்.

(௮௯)

எண்சாகசுழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

உலகமெலா நனிவிபப வரமே வுற்று னுயர்தவன்யா வையும்புகலு
மொண்மை பெற்று, னலமலியவ் வனத்திடையா லயமி யற்றி நால்வா
யைங் காத்தவனை ஞானக குன்றை, மலமிலியைப் பிரதிட்டை செய்து
வேத வரன்முறையிற் பூசனையும் வழாநி யற்றிப, புலவருமற் றெவருமி
கப போற்று கின்ற புராணமக னெனைத்தனைத்தும் புகன்ற னன்றே. (௯௦)

வியாசருபாசனைப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் ௫-சுருக திருவிருத்தம். (௮௮௭)

சோமகாந்தனுபாசவிரைப்படலம்

அறுசாகசுழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

அத்திமா முகனைப் பூசை யாற்றநிநற் றவவி யாத
னுத்தம வரம்பெற் றுய்ந்த னுரைத்தன முளத்தெந் நாளுஞ்
சித்தியைங் காண யுனனித் தீதறு சோம காந்தன்
முத்தியை யடைந்த காதை முறைமையி னறைதல் செய்வாம்.

[௧]

முவுல சுத்தின் மேலா முத்திக்கு வித்த தான
பூவுல சுத்து மேன்மை பொருந்துபல் பொருள்சேர்ந் தென்னுந்

காவுலார் தடமுஞ் செந்நெல் கண்ணீ ளாமணி தன்னு
மாவயல் கனஞ்சூழ் செளரீட்டி டிமெனு நாட்டின் மாதோ. (௨)

விண்டொடு மெயில்கூழ் தேவ நகரொன்றுண் டதற்கு வேந்தன்
றிண்டிறன் மேருத் தோளான் றிருந்தலர்க் கரிபே றன்னுன்
கொண்டலைப் பழித்த கையான் குலவுமன் பதையின் பப்பே
றுண்டகங் கணிக்க கேமி யுருட்டிமண் பூர்க்கு ளூனில். (௩)

முந்திய பிறப்பிற் செய்த தீவினை முழுது மொன்றாய்
வந்தது போல வன்னோன் வனப்பொளி ருடம்பிற் குட்ட
வெந்துயர் வினோனோ பெய்த வேண்டுபல் சிகிற்சை செய்து
மத்தவன் னெய்தீர் வில்லா னமைச்சர்க்கு உயிரைய சொல்வான். [௪]

உலகெலா நெறியிற் காத்தே னொன்னலர்ப் பு பொருது வென்றே
னல்கிலா மகங்கள் செய்தே யமரர்கட் கவிச ளீர்தேன்
பலபதச் சாலை கோலிப் பல்லுயிர் வருத்தந் தீர்த்தே
னிலைபெறு தவனந் தீர்ப்பா ளீர்கிலை முதல தொட்டேன். [௫]

அறம்பல வினைய வாற்றா லாற்றியா துலர்க்குத் தாயாய்
மறங்கெடுத்தெவர்க்கு மெய்தும் வன்றுயர் புறங்கண் டேனைப்
புறந்தாச் செய்தேன் மெய்யைப் புண்பட வருத்தி வாட்டி
நிறங்கெடுத்திருநோய் வெல்ல நெறியொன்றுங் காணே னந்தோ. [௬]

இவ்வுடல் கொண்டு வையத் திருத்தலின் மாய்க் னன்றா
மல்விதி யில்லை பாடி னங்கைவா ளாலீர்ந் தேனுந்
தெவ்வெனத் தெறுநோய்க் கூடாஞ் செடியுட னீப்பே னென்னி
னெவ்வுறுப் பாவ மெய்து மாதவி னெழித்தொன் றோர்த்தேன். [௭]

பன்னமார் வனத்திற் சேற நகவெனப் பண்பின் மிக்க
ரென்னின்மே தருசால் புள்ள விளவா சேம கண்டன்
றன்னையிங் அலக பாந் தாங்குமன் னாகச் செய்வே
னன்னவன் பாலென் போலன் பாற்றிவேந் தியல்செய் கென்னா. (௮)

சொற்றலும் கிரணத் துன்பாற் சோர்த்தன னணையின் மேல்விழ்
வுற்றன னேனை யோரு முற்றன ருறுகண் சிவ
னற்றவ ளானார் தால்வல் லமைச்சர்க் கேறிச் சோக
முற்றவு மொழித்தார் வேண்டு முயற்சிசெய் தெழுந்தான் மன்னன். [௯]

அன்னவ னடியி னூல்வல் லமைச்சர்தாழ்ந் தறைவா வாய
வுன்னையா ளாணிபத் துய்ப்பித் துன்மனைக் கடையாம் வாழே

நின்னரு மகனை மன்னு நிகழச்செய் நிழல்போல் பாழு
மன்னுவ நீயே கற்கு மதிக்குகான் சாத மென்றார். (௨)

பொருவினன் மனைபீ தாபந்து போந்திரு தலைப்புட் போல்
வருநலன் றீதொன் ருக மதித்துவாழ் நகமி லென்னுள்
ஞருகவேன் றனைநீ யிங்கிட் டிரியவ வனத்தி னேகத்
திருவுளங் கொளினான் றுஞ்ச நிண்ணநிற் பிரியே னென்றான். (௧௧)

இளைபவை நிகழத் தந்தை யிடர்பொரு தீருங்கா னேக
நினைதலு மமைச்சர் தாழு நீங்குற துழைச்செல் சீரு
மனைசுதன் மையும்பின் செல்லு மமைதியுந் தன்னேப் பூவின்
மனமகிழ்ந் தாசா வைக்க மதித்தமைத் திடுபு ணர்ப்பும். (௧௨)

தவவுணர்ந் தேம கண்டன் சாற்றுவா னிரவி சோம
னவிரதா வானம வேந்த னமைச்சனில் லாத நாம
றுவல்பதி மகனில் பூசுவ தோன்றழ லவியில வேள்விக்
ருவமையாத் தந்தை தாயா முங்களை வனததுயப் பித்தே. (௧௩)

இச்சகம் புரக்க வெண்ண மிசைந்திலே னீன்றோர் தம்மை
யச்சமுள் ளன்பி னோடு பூசனை யாற்றிப் போற்றி
நச்சுட லிறந்த பின்ன ரீமநன் கடனி யற்றி
யுச்சமாம பிதிரு லோகத் துவப்புற வாழ்ச செய்வல். (௧௪)

புத்திரன் கடமை யீதே யல்லது புனியி லாசை
வைத்துமான் மூழ்க னன்றோ வாழ்வொரு நிலையோ நீர்சென்
னித்தமாம வழியை யானு நினைந்துடன் செல்வே னென்ற
னெத்ததன் மனைப் பார்த்தவ் வாசனீ துரைக்கு மன்னோ. (௧௫)

வேறு.

பிள்ளைப் பருவத் துனையலீ பேதைக் குணத்திற் பேசினெயன்
றள்ளப் படாத பனுவலுரை தானே யுணர்ந்து தகுதியுட
னுள்ளக் கனிவா லீன்றோரை போம்பித் தன்மம் பலவியற்றி
விண்ண் கரிய பவிபிண்ட மிடுநன் மகனுய்வியலாகம். (௧௬)

மெச்ச பவனே யாயிடினும் விரும்பு தந்தை தாபருரை
யச்ச மொடுமுள் ளன்பினோடுந் தவரு தணிபோ லாதரித்தே
யுச்சி மேற்கொண் டொழுதுதரு னுயர்வார் தன்ம மாத்தினு
னெச்சி வகையிந் நகரிருந்து றுனித்த கேள்வி யமைச்சொடும். (௧௭)

அகலம் புரப்பா யென்பபோதித் தாடா வகையும் விரித்துணர்த்தி
மகிப னுக்கத் தொல்கணித வல்லோர்க் கூவி வரையறைநாள்
புலக் கேட்டத் தினத்தருமைப் புதல்வன் தனக்கு மணிகுயிற்றித்
திகழுந் தனது முடிவேய்ந்தான் செறிகா னமரும் படியேய்ந்தான். [௨௮]

எழுதிர்க்கழிநெடிலடிக்கிரிய விரிசரம்

அரிகரி யுழவை யாதிபல விலங்கா ராரணி யந்தனை யனுக்கி, யுரிமையி
னுடன்செல் சுபலனே ஞான கம்மிய னேயென வுரைக்கும், விரிமதி யமை
ச்ச ரிடுகனி யாதி விளங்குகைசு சுதன்மையோ டயின்றங், கரிசறு தவர்
வாழ் சாஸூழ்ம பொழிலகன கண்டுநாட் சிலகழிந் திடப்பின. (௨௯)

முந்தநல வீணைவந தபேபவைம் புலனு முனிந்துளோன பிருகுமா மு
னிபால், வந்தவ னடி தன் முடியுறச் சாகதி வருவகை வருப்பவவ வறவோ
ன், சிந்தையி னுலவாய முகனடி பதித்தக தீப்பினி வழியுணர் தாசே
லெந்தழல் போன்ற நெறுதொழு நோயபின் வியுமஞ சலையது கேண
மோ. (௩௦)

ஒதமும் மையிற்கா மந்தநா மததோ நுதன வணிபுன நீநின், பே
தைநீ ரகன்று தருணரீ மையனாயப் பிறங்குநாட் குடும்பினி யென்னு,மே
தரு மடநதை தனைமனஞ் செயது வீருமபுபன் னிருமகப பேறற, நேத
மின் தமர்கா னுநதையு முனையீ னன்னையு முயாகதி யடைநதா. (௩௧)

பின்புனைக் காவல் செயகுந ரிலராயப் பேதுறு வேசையா முயக்கி,லன்
புவைத் துன்கைப பொருளகல னிலனில லனைததையு மிழந்துபின் னிர
ந்தும், வன்பகை வீணைபொய யசத்தியந குறனை வழங்கிப்பன் னகைநவ
மணிகள், பொன்பல கவர்ந்து மளித்தனை யிவையோ பொருவிலகற் பின
னாயு மழித்தாய். [௩௨]

நீபெறு மக்கள் பசியினல் வருந்தி நிவியிழந் தனரவ ரோடு, தாபா
மில்லாக் குடும்பினி மாதூந் தாய்மனை சேர்ந்தன றேத்த, சோபனும் மயக்க
மதுதகார் தடங்காத் துணிவொடு வினாவறு மெல்லாப், பாபமும் புரிந்தா
ய் வேந்தனீ தறிந்து பதியினின் றுனையகற் றினனல். (௩௩)

வனாமுதிற் புருந்து கள்வரோ டுணங்கி வழிவால் செல்லல்செய் வோரைச்,சி
னலியாய்த் தவர்பொன் கவர்வையிவ் வாறு சென்றபன் னுளவற் றெருநாட்

புனித தீவிப் பிரான் கொருவனா ஹரீ போர்துபத் தனுமவன் வெருவி;
*யினிமொழி நனிகொற் திரந்தனன் கோளா தியமனி னவனுயிர் குடித்தாய்.

அக்கணம் பிரம கத்திரிற் பிடித்தாங் கழலெனச் சுடவிட னனைத்தும், புக்
கன கிழமும் பொருந்திய தாற்றாய் பொருப்பன நிதிகளோ டியானுன், பக்
கமேய் குவலென் றோரிராத் தூதுன் பாரிபால் விடுத்தனை யவனா, மொக்
கனு மோர்த்து வேந்திஃ தழியி னொறுக்குமென் மெணியிசைந் திலரால்.()

அன்றிரா வேபத் தூதுமிண் டவன்கோ ளறைதல்கேட் டினிபறம் புரித
னன்றென வுணர்ந்தா யுனதியல் பறியா நான்மறை வேதிய னொருவ, னுன்
றனை யிரப்ப வேண்டெ வளித்தே யினுமுறு வகாக்கொணர் கென்றாய்,
சென்றவன் சிலமா தவர்க்கொணர் தலுநின் செயன்முழு தறிந்தவன் னவ
ந்தாம். (௨௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சிரித்திது மொழிவார் நீயோ தெரிந்திலோந் தீயோ யையோ
கருத்தினுண் ணினைநி னைந்தோர் கண்டவர் கேட்டோர் சொன்னோர்
வருக்கமு முழி தோறும் வன்னா குழப்ப ரோ
விருப்புடன் கோடி. செம்பொன் கொடுக்கினும் வேண்ட இல்லேம். (௨௭)

தருமரீ விழையி னின்ன தனிவனத் துள்ள தோர்சார்
நிருமல கணேசன் கோயி னிகிலமுந் தருப்பூண் டாதி
பெருகிமொய்த் துளக னைந்து பிறங்கிடச் செய்கென் னுன்பால்
வருபவ மறநீ ராடி மறையோதித் தாய்து சென்றார். (௨௮)

மனைவியுஞ் சுற்றத் தாரு மலைந்துகை விட்ட வாறும்
புனிதாங் கிகழ்ந்த வாறும் புன்கனோ யலைக்கு மாறுந்
தனியுணர்ந் துயர்க ணேசன் றளியினற் பணியே யன்றி
பெனையுறு துயர்நீங் காவென் மெண்ணியெய் தீனையக் கோயில். (௨௯)

எண்ணலர்ப் பொருப டைக்கை யிறைவவங் கெனையாட் கொள்ளு
மண்ணலம் முருவங் கண்டா யாடினாய் தாழ்ந்தாய் குழ்ந்தாய்

தீவிப்பிரன்-கனவர்த்தனென்னு மோரந்தனன்.

*இனி மொழிநனி சொற்றிரந்தனன். என்பது அவ்வந்தனன் முன்னொரு கன்னி
கையைக் கலியாணஞ்செய்து அவன் புத்திரப்பேறில்லாமல் இறந்தபோனதையும், பி
தர் கருமங்கட்டுப் பின்னாவேண்டுமென்பதற்காக இரண்டாவது ஒரு கன்னிகையைக்
கலியாணஞ்செய்திருப்பதில் அவனும் பின்னப்பெருத பருவத்தினனென்றும் அதற்கா
கத் தன்கையிலுள்ள பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு உயிப்பிச்சை தரவேண்டுமென்
றுத் தாழ்மையாகக்கேட்டுக்கொண்டான்.

பண்ணிறை மறைக ளென்னப் பாடினாப் தட்ட மிட்டாய்
கண்ணறல் பொழிந்தாய் நின்றாய் கன்மனங் கரைத்தா யிப்பால். (௩௮)

பழுத்து தளிகீரு வேண்டுமென்பணிமுடித் துற்ச வாதி
வழுவிப்பூ சனைசெய் வித்து வைகடு நாளில் வாழ்நா
ளொழியவந் தியமன் னாத ருனைப்பிடித் தீர்த்துத் தாக்கி
யிழிவுபல் வேறி யற்றி யிரும்பகட் டிறைமுன் னுய்த்தார். (௩௯)

அன்னவ வினது நன்மை தீமையா வையுமா ராய்ந்து
முன்னவன் பணியி னுனின் முற்பவத் தநேகந் தேய்ந்த
வென்னினுஞ் சேட மன்மே லிறன்மா பவற்றிற் றீதோ
நன்மையோ முதனீ துய்கக நயந்திட னுரைத்தி யென்றான். (௩௯)

முதனல னென்ற யற்றான் முடிசெழு வேந்தாய்ப் பின்னர்த்
துதைதொழு நோய னாய்வை கினையிது தொலை யவேண்டின
மதகய முகற்போற் றென்றான் மற்றவன் மொழியிற் றேற்றம
பதிதரா தையங் கொண்டான் பார்த்திப னனைய திங்கால். (௩௯)
வஞ்சி விருத்தம்.

உட்கு காவலன், வெட்க மூர்மெயின்,
முட்கள் போலும்வாய்ப், புட்க டோன்றியே. (௩௯)

ஆயி ரத்தன, வாயிற் கொத்தின,
சாயி ரத்தமவாள், பாய்புண் னொத்தலும். (௩௯)

விக்க ளாற்றிடர், நிக்கொ ணன்முனி,
வாக்கின் மாலின, லாக்கு மீதென. (௩௯)

தஞ்ச நிற்பதம, வஞ்ச னஞ்சிடக்,
தெஞ்ச கின்றன, னஞ்ச லென்றருள். (௩௯)

அன்னை தாதையா, யென்னை நோக்குவார்,
மன்னு வான்புகி, தன்னி னும்மிலேன். (௩௯)

மல்லன் மோனியே, நல்ல பார்வைநல்,
கில்லை யாயினான், செல்லு மாறுனேன். (௩௯)

பழுதி னாயனே, யிழுதை யேனினி,
பழியொ ணுவகை, மொழிய வேண்டுமால். (௪௦)

என்ற ரற்றியே, துன்று கொற்றவ,
என்று றத்துதி, நின்று சொற்றன்ன. (௪௦)

முதல்வன் வெந்துய, ரிதயங் கொண்டுநெநிர்,
துதகங் கண்டாச், சுதன்மை தெஞ்சுமால்.

(E2)

ஞாலத் துத்தம், சீலத் துற்றவ,
தாலிப் பிச்சைநீ, பாலிப் பாடியோ.

(95h)

உந்தி மென்றுகின், முந்தி யேந்தினாள்,
சிந்தை வெந்துயர், நைந்த முங்கினாள்.

५१७७

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தீன்னிடர் தொலைத்தா ளென்னத் தொழுதிரர் தனர மைச்சு
ருன்னுனா வாய்மை தேறா துறுகனோ யுறுவார் காத்தா.
என்னவே னையருங் கூட விருந்தவ னிரங்கிட பின்னு
மன்னவற் பாராததுன் *னுமமை வழங்கினர் தெனிய கில்லாய்.

(५७)

“**மினையதா னனிதன் புற்றா யஃதற விரும்பின் வேந்தே**
யுனதயிரப் பொழித்தி யென்றங் கெழுப்பின னோருங் கார
மினையதிற் புடக ளெல்லா மிரியத்தன் கரக நீரை
முனிவர னிறைமெய் வீச முற்பவ முருக்கொண் டென்ன.”

$$(\mathfrak{F}^{\circ} \mathfrak{F}_{\pi})$$

குழிவிழிப பூத மொன்று குறுகிமன் னவனை நோக்கி
யழிவுமுன் னெனகுகி ழைததா யன்னதிண் டிறல்காட் டின்றென்
றிழிவுரைத் தடர மேலோ னிறைமுன்விப் பிரனைக் கொன்ற
பயியிலி டெனததோர் தன்ன பசாசைமுன் னதட்டிப் பின்னர்.

(४६)

வெருவலை கதிரிற் சிவல் பூதமே விளங்கிச் சூத்தர்
தருவினீ டீளையிற் சார்தி பெனலுமல் வாறு சாரப்
பெருமரத் தோடு பேயு மெரிபடப் பினரப் பூத
மொருபெருந் தேவ னாய்வு வயர்தவற் பணிந்து கூறும்.

(५७)

இன்னவோர் தெனைமுன் கொல்ல ஊவற்பிடித் துழந்தே னிர்நா
ணின்னது சேவை யாவிர் நீணலங் பெற்றேற னென்றா
னன்னபோ திறைவ னோக்கா லாங்குறு மானத் தேறித்
துன்னினன் கதியி னிப்பாற் பிருகுமா முனிவன் சொல்வான

(५६)

வெந்திறற் சாயை வேந்தே வெந்தது கண்டா யைநீக்கை¹
சுந்தான் சரிதங் கேட்டிற் றுன்புசெய் தொழுநோய், தீருஞ்
சந்தவி டெய்து மின்ன துடைமைசேர் மருந்த லாதென்
புந்தியில் வேறு காணேன் புனல்படிந் திவண்வா வென்றான்.

(5)

நிருபணி ஶாடி மேனி நீர்ணிர் தக்க மாலை
நிருபுரப் புனைந்த ணைந்தான் சீர்தரு தவத்தி னுன்ற
பிருகுமா முனிசக் கற்பம் பேசினான் பேச லோடு
முருகிடைத் தொழுநோய் கொண்டா னுடனெஃ தொழியக் கண்டான்(௩௧)

காரணம் வியப்புக் கண்ட காவலன் முனிவன் பாத
கான்மலர் தொழுது வாழ்த்த நன்மனை யமைச்சீ ரோனோர்
பூணணி விம்ம விற்பப் புணரியுண் மூழ்கி மேலோய்
மாணிப முகவன் சீர்த்தி வகுக்கவென் றடிதாழ்ந் தாரால். (௩௨)

மாதவ எனே தந்தன் மலர்ப்பதங் கருத்தி னுன்னி
போதினன் புராண மன்ன துவப்பொடு கேட்டு மன்ன
அதாம் பெருகப் பாரா யணஞ்செய்தா னோரான் டைக்கை
நாதனல் லருள்பா வித்து நவிலிருங் கணக்கண் மொய்ப்ப. (௩௩)

ஒளிவளர் விமான மொன்றங் குய்ப்பமா தவனை பேத்தி
பலிவள ருளத்து மன்னன் மனைமதி யமைச்ச ரோடுங்
கனிகொள விமானஞ் சேர்த்தா னன்னது ககனஞ் செல்கால்
வன்மலி தன்னூர் கண்ட சுதன்மைமன் னவனை நோக்கி. (௩௪)

வாவெதிர் நோக்கி வாழெம் மைந்தற்கா னாத கன்றற்
போருவறு துன்பத் தாழும் பொய்யல மெய்யே காட்சி
பெருமையி னவற்கு நக்கிப் பின்னர்தான் கதியிற் சேற
லருமைநா யகனே தக்க தாமென வறைந்தான் மாநோ. (௩௫)

அன்னது கணங்கள் கௌ வரசநின் மைந்தற் கிந்நா
ணன்மைசெய் கருத்துண் டேலிந் நலமலி விமானந் தன்னை
யுன்னகர்க் கணித்தா வுய்த்து மென்றவ்வா றுய்ப்பத் தன்பான்
மன்னுமந் திராண மன்னன் மகிழ்ந்துநன் மகன்பா றுய்த்தான். (௩௬)

அன்னவர் கடிதி னேகி நிகழ்ந்தமை யனைத்து மன்னர்
மன்னவன் மகந்தி சைப்ப மகிழ்ந்தெழுந் திறுப்பூ தெய்தித்
தொன்னக ருன்னா லொல்லாஞ் சூழ்தர வினாந்து சென்று
தன்னிரு ருவர்க் கண்டான் றுழ்ந்துதா தையைப்பார்த் தெந்தாய். (௩௭)

தனித்துணைப் பிரிந்து வாமே னினியென்றான் றலத்தார் தாழு
மினித்தகா வாழ்வி லாசை யிலையெமக் குய்தல் வேட்டே
மனத்துய் றொழிப்பா னுல்லாய் மாமுக னுலகிற் சேர்ப்பாய்
கனதநினைப் பழிக்கும் வன்மைக் காவல வென்று தாழ்ந்தார். [௩௮]

தன்னரு மகனு நீநாக நீகருஞ் சாற்றன் கேட்டு
மன்னவர் மன்னன் மாற்கி மாமுக னுலகிற் சேர்த்த
லென்னது தாமோ நீவி ரியற்றிய தவப்பே றுண்டே
லன்னவ னுலகந் தத்தி லடைந்தருள் பெறுவி றென்றான்.

[௧௦௬]

இன்னவை கணங்கள் கேளா விரங்கிமன் னவரின் றேன்றன்
முன்னர்முன் னவனை பேதீதி முற்றிய பயனு லன்னான்
றன்னுல கத்தி லுய்க்குந் தகவின னாகி நீகிர்
துன்னுமிய் விமானத் தேறச் சுதந்தா னுனன் தேற்றம்.

(௧௦௭)

தனிநகர் மாக்க ளெந்தை சரிதங்கேட் புறினாங் குய்க்கும்
புனிதரா குவா வார்க்குப் புகலவு மமைய மீதன்
றெனினுமன் னதுப யக்கு மியூழ்பிற்றேர் வாய்மை யுண்டே
துணையினே துதமென் றியார்க்குந் துபாற வியம்பு மன்றே.

[௧௦௮]

புலியுற்றுத் தீர்த்த மேன்மை பொருந்திய கங்கா தீரத்
தவிழுத்தத் தைங்கை வள்ள லமருமா வரண மேழிற்
சவிமுற்று மெண்ணேழ் மூர்த்தங் கொண்டநா மங்க டம்மைச்
செவிமுற்ற நயந்து கேட்கிற் சேர்வனாங் காவைப் பென்னு.

[௧௦௯]

நாகரீகர்-நகரவாகிகள்.

† அவிழுத்தத்தைங்கைவள்ள லமருமாவரணமேழிற்- சவிமுற்று மெண்ணேழ்மூர்த்தங்
கொண்ட நாமங்கள், காசிக்ஷேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள எழுகைகை ஆவரணங்களில்.

முதலாமாவரணத்தின்	பஞ்சமிவிகாயகர்.	வரதவிநாயகர்.
மூர்த்தங்கள்.	முண்டவிநாயகர்.	மோதகப்பிரியவிநாயகர்.
துண்டிவிநாயகர்.	சமுசெவிநாயகர்.	எட்டு.
துர்க்கைவிநாயகர்.	விடங்கவிநாயகர்.	நான்காமாவரணத்தின்
அர்க்கவிநாயகர்.	நிசவிநாயகர்.	மூர்த்தங்கள்.
பிரசன்னவிநாயகர்.	இராஜபுத்திரவிநாயகர்.	எகோபயப்பிரதவிநாயகர்.
மீமவிநாயகர்.	பிரணவவிநாயகர்.	சிங்கமுகவிநாயகர்.
சந்திரவிநாயகர்.	உபதாபவிநாயகர்.	கூர்நிதாஷவிநாயகர்.
ஆறு.	பதினென்று.	கிப்பிரப்பிரசாதவிநாயகர்.
இரண்டாமாவரணத்தின்	மூன்றாமாவரணத்தின்	சந்தாமணிவிநாயகர்.
மூர்த்தங்கள்.	மூர்த்தங்கள்.	தந்தவக்கிரவிநாயகர்.
சித்தருபவிநாயகர்.	வக்கிரதுண்டவிநாயகர்.	அபிசண்டிவிநாயகர்.
இலம்போதரவிநாயகர்.	ஏகந்தவிநாயகர்.	ஊர்த்துவாண்டமுண்டவிநாயகர்.
கூபதந்தவிநாயகர்.	நிரிமுகவிநாயகர்.	எட்டு. [யகர்.
சலாடகவிநாயகர்.	பஞ்சமுகவிநாயகர்.	ஐந்தாமாவரணத்தின்
ருலப்பிரிடவிநாயகர்.	தேவாம்பவிநாயகர்.	மூர்த்தங்கள்.
ததுத்திவிநாயகர்.	விக்கிராஜவிநாயகர்.	மணிமான்விநாயகர்.

அருடரு மெண்ணேழ் மூர்த்த நாமமு மறைந்த கேட்டப்
பெருநகர் மாக்க டாமு மமாரிற் பிறங்கி மான
மருவியல் லமைச்சர் வேந்தின் மனைசுத னொடுமாங் கெய்திப்
புரருவில்சா மீப மென்னும் பதவியிற் பொலிந்து வாழ்ந்தார். (௬௩)

காவலன் றனியே ரம்பன் கருணையா லெழிற் சாரூப
மேவியா தயன்றே சுற்று விளங்கினீ னினையீ வாற்றா
லாவலி னிப்பு ராண மருசுகித்தோர் படித்தோர் கேட்டோர்
யாவரும் பொருள்க ணுன்கு மடைசுவ றொளியின் மாதோ. (௬௪)

காசியின் மூர்த்தங் கொண்ட கணேசனார் நாமங் கேட்டோர்
பாசவல் வினையி னீங்கிப் பாகதி யடைந்தா ரென்னி
லாசையோ டரங்குச் சென்றோ ரவனொளி ருருவங் கண்டோர்
சூசனே புரிந்தோ ரெய்தும் பொருவில்பே றுணைக்கற் பாற்றோ, (௬௫)

சோமகாந்தனுபாசனைப்படலம் முற்றுப்பெற்றது,

ஆகப்படலம் ௬-க்கு திருவிருத்தம். [௨௮௫௨]

மூவருபாசவினப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாகிரிய விருத்தம்.

பிசுருமா முனியைச் சார்ந்த பெற்றியாற் சோம காந்த
னொருமருப் பினன்சா ரூப முற்றிடு திறனீ தன்னான்
நிர்வடி வழிபா டாற்றித் திசைமுக னாகி மூவர்
பொருவின்முத் தொழில்கைக் கொண்ட புதுமையைப் புகல லுற்றும். (௬)

ஆசாசுருட்டிவிநாயகர்.
கண்காண்னவிநாயகர்.
கண்டாவிநாயகர்.
சுமங்கண்விநாயகர்.
மந்திரவிநாயகர்.

துன்முகவிநாயகர்.
கணபவிநாயகர்.
அபரவிநாயகர்.
ஆக்கினவிநாயகர்.
துவாரவிநாயகர்.
அவிமுத்தவிநாயகர்.

பாகிரதவிநாயகர்.
அரிச்சந்திரவிநாயகர்.
கபர்த்தவிநாயகர்.
பெந்துவிநாயகர்.
சனகவிநாயகர்.

ஆறு

அவிமுத்தவிநாயகர்.

ஆறு.

ஆறுமாவரணத்தின்

எட்டு.

ஆகமூர்த்த நாமங்கள்.

“வடி” மூர்த்தங்கள்.

ஏழாமாவரணத்தின்

ஐம்பத்தாரும்.

மோதவிநாயகர்.

மூர்த்தங்கள்.

சுருணியகையகர்.

ஆமேடிவிநாயகர்.

முன்னொரு பிரளயத்து மூவர்க்கு முதலா மேலோன்
மன்னுயிர்னைத்தூர் தன்பால் வந்தினைப் பாறும் வண்ணந்
பன்னுசுந் கரித்த லாக வொடுக்கிப்பின் படைப்பா னெண்ணித்
துன்னறி வருவாய் நாமம் வக்கிர துண்ட னாகி.

(௧)

முக்குணத் தயன்மா லீசன் மூவரை முதற்ப டைத்தான்
றொக்கவர் தமையிவ் வாறு கோற்றல்செய் முதலைக் காண
வொக்கநற் றேவ வாண்டா யிரமுறு நோன்பி யற்ற
மிக்கவர்க் கெதிர்ந்தோன் றுற்றான் வக்கிர துண்ட மேலோன்.

(௩)

கவிநிலைத்துறை.

புகலு மத்தனி முதல்வனைக் காண்டலும் புகழ்ந்தே
யகில மியாவையும் படைத்தனித் தமிழ்த்திடு மமல
சகல தத்துவ மாயினாய் தத்துவா தீத
பகவ புங்கவ கணேசனின் பதம்பணி குதுமே.

(௪)

ஆதி மத்தியீ றல்லவ வகளங்க வரிய
மாத வத்தருட் கோயிலா வதியும்வா னவமெய்ப்
போக வானந் வடிவுகொள் பூரண வலவை
பாதி யானவ கணேசனின் பதம்பணி குதுமே.

(௫)

நீவமெ னப்படும் வடிவிறந் தவவிடா நன்னா
தெவாரி னைப்பினு நினைத்தவாந் கருள்பவ விறைவ
புலன மெத்தனை மத்தனை யும்புரப் பவமெம்
பவம றுப்பவ கணேசனின் பதம்பணி குதுமே.

(௬)

வாத வக்கிர துண்டமுக் குணங்களில் வானை
யுரமு றுத்திரா சதத்தினு லோங்குசாத் திகத்தா
லானை மிக்கதா மத்தினு லரிதனை யளித்த
பாம செக்கர்மா மேனிய வெனப்பழிச் சினரால்.

(௭)

இன்ன வாறுதோத் திரிப்பவக் கிரதுண்ட விறைவன்
பன்னு மூவர்கா ணீவிரிங் னனமெமைப் பரவிச்
சொன்ன மேன்றுதிக் குவந்தன மித்திறந் துகிப்போ
ருன்னும் யாவையு முதவுது முரையினும் வேட்கை.

(௮)

நீவமெனப்படும் வடிவாவன- பிரமன்; விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுடன், சதாசி-
வன், வீர்து, நாதம், சத்தி, சிவம்.

தருது மென்னவம் மூவநுந் தாழ்ந்துமீ ளவுகின்
 தருகு ளத்தராய் நிற்பதத் தாமுவலன் புந்தப்
 பெருகு பத்திமை தந்தெமைக் காத்தலே பெரியோ
 பருமை யாகநீ பெங்களுக் கருளுநல் வரமாம.

[சு]

அறுசீர்க்கழிசெடிவடியாகிரிய விருத்தம்.

என்னலுங் கணேசன் வேத விராசதத் தாக்க மாய
 னுன்னுசத் துவத்த ளிக்க விறைதமத் தொடுக்க வென்று
 பின்னுமத் தொழிற்ரு வேண்டும் *பேருணர் வாற்ற லெல்லா
 கன்னரி னருளிச் செய்தா னுன்முக விறைஞ்சி பெந்தாய்.

(ய)

படைப்பிய நெளிய வெற்குப் பகனெ விசுவ ரூப
 மிடற்பட வெடுத்துத் தூங்கும் வியன்றுதிக் கையின்வ ழித்தா
 யுடற்குளபத் திருவர் தாமு முடன்புகத் தனத கட்டிற்
 றெடக்குற மண்ட பிண்ட சராசர மனைத்துந் தோற்றி.

[யக]

காணுமா நருளிச் செய்து கமலனை பத்து வாரத்
 தேனுற விடுத்து மற்றை யிருவரை யீரண்டு காதின
 மாணுறு துவாரத் தன்னால் வரவிடுத் தன்னபின் வேதாப்
 பூணமோர் தருக்கா லன்னோற் போற்றிடான் கிருட்டி செய்தான்.

(யஉ)

அன்னதோ டத்தோர் சென்னி யானன மிரண்டு கண்மூன்
 மின்னன விரூபம் பல்வே ருளியை வுருது தோன்றிப்
 பின்னவன் நனைக்க றுத்துப் பெருங்கையாற் ருக்கித் தள்ளி
 யுன்னருந் துன்பத் தாழ வுளுற்றிய ததுபொ ருளாய்.

(யகஉ)

மிக்கிவை குரூபத் தெய்தல் விக்கினே சுரன்றாள் போற்றித்
 தக்ககிட் டியைத்தொ டங்காத் தன்மையா லெனவா ராய்ந்தே
 யக்கணம் புனரேயர் தாற்றுங் கடன்முடித் தண்ணல் பொற்றாள்
 பேர்க்கறு மனத்துட் கொண்டு பொருந்தினான் யோகத் தாங்கே.

[யச]

விதிபுரி செயற்கெம் மாணும் வியந்தவன் முன்பு தோன்றிப்
 பதுமவா தனத்தோய் நம்மை மறந்துநீ படைப்பிற் புக்கா

*பேருணர்வாற்றலெல்லா கன்னரினருளிச்செய்தா னென்பது- வேதாகமபுராண
 கலாசனங்கொண்டு யாவையுஞ்சிருட்டிசெய்யத் தக்கசத்தியைப்பிரமணக்கும், யோகத்
 தினால் வேண்டியவடிவங்களைக்கொண்டுவாயையும் இரகழிக்கத்தக்கசத்தியை விண்டுவு
 ச்சும், ஸகாக்ஷாடாக்ஷ மந்திரங்களைக்கொண்டு எங்குந்தாணாவிரும்பு யாவையுஞ் சங்
 காரஞ்செய்யத்தக்க சத்தியை உருத்திரனுக்குங் கொடுத்தருளினார்.

யதனினிவ் விடர்க ணின்னை யடைந்தன வினிச்சீ ருட்டி
முதன்மையெய் துதற்கு பாய மொழிகுதுங் கூர்ந்து கேட்டி. (யுடு)

நம்மருட் சத்தி மாருண் ஞானமே கிரியை யென்னுஞ்
செம்மைசேர் சத்தி மாராச் சிந்தையிற் கொண்டு நாளு
மம்மொய் தாது சிட்டி வகைதொடங் கடுதி யென்னு
விம்மென மறைந்தா னெல்லா வுயிர்தொறு நிறைந்தா னென்றும். (யுசு)

சித்தியைங் கரத்தோன் வாய்மை சிரங்கொடு சத்தி மாராப்
பத்தியிற் றியானஞ் செய்து பாவனு மிரங்கிச் சித்தி
புத்தியென் றுரைக்கு நாமம் பொருந்தியே யெனைத்து மாக்குஞ்
சத்திக ளிருவர் தாமுந் தோன்றினர் தாதா முன்னர். (யுஎ)

மலாவன் வணங்கிச் சித்தி புத்தியென் னுமம் வாய்ந்தே
பலர்துதி தாய்மீர் நான்செய் படைப்புநன் குறவு நீரென்
னிலகுறு புதல்வி மாரா வெய்தவு மருண்மி னென்ன
நலனுற விசைந்தார் வேத னன்குசிட் டித்தல் செய்தான். (யுஅ)

மூவருபாசனைப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் எ-க்குத் திருவிருத்தம். [உாஎய]

திருமணப்படலம்.

அறுசேர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

மூவரைப் படைத்தன் னோர்க்கு முத்தொழில் வழங்கல் செய்த
தோவற நவின்றஞ் சித்தி புத்தியென் பவரு வந்து
பூவினன் சுதைக ளாகப் பொற்பின்வாழ் தாவன் னாரா
மாவத னத்தோன் வேட்ட வண்மைநீன் கறைதல் செய்வாம். (க)

மன்னுல கனைத்து நன்கு வகுக்குமா றருளிச் செய்து
தன்னரு மகனி ராகிச் சார்சித்தி புத்தி யென்னு
மன்னைய ரிருவர் தம்மை யைங்கர நால்வாய் முக்கண்
முன்னவன் றனக்கு மன்றன் முடிப்பவுண் மதித்தான் வேதன். [உ]

* மாடக மகதி நல்வாழ் வல்லநா ரதனஃ தோர்ந்தே
பிடுவர் பொழில்கூழ் வெள்ளிப் பிறங்கலை யடுத்தே ரம்பன்

நூடலைக் கொண்டி சைத்தேன் றுரையிற் பொழிந்தன் னன்ற
நூடலைப் புகழ்ந்து பாடி யருள்பெற்றீஇ துவல லுற்றான்.

(௩)

வாசமென் கமலப் புத்தேண் மானதத் திருநல் லார்மா
தேசொடு தோன்ற லுற்றார் தேவநிற் கவர்க டம்மைக்
காசகல் வதுவை யாற்றுங் காதன்மிக் குள்ளா னன்ன
ஞசையி னதிபொற் பாரா டவர்தமை யமைப்பீ னென்றும்.

(சு)

நின்னது வடிவை பெண்ணு நிகரின்பா தகாய மைப்பின்
மன்னெழி லனைய மாதர் வடிவையெண் ணுறுமென் றுலீங்
கன்வவ ரழகை மேன்னு லையகுகு றாமோ வென்றப்
பொன்னொர்ப் பரவு மாதர் புரந்திலக் கணமுஞ் சொற்றான்.

[௩]

கலிவிரு, தட்.

எந்தை கேட்டங் கிசைத்தான் செய்திட ச, சிந்தை யோகை கிறந்து
சதுர்முகன், புத்தி தோன்றிய பூவையா தம்முனர், வந்து நாரதன் சாற்று
வன் மங்கைமீர்.

[சு]

கொன்றை வேணிக் குழகன் விநாயகன், மன்றல் செய்ய மதித்தன
னுங்களை, யென்ற போதல் விலங்கிழை யார்களு, மன்ற வார்வ மனத்தமை
த் தாரரோ.

[௭]

பங்க யன்னுமை பங்கம் கீழ் திசைத், தங்க னாவரு ளென்ன வருளலு
ஞ், செங்கை யைத்துடை யான்றிருத் தான்பணிர், தெங்கனாத வியம்புவ
தொன்றுண்டால்.

[அ]

ஆசுரிக்கப் பெட்டி மயாத் திவ்விரு-தம்.

நின்னது செயன்மற் றியாதாய் நிகழ்கின்ற ததுவே யன்றி
யிற்றில் மதனில் வேறு செயலுண்டோ வென்றா னீதல்
கன்னையர் தமைநீ வேட்டல் வேண்டிமீன் றென்னி வின்பந்
துன்னுறு தியாண்டு மென்ற னிசைத்தனன் சுமுக வள்ளல்.

[சு]

திசைமுகன் மகிழ்ந்து முன்னோன் நிருமணத் திறந்திட் டோலை
மிசையுல கத்தோ ரிம்பர் வேந்தரா தியருக் குய்த்து
விசுவகன் மனைப்பார்க் தேயில் வேட்டிலுக் கிசைய யாரு
நசைகொண்மண் டபங்க ளாதி சமையென நயந்தி றைஞ்சி.

[௨]

நகரமொன் றினித மைத்தந் நகரத்தின் புறஞ்சூழ் நொச்சி
தருகியி னெழுப்பி நான்கு கோபுரஞ் சமைத்துள் ளாக

வகலிய மதினுண் மேடை யாத்செய் தாடத் தெண்ணீர்
மிசுசுளம் பெர்ழிலும் யானம் விதம்விந் மாகக் கண்டே.

[யக]

அணிநகர் நடுவண் மன்ற லாற்றலுக் கியைந்த பற்பன்
மணியினு மேரு நாணு மாற்றுயர் பொன்னி னானு
திணிபெறு பளிங்கி னானு திகழ்மதி காந்தத் தானும்
பணிமிக மாட்சி தங்கு மண்டபம் உதித்தல் செய்து.

[யஉ]

மண்டப நடுவே யொன்பான் மணியினு லிழைத்த சோதி
மிண்டரி யணையொன் றிட்டான் மங்கல வேள்விச் சாலை
குண்டமு மமைத்தா னட்ட மங்கலஞ் சுண்ணக் கோலங்
கண்டன நெங்குஞ் சென்று கண்டவர் நனிவி யப்ப.

[யங]

ஏரொல மயன்வ குப்ப தெனினுமீம் மயன்வ குத்த
சீரொல நோக்கி நோக்கித் தேவர்கோ மான்போ னன்மெய்
யாரவா யிரங்கண் ணையா தெண்கண் னானே நென்றற்
பூரணமாக யாவர் புகல்வார் நகர்மாண் பிப்பால்.

[யச]

மன்றல்சான் முடங்க லைக்கை வாங்கியோர் * கால்வே கத்தை
வென்றவோர் மனவே கத்தான் மேதினி வான்திக் கெங்குஞ்
சென்றுசென் றுய்ப்ப வன்ன திருமுகம் பெற்றோ ரொல்லா
மின்றுநன் றெய்திற் றென்னு வினிதுளா மகிழ்ந்தெ ழுத்தார்.

[யரு]

சலாதி கடைநா ளிற்போந் தெனத்தவ ராவார் பூவார்
புலவர்மற் றேறோர் தத்தம் புதல்வா தியரோ டெம்மா
னிலகெழின் மணவி ழாக்கண் டேத்தவந் தார்வந் தாரொண்
ணலகில வணையர்க் கெல்லா தீமமலையு முடையும் பூணும்.

[யசு]

இணையறு பதுமஞ் சங்க மெனுமிரு நிதியுஞ் சிந்தா
மணியுமைந் தருவுங் காம தேனுவும் விளங்க னுள்ளா
பணிவுட னளிக்கத் துய்த்தும் பாங்குற அடுத்தது மெய்யி
லணிவன வணிந்து மின்ப வாழியிற் றிளைப்பா ராக.

[யஎ]

பொன்னகர்க் கிறைவன் வேறு பொன்னக ரடைந்தே மென்னு
மன்னுபே ருவகை பூத்தான் வானந் தத்தா ரொல்லாம்
பன்னுமீவ் வியப்பி னோங்கு பதிமுனங் கண்ட தின்று
லென்னமிக் கோகை யுற்று னொண்ணுந் தோறு மாந்தோ.

[யஅ]

* கால்வேகம்-வாயுவேகம்.

தீ அமலை சோறு

திணிவனா நிகர்தோண் ஐமந்தர் செப்பின முலையார் சில்லோ
ராணிமண விதான நோக்கி யலர்விழி யிமையா ரானார்
மணிவட முலையார் சில்லோர் வாகைசேர் கணவ ரோடும்
பணிசெய்கந் துகங்கொண் டாடிப் பலருளங் களிப்பச் செய்தார். (௨௯)

மொய்யளி முரலுஞ் செந்தா மரைமுக முறுவற் சில்லோர்
பையா வல்கு லார்தம் பாங்கிய ரோடுங் கூடி
மைவிழி கீழ்மே னேக்க மணியணி தனங்கு லுங்கக்
கைவலை கலக லென்ன வாடினார் களங்கம் மாலை. [௨௦]

பெருமதக் களிற்றின் வெற்றி பேராணி முகத்து வாவும்
பரிகளின் செயம்வன் சேவல் பகர்கவு தாரி காடை
பொருதக ரிவற்றின் போராற் புகழ்தரு வீரங் காண
வாசர்க டருக்கி னோடு மகமிகு களிப்பி லுற்றார். [௨௧]

முனிவார் சுருதி யாற்றான் மொழியறம் பொருள்க விரிப்பர்
துனிதவிர் முத்தி வாதந் தொடுத்தினி தியம்பா நின்ற
ரனகனார் சிறப்பிற் சொன்ன வாகமப் பொருள்க வாய்ந்த
சனகரா தியர்மா யோக தத்துவத் திறம்பே சுற்றார். [௨௨]

கவிவிராத்தம்.

மங்க லத்திறன் காணவந் தேர்ச்செய
விங்கி தாகவெம் மீசன் றிருக்குறிப்
பைங்கை வள்ள லறிந்துசங் கற்பத்தாற்
பொங்கு தெய்வப் புனல்படிந் திட்டனார். [௨௩]

ஃபிங்க லக்கலை பெட்டிற் றரித்தனர்
கொங்கு மிக்குக் குளிர்ந்தரு செச்சையை
யங்க டெக்கை யணிதரு மார்பினும்
பொங்க ரொத்த புயத்தினும் புதுவின். (௨௪)

திங்கள் போற்சடை ரேத் துமென் றேறிய
பொங்கு கோள்கள் புரிதவத் தன்னவு
மெங்க னாதன் மிலைந்த தெனச்சிரந்
தங்கொன் பான்மணித் தண்முடிச் சூட்டினன். [௨௫]

ஒன்று மண்டத் திரணைடி யொன்றினிற்
பொன்றல் செய்துதற் கண்புறந் போதா

னின்றி டத்தடை செய்தவி னெற்றியின்
மின்ற வங்குபொற் பட்ட மிலைத்தனன்.

[௨௬]

மாத ரோங்கு மணிமுடி மேவிய
சீதன் நேசின் வடிவந் தெரித்தல்போற்
பூதி பூசிப் பொலிந்தொளிர் வானுதன்
மீது பொட்டு விளங்கப் பொறித்தனன்.

[௨௭]

தோகை மாரிய ரேய்நீவட மீனும்ப
தாகை மீனூந் தனதருட் கட்கடைக்
காகை வேண்டி யமைந்திடல் போலிரு
வாகு சேர்செவி வாய்த்தனன் குண்டலம்.

[௨௮]

துங்க நல்வரைத் தோளி னவமணி
யங்க தத்தோ டலங்கு கடகமென்
செங்கை நாணா சீறடி நூபுரந்
தங்க வாழி விரலினுஞ் சாத்தினன்.

[௨௯]

எழுசீர்க்கழிசெடிவடியாசிரிய வீருத்தம்.

வடிவுறப் புனைந்த மணவணி நோக்கி மறைமுத லுமையொடும்
விடையூர்ந், தடல்கொளோர் மருப்பின் யானைமா முகனை யணிகொ*ளீ ராயி
ரமருப்பின், மிடல்செறி யானை மிசையிவர் வித்து வேளைமா மஞ்ஞையூர்
வித்துப், புடையெல மனந்த ராதியோர் மறைமந் திரங்கலை யாதிகள் பொ
துள.

(௩௦)

பூதர்க டொருதி செயப்பிர தாபம் புகழ்ந்துமுன் கட்டியம் புகல,
மாதவர் வேத மனுக்களாற் றுதிப்ப வட்டவெண் மதிக்குடை நிழற்ற,
மேதரு கவரி யிருபுற மிட்ட வெண்குகற் பதாகைவான் றார்ப்ப, வேத
மில் பஞ்ச வாத்தியங் கறங்க வெழுந்துவிண் ணெறிப்படர் தனரால்.(௩௧)

ஓ வடமீனும் பதாணை மீனூந்தனதருட்கட்கடைக்காகைவேண்டி, என்றது அருந்
ததி- மீனக்கொடி- யென்னும் இருமீன்களையும் இருமகரகுண்டலங்களாக்குதல் இறை
வன் பக்குவான் மாக்களுக்குக்கடாகுபித்தல் மீன்போல் நோக்குதலும் ஒன்றுதலால். அ
தைவிரும்புதல்போன்று என்றும் அவைகடைக்கண்ணோக்கம் பெற இச்சித்தல் போன்
று- என்றும்- கொண்டதாம்.

* ஈராயிரமருப்பின் மிடல் செறியானை-அயிராவணமென்னும் பெயருள்ள பெரிய
ானை.

இன்னண மெண்டீடா ளிறையவ னுமையோ டிபமுதத் தைங்கரத் தெ
ந்தை, பன்னுமற் றெவரும் புறப்பெருந் கடல்போற் பாங்குறப் போதா
லறிந்து, பொன்னுரத் தவனும் பிரமனு மற்றப் புலவரும் போந்தெதிர் வ
ணங்கித், தன்னிகர் நகரி னணிகிளர் வீதி தகவுடன் வலமுறச் செய்து, ( )

மணவணி புனைசெய் மண்டபத் துய்த்தார் வாணிசென் றிரும்புனல்
வார்ப்பப், பணிவொடு கமலன் கணபதிபாத பங்கயம் விளக்கலு மிதழிப்,
பிணையல்வே யிறைவெற் பிறைவியோ டெழில்கொள் பீடமார் தாக்கண ப
தியு, மணிமணிப் பீடம் தமர்த்திடப் பிறரு மயலமைத் திதெவி சிருந்தார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மணவீணக் கடுத்த வோரை வரவ்ருநிற் கருதி யான
கணபதி யுடன்பல் கிதக களின்மகிழ்ந் தமர்த்தார் யாருந்
திணிமணி வடமார் கொங்கைச் சித்திபுத் தீய்க னன்கு
புணர்திரு மணக்கோ லங்கொள் பதுமைசுந், நிணிச்சொல் கிற்பாம். (௬௪)

மங்கைமார் சிலரன் னானா மணிதிகழ் பீடத் தேற்றி
யங்காஞ் சிவப்பத தான மரித்தபின் றாலு நிவிம
கங்கைநீ ராடிப் பொன்னங் கலையனாக் கரைந்தெ ழிற்புந்
கொங்கைநன் னிறங்காட் டாமை கோட்டல்போற் களபம் வேய்த்தார். ( )

இருளையிர்ந் திந்து நிறு லெனவகுப் பெடுத்தவ் விற்குக்
கரிகளா மீ ராவு மொன்றயாங் கடுத்த தேய்ப்பப்
புரிசடை யொடுபொன் னாகப் புணிட்டார் அற்புதன் வானிந்
திரதனு வீணக்கார் மாட்டுச் செறித்தெனக் குற்றபாற் சேர்த்தார். (௬௬)

முன்னவ னங்கை யேந்து முரட்கொடி மயிலுந் சென்னி
துன்னவேய் மதியுங் கார்தன் றெல்லிசச் சினை வற்றைப்
பன்னியர் தலைமீக் கொள்ளல் பாங்கென வமைப்பார் போன்று
மின்னினம் பிறைம யூர மெனுமணி முடிவேய்த் தாரால். [௬௭]

தலைவன்மெய்த் நிறந்தெ ரிக்குஞ் சால்பிற்செந் திலக மிட்டா
ரலர்வழி கறுப்பூர் வெண்மைத் தாதன்மா லம்பா லாழி
நிலையென வதனங் கொங்கை நிழன்மதி வரையென் றோர்காற்
புலனில்விண் ணவரம் திப்பான் புகாதெழி னியின்மை யிட்டார். (௬௮)

தப்பினித் திலமூக் குத்தி தையலார் கொழுநன் கீர்த்திக்
கொப்பெனத் தேற்று வார்போ லுயர்திரு நாகி வேய்த்தார்
துப்புமூக் கனங்க ளன்ன தோகையர்க் காடற் றென்மை
செப்பனின் மணிசெ யன்னைக் கொப்புமேற் காதிற் சேர்த்தார். (௬௯)

ஹருகொடி நீயொகரத் தன்னை யுச்சியிற் பொருத்தல் போன்மற்
 றொருகொடி மகரத் தன்னை யொசிந்தொளிர் காதி னூடு
 செருகிட நகவென் பார்போற் நிகழும்பொன் மணியி னாற்றிப்
 பெருகொளிக் குழையெ னும்பூண் பரிதிவாள் பிறழப் பெய்தார். (௯௧)

வலம்புரி யென்னத் தூய்தின் வளர்கண்டத் துமையோர் நாத
 னலந்தரப் புனைபல் பூணி னுதனாற் திருநாண் வைக
 வலங்கா தனரீள் பீட மமைத்தென மணியொன் பானுந்
 துலங்குமுட் கட்டுக் கோவை சூழ்தரப் பூட்டி னூரால். (௯௧)

பீடுயர் தனங்கட் கிட்டப் பெரும்பரம் வெளிக்காட் டார்போன்
 மாடைசேர் கச்சின் மீது மாணிக்கம் வயிர நீலஞ்
 சேடுறு பவன மாதி நவமணி சிறந்த கோவை
 யாடகத் தார்தார் பூந்தா ரணிந்துமே லலங்கு ரித்தார். (௯௨)

பெய்தனர் விரல்கட் கேற்ப மணிசெய்து பிறங்கு மாழி
 கைவளை கடக மிட்டார் கவினெறி கலாப மாதி
 னீயைவகை யணியு யார்ப்ப வசைத்தன றொன்று மைய
 மெய்துநுண் ணிடையில் வண்டு கொடியினுற் திமிர்தல் போல. (௯௩)

ஏதமில் வேதம் பன்னா னாடியு மெய்தாப் பாத
 மேதக வின்று கண்டா மெனப்பற்றி வியத்த லேபோற்
 *ஹதநா புரஞ்ச தங்கை பாடகந் தண்டை யார்ப்பப்
 பாதசா லம்பூட் டிச்செம் பஞ்சமூட் டினர்நன் கெய்த. (௯௪)

எத்திக்கும் பணிசெய் தேத்து மேரம்பன் பணிகட் கேற்பச்
 சித்திக்கே யதிதி யோடு திருமக ளிந்தி ராணி
 புத்திக்கே யிராதி சாவி புகழன குயை யாகுஞ்
 சத்திக்கூர் விழியார் தாயில் வணஞ்செய்தை யலராம் பின்னர். (௯௫)

திருவாரி சிவிகை யேற்றி நகர்வலஞ் செய்வித் தார்பின்
 வரைசெய்நல் லோணா யோர்ந்து மாங்குழை கூச்ச மாதி
 பொருள்கொடு சனக யோகர் வதுவைமண் டபத்துப் புக்காங்
 கொருதவி சிருப்ப மாத றொண்ணகர் வலம்போர் தாங்கே. [௯௬]

நீ ஓகரம்- மயில்.

† பெரும்பரம், பெரியகவசக்கட்டு.

§ விரிசுனை, கலாபம், பருமம், மேகலை, காஞ்சி, என்னும் ஐவகையணிகளாம்.

* தாததாபும்- பொன்னுகிய உலோசத்தாற்செய்த சிலம்பு.

வதுவைமண் டபத்தி ஞப்பண் மணியரி யணையில் வைகும்
விதுவணி நெடுங்கோ டா விநாயகப் பெருமான் பாங்கர்க்
குதுகுவித் திருந்தார் மன்றற் றூரவனா கமத்தி னுற்றாற்
புதுமணத் தினர்க்குச் செந்தேன் பொருவிறீங் கனிபா லீய்ந்து. (சௌ)

பிரமனை நோக்க வன்னோன் பிரணவ வடிவான் னாகயிற்
பொருவில்சீர்த் தனது சித்தி புத்தியா நங்கை மார்தங்
காதல மலர வைத்து வாய்மனுப் பகரக் கையாற்
சிரகரீர் மாரி பெய்யத் திருமண மகனங் கேற்றான். (சஅ)

சிவநெறிச் சனகன் வேள்விக் குண்டத்திற் செந்தீப் பெய்து
சுவடென வெவ்வே ருச்செய் சமித்தினைக் கொளவ ருச்சித்
தவியினை வார்ப்ப மாந்தி வலஞ்சுழித் தகழி வீங்கித்
தவனதே வொலியி னுர்த்துத் தருக்கொடு நிமிர்ந்து நிற்ப. (சக)

அரம்பையர் நடன மாட விஞ்சைய ரமுத கே
நரம்பிசை மீட்டிப் பாட நற்றவ ஷ்ராவென் னூர்ப்பப்
புரந்தர னாதி வானோர் புளகமெய் போர்ப்ப மற்றோர்
காஞ்சிரங் குவித்தா னந்தக் கடலிடைப் படித்து மன்ன. (ரு)

அந்தண ராசி செய்ய வமார்பூ மாரி பெய்யச்
சந்தநான் மறைமு முங்கச் சாற்றியத் திரட முங்க
ஃவந்தியர் நீட மானார் மங்கலம் பாடவானார்
துந்துபி யதுங்க றங்கத் தொனிசெய்சங் கம்பி றங்க. (ருக)

சங்கையில் கேள்வி சான்ற சனகமா முனிவ நென்போன்
மங்கலச் சடங்கு வேத வான்முறை தவறா தாற்ற
நங்கையர் திருக்க ளாத்தி னலங்கொண்மங் கலநான் சாத்திச்
செங்கைகைப் பற்றி னுனெந் தேவனுங் கணேச வள்ளல். (ருஉ)

அனுவதா யண்ட மாவா னண்டமா யனுவ தாவா
னிணையிளி யாவுந் தானு யிருப்பவ னுலகம் யாவும்
புணர்வுறு போக முழுகிப் பொற்பின்வாழ்ந் துய்யு மாறு
மணவினை முடித்தா னென்ன வழங்குவர் மதிநூல் வல்லோர். [ருங்]

§ அரவென்னூர்ப்ப- ஹரஹர என்று தோத்திரிப்ப.

ஃ வந்தியர்- மங்கலப்பாடகர்.

பின்னாங் கியைச்சூழ் வந்து பீடம் தினிது வைத்து
பன்னிய ரோடும் வேள்வி பாங்கினின் முற்றக் கையாற்
பென்னனார் பாத சாலம் புலம்பிடப் பாத மம்மி
தன்னிலே தூக்கி வைத்துச் சாலியை யெதிரோகாட்டி.

(௫௭)

தந்தைதாய் செம்பொற் பாதந் தேவிய ரோடுத் தாழ்த்து
இந்தையி னூர்வத தன்னூர்ந்திருமுக மலர்ந்து வாழ்த்தப்
பந்தவே ருக்கு மைங்கைப் பகவனும் பங்கில வாழுஞ்
சந்தர மாதர் தாமு மணவறை துன்னி னூரால்.

(௫௮)

கண்ணுத றிருக்கண் ணைக்காற் கண்ணன்மா வனந்த ராதி
விண்ணவர்க கணிபொன் றாச மெல்லிலை முதல நல்க
வெண்ணினுத கரிய கற்ப காதுகண் மற்றோர்க் கெல்லாந்
தண்ணடை காயமுன் னான தகுபரி சளித்த மாதோ.

[௫௯]

சிறுமதி சடையிற் சூடுகு சிவபிரான் மதலை மன்றல்
பெறுவிழாக் காண வந்தோர் பெருங்கல னாதி பெற்ற
முறையொரு வியப்போ யாரு முன்னிய வளைத்து மெய்த
ஹுவறோற் சமுதர் விதி யுலாவுறு விபாரு சொலவாம்.

(௬௦)

ஆன்னையர் சித்தி புத்தி யணிமணிச சிவிகை மீது
மன்னெழிற சமுக மூர்த்தி யிராயிர மருபிற மாகப்
பன்னிய ராவ ணத்தும் பவனிவந் தனாவிர னுள்ளார்
மன்னறை பொழிமந் தார மலர்கள்கிர னெனெண் ணில்லார்.

[௬௧]

மேலொலி யுருமே நென்ன விதங்கொளபல வியங்க ளாத்த
சாலவின் ணகடு முற்றுந் தண்மதிச கவிகை போத்த
வாலவட் டங்க டிக்கார் தசைந்தன கொடிவான் னாத்த
பாலலை நலை யென்னப் பாங்கெலாவ கவரி சீர்தந்.

[௬௨]

வஞ்சிதேய் மருங்கு னல்லார் மங்கல மொழியெ டுத்தார்
வீஞ்சைய ரமுத தேம் வினையிற் செவிம டுத்தார்
பஞ்சடி யாம்பை மாதர் பாடலா டலகடொ டுத்தார்
ரஞ்சறீர் நந்தி யாதி வேத்திரத் தணிப டுத்தார்.

[௬௩]

பாஞ்சசன் னியத்தோ னாதி யாவரும் பரிவின் மொய்ப்பப்
காஞ்சன மணிப்பூ ணீள்கைக் கடவுண்மா முகத்தெம் பெம்மா
ஹஞ்சில்கூழ் நகரின் விதி நடுவா மடந்தை மார்கீ
ராஞ்சனங் கொண்டு முந்தற் றுவணிநீ சுழற்றி னூரால்.

(௬௪)

வாசமென் மலர்க னெல்லின் மலர்பொரி பொளிவ யங்குங்
காகவண் கன்னத் துண்டங் கதவிமா வாதி யாய
மாசில்செங் கணிகண் முன்னோன் முந்துற மடநல் லார்கள்
வீசினர் தாழ்ந்தார் மோக வெள்ளவா ரிதியி னுழந்தார்.

(௬௨)

ஏவிழி சிலைபு ஞா மெனவெலற் கெணிக்க னேச
தேவயிற் செல்லீ ரன்னான் தேசெழிற் படைபீய திர்ப்பி
†னோவுநன் னாணு மென்ன வுரைத்துக்கால் பிடிப்பா ரொப்பச்
சேவடிச் சிலம்பொ லிப்பச் சென்றனர் மறுகிற் சில்லோர்.

[௬௩]

தாதவிழ் குழலோர் மாது தந்திமா முகன்பா லுள்ளந்
தூதுபோ யிருப்ப தென்று சொல்லமற் றொருத்தி சிறி
யிதொழி யுப்தி வேண்டி னென்னுள முனந்து தாச்சென்
றோதிய தென்ற ளற்ற லுற்றன விவர்க்குட் பூசல்.

[௬௪]

செம்மைசேர் சித்தி புத்தி திருமுக நோக்குப் கொங்கை
யும்மையி னவர்செய் நோன்பா லுவாமுகன் காஞ்சேர் வுற்ற
விம்மிபெய் முகத்தைப் பார்க்கி னென்பயன் விளையு மென்ற
*னம்மமே நோற்றி லேற்கென் றமுங்குளு னொருத்தி யம்ம்.

[௬௫]

சீதமென் குழலோர் மாது தேவர்மா னவர்மற் றுள்ளோர்
போதால் வேறு வேறுப் புந்தியிற் காணு ளான்ற
மாதவர் போலக் கண்ட வடிவெலா மதிசேர் வேணி
நாதனுக் கணேச வள்ள னல்லுரு வாருக் கண்டார்.

(௬௬)

ஆவன்முற் றுறவே சம்ப னாகந்தின் டார்க ரத்து
மேகிடே மெனல்போற் சில்லோர் கைவளை நழுவி விழ்ந்த
பாவனை யின்பக் கொள்வா ரிடைப்படிற் பயன்பா தென்று
பூவயிற் செல்லல் போலச் சோர்ந்தன பொலந்தா சம்ம.

(௬௭)

சந்திர சுந்த மேடை தன்னினின் றைங்கை நாதன்
சுந்தரப் பவனி நோக்குந் தோகைய ரவன்கட் கண்ணுஞ்
சிந்தையுஞ் செலுத்தி வேறு செயலொடு மொழிதல் செய்பா
துந்துமட் பாவை யோடு முருவம்வே றற்று நின்றார்.

(௬௮)

பருவமக் கையரு ளையன் பவனியை நோக்கிச் சென்னி
யிருகாக் கூப்பி னோரு மிலகுமெய் தாணி மீது

† ஒவும்-ஒழியும்.

* அம்மம்-சொங்கை

மருவ விழர் திறைஞ்சி னேரும் வளைகலை காம நீங்கு
மொருவுத லற்றா ரோனோ மொருவுத லுற்றா ரம்ம.

(௬௬)

இன்னண மைய லுற்ற னீவெழுபரு வத்தி னோர்க்கு
மன்னிய மற்றை யோர்க்கும் வள்ளல்வண் கருணை பூத்து
நன்னர்மிக் கமைந்த விதி வலம்வந்து நால்வா யூர்தி
தன்னினின் றிழிந்து செம்பொற் தனித்தவி சிருந்தா னாக.

[௭௮]

மாதவ னாதி தேவர் மாதவ மோன யோகர்
பூதல ரோனோர் தாமும் பொருந்துநல் விருந்த யின்று
பாதவர் தனைசெய் தேதம் பதிபுருந் தனாரர் வங்கூர்
வேதனு மிறைஞ்சி வேண்டும வரம்பெற்றான் விமலன் றன்பால்.

[௭௯]

மூவிரு முகத்து வள்ள லாதியர் முன்னாங் கெய்தும
யாவருங் கணேச னொரு மவரிரு பாங்கர் வைகுந்
தேவிக டாமுஞ் சூழச் சிவபிரா னுமையி னேடு
மாவரை கைலா யத்து வந்தனன் மறைக ளாரப்ப.

[௮௨]

அம்மலை மீதெம் பெம்மா னருளின்வீற் றிருப்ப வைங்கைச்
செம்மலூந் திரும ணஞ்செய் சித்திபுத தியரா மாதர்
தம்மொடும் பெருவ ளஞ்சேர் தன்னுல கதனைச் சார்ந்து
கொம்மைவெம் முலைபார் போகக் குளித்தினி திருந்தான் மன்னோ.

[௮௩]

திருமணப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் அ-க்குத்திருவிருத்தம். (நாசயந)

விண்ணொப்பாசனைப்படலம்.

அறசோக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவ னெமையா ளும்பன் முகன்சித்தி புத்தி யாமெம்
மன்னைய ரிருவர் தம்மை யருங்கடி மணஞ்செய் தாண்ட
நன்னல மிதுவாம் விண்டு நவில்சடக் காததை யோதிப்
பன்னலங் கணேசன் பாங்கர்ப் பெற்றமை பகா லுற்றும்.

(௯)

ஃ ஏழுபருவத்தினோர்- ஏழாட்டைப்பேதையர், பதினோட்டைப் பெதும்பையர், பதினொவாட்டை மங்கையர், பத்தொன்பாட்டை மடந்தையர், இருபத்தைந்தாட்டை அரிவையர், முப்பத்திரண்டாட்டைத் தெரிவையர், நாற்பாட்டைப்பேரினம் பெண்ணின் இவர்களாம்.

புயலவன னொருகா லத்துப் பாற்கடற் பொருந்தி யங்கண்
யெய்ப்பொழு தவனெண் காதிற் றேன்றினு ரிருவர் தூங்கு
வயமுடை யவுண் விரர் மதுகயி டவர்க ளென்னும்
பெயரினர் கொடிய ஈர்க்கும் பீடைசெய் தனரா லற்றால். (2)

அரியவர்த் தெறம லைந்தாங் கடலிழந் தோடி நன்கு
புரியா னடிதாழந் தெல்லாம் புகன்றன னனுகேட் டெம்மான்
விரிகமழ் கொன்றை வேணி விநாயகந் போற்றா வாற்றாந்
பரிபவ மடைந்தா யன்னாற் பரவிரல் வருளெய் தென்னு. (௩)

நவிலுமா நெழுத்தா னுய நன்மனு வுபதே சித்தோ
துவிதமு மருள வையன் றுணையடி மீண்டு மாறாழந்
தவனியிற் சித்தி யாவு மளித்திடுஞ் சித்தி யென்னுந்
தவவில் கேத் திரத்தை நண்ணித் தன்மலர்த் தடநீ ராடா. (௪)

பூசினோர்க் கினிய நன்கும் புனித வெண் ணி று பூசி
வாசநீர் புரோக்க ணி து வசுந்தனா சுந்தி செய்தே
யாசிலம் புவித்தோன் மேவி யான்றரை நேரி ருந்து
பேசுந்தா னுதி யைந்து சுத்தி யு பிறங்க வாற்றி. (5)

வாங்கெழி லொருகோடானை வார்தரு மிருத தானைத்
தேங்கருள் விழிமூன் றானைச் செவ்விய நால்வா யானை
போங்குகை யைந்தா னானை யுயர்முடி யாரு றானைப்
பூங்கடுக் கையைவேய் வானைப் புரிவொடு வழிபா டாற்றி. (6)

உரனெனுந் தோட்டி கொண்டங் கோரைந்து பொறிக ளென்னுந்
திரனுறு கயங்க ளெங்குஞ் செலவிடா தடக்கிக் காத்து
வரனருள் சடக்க ரத்தை வருடனா றேறி வைகப்
பரனெனைத் தடுத்தா னைங்கைப் பண்ணவன் கருணை பூந்து. [௭]

செங்கண்மான் முன்பு தோன்றித் தெரிசனை தந்தா னாகப்
பங்கய மலர்த்தான் மரபன் பணிந்துபல் வாழங் கைக்கொண்
டைங்கரன் றனக்கோர் கோயி லமைத்தவ னுருவங் கண்டு
துங்கநா லாக மத்திற் சொல்லிதி முறைபூ சித்து. (௮)

* கேத்திரம்- கேடத்திரம்.

† தாணுதியைந்து சுத்தி- தானசுத்தி, இலிங்கசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, பூசுசுத்தி என்பன.

அடர்துய ரகலச் சித்தி தந்ததா லனைப செம்மற்
கிடரொழித் தருளுஞ் சித்தி விராபக னென்ப்பே ரிட்டக்
கடவுணற் கருணை யாலே மதுகயி டவரைக் காய்ந்து
புடவிவா னுள்ளோர்க் கெல்லாம் பொருவிவின் பளித்தர னன்றே. (க)

வேறு

இன்னநெடு மால்பரச ராமனு மவதரா மெடுத்த வேலை
யன்னையினும் பெருங்கருணை யளித்தருளே ரம்பன்மல ரடிக ளேக்தி
மன்னவர்தங் குலமனைத்து மாய்த்தவனி ய்ந்தணர்க்கு வழங்கிப் பின்னாந்
தீதென்னுலகி னித்தியுல யிருந்துபனற் கரியதவன் செய்கின் றானால். [ய]

விண்டுவுபாசனைப்படலமுற்றுப்பெற்றது

ஆகப்படலம் கூ-க்குத்திருவிருத்தம் (காருடிக)

வீமனுபாசவணப்படலம்.

அறசீர்க்கழிகெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

திரும்ம னுறையு மார்பன் தேவதே வாமே ரம்பன்
மருமலர்ப் பாத மேத்தி மதுகயி டவரைக் காய்ந்த
பெருமையின் னதுவாம் வீம னென்பபெயா பிறங்கு மன்ன
னொருவரை மருபி னானே யுபாசித்த தோது வாமால். (க)

வாங்குதெண் டுணாக்கை வேலை வாய்ப்படு பவள மன்ன
பாங்கமை செவ்வா யஞ்சத் தொகுதிசண் படுக்குங் கஞ்ச
நீங்கலின் மடுவுந் தோறேர் ஞிமிறுக ளிமிர வான்றோய்ந்
தோங்குதண் பொழிநுஞ் சூழும் விதற்பமென் றொருநா டுண்டே. [உ]

அன்னதே யத்து வேள்வி யாற்றுமந் தணர்க ளாதி
மன்னுநாற் குலங்க ளேனை மரபுளார் வளமுஞ் சென்னல்
கன்னல்பூங் கதவி தேமாக் கஞலிய வளமும் பொங்கித்
தன்னேநேர் நகர்க் வண்டின் னியமெனச் சாற்ற வுண்டால். [க]

தீகற்பக மலைப்பா னல்கு காத்தினுன் வீம னென்பான்
கற்பக மலைப்பாந் தோளான் கடினோன் நகர்வேந் தாய்தூல்
கற்பக மலைப்பான் வேட்பான் சாருநா சினியெ னும்பேர்க்
கற்பக மலைப்பாந் காவார் காந்தையோ டாசு செய்நாள். [ச]

தீ தென்னுலகு-சேரனாடு என்னப்படுகின்ற மலையமா நாடாம்.

தீ கற்பகத்தருவுமலைகளும்படிகொடுக்குங்கையினுள், மலையும் பிளக்குப்படி யுத்த
ஞ்செய்தலால் நிறைந்ததோளான், அகங்காரத்தைக்கெடுக்கும் பொருட்டுத் தன் கற்ப
லை விரும்புவான்; கற்புடைமையென்னும் மனச்செல்வத்தைப்பக்கஞ்சற்ற நிறைந்தம
னைவி யோடாசு செய்நான்.

தருமநா ருண மாதிரி சாவுநன் கிழைத்து மெச்ச
மருவவில் வறுமை யானீன் வளஞ்சென்று தீகோசி கப்பெ
நிருபுபை யடைந்தில் லோடு மிறைஞ்சித்தன் குறையி ரப்பப்
பெருமுனி வானுங் கேட்டுப் புத்திரப் பேறுண் டென்னா.

(௫)

பின்னரு நவில்வான் வேந்தே பெரிதுநின் முன்னே மெல்லந்
தன்னிக ரில்லா முக்கட் டந்திமா முகப்பி ராணீ
நன்னரின் வழிபா டாற்றி நன்குற்றார் நீகை விட்டா
யன்னநான் மகவி லானு யினையு துணைப்பக் கேட்டி.

[௬]

சீர்மலி கருநா டப்பேர்த் தேயத்துப பானு வென்னு
மேர்மலி நகரான் வேந்தன் வல்லவ னென்போ னின்றன்
பார்மலி யேழாம் போன் பகர்மனை கமலை பென்னுங்
கூர்மலி வேற்க னானோர் குழுவியைப் பயந்தா ளன்றே.

(௭)

மறுவிலாள் பயந்த சேய்கான் மலர்விழி செவிவாக் கின்றிக்
கறைசொரிந் தசம்பார் புண்கள் கலந்தரு வருக்கு மெய்யுங்
குறனதா யிருத்த லாற்கை கொடுபற்றா ணஞ்கண் டாள்போற்
றறையிசை புரண்டு ருண்டா டணிவிறுன் பினிம்ம ருண்டாள்.

[௮]

அதுதெரிந் தின்றே னங்க ணடைந்தகங் குலைந்து தேறி
விதியினை வேறல் செய்வார் வியன்றலத் தெவருண் டிர்த்தத்
திதிவிதி யுண்டேன் மாறுந் தெளிமதி மின்னே பென்னச்
சுதனைநீ ராட்டி னுளத் தோகையுந் தெளிந்தோ ராதே.

[௯]

சாதக மாதிரி கன்மந் தாதைபின் னியற்ற மைந்தந்
கோதினன் றக்க னென்னு வொருபெயர் நயப்பா டெய்த
மாதாரர் தருமந் தான மருநதுமந் திராமந் றியாவுந்
தீதறப் பன்னீ ராண்டு செய்தொரு பயனுங் காணுன்.

(௧௦)

மனைபவ டனைச்சே யோடு மனையைவிட் டகலச் செய்தா
வினைபவம் மாதா மீச வினைபடி தஞ்ச மீமன்னாத்
தனைபலே டகன்றாள் வெங்கான் தன்னிலாக் குறையுஞ் சோரர்
புனைகலன் பிறவுங் கிட்டிப் பொன்னெனக் கவார்த கன்றார்.

(௧௧)

பணிமுழு திழந்தா னீங்காப் பின்பொடு தாக மென்னும்
பிணிநகரி வருத்தி வாட்டப் பெறுமகற் கொண்டோர் சிறா

ரணுவியங் கொஞ்சார் பிள்ளை யம்புலி யறுகு கொஞ்சுறை
மணியுமிழ் பணிமிலைச்ச மஞ்சளூர் கோயில் சார்ந்தான்.

[௧௩]

சிறுவனை யாங்கு வைத்துச் சிலபக லன்ன சேறார்
குறுகியுண் பலிகை பேற்றுக் கொடுவந்தூட் டிடிவா னோர்நாட்
பெறுமக நொடுப லிக்குப் பெயர்தரு மாற்றி னேன்பின்
மறுவின்முகக் கலனார் மேனீ மருத்துவி சலுமைந் தற்கு.

[௧௪]

விண்டவாய் கேட்ட காது விழித்தகண் ணடந்த கால்கள்
சண்டனை யுதைத்த சண்டன் றுளினைக் கன்பு பூண்ட
தொண்டர்மான் மியமென் சொல்கேன் சுருப்புநான் மதனோ வேளோ
கொண்டன்மே னியனோ வென்னக் குழகனாய் நின்ற னாகே.

[௧௫]

இருகணுவ் குளிர் நோக்கி யெடுத்தனைத் துச்சி மோந்தா
டிருநிகர் கமலை யன்ன *சினகரம் பூசிப் போனல்
லருளினன் னவர்க்கு நால்வா யைங்கான் மனுவு ணன்னு
தருமெழுத் தெட்டா னாய் தகுமனு வுபதே சித்தான்.

[௧௬]

விதிமுறை கணித்தா ண்னார் விநாயகப் பெருமான் முன்னர்
மதிமுக மாது தன்முன் வந்திவட் கருளிச் சேய்முன்
றுதையுமோர் தாண்மே லோர்தா தேக்கிவைத் திடுகோ லத்தோ
டெதிர்தல்கண் டிறைஞ்சத் தக்க நேற்றெந்தை மகிழ்ந்து சாற்றும்.

[௧௭]

முக்கல முனிகாற் றன்மெய் மோதிடக் கீருநுந் திர்த்தாய்
மிக்கவற் சாரிற் போக மேவுநிற் கெனம றைந்தான்
றக்கனித் தவன்பாற் சென்று தாழ்ந்தெலாம் புகலக் கேட்டுப்
பொக்கமில் கணேசற் கண்ட புனிதவிட் டின்புற் றுயால்.

[௧௮]

எனவவன் முதுகு தைவந் தீறிலான் மனுவி னுள்ளே
நனியருள் பொழியு மேகாக் காமனு கீவின்று தக்க
வினியிமை யவர்கோ மான்போ விருந்தா சாள்வை யென்றப்
புனிதமா தவன வின்று னென்றுகோ சிகன்பு கன்றன்.

[௧௯]

இக்கதை கேட்டு வந்த விலங்கயில் வீமன் றுழா
முக்கல னுடற்கா ரோய முதலவன் றோன்ற வன்ன
தக்கன்முற் றவப்பே நென்னே சாற்றுக தவத்தோ வென்ன
மிக்கருள் விகோக்குந் காதி மகனவை விளம்ப லுற்றான்.

[௨௦]

* சினகரம்-கோயில்.

† குருபம்-அருவருக்கத்தருந்த வடிவம்.

எறுசர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்

செல்வமோ ரெட்டு மோங்குவெண் டிருவாழ் சிந்துதே யத்துமா ணைமந்த
பல்லிய நகர மொன்றுள ததனிற் புகர்வினும் பயன்பெறப் பயிலு
மல்லலவா ணிகஞ்செய் குலத்தினிற் பிறந்த மாதனன் பெயர்க்கவி யான்
விலவவ ளிந்து மதியவள் வயிற்றோ ளிளவல்லவ ளாளனென் றுதித்து. ( )

மகாரோடு விளையாட் டயர்பரு வத்தோர் வைகலோர் காவகத் தெய்திப்
பகாதுறு மும்மை நல்வினை வசத்தோர் பைஞ்சில தனையெடுத் தும்பன்
முகாவெனைக் காவென் றினிகபி டேகிக் தெழின்மலர் மோகமாச் சாத்தி
யுகாவுளத் திறைஞ்சி மீண்டுபின் னுளு முன்புபோ லுவந்தியற் தினனூல்.

இன்னணஞ் சிலநா ளியற்றுபு வருவா விளைஞர்தக் குழுவொடு மொருநா
ளன்னகான் புகுந்தெம் மிகறையவன் பூசை யாற்றினன் மீண்டில னிரவு
மன்னிபு மற்றோர் குரலீ தறிந்தவ் வணிகனுக் குரைத்துநின் மகற்குத்
துன்னிடர் புரிதி யிலையெனி லளையற் கியம்பிநிற் றுரத்துறு மென்றார். ( )

அறுசர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

கலியாண னதுகேட்டுப் பொறிகலங்கி வனம்புகுந்து காத லன்செய்
நலியாத பூசனையை நாட்டமுற்று நாட்டமிலா நாளைப் போன்றம்
மலிவாச மலர்ப்பந்த ரழித்தமல மாழகனை பணமீ தெற்றி [தி (உ௬)
மெலியாதோர் தடிகொடுநெய்த தோவடியத்தன்மகன்றன் மெய்யின்மோ
சிந்தைநனி பல்லலுற வவற்பிடித்தோர் மரத்தியாத்குத் திரும்பும் வேலை
மைந்தனெனைக் கட்டவித்தது விடுதியென மிகவிரப்ப வன்கட் சிலத்
தந்தைமத கீழுகத்தோன் பணிபுரிநா யவனெநின் றளாவு நீக்கிப்
பந்தனைசெய கட்டவிழ்த்து நலனுணவுந் தெளிபுனலும் பகிந்து காக்கும்.
எனமொழிந்து பின்னுமவ னிலலமெய்தா தொழியினுயி ருயந்தா யெய்தன்
மனவுறுதி யாகநீனை யுயிர்மாண்டா யெனவுமுரை வழங்கிப் போந்தா
னையயிழுங் கொன்றையணி நாயகனே நீனைமுழுது நமபு நாயேன் [றல்.
றுனியுறிந்நிக் கினர்தூர்க்கு நாதனைன்ச் சொலறகுமோ வென்று தோன்
என்சர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈதுணாப்பா நெவனொருவ னெந்தைக் காடும் திரத்தையழித் தன
னோவவ் விறைமூர்த் தத்தை, நோதலுற வெறிந்தனனோ வவற்கு நிந்தை
றுவன்றனனோ வெஞ்சினத்தி னெனது நொய்ய, பூதியெகய்த்தேவொழு
கத் தடியி னாலே புடைத்தனனோ யாத்தனனோ வவனே பொல்லாப், புர
த்குறு மவனையன்றி யுலகின் வேறு பபொவி யுளனாகப் பகரொணுதல். ( )

§ நெய்த்தோர்- இரத்தம்.

† மந்திரம்- கோயில்.

பூசைப்பிண விலையியற் றுங்கொடிய பாசியதமது துறையெய்திற் செ
ந் நீர்ச், வெங்கொடு பெருங்கு மெய்ம் முழுதும் புண்ணுப் பிழிந்துபுரீச்
செவிவெதிராய் விள்வாங்கேசா, மூன்கயதா யுதகவழி வடிபழிச் செல்லு
மூன்னுமுனல் லுள்ளபொழிய முதலை நாயே, நெடுகொழாடு பணிபுரிநெ
ய்யடிமை யேலீ துண்மையெனச் சாடுக்திறையை யுளத்துட் கொண்டான்.

அழிப்பெயெய்ந் நாரதனு லைச்சக்கப் பட்டர் லுழியாத வுளத்தினுக்கே
னவல் மந்தோ, வழிப்பெயெய்ந் நாரதனு ன் மெய்நோயை மாற்றியவர் மனத்
திருந்து கருணை மாரி, பேர்ழிப்பெயர் முகவாவென் றார்வ மூரிப் புரியைம்
னத் திசைத்துயினைப் போக்கு மீற்று, பழிப்பெயீர் மையினகன்ற சிறுவன்
மாயைப் பாசத்து மகன்றுண்ணுப் பரிவு பூலடான். (2அ)

எழுச்சிக்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

வல்லையெம் பெருமா னங்கோர் மறையவ னுருவங் கொண்டு
செல்லலார் பிணிப்பிற நயகுரு சிறுவன்முன றேன்ற யாத்த
வல்லலும் பிறவி த்துலபு மறுபடக களித்து மைந்த
னல்லநங் கணேச னினனா னெனநயந் நேத்த வெந்தை. [2க]

மையந்தீர் கலியா ணற்கு வகுத்திடு சாப முறறு
முந்துறு நினது வேட்கை மொழிகவிம் மலை யென்னச்
சிந்தையி லன்பு மீக்கூர் சிறுவனா னின்றாட் கன்பு
தந்தெனக் கிவணி யென்றுந் தங்கநல் லுள்ளசெய் யென்றான். [2உ]

எண்ணிக்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

அருமையிற் பூசனைபுரிவல் லாள் னிவ்வா றறையமறை யோனருள்க
ர் தன்ப் பேனரீ, கருதியவா றெம்பானீங் காவன் புன்பாற் கதுவிடுகின்
பேர்நம்பேர் முதலில் வைத்துப், நெருகவழைத் திடநாயிங் கமர்வேம் பி
ன்னர்ப் பிறங்குகின காமியற்றி யெவரும் பூசை, புரிதாவல் லானகண பதி
யென் னுமம் பொருந்துமெமக் கெனமூர்த்தம் பொலிந்தாங் குற்றன். (2க)

எழுச்சிக்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

அந்தண னுருவாப் போந்தவன் மூர்த்தி யாயபின் னவர்க்கு வல் லாள்
சிந்தையன் பொழுதப் பணிபுரிந் தனனச் சிறுனிடு சர்ப்பமா னவைதான்
றந்தைமெய் படைந்திற் புகவின நிகழ்வு சாரந்தவ ராதுணர்ந் தின்றான்
வந்துட னைழத்தான் மறுத்ததுங் குரவர் வாயுரை யிதுத்திட வழகோ. (2)

இது

விநாயகபராண் சங்கிரகம்.

அருஞ்சுத வெணவுன் கொழுநூற் திடுதிங் கிம்மைமாந் திரங்கொல
ம் மையினும், வருந்துடச் தவனை யப்பொழு தவனுன் மகனென வுதித்
திரன் டாரூப், பொருந்து வபதி லவனுட னினையும் போக்குவ னம்மை
நின் கணவன், பெருந்துய ருற்று முக்கல முனிவாற் தனிகிர்செல் கெ
ளப்பெயர் தனளால். (௩௩)

தாயகன் திடவல் லாளனாஞ் சிறுவன் தந்திமா முகத்திறை யவனை,
நேயமுட் பெருகப் பூசனை பன்னா னியதியிற் புரிந்திறை நோக்கா, லாயி
டைக் கணங்க ளொளிர்விமா னத்தோ டடுத்ததைத் திடவதி னேறி, நாய
னா ருலகிற் புருந்தவ னம்பொ னகைமலர்த் தாள்கலர் தனனால். [௩௪]

நந்தனன் சபித்தாங் கியம்பிய வணமே நாய்கன்வா னாண்முழு வது
மோர், புந்திகைந் திறந்து வருபிறப் பதனிற் புனையிழை மனையின யாக,
வந்தவள் வயிற்றோர் மகவென வுதித்து மாண்புறு தக்கனென் றானான், மு
ந்தைநல் வினையி னானா சாய்ச்செங் கோனடாத் தியமுறை மொழிவாம். [

முக்கல னெனுமா முனிவான் மொழிந்த முதன்மைபா மனுவினை யே
ற்றத், தக்கவற் பணிந்து வியன்கவுண் டின்னி யெனுமொரு தனிககர்ப பா
ங்கர், விக்கினங் கெடுத்தாள் பவன்சின காத்து மேவியீ ராமெனும் வருடம்,
பொக்கறக் கணித்தா னிருந்தன னாகப் புகர்முகத் திறைவனின் னருளால்.

மருவளர் பொழில்சூழ் விதற்பதே யத்து மன்னவன் சந்திர சே
ன, னுரிமைசெய் மகவின் றாயுயி ரிமுந்தா னுவன்மனை சுலபையென் பவ
டான், றுரிசெனுங் கடலிற் படிந்துபின் றேறித் தோன்றறன் கருமகன் கி
யற்றித், திருமலி யாச செயற்கெவற் கொணாது மென்றுதெள் ளியரொடு
தேர்வான். [௩௫]

அறுசேர்க்கழிநெடிவடியாகிரிய விருத்தம்.

அன்னபொழு தருந்தவத்து முக்கலனா முனிவனனைத் தனிகுர்க் கோ
ட்டெக், கன்னமதப் பொருகனிற்றை யலங்கரித்து மணிமாலை காத்தீர் தின்ன,
பொன்னகரும் வெளிப்புறமும் போதவிடுத் ததுசுவலிற் கொடுபோர் தானை,
மன்னுலகான ர்சனெனைக் கொள்கவிது வேதுணிபு மதியின் மிக்கோய். [

எனமொழியச் சுலபைமன மகிழ்வொடுசே வகத்தினிதலத் தேழங் கர்
தோய், வனமலிந்த ிக்கனமெனு மதகரியை யலங்கரித்து மணிசெய் மலை,
தனைபதன்கை யளித்தின்ன நகராயினி தாளவொரு தகுதி யான, வினை
வினை கொணாதிபென வினியவுகா தொடுத்துவிடு த்திட்டா னன்றோ. [

நிலத்தேழங்கர்தோய்தல் காதுகால், கால், துதிச்சை, பொசும், ஏன்னுயிடு
வ் ஏழங்கங்களு நிலத்தில், தோய்ந் திடல்.

↑ கனம்- பட்டத்து யானையின் போர்.

திணிவார்மற் புடைமாதர் நிதிபால்வேட்புடிபுதிதோ டினைப்ப தன்ன
தணிவார்மற் றொருகாளை பென்செயினுங் கொளவாரவ் வாதே லாய்மை, த
ணிவாரும் மதகரிசா கசிகனாகிட் றேவழிக்கான் சார்த்து தன்கை மணிவா
ர் தக்கனுக்கே சேர்த்ததுதார்த் தனநதம்பூ மழைவா னேரே. [௧௮]

எழுதிக்கழிநெழுவடியொரிய விருத்தம்.

அக்கண மதிநா லமைச்சு மற்றெவரு மடிபணிந் தனர்மணி பாளத்,
திக்கெனு மொழிநற் றுய்தனை யிருவி பெங்களே சம்பனைப் பாவித், தக்க
னம் புரசைக் கசிறுகைத் தளவி றுணைஞும் தாயினார் நடிப்பச், சொக்கெறி
தகைசா னகர்வலம் போந்து துலங்கரி யணையிருந் தாண்டான். [௧௯]

பொங்குள மகிழ்விற் தக்கனா நிருபன் புவிபூர் திடுபொழு தொருநா,
ளைங்காப் பெருமான் வீரசே னப்பே ராசன்றன் கனவில்வர் திறைவ, மங்
கையிற் சிறந்த நின்மக னோன்பாற் தக்கனை மணந்திடப் பெறுவ, னக்க
வி மனத்தோ டருகுதி பெனனு மவ்வணஞ் சுகதபைநல் கினனல். [௨௦]

என்னையா ஁டைய கணேசனின் னருளா விசையிரு தக்கமன் னவற்
கு, நன்னர்செய் பிரகற் பானுவென் றுதித்தா னற்றவத் தாலவ னினவல்,
பன்னருங் கட்க தரனவற் குதித்த பாலகன் சுபாலனா மவன்சேய், துன்ன
லர்ச் செறுத்தா ளெதாகா னவற்றகுத் தோன்றினான் வபுத்திரத் தன்னே ()

அத்தகு வபுத்தி ரத்தனா மிறைவற் கணிமிகச் சிறந்தந் தனனஞ்,
சித்திர சேனன் பிறந்தன னவற்றகுத் திறமவி வீமரீ யுதித்தாய், பத்தியிற்
சிறந்த நினதுமுன் னான பார்த்திவ ரறுவரும பரிவி, னித்தநின் மலனாக்
கணபதி பூசை நியதியி னடவின் கடைந்தார். [௨௧]

ஆதலிற் பணிவோர்க் கருள்புரி தடக்கை யைந்துடை யண்ணறன் பூ
சை, கோதறப் புரிதி முற்றுறு நினது கருத்தெனக் கூறிபம் முனிவன்,
வேதம் நிரண்டு மளப்பரி தான விமலனே காக்கர மனுவை, யோதின் னா
சன் செவிக்கல் தெண்ணு முறைமையு முணர்த்தியே யிப்பாய். [௨௨]

கோசிக முனிவன் விடைகொடு வீமக் குரிசிறன் னகரடைந் தகன்ற,
காசினி வியப்பத் தக்கனான் முன்னர்க் கண்டிடு கோயில்கென் றோர்கோட்,
உசனை நிரைந்தே காக்கர மனுவை பெண்ணியத் தேவனின் னருளான், மா
கில்பொன் வடிவத் தொருமகப் பயந்தான் மன்னவ கனைவரும் வழுத்த. ()

உருக்குபென் னிறத்த வடிவொடு முதித்த வுய்தவய் புதல்வனை வீம,
னுருக்குமாற் ததனென் றழைத்தனன் மகனு மொளிவன் பிறையென

வந்தான், திருக்கிலை முகத்தோர் சிறந்தனோ காயினிற் திருவார் தன்
நிரு முடிவை, முருக்கமது மான மணிமொடி முட்டி வழங்கினன் பூவியா
சுட்டி. [சுரு] தன்னா சரிமை நந்தனற கனித்த தராபதி பாகதி விழைவின், முன்ன
வன் மலர்ததா ணினைந்தவன் மனுவை முறைப்படி செபித்தினி திருந்தான்,
பொன்னிற வருக்கு மாங்கதன் றனது பிதாவினும் புழைக்கைமா முகவ,
ன்னையை யனையான் பதத்தன்பு செலுத்தி பகலிட மகிழ்வுறப் புரந்தான்.

விமனுபாசனைப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (ய) க்குத்திருவீருத்தம் [சாக].

உருக்குமாங்கதனுபாசவினப்படலம்,

எழுசிக்கழிநெடிவடி யாசிரியவீருத்தம்.

விண்ணவர் மதிக்கு மஹிம மூம புறுகை வீமமன் விநாயகர் பூசை, ப
ண்ணிதன் மகப்பே நடை தின னதுவாம பக நுமக கொற்றவன் மைந்தன்
புன்னிய வொழுக்க நெறயின னுருகு மாங்கதன் புகர்முகத் திறைபா,
னுண்ணிறை பேரன் புடையவன கந்தபற அடையவா நிநியெடுக் துண
ப்பாட. [க]

இன்னன முகக்கு மாங்கத விதைவ விதைமைநன் கியற்றுநா னொரு
நாட, பன்னுபன மிருக மாசரி மாசாப பயிரழிக கின்றவா நறித்து, தான்
துநா நோரினோட மாசரி மாசாப நெருக மாசபல விலங்கின், மன்னுயிர்
செகுப்பான் சவிமுனி வன, தா வந்தள னீரவிடாய் தனிடபான். (உ)

அனையமா முனிநீ ராடமுன னேக வவனமனை முருத்தைமற் றுங்கே,
தனிமையா நிருத்தான் பாடலமு திரந்தான் தன்னெழி னேககிழிக் காவன்,
மனகினை நிகாகும் வவப்புடை யவரிய மண்ணினும் விண்ணினுங்கானே,
னெனைவருத் தனங்கன் கணையிற விதைவ வெனைகலந் தின்பனித் திடுதி.

என்றுகை வனைக ணமுவுதன் னிடைசே ரெழில்கலை சரியமெய் ப
சப்ப, நின்றன வவனபால் விசகநோய வவரு டிலைமைகண்டிறைவன்மா *னி
கொ, மன்றவன் பனையோ றிறைப்பொழு தேனு மருவியின் புறுதனல் ல
றமா, மன்றியு மகாய னுயர்குல மகனை யனைந்திடன் முறைபல் வின்னும்.

§ ருகாமாதிபல்விலங்கு- பன்றிமுதலிய பற்பல மிருகங்கள்.

§ அமுது- நீர்.

§ மானினி- பெண்.

கரிமுதக் கடவுண் மலசடிப் பூசை கருதலா நின்றுனா லேட்ட, கரி
நாயகப் பலதோ ரிவையை விரும்பே னென்னவா டவணா நல்லோ, புரி
தன்முன் னுக்கக் கிரண்டினும் விதிவாய் போதனே தவினின வலிந்தென,
பரிவினெற் புணர்நி மறுக்கின்வெஞ் சாபம் பரவலென் தவற்றமு வி
னளால். [௭]

கற்பழி மடவார் கருதலா வினுக்குக் களாயில வேபெனும் பெரிபோர,
சொற்பிற முரமை யறிந்தன் னெனின் றேகையை விழ்த்தவன் னவளும்,
பொற்புயர் வேந்தே குட்டனோ யுனக்குப் பொருந்துக வெனவது பொருந்
த, வெற்புறழ் புயத்தான் வெட்கமின் டைங்கை விமலனை நீநேந்திது வி
ளம்பும். [௮]

அடியனின் பணிசற் றாரினும் பிழைத்தே னனநி யாதியற் றிடினு
ங், கடியவி ழிதழி முடியிசை மிலையுங் கணேசனே பிறன்மனை விழை
தல், கொடிதென மறைக ணெடிதுரைத் திடலுட் கொண்டனை வலிது
தோள் பற்றும், படியன மாதா முயக்கநீக் குதலாற் பெரும்பிணி யடைந்
லோ பேரே. (௭)

என்றொரு டீவடத்தி னருகுற்றன் வேட்டைக் குடன்வுந்தா ரிறைவ
னைக் காணா, தொனறொ ரொடுதம பதிபுக மன்ன னுறுபிணி கூணாக் கரு
ம, மன்றென வென்று முண்ணினா னோன்மே லளக்கராழ்ந் திடவிருந்
டொகுதி, துன்றிய வைங்கைக் கடவுள்செம் பாதத் துணைமலர்க் கன்பிலா
ருளமபோல். (௮)

சாலவெம் பசியுந் தாகமும வருத்தத் தளர்ந்திராப் பொழுதொழித் தா
சன், காலையி னிததக் கடன்முழு தாற்றிக் கவிந்தவா னிழலிருத் தனனவ்,
வேலையின் வேலை முளைத்தெழு கதிர்போல் விசுமபிடை நாரதன் றேன்ற,
வோலமா தவவெம பிணிதவிர் மருந்தே யோலநிற் கோல மென் றிரந்தன்.

மண்டல மதிக்கு மன்னவற் கருள்வான் மாசிலா முனிவா னடுத்துப்,
புண்டவழ் பெருநோய் வரவறிந் தொன்னூர்ப் பொருபுயத் திறைவகின் னுட்
டிற், கொண்டல்கண் படுக்கு மதுமலர்ச் சோலை குலவுமிமா கதம்பமா கை
ரிற், கண்டன னின்றோ ரகிசய மதனைக் கழறுதுவ் கருத்தாறக் கேட்டி. (௮)

அன்னதொன் னகாத் தொருதளி வயிற்சிக் தாமணி கிரங்க நயம்
பன்னுமோர் மூர்த்தி யுளவார் திருமுன் கணேசகுண் டப்பெயர் பாகுந்,
தன்னிந் தருமோர் தீத்தமுன் டதன்பாற் சான்றொரு நகநிவ்விருந்த,

விண்ணல்செய நீதொழுநோய்ப் புரத்தினன் தீர்த்த பாதத்திரைக் கேருவான்
போந்து (கக)

படிந்தெழில் விசுவா திருவருடைபந்தப் பன்னாவ துலகையத் தன்
னத், தடும்படித் தேகம் பண்பழி படிவின் தனக்குறு பிணிபொடு கிளை
யுங், கடந்திடு மிதனை பலதொரு மருந்து காண்கிலேனெனவுரைத் தாங்கே,
நெடுங்கைமா முகனை வழிபட முதலி னிறுவினோன் பெறவா சிசுத்தும்.

அறசீர்க்கழி நெடிவடிபாசிய விருத்தம்.

ஐந்தெனும் புலனை வென்றோ சாற்றலை யளக்க வேண்டி
னிந்திரன் ருளே சாலங் கரிபென கிம்ப நும்பர்
முந்தைநாண் முதல வாக மொழிருவ ரன்றோ வன்ன
விந்திர னகலி கைப்பா விழிசெயல் புரிந்த வேல்வை. [யக]

அன்னவன் கொழுந னுன கவுதம னறையா பத்தாற்
பொன்னகர்க் கிறைமெய்ப் முற்றும் பொருந்தலுற் தனபல் யோனி
யன்னொரு யோனி யெல்லாப் படனாயும் விளைதத லுண்மை
மின்னிடை யாரோ சல்குல வெளிப்படா துடையாற் போர்த்தும். [யச]

ஆடவர் தமைநேர் காணி னஞ்சுவ ரொளிப்ப ரொறாற்
பிடுவர் விண்ணோர் வேந்தன் பிறங்குடன் முழுதும் யோனிக்
காடதா வுரினென் செய்வான் கலங்கிப்பொன் மலையின் பாங்கோர்
தாடுதை கமல வாவி சார்ந்தொவித் திருந்தா னிப்பால். [யரு]

அனைத்தையு மமரர் கேட்டங் கறைகுவர் தத்த முள்ளே
தினைத்துனை யேனுந் தோர தொருமகன் பிறனில் சேரி
வெனைத்துனை வலியுன் னோனா யிருப்பிலும் பயனென் னாகு
கினைத்தலுக் கரிய துன்ப நெடிதுவந் துறுமே பென்னு. [யக]

ஆன்றவ ரறையும் வாப்மைக் கமரர்கோ னடையுந் துன்பே
சான்றெனக் குழமித் தங்க டனிப்பெருங் குாவற் சார்த்து
வான்றனை நீத்து நோற்கு மாதவக் கவுத மன்பா
வேன்றாமன் னவன்றன் புன்மை யிசைத்தன ரிரக்கர் தோன்ற. (கஎ)

விண்ணவர் தாழ்மை யோடும் விளம்பல்கேட் ரொவோன் செப்பும்
புண்ணிய விரோதன் தூர்த்தன் பொய்பன்வெஞ் சினத்த நெற்றிக்
கண்ணனைக் காட்டா சாளை பிசுப்பவன் கன்வன் மீது
துணந்துவோன் கொடுஞன் காமியுலோபங்கள் னருந்து லோனே. (கஅ)

8. தொழுநோய்ப்புரத்தினன் ஆட்டவியா திபற்றிய சரித்தான்.

இன்னபாதிக்கு முாங்கட் கொங்கநீ தென்ன வேதம்
பன்னலிற் புருக தற்கியாம் பரிவுற லொல்லா தெனுந்
துன்னுமோர் பதகற் கான்றோர் தொகையிந் திடினன் செய்த
வுன்னன் மெனலா லன்னாற் குதவுவன் புலகி ரென்று.

(௧௭)

தேவர்தங் குாவற் கூவி பவ்விருஞ்செயிப்பு லத்தே
தாலிலா மெழுத்தை யோதிச் செபிமுறை சாற்றி வாணோர்
காவலற் குபதே சிப்பின் யோனிக ளனைத்துங் கண்ணு
மேவுமுன் னையினு மெல்லா மேன்மையும விளங்க வாழ்வன்.

(௨௪)

என்றிமை யவரைப் போக்கி யிருந்தவ னிருந்தான் விண்ணோர்
பொன்றிகழ் மலைப்பாங் கோங்கு புட்கா வாலி நண்ணிக்
குன்றிற கரிந்தான் மண்ணைக் கூவலுங் குளத்தை நீத்து
நன்றருள் குாவன் முன்னு கண்டல னன்னி னாளுல்.

(௨௫)

நண்ணினு னுடலி யாவு நணுகுபெண் குறிகள் காணுஉ
விண்ணினு ரருவ ருத்தார் வேள்விமன் செயியி லாசா
னண்ணலா மனுவை யோத வல்குலத் தையு நோக்குங்
கண்ணவா யினகண் டியாருங் களித்தன ரமரர் கோமான்.

(௨௬)

தேவர்பல் லோரைப் போக்கிச் சிலந்தனைச் சூழ்ந்து போதப்
பூவலர் பொதும்பர் சூழ்பொற் பொகுட்டுறை வாலி நீங்கிக்
காவலம் பெருகி யோங்குங் கதம்பமா வனத்துட் புக்கு
மாவெழில் வாய்ந்த பொய்கை வண்கரை மருங்கு நண்ணி.

[௨௭]

பளிக்கினோ ரால யத்தைப் பதனுற நிருமித் தார்ந்த
வொளிக்கொளி யாகின் றானை யொருவனை யிருதா ளானைக்
களிக்கய மதமுன் றானைக் கணிப்பினு லறிபொ னானை
யளிக்கரு னைக்கை யானை யவண்பிசு திட்டை செய்து.

[௨௮]

வாசமஞ் சனமுன் னான வான்பொருள் பலவுங் கொண்டு
பூசனை யாற்றி வஞ்சப் புலத்துளம் புகாத டக்கி
யாசறு சடக்க ரத்தை பாண்டொரா யிரஞ்செ பித்தா
னாசலி லுழல்ப வத்தை யொழித்தருள் சுமுகர் தேன்மு.

[௨௯]

கண்டுட் னமரர் கோமான் கடிதெழுந் தச்சு மன்பு
மண்டிட வணங்கி வாய்மெய் மனமொன்ற தூற்றுப் பத்தென்

கொண்டதன் கருநீர் ஊராக் குடிந்தமிழ் பணசுத்துவாடது
கொண்டரு குழுவலங்குதிற் றுவல்குறும் யிரவனி னங்கி. (௨௪)

பொன்னகாக் கிறைவ் வேட்ட புசுதுதி பென்னும் விண்ணுண்
மன்னவ னுபிரக்கே ளாமுன் மலரடி சரண் மென்னப்
பன்னுமா மறைக ளன்ன பதம்பணிந் தேத்தி னேனுக்
கின்னினிக் குறையென் நிலை பெனினுமெந் தேவ தேவே. (௨௫)

இணையடிச் குழுவ லன்பென் தென்னும்புா ஷித்தங் வேண்டி
முணர்சுரற் கரிதா யிங்க றெண்ணிருன துருவைச் சிந்தா
மணியிரா யகொன் றியாண்மெ யாவரும் வழுததல் வேண்டுங்
குணனருள் பதவி காங்கு மலர்க்குநீ கொடுத்தல் வேண்டும். (௨௬)

இன்னதே பெளியென் வேண்டத் தக்கதென் றிரந்து நிற்பு
வன்னவா றருளி னுமென் றவ்வுருச் சுரந்தா னெம்மாள்
மின்னுபூர் தடம்ப டிந்து மீட்டுகம் பிராணப் போற்றி
மன்னுவா னுலக நண்ணி வாழ்ந்தன னமரர் கோமான். [௨௭]

வினாசெயதார் மாப வன் ன விமலனை வழிபா டாற்றிப்
புனாசெய்கோய் டோக்கிப் பின்னும பொருவறு வரமுங் கொங்கென்
புனாசெய்மா தவன கன்று னுங்குற்ற தமாக னோடுங்
கனாசெயா மகிழ்வின் மன்னன் கதம்பமா நகராஞ் சென்றான். (௨௮)

ஆங்கமர்ந் தருள்செய் சிந்தா மணியிரா யகொ யேத்தித்
தீங்கறு தீர்த்தந் தோயத தெறுதொழு கோப்போய் முன்போ
லோங்குதே சினனா னுன்பின் னும்பன்மா முகப்பி ராணைப்
பாங்கொடு பூசை யாற்றிப் பல்பொருண் மறையோர்க் கீய்ந்தான். [௨௯]

மன்னவ னின்ன வண்ண மகிழ்வுட னிருக்கு மேல்வை
மின்னெறி விமானத் தோடங் கருங்கண நாதர் மேவி
முன்னவ னுவப்பப் பூசை முடித்தனை யதனான் மன்ன
வின்னபொன் மானத் தேறென் றியம்பமன் பணிந்தி யம்பும். (௩௦)

என்கேக்கழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதிநடு வந்தமிலான் மறைக ளாலு மளந்தறிய வொண்ணாநா னகி
லாண் டத்துச், சோதியுரு வாய்நிறைவா னனுக்க டம்மிற் றாயவனு வாயு
றைவான் றுன்பின் பில்லா, னேதுமிலான் யாவுமுளான் காட்சிக் கெய்து
மேழிலுருவ மருவமுளா னிரண்டு நீத்த, போதனிறை யானந்த னுலக மெ
யுறப் புன்மையே னென்னதவம் புரிதலுற்றேன். (௩௧)

குடத்திடல்- வாலுவிருட கிவ்பெருவிராணித்தி கொஞ்சினிடவைத்து
சின்ருதிமேல்-கத்து.

உம்மையினு னுளுற்றுபெருந் தவத்தி னுனுமோதருமித் தடம்படிந்
த வுறுதி யானு, மிம்மைதும்மைக் கண்டுதொழ வெளிது பெற்றே னெனை
ப்பெறுதற் கெத்தனையோ கோடி காலஞ், செம்மையறம் புரிந்துபெற்று வ
ளர்த்த தானை செழுமுலைப்பான் மடிமிசைவைத் தருத்து மன்னை, தம்மை
யொள்த் தொளிநுமணி விமானந் தன்னிற் சார்ந்திடுத நகவாமோ தமியே
னென்றான். (௩௪)

நலன்புரியுங் கணநாத ரிவ்வா றோது நரபதியை நோக்கியன்பி னவில
லுற்று, நுலம்பொருவு திணிதோளா யுனையின் றோரை யுண்மையொடு தி
யானித்தவ வுதகத் தாடிந், புலன்புகுதாப் புலமுடைய ராயன் னோரும்
பொழிமதவா ரணமுநவன் புனித தெய்வத், தலன்புகுவா ருடனெனவாங்
கவனு மன்னோர் தமைநீனைந்து தடங்குடைந்நான் நகவி னன்றே. (௩௫)

அவ்வனாயன் றனைநேடி யடைந்த வீர ரனைவருமத் தடமுழ்கி யமல
ராகத், தெவ்வடுவேற் படையரையன் விமான மீது சேனையொடு மொருங்
கேறிச் சேனை யாவிக், தவ்வலிலா மதில்குழ்தன் னகரஞ் சார்ந்து தன்பல
னைத் தந்தைதாய் தமர்க ளாதி, யொவ்வெந்நவர் களும்பெறவே பகுத்தா
னவ்வா றுறவினர்கட் கீயந்தனாய் வீரர் தாமும். (௩௬)

திங்கண்முத நங்கைசித்தி புத்தி சேன்வன் றிருவருளா லொளிபரவு
மணிவி மானங், †கங்கிலவா யங்குவா வீம னாதி கடிநகரவா ழுனைவோருங்
கடிதி னோறிப், பொங்கொளிசேர் பிங்கலநேர் நிறத்த னுன புகழுருக்கு
மாங்கதழு பால னோடுந், துங்குகறை துதித்தனைப்ப வோங்கு மைங்கைச்
சுமுதருல கடைந்தின்பந் துன்னி வாழ்ந்தார். [௩௭]

உருக்குமாங்கதனுபாசனைப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் ஐக-க்குத்திருவிருத்தம் (சா.௩௮)

கிருச்சம, தனுபாசனைப்படலம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மன்னர்மன் னுருக்கு மாங்கதன் சிந்தா மணியெனு மைங்காக் கடவுள், -
பொன்னடி வணங்கி யிருமுது குரவ ராதியர் புரத்துளா ரெவருந், தன்னொ
டு போத முன்னவ னுலகஞ் சார்ந்ததின் னதுகிருச் சமத, னென்னையுந் தடு
த்தான் விராயகர் மலர்த்தா ளேத்திய திறமினி நவில்வாம். (௧)

என்றோர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னுருக்கு மாங்கதற்குச் சாப மீந்த முகுந்தையவ நெழிலுருவை முன்னி முன்னி, யுன்னரிய துயர்க்காமக் கடலின் மூழ்கி யுளமெலிந்தா ளஃதறிந்த வும்பர் நாட்டு, மன்னுருக்கு மாங்கதன்போல் வடிவு கொண்ட ம் மாதினெடு நலந்தினைத்து வான்மீண் டான, லன்னவளு முளந்தழைந் தாள் கருவுங் கொண்டா னையிரண்டு திங்கனிலோர் மகவை யீன்றாள். [உ]

உருச்சமஞ்சொல் லரியவளா முகுந்தை மைந்த னுயர்மதன்போல் வி ளங்கமுனி வரனாந் தாதை, கிருச்சமத னெனமகற்கோர் நாம மிட்டான் கி ளர்மதிபோ லவன்வளர்ந்து நூல்கள் கற்று, மருட்சியொழித் தருள்செய்க ண னைத்து வாவென் மாமனாவைக் தாதைமகிழ்ந் தோத வெண்ணித், தெ ருட்சியுறீஇச் சாபாநுக் கிரகஞ் செய்யுந் திறலுடைய னாவுலகிற் சிறப்புற் றானல். (ங)

இன்னவணங் கிருச்சமதன் வாழ்நா னோர்நா னெழிவிதவ முையிலோ ன்கு மகத நாட்டு, மன்னவனாஞ் சூரனென்போன் பிதிர்கட் கூட்ட வசிட் டாதி முனிவர்தமை வருவித தானாங், குன்னரிய தவக்கிருச்ச மதற்கு மற் றை யுறுவர்க்குங் *கலைமலைவு வலிதி னேங்க, வன்னவரு ளத்திரியா மிருடி +வேறற் காற்றிலனாய்க் கவிமகனை யழன்று நோக்கி. [ச]

அந்தணன்கா தலனலைந் யரசன் னேன்ற லாதலினிச் சவைக்கருக ன ன்றே கென்றான், சந்தமுறு வெண்பொடி புத்த நொளிர்மெய் தாங்குந் தவக் கிருச்ச மதன்படிவா தமைநேர் நோக்கி, யிந்தவவை யிடத்தெனைய் ரவம தி த்தீ ரிதுதீர நுமைமாய்ப்ப லெனக்க ணங்கி, சிந்தவுருந் தாங்க கன்று கடி துதன்னுச் சிரமமடைந் தனைபாற்றன் சென்மங் கேளா. (ரு)

அரசனுக்குந் தான்பிறந்த வரலா றெல்லா மறிந்தனையைச் சினந்துவ னத் திலந்தை யாதி, தீவிரகலியே யெனக்கொடிய சாப மிட்டான் வெகுண் டவளு முன்றனக்கோர் மகன்வெய் போனாய், வருமெனவே வலித்திலந் தை யான னேன்பு வளர்கிருச்ச மதன்றினோர் மண்ணண் மன்னன், நரு புதல்வ னாயினனென் றடங்கொ னுத சஞ்சலவம் பரம்படிந்து தளரு மே லவை. (சு)

* கலைமலைவு—கல்விப்போர்

† வேறற்காற்றிலனாய்—வெல்லவலியில்லாதவனாய்

‡ விரகு—புத்தி

சிந்துரமா முகப்பெருமா னருளாற் றேவேந் திற்ருதித்தா யெனக்
காய வாணி யொன்று, வந்ததுகேட் டவ்வறவோன் மனத்தி னாரு மம்மர்சி
றி தொழித்தலரை வருவித் திட்ட, வந்தவனத் தீனைர்த்து வழாது வேள்
வி யாற்றுமருந் தவரிட்ட மடர்ந்த செந்தே, னுந்துபொழி லோங்கயலோர்
வனம்புக் காங்கே யுளுந்துதவ ரனைவருநல வரவேற் றுப்பப. (௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிஷடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கிருச்ச மதனரிய தவம்புரிவா னணியாவ் வனததி னோர்பாற்
புக்குவலக் காற்பெரிய விரலைநிலத் தூன்றியைந்து புலன்க ளாறாத்
திக்கெவையுஞ் செலுமுளத்தை நிலைநிறுவி மூலமெனத் திகழா தாரச்
சக்கரநான் கிதழ்மூன்று கோண்வடிவாந் தனிப்பீடந் தன்னின் மன்னோ()

தேசுறுமோங் காரகண் பதிதன்னை யெழுந்தருளச் செய்தன் பென்னுங்
காசகன்மஞ் சனமாட்டிப் பத்தியெனுங் குளிராகக் களபம வேய்ந்து
பாசமறுத் தமுநமுறக் கணாந்நா வர்வென்னப் பல்சான் னோரும்,
பேசுமறுத் தியானமதே மலராகத் திருவடியிற் பிறங்கச் சாத்தி. (௯)

ஐஅன்னமய முதற்கோச மைந்நகாபுரி வேரனஞ்செய் தகங்கா ரத்தைத்
துன்னறிய தூபமுமா வபிமானந் தீபமுமாத துலங்கக் கோட்டி.
மன்னுப்பரை முதலைந்து சத்தியையா லத்திகற்றி வாக்கு மெய்யு
முன்னுளமு மொன்றுறமு வைந்நெனுமா யிரவருட முபாசித் தானால[10]

வேறு,

நூனமே கிரியை யென்ன நவிறரு சித்தி புத்தி
மானா நிருவர் பக்க மருவமா வநனங் கொண்டு
பானிற வயமா வூர்ந்து பாற்கரத் தொகையோர் கோடி
யானதோ ருருவுற் றுற்போ லறிவன்முன் னெம்மா னின்றுன். (௧0)

கவிமகன் கண்க ளாரக் கண்டுதாழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்து
குவிசாஞ் சீரமீ தேற நின்றுபல் புகழ்கொண் டாடத்
தவவலி யுடையோய் வேட்ட சாற்றுதி தருங் மென்னப்
பவவினை தவிர்த்தா வீச னருள லும் படிவர் கோமான் [11]

ஐ அன்னமயமுதற் கோசமைந்த என்பது- அன்னமயகோசம், பிராணமயகோ
சம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என ஐந்துகோசங்க
ளாம்.

† பணாமுதலைந்து சத்தி என்பது- அதுக்கிரிக்கும்பராசத்தி, திரோபவிக்கும்
ஆதிசத்தி, சங்கரிக்கும் இச்சாசத்தி, இரக்ஷிக்கும் ஞானாசத்தி, சிருஷ்டிக்கும் கிரியாச
த்தி, எனப்பஞ்சத்திகளாம்.

ஊராயுணர் விறந்து நின்ற வெருபொரு ளாய நின்றன்
 ஷீனாமலர்த் தாள்கண் டேற்கு வேண்டுமோர் பொருள்வே னுண்டே
 திரைபுனற் கங்கை வேணிச் செம்மலே வேண்டற் பாற்றுன்
 மரைபுரை பாதத் தன்பே பெனமிக வழத்த னுற்றான் (ய௭)

கலிப்பா.

கூற்றுவினைப் போன்று கொடுமை பலபீரியர்
 தேற்றமிலா வைவர் சிறுநெறியிற் சேராதம்
 மாற்றலரை வென்று வரோதயனே நின்றாட்குப்
 போற்றும் புரிவருள்வான் புண்ணியனே நீயிரங்காய் [ய௮]

ஈரானே போர்செய் யிடையின் மசகமெனக்
 கூரார் புலவேடர் கொள்போரி னையாமற்
 பாராதி யண்டப் பாபபாவாய் நின்றாட்குச்
 சீரார் பரிவருள்வான் செலவனே நீயிரங்காய் (ய௯)

மத்தினுறு வெண்டயிர்போன் மாழ்கி மனங்கலங்க
 நித்தியமு மென்னை நெருக்கும் புலவேடா
 தத்ததனின் மீள்வான் றயாபரனே நின்றாட்குப்
 பத்திமிக வருள்வான் பண்ணவனே நீயிரங்காய் [ய௧௦]

பையா ரகல்குற் பைந்தொடியார் பாழ்முயக்கிற்
 பொய்யார் டுருறனையினுற் போன்றேட மூட்டுவிக்கு
 மையார் புலவேடர் வஞ்சனைநீர் துன்னடிக்குச்
 செய்யார்வ நன்கருள்வான் சுற்பரனே நீயிரங்காய், [ய௧௧]

ஐயலரை வாளி யனங்கன் விடுத்தடர்காற்
 றையலரை நீரே தமியேற்குத் தஞ்சமென்பேன்
 பொய்யலரை யாளும் புனிதா நினதடிக்கு
 றையலறு மன்பருள்வா னாதனே நீயிரங்காய், (ய௧௨)

தூண்டி னுறுதசைமீன் னுய்த்திறத்தல் கண்டுமனங்
 காண்டகைய மாதர் டுகவிரிதழ்வாயத் தேனுக்ரவை
 வேண்டல் பொருளா மெலிவெய்தும் புன்மதிவிட்
 டுண்டகைநிற் போற்ற வடியேற் கருளாயே, [ய௧௩]

விட்டி லொளியால் விளிதறனை யோர்ந்துமனம்
பொட்டுமையு மிட்டுப் புனைந்துமால் செய்மகனீர்
கட்டழகை நோக்கிக் கவர்கெறிசெல் கட்டினல்விட்
டிட்டநின் ருட்கெய்த வெளியேற் கருளாயே.

[௨௦]

தும்பி பரிசத்தாற் றொலைவதனை யோர்ந்துமனம்
ஃவம்பிறுகுங் கொங்கை மடவார்தோ டோய்ந்து துன்ப
வம்பரத்தின் முழுகி யலமரா துன்றானே
நம்பு மறிவோங்க நாயேற் கருளாயே.

(௨௧)

ஒசையான் மாய்த லுறுநீமசுணங் கண்டுமனம்
பாசமார் வார்போற் பகர்நலலா ரின்மொழியி
னேசமோ காதி னெறிசெயல்லா துன்றிருத்தாட்
காசையா மாறிங் கயர்வேற் கருளாயே.

[௨௨]

வாசனையாற் பூமருவி வண்டிற் றதல கண்டுமனம்
காசிழைபூண் கொங்கைக் கனிமொழியா சாநகல் வகன்
மூசு மணநுகர்வை மூக்குவத்தல் கொள்ளாதுன்
றேசுறுதாள் வாழ்த்தச் சிறியேற் கருளாயே.

(௨௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்

என்னுப்பன் முறைபழிச்சங் கிருச்சமதன் லெட்டவா மீயந்தே யோ
ர்செய், முன்னுநிற் குதிப்பனிசை பெருகவென வருக்கார்தான் முதல்வ
ன்னன்னேன், பின்னுவோர் கோயிலக்கா னத்தமைத்து வரதகண் பதியென்
பேரும், பன்னுநன் மூத்தியெழுந் தாருவித்துப் பூசிததான் பரிவு கூர்ந்
தான்.

(௨௪)

கிருச்சமதனுபாசனைப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் [௧௨-க்கு] த்திருவிருத்தம். (சாசு௧௨)

விமலநுபாசவரிப்பாடலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒருகிருச்ச மதமுனிவ னரிபதவ நெனொளா யுளுற்றி விடாப், பெரு
மையுறப் பெற்றமையிங் குணத்தனைய பெரிபதவன் தவத்துப் பெற்ற,
திரிபுரன்விண் ணவர்க்குறுகண் செயக்கொடியோன் றனையமரிற் செருப்
பான் வாசம், விரியிதழி விராயகனை விமலநுபா சித்தசெயல் விளம்பு வோ
மால்.

(௧)

இருணிறையா ணவுத்தமுந்து *மியமானன் பரிபாகத் தெய்து மேல் வை, கருணைமதம் பொழிவேழ முகன்வாத்தா லந்தணருங் கடவு ளோரு, முருகுளத்தோ டடிவணங்கிப் பணிபுரிய வலிமகத்துக் குபாத்தி யாகிப், பெருமைமகத் துவயோங்க வாழ்ந்தனனக் கிருச்சமதப் பெரியோன் மன் னோ. [2]

இன்னவணங் கிருச்சமத முனிவரன்வாழ்*வுறுநாளி லொருநா ளெம் மான், பொன்னடிதன் னுளத்திருத்திப் பன்னரிய யோகநெடும் போது னு ற்றிப், பின்னர்மிகக் கொடுநோக்கால் விழித்தனனர் நோக்கினின்றும் பிர ள யத்துத், தன்னிடியும் வென்னிடவார்த் தோளிர்மேனி யோடொருசேய் தோன்றி னானால். [3]

சுடர்நிலவு மழுங்கவரு தோன்றனைக் கண்டமனன் துளங்கிப் பின்னத், திடவுடற்சேய் தனதுமக னெனவறிந்து ஸ்ரியெனப்பேர் செபபித சானோ, தடறருசெம் மனுவையவன் செவிப்புக்கட்ட வன்னவனு மணியார் சோலை, தடமலியல் வனத்திருந்து தந்திமுகத் தெந்தையிரு சாண முன்ன. (ச)

வேறு.

முந்த்நோற் றிடலு மைங்கை மூர்த்திதண் ணளிபு ரிந்தே யைந்திரு னூறு கோடி யாதவ ரொளிபோன் மெய்யுஞ் சந்தமோ தகங்க ணிசசி தாமரை மலர்கு லஞ்சேர் சுந்தரக கரங்க னுன்குங் கொண்டவண் டோன்றி நின்றான். [4]

இலகுபே ரொளிக்குக் கூசா திபமுகற் றொழுதெந் தாயின் னியையுண ராதேன் குற்ற நீக்கியா னென்றான் முன்னோன் மலையனின் னோன்பு வந்தேம் வழங்குதும் விழைந்த வென்னப் பவிதொழு துலக மூன்றும் பரிப்பவும் வேட்ட யாவும் [5]

வேறு.

முன்ன வறவும் புருகதன் முதலோர் தொழவு முன்னடிக்கன் பெந்நா ளினுமிக் கோங்கவுமு மெய்தி யிறப்பின் ஹீடுவ வு நன்ன யகநல் கெனவிரப்ப நல்கிக் கரும்பொன் வெண்பொன்செம் பொன்ன வியன்முப் புரமுநினைப் பொருந்த வளிப்பேம் புரக்குதியால். (6)

பந்த வெயிலம் மூன்றினுக்கும் பகரு நாமந் திரிபுரமே பெந்த விடத்துச் செலவெண்ணு மெண்ணு முன்ன கோகல்செயுங் கந்த விதழித் தொடைப்பெருமான் கடவேர் பாணத் தழிவெய்து மந்த வமையந் தனிவீ டடைந்தின் புறுவை பென்மறைந்தான். [7]

இவரு மொருவெண் மருப்புடைய விதைவ னுருளா விவைப்பெற்றோன்
*புல்தன் முதன்முக் காலமுமேழ் புரவித் தேனோ டொடுபோர்செய்
யலகி லசார தமைப்படையா வாக்கி நிலமுற் றடிப்படுத்தி
மலைவில் லவர்க்குத் தம்மாசு வழங்கிப் புரந்தா னெம்பரினும்.

(௧)

எழுதிக்கழிநெடிவடியாசிரிய வீருத்தம்

கொன்னவில் வடிவேல் குலவுசெங் காத்துக் குரிசிலாம் பவிபெனும்
பெயரான், முன்னரும் வலிசேர்ந் திந்திரன் பிரமன் முருத்தன்வாழ் புரங்க
ளு நிகரின், நென்னுமுப் புரங்கள் பெறலின்முப் புரனென் றியாவரு மி
யம்பவாழ்ந் தனனா, லன்னவன் மறத்துக் கரிமுத லமர ரஞ்சிமே ருவினெ
ளித் திருநது.

[௨]

உன்னின றோகாக் காமனு வினைப்பல் லுருவின லத்திற முணர்ந்தே,
பென்னையான் டிடுமே ரம்பன்முன் றேன்றி யிணையலி துமதுவாழ் வினு
க்ருக, துன்னிடா புரிமுப புரனைவென் றிடற்காஞ் சூழ்ச்சிசெய் குதுமது
காறு, மன்னிறை களத்தெம மிறையைவாழ்த துதுமென் றறைந்தொரு
மறைய வனாகி.

[௩]

ஒருதிரி புன்ற னைவசெல வவன்றும் துயர்தவி சுதவிரீ யார்நின்,
வரவெவ னெனனு மறையவ னென்போ கலாதான் வேட்டன் வழங்க,
றிரிபுர நின்மாண பெனறனா கயிலைச செமமலார் பூசனை புரியும், பொருவி
ல்சே சிந்தா மணிவிநா யகரைப பெறுமபொருட் டெவயிற போந்தேன். [ ]

என்றன னீகோ வரிதளித் திடுவ னெனச்சில தூதரை நோக்கி, மன்
றநீர கயிலை மலையடைந் திறைதான் வழுத்தலசெய தவருபா சிக்கு, நன்ற
ருள் சிந்தா மணிவிநா யகரை நலகவேண் டிடுமினல் காரோல், வென்றுமை
பெயங்கோன் கவருமென் றுறாதது மீளுமென் றறைந்தனன்விடுத்தான் ( )

திரிபுரன் விடுத்த தூதர்தஞ் செயலபின் செப்புல லொளித்துறை வி
புதர், புரிசெய நெரிககிற் புனியொரு தேரப் பொழிகதிர் மதிகளீ ருருளா
ப், பரிகணன் மறையாப் பாகன்வே தாவாப் படைகளை யரிசிலை வலாயா,
வரிதினே னையவு மமைத்தெழிற கயிலை யணிச்சின காக்கடை யமர்த்தே [ ]

இறைஞ்சுலு நோக்கி யெந்தைதுங் குறையென் னெனத்திரி புரன்
செய லியாவு, மறைந்தன ருமது துயரற வவனை யடுதுமென் றுலயத் த
டைகான், மறஞ்செறி மனத்துத் திரிபுரன் தூதர் வந்துதாழ்ந் தன்னவன்
வருத்த, திறஞ்செல வமர்க்கே வருகென வருளிச் செய்துபுன் னகையுட
லிப்பால்.

[௪]

* புல்தன்முதன் முக்காலமென்பது—கால, உச்சி, மூலை, யெனமுக்காலம்.

ஆறுநீர்க்கழிசெடிவடிவாசிரிய விருத்தம்.

வான்நிரி புர்த்தை யிந்நாள் வன்னிவாய் மடுக்கு மாறிந்
காணவோர் சூழ்ச்சி தன்னை யமைத்தநூள் செயவென் முன்ன
மேன்றநின் னுருவி நேய்க வென்றொரு மருப்புந் தேவை
பூன்றிகழ் சூற்கைத் தேவை யுறவின்றித் தியானஞ் செய்ய. [ய௬]

வேண்டுவார் முகத்தி னின்றும் வேழமா முகத்தோன் நேசார்
தாண்டரு முகமோ னாந்துங் கரங்களீ னாந்து மெய்யிற்
பூண்டிகழ் தாளத் தாளும் பொற்பவந் துறக்கண் டிச
னாண்டகாய் நீயார் பேரியா தறைக வென் றிடவே ரம்பன். [ய௭]

கறையணி மீடற்றீ ரென்னைக் கருதிநீர் புரியா வத்தும்
மறைதிகழ் முகத்து தித்தேன் வான்பெயர் கணேச னென்ன
வறைவ ரென் வேண்டு மென்ன வமலன்முப புரளை லெல்லுந்
திருவூற நினது நாமந் திகழ்மனுப் பிசக தோடும [ய௮]

எண்ணுமா றருள்க வென்ன வியமபலு மெழிறக ணேச
னுண்ணிறை யன்பிற றன்போக் குரியமந் திரமும பிச
வண்ணமு முபாபபக கேட்ட மறைமுதன் மண்ணும் விண்ணு
நண்ணுபல் கணங்கட் கிச னாநலி னினகரு நாமம [ய௯]

நனைசெய்தார் கணேச னென்ன நாதவென் நேத மக்கு
மனுவுறாத தவறகுச செயகைம மாநின்ன வழங்கு கின்று
னனகநால வேத மங்க மாகம புராண மாதி
புனிதனூ லோதன யாரு முதனினைப போற்றி வாழ்க. [௨௦]

உலககா ரியங்கண் முற்ற வுவனகே தனன்முன் னான
புலவர்மா னிடர்க ணின்னை விதியின்முற் பூசை செய்க
தலையின்பா ரெனினு லின்னைத் தாழ்ந்திடா தியறறு கன்மம்
பலவித விக்வி னத்திற் பாறலெய் திடுக வென்றான். (௨௧)

அன்னபேர தரிமுன் னான வமாரு மிறைஞ்ச வேற்றெம்
முன்னவன் மறைந்தா னாக முப்புரன் னாதர் தங்கண்
மன்னவன் கழற்கா றுழந்து மலைமகள் கொழுநந் கெந்தா
யுன்னுரை யனைத்துஞ் சொற்ற முவர்த்தவ னெப்பா னாகி. [௨௨]

காவிரி கதறக் காயுஞ் சிம்புள்போற் கன்னுறன் மீண்டே
மாநின் மெனலுங் கண்க ளழலெழ விழித்தன் னோனம்
பாயமுப் புரமுங் காப்பா ராநிபல் படைஞ ரிங்க
னேய்கவென் றழைத்தன் னார்வர் திடுதல்கண் டமர்க்கெ ழுந்தான். [௨௩]

விறல்கொண்முப் புரனிவ் வாறு வெஞ்சுமர்க் குறில்கேட் டசன்
மற்றவை வேறிகை வள்ளின் மீழ்க்கண் 'றருமி' லக்கண்
றிறமலி வீர குதி சேனைநாற் புறமுஞ் குற
நிறமலி யிரத்த் தெங்க ணிமையோ டிவர்தல் செய்தான். [௨௪]

கடலென விழங்க ளார்ப்பக் கவரிவெண் டியாயிற் றுள்ளப்
படர்கொடி யகல்வான் தூர்ப்பப் புனிமதிக் குடைரி ழற்ற
விடையவன் சுரா மைத்த வியனெடுந் தேரூர்ந் தேய்தல்
கொடியமுப் புரமன் கண்டு கொதித்தம ராட லுற்றான். [௨௫]

மற்றைய வவுண் வீரர் தனித்தனி வந்து சூரைச்
செற்றசே யாதி வீரர் தம்மொடு செருந் டாத்தி
முற்றட லிழந்து வாணுண் முடிந்துவா னுடற் றூரால்
வெற்றிவெண் சங்க மார்த்தார் விமலர்தந் தானேவீரர். [௨௬]

எந்தைமுப் புரமன் ருனை யாவையு முருக்க வன்னுன்
சிந்தைநைந் திருகண் சேந்து திரிபுரங் களைநி னைப்ப்
வந்தது பொருதற் கேற்ப மாயைகள் பலபு றிந்தா
னந்தமா யையினால் விண்மண் ணடையவு மஞ்சிற் றம்ம, [௨௭]

வஞ்சக னியற்று மெண்ணின் மாயையா வையும்வெந் தீயிற்
பஞ்சைத் தொலைத்துப் போது பாணித்தான் பரமன் வாறே
ரஞ்சியன் டங்க ளெல்லா மரைக்கணத் தழிப்போய் ஈரயே
முஞ்சிடு மாறோர்ந் தமமுப் புரனையின் ரெழித்தி யென்றார். [௨௮]

ஏழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

துடியிடை யுமையு மவ்வணம் புரிவான் ரெழுவா னடியவர் துயரைக்
கடிகண் பதிகன் மனுவையுச் சரித்துக் கனலுமிழ் முத்தலைச் சூலப்
படைவிட வதனைப் பார்த்திலர் பார்த்தார் பார்த்திவ னோடுமுப் புரம்பென்
திடுதலை வானத் தைந்துதந் துமியு மிசைத்தன கணங்கனார்த் தனவே. [ ]

வானவர் மலர்தூ வினர்விடு சூலம் வருமுனந் திரிபுர னென்னுந்
நானவ னமலன் மலாடி மருவித் தனிப்பா முத்தியிற் கலந்தான்
தூறு முளரி யயன்முத லமார் துயர்செய்முப் புரனைமாய்த் தமைக்காத்
தேனவி ழிதழி யாற்கொரு நாமந் திரிபுரந் துன்னென விசைத்தார். [௩௦]

என்னையான் டருளுஞ் சிவபாஞ் சுடரோ னிருங்கயி லாயவெற் படைந்து
தன்னடி வணங்குஞ் சநார்த்தனா னுதி தானவர் புகைவரெல் னோர்க்கு
மன்னிய வாகன் கருளின னவரு மதினெரு முன்னுளா னவிந்த
கன்னிமா மதியின் பூரணை தன்னிற் கவின்றரு விழாநடத் தினரால். [௩௧]

பொன்னுறை மார்ப னுதியர் முன்போற் பொற்பமர் தம்பதி புக்கார்
முன்னவ ரியற்று விழாவுறு தினத்தை மொழிசுவர் பாகுனி யெனவே
யன்னபா குளியி லவாவர் தகுதி யளவான் பூசனை புரிவோர்
பன்னரு மிடர்தீர்த் தரும்பெற்ற பயனும் பல்கிட வாழ்குவர் சாதம். (௩௨)

விமலருபாசனைப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் [௩௩] க்குத்திருவிருத்தம். [சாகாயச]

ச துர்த்திவிரதப்படலம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தமனியம் வெள்ளி யிரும்பினு முன்று தழங்கெயில் பொடிசெய லிக
டர், விமலருக் குதவு சகிதம் தன்ன விமலர்முன் றனைமணம் புரிவா,
னுமைபவ னுவப்பின் விநாயக சதுர்த்தி யுனாப்பினுங் கதியருள் விசை, மி
மமலை யபாயன் றெரித்திட வறிந்தாங் கியற்றிய வகையினி மொழிவாம்.]

செக்கராஞ் சடையி லிளம்பிறை மிலைச்சுஞ் சிவபிரா னிடத்தமர் பவா
னி, தக்கன்மா மகளா யுதித்தலிற் பவஞ்சேர் தனுவொரீஇப் புனிதையா
மாறு, மிக்குய ரிமவான் புதல்வியென் பெயரின் மேவிய பொழுதுகண் கை
யையந், நக்கனாற் மணஞ்செய் முனந்தனை மணப்ப நாடினா டிருவுன மதனில்.

தந்தைபா லதனை நவீன்றொரு விபதஞ் சாற்றுக வெண்ணை யபாய
ன், முந்துமா மயிலூர் முருகனுக் கிறைவன் மொழிந்தநன் னேன்பது த
னது, புந்திதோன் றுடனா முவகைமிக் கோங்கிப் பொருவிற்ன் மகட்கது
புகல்வா, னந்துசீர் வெய்யோன் சிங்கம்வந் தெய்துநமைதிப் பூருவ பக்கம்.

நன்றுறு சதுர்த்தி யேகதந் தருக்கு நயந்தநா ளாயிருத் தலினு, லன்
றுவை கறையி னாற்றுறு கடன்க ளனைத்தையும் விதிவழி முடித்துப், பி
ன்றனிர் முதல்வந் காமபி டேகப் பெரும்பொருண் முதலிய வமைத்து, ம
ன்றவன் பொடுபூ சனைசெயின் மனத்து விழைவெலாம் வல்லைவந் துறு
மால். [ச]

என்றன விரத நோற்றி முறையு மெழில்வளர் மூர்த்தமொன் றுதி
நன்றரு ளோரா யிரம்வ்வா யமைத்தந் நர்தனை வணங்கினும் பயனு
மன்றுரை செயமா தன்னோன் பீயற்ற வ்வாவுளேன் பொருளெலர்ந் தந்த
யொன்றுற வருவி யென்னு டிமவா னுழையபாக் கப்பப்பணித் தன்னால்.

ஆட்டுதற் கமைந்த கங்கை நீ ராதி யடங்கலுங் கொணர்ந்தனர் சில்லோர்
சூட்டுதற் கமைந்த தொடைமல ராதி தொடுத்தன ராய்த்தனர் சில்லோர்
சூட்டுதற் கமைந்த திருவமு தாதி புதவிடச் சமைத்தனர் சில்லோர்
காட்டுதற் கமைந்த தூபதி பாதி கவினுதத் திருத்தினர் சில்லோர். [௬]

மணிகளா லுலோக வகைகளாற் பூசை மண்டப மமைத்தனர் சில்லோர்
ரணியுற வதனு ளொளிர்மணி நறும்பூ வலங்கல்க னூற்றினர் சில்லோர்
திணியதாட் கமுரு விரிதலை யாம்பை தீஞ்சவைத் கரும்புக ணியுயிப்
பனைதரு தெங்கின் களிக்குலை பிறபல் பழக்குவை கோத்தனர் சில்லோர்.

அறுசர்க்கழிசூடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

இன்னவா றுழைய லொலா மிரும்பணி யியற்ற யார்க்கு

மன்னவான் கங்கை யாடி யருட்டிரு நீறு பூசிக

† கன்னமா தியவா நங்கங் களிலுந் லுருத்தி ராக்க

மின்னியார்ந் திடவ ணிந்து மண்டப மேயி னுளால். [௭]

* மூர்த்தமொன்றுதி நன்றருளோராயிரம்வ்வா யமைத்தந்நர்தனை வணங்கினும்
பயன்—ஒருமூர்த்தம் அமைத்துப் பூசிப்போர் தனதானிய புத்திரபந்துவர்க்கங்களையும்
இரண்டு மூர்த்தம் அமைத்தப பூசிப்போர் அளவற்ற காரியசித்தியையும், மூன்றுமூர்த்தம்
அமைத்துப் பூசிப்போர் மலைபோல நவரத்தங்கனையும், நான்கு மூர்த்தம் அமைத்துப் பூசி
ப்போர் தருமமுதலிய நான்கு புருஷாததங்கனையும், ஐந்துமூர்த்தம் அமைத்துப் பூசிப்
போர் கெச்சக்கராதிபதியாந் தன்மையையும், ஆறு மூர்த்தம் அமைத்துப் பூசிப்போர்
செருட்டியாதிமுத்தொழிலுக்குத் தலைமையையும், ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, என்னும்மூர்த்
தங்கள் அமைத்துப் பூசிப்போர் சருவஞ்ஞத்துவத்தையும், பத்துமூர்த்தம் அமைத்துப் பூ
சிப்போர் திரிகால ஞானத்தையும், பதினொரு மூர்த்தம் அமைத்துப் பூசிப்போர் எகாத
சுருத்திரார்க்கும் அதிகாரத்தன்மையையும், பன்னிரண்டு மூர்த்தமுதல் தூற்றெட்டு
மூர்த்தம் வரூஉ அமைத்துப் பூசிப்போர் முற்கூறியவற்றிற்கு மேற்பட்ட பயன்களையும்,
ஆயிரம் மூர்த்தம் அமைத்துப் பூசிப்போர் மிகவுமேற்பட்ட பெருப்பயன்களையும் அ
டைவர்.

அன்றியும் ஏழு மூர்த்தம் அமைத்து மூன்று நாள் பூசிப்பினும், ஒன்பதுநாள் பூசிப்
பினும், ஐந்துவருடம்வரை பூசிப்பினும், அந்நியகாலம்வரை பூசிப்பினும், ஒன்றற்கொ
ன்று ஏற்றமானபுயிளையடைந்துவந்து கடைசியாய் விநாயகமூர்த்தியினது சாயுச்சிய
பதவியையடைவர்.

இவற்றின் விவரம் விநாயகபுராணவிரிவிற்காண்க.

† கன்னமாதியாந்நங்கமாவன்—காது, மாபு, கை, தலை, தோள், கழுத்து, என்னு
ம் இவை.

சிற்றபன் குணந்த தேவ கம்மிபன் செம்பொன் தன்னுள்
 ஶிற்றபாவிக் திடவாமைத்த விநாயக மூர்த்த மொன்றும்
 பொற்பமண் னுற்செய் மூர்த்த மொன்று நூற் புலவோ ரெல்லா
 மற்புதம் பொருந்தும் வண்ண மந்த்தன நமலை யங்கை.

[௭]

யீந்துகத் திகளு முற்றி யங்கமை வேதி தன்னி
 ணந்தலி லரிசி தன்னை நலமுறப் படிப்பி, மது
 ஶந்தரத் துகிலி ரித்துத் துன்னிழை சுற்றித் தேச
 சிந்துபொற் குடமு றுத்திச் சேதநீ ரதனுட் பெய்தான்.

(வ)

தழைநூற் தனிவோ ணாந்துத் தயங்கொளி மணிபோ ணார்தும்
 வழுவின்பொற் கும்பத் துள்ளே மருவுறச் சாத்தி யாரும்
 விழையுமேற் திரத்தை வைத்து விளியில்செம பொன்னிற் செய்த
 வழகமை விம்பர் தன்னை யிருத்தின ளார்வ மோங்க.

[ய௭]

பீயெர் பொற்பி டத்திற் பிருதுவி மூர்த்தந் தன்னை
 நீடவைத் தருகார் கங்கை யாதிரீர் நிறைபொற் கும்பத்
 தேடவிழ் மலர்சந் தாதி யிட்மெஞ் சனஞ்ச மைத்தாண்
 மாபென் மணிசு யிற்றும் வட்டகை களினீர் வார்த்தே.

(ய௮)

பகர்குசை துனிநெல் லாவின் பாலெள்வெண் கடுகு பூசந்
 திகழ்விறண் டெம்பெய் தெண்ணர்க் கியங்கண்மந் திரத்தாக் கிபின்
 புகர்முகத் திறைபூ சைக்காப் பூக்கைய்த் தூப தீபந்
 திகழுவித் தருக்கி வந்தா டிருமுகஞ் சென்னித் கீயந்தான்.

[ய௯]

மணமலி தயில முன்னும் வர்க்கமஞ் சனத்தோ டாட்டி
 யணிசெய்பொன் னுடை சாத்தி யுரோசனை பளித மாரந்
 நீதணிபமான் மதஞ்சேர்த் தப்பித் தருமணிக் கலன்பொன் னுற்செய்
 பணிநறு மலர்ப்பன் மாலை பாங்குற வெடுத்த ணிந்து

(ய௯)

திருவடி முதலா மங்க பூசனை சிறப்பி னுற்றிப்
 பரிமாபப் பச்சை யாதி பத்திரத் தருச்சித் தோவா

† தனிணாந்து—அத்தி, ஆல், அரசு, மா, நாவல், இத்தருக்களின் தளிர்கள்.

* மணியைந்து—பச்சை, பவளம், வயிரம், பதுமராகம், மாணிகம் இவை.

† பளிதம்—கருப்பூரம்.

‡ தணியவென்பது—தண்ணியவென்றதின் தொகுத்தல்விகாரம்.

* அங்கபூசனை—பாதம், முழந்தான், தொடை, நிதம்பம், நாபி, ஶயிறு, இதையம்
 கண்டம், கழுத்தடி, தோள், உள்ளங்கை, நாசி, கண், காது, தந்தம், சிரம், இவ் அவய
 வங்களில் தனித்தனி பூசித்தல்.

† பச்சையாதி பத்திரங்கள்—மாசிப்பத்திரம், கசரராக்னி, வில்வம், அதுரு,
 இலந்தை, ஶமத்தை, துளசி, நாயுருவி, சிறுவழுதி, வன்னி, மந்தாரா, மரு, அணி,
 கோங்கு, வெள்ளெருக்கு, மருது, விஷ்ணுக்கிராந்தி, மாதனை, சாதிமல்லி, கண்டல்,
 தாழை, என்னும் இருபத்தொருவகையில்கள்.

மருவறு தாப தீபா சின்னம்க் கியமன் முகம்
பொருமருப் புடைபார்க் கின்ன வுண்டிச் சூழ்ப்புட்புகள்.

பிருஷ்யுண் சுத்த வந்தி கிளர்தி யமலை தீர
மருவறுக் கடுகின் மூரன் மாணில வங்கப் பொம்மல்
கருநிற வெள்ளி லுண்டி கரும்படு கட்டிச் சென்றி
மிரியலோ தனமுன் னுன மிசைகள்சேந் தொளிப் ருப்பு

மாசறு மிளகு காய மல்விசி ரகமு முந்து
தேசறு மஞ்ச ளாதி செழும்பொருள் செறித்த மைத்த
பூசணி யாண டேனைப் பூமுதிர் கனிகாய் தண்டு
பாசிலை கிழங்கி வற்று லட்டபா குகன் நேகம்.

கருணைபல் வறைய லுறு காய்நீரி துவைது வட்டுத்
திராதி நெம்பா னீர்மோர் தேன்கருப் பிரதங் கட்டி
மருவறு விளநீர் வெந்நீர் மாவெலு மிச்சை யாதி
தருமுதிர் சுவைபப முகதின் சாறுவா சனையார் தண்ணீர்

அலகறு வடைமென் றோசை யடைபெரி யுண்டை கஞ்ச
நொலையலா சக*லபூப *துவணைதேன் குழன்மு றுச்சுப்
பலவகை யாய சண்டல் பயற்றொடு தெங்கங் காயு
முலைவில்சர்க் கரையுஞ் சோத்த வுண்டைமோ தகம நேகம்.

கட்டிசே ரரிசி தீம்பா கமைந்தபல் பருப்புக் கட்டி
பிட்டவல் கிருதத் தோடு பிணைந்தவுக் காரி தித்திப்
புட்டதும் பாம்பை நாவ லுயர்தெங்கு வெள்ளி லாதி
மட்டறு கனிய நேகம் வாயந்தவென் ளறிக்கா யற்றே.

இன்னபல் லுண்டி வர்க்க மியற்றுபல் கலங்க் டீமி
னன்னரிற் பெய்து நைவேத் தியமனு நனின்று செய்வித்
துன்னியங் காத்தாற் சுத்த சலமெடுத் துதவி யாச
மன்னிய மாதி மூன்று மனக்கனிப் பெருமெ முங்கி.

வாசமெல் விலைகா யாதி மணப்பொரு ளெவையு நலித்
தேசொளி ருக்குத் தட்ட மாதித் பங்கி ளோர்கோ
உசனுக் கெதிர்சு முற்றி பெழிலாது குடியே தோசை
காசறு விசிறி யால் வட்டம்வென் கவலிகாட்டி.

* அபூபம்—அப்பவருக்கும்.

* துவணை—திணைமா.

மந்திர மாங்க னானார் துவாவெனத் தியானஞ் செய்து
மந்திர புட்பஞ் சாத்தி வனமருள் சீய சாத
மந்திர மதினி னீராஞ் சனஞ்சற்றி மனுவுக் கெல்லா
மந்திர மூர்த்தி யானை வலங்கொடு மலர்ததான் போற்றி. (௨௩)

ஆறுற முழு கொண்ட வறுகினை யிருபத் தொன்றாக்
கடும் திரத்தி ரண்டாக் கூட்டித்தான் மிசையர்ச் சித்து
வீறுறு பூசை பாற்றும் பலத்தையவ் விமலற்கீய்ந்தே
பூறினல் லுளத்தோ டோங்கு தியானமு முளுற்றி னாளால். (௨௪)

பழுத்தநெ யத்த வர்க்குப் பதமல ருளே ரம்பன்
விழுத்தரு மந்தி ரத்துள் விழுமிதா மூல மொன்று
நெழுத்தகத் தனித தும்ப வெண்ணின ளுணவு நக்க
மொழித்தொரு மதியி னெல்லை யுளுற்றினுள் பூசை முன்போல். (௨௫)

தருப்பண மாதி யாவும் தகவுற நடவிப் பொன்பூ
விருப்பொடு பலதா னங்கள் வேதியர்க் குவப்ப கல்கிச்
சுருப்பினர் துதையுங் கொன்றைத் தொடையனை யொளிநு மொற்றை
மருபடனை யனாதி யானை மனத்துளே யொடுக்கிப் பின்னர். (௨௬)

பெருகொளி பொன்னிற் செய்த பெட்பமர் மூர்த்தி தன்னைப்
பொருளொடு கொடுத்தா டங்கள் புரோகிதன் நனக்குப் பாச
மருளற மண்ணிற் செய்த மூர்த்தியை வரிசை யோடுந்
தெருளுற நீர்வாட்ச் சேர்த்தாள் சிவபர னோர்பார் கார்த்தாள். [௨௭]

விருந்தற வினர்தம் மோடு மறுசுவை மிதவை யுண்டாங்
கிருந்தனன் பினோ ரம்ப னின்னருள் பெறலா நம்பன்
முருந்தரு வுடைய ளான கங்கைக்கு முன்னர் நீலத்
திருந்தரு வுமையா டன்னைத் திருமணஞ் செய்தா னென்பார். [௨௮]

இன்னல் விரதஞ் சந்தி ராங்கத னென்போன் கத்த
மன்னா னோற்று முத்தி மருவினார் மார னோற்று
முன்னா னோக்கின் வெந்த மூரியா ருருப்பின் பெற்றான்
பின்னரு மாற்கே சேயாய்ப் பிரத்திம னெனும்பேர் கொண்டு. [௨௯]

தன்னிக ரில்லா நம்பன் சடையிசை வதிகின் தேம்பா
மென்னவுட் டருக்கி னோர்காற் சேடனையந் திடனு மன்னான்

சென்னியா யிரம்பி ளப்பிற் சிதைவுறச் செந்தர னெம்மா
னன்னகா லையிற்ச தூர்த்தி நோன்பவ னன்பி ளேற்றான்.

[௩௩]

உரகமன் புரியு நோன்பிற் ருவந்துவா முகத்தே வன்பா
திரமினின் சிரப்பி ளப்புச் சிரமொரா யிரங்க ளாக
விரமொடு செருக்குஞ் சென்னி யொன்றைந்து சென்னி யாக
வொருதலை யாக நம்மை யுவப்பச்செப் நோன்பா லென்றான்.

[௩௪]

ஆதலாற் சேடன் சென்னி யாயிரங் கொண்டு பூமி
மீதுறத் தாங்க னுற்றான் கிமலனைம் முகவே ணிக்கண்
மாதலை யைந்தோ டென்றான் வளர்கண பதிய கட்டிற்
போதுபர் தனமா யேக தலையொடு பொலிகின் றுனாலு.

[௩௫]

வானவர் தமக்கு மாறா மம்மர்தோ யிழைத்து வந்த
தானவ னுன தாரு களைத்தெறத் தனிவேற் கையா
றானனன் மதம்பெய் யானே யானனன் மலர்த்தா னுன்னி
யூனமில் சடக்க ரத்தை யோதினான் சின்னான் மன்னோ.

[௩௬]

முன்னவன் பின்ன வன்றன் முன்புறிது வரங்க ணல்கித்
தன்னரும் பரிய தான தனிமயி லளித்தான் பின்னோ
னன்னவ னுருவங் கண்டாங் கணியறு கிலக்கங் கைக்கொண்
டென்னரும் பூசை யாற்றி யுவப்பமோ தகங்க ளாட்டி.

[௩௭]

எழுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவர் கிலக்க விநாயக னெனப்பே ரறைந்தொரு மய்யம் திவர்க்
து, துன்னருங் கொடிய தாருக னுயிரைத் தொலைத்திரும் புவனமத் தினையு,
நன்னலம் பெருகக் காத்தனன் சாயி நாதனிவ விரதமேன் மையினையு, பின்
னமும் பகரின் விரியுமெண் ணிலர்நோற் நிருமையும் பெருமையும் நன
ரால்.

[௩௮]

சதூர்த்தி விரதப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (௩௭) க்குத்திருவிருத்தம். [௩௮௨௩]

சங்கடசுதூர்த்திப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

துதித்தல்செய் திடலில் லார்க்குத் துன்பினை வினைத்தாந் தம்மைத்
துதித்தலசெய் குருகக் கின்பஞ் சுரந்துங்காப் பவன்ற னக்காஞ்
சதூர்த்தியின் விரத மேன்மை சாற்றினுஞ் சங்க டப்பேர்ச்
சதூர்த்தியின் விரத மன்னான் றுளினை பணிந்து சொல்வாம்.

[௩]

தெண்டினா நீர்சூழ் ஷைப்பிற் திறந்தமத் தியதே யத்துக்
தொண்டல்கண் வளர வாழ்த்த கொழுஞ்சுவை நறவ மாந்தி
வண்டலெல் லினுமு ளன்று வண்டலுக் கியைந்து வான்றோய்
தண்டலை மலிரீண் மூதூர் ககத்திர புரிபென் றென்றால்.

[2.]

அன்னதொன் கைர்க்குச் சூர சேனன்வேழ் றனாய்க் கெல்லா
மன்னன்மன் மதனை வென்ற வனப்பினுன் வணங்கார் தம்மைத்
கொன்னவில் வேற்கு ணுவாக் கொடுப்பவன் பணிவார் தம்மை
யின்னலொன் றின்றிக் காப்போ னிசைதிசை முழுதுஞ் சேர்ப்போன். (1)

இருநில னாண னோர்நா ளிருள்வலி யிரத மான
வொருபெரு விமான மன்ன லுரிடை யிறங்கக் காணாஉப்
பொருலிலம் மானப் பாங்கர்ப் போந்தத னுப்பண் டேவேற்
தான்வதிந் திடுத னோக்கிப் பற்பல முகமன் செபபி.

(ச)

போந்ததென் னெனவ லாரி புருசண்டிப் பெயர்மே லோனை
வேந்தகாண் டற்கு வந்தேன் மீண்டங்குச் செல்வே னிவ்லுர்
நீந்தெல்லை தொழுநோ யுற்று நிகழ்பவத் தினனோர் நாய்க்
சேயந்தகண் படலாற் செல்லா தழிந்ததிங் கெனது மானம,

(இ)

இழிந்தவிம் மான மைங்கை யிறைவன்சங் கடச தூர்த்தி
வழங்குபூ சனைசெய் திவ்லுர் வதியுமற் றொருவ னுன்மே
லெழுந்திடு மெனலு நன்றென் றியறபுரு சுண்டி யாரச
செழுந்தவன் புரிநோன் பியாது தெரித்தரு ளெனத் தெரிப்பான்.

(ஈ)

தண்டக மெனவி யாருஞ் சாற்றுமோர் வனமுண் டாங்கே
கிண்டழல் சிதற நோக்கும் வேடன்கிப் பிரத நாமங்
கொண்டவ நீளுற லுத்துண் கோளனோர் மடுபபாங் கோர்நாட்
கண்டனன் புலன்க னைந்துங் கடிந்தமுக் கலமே லோனை.

(எ)

அன்னவ னுடறு ணிப்ப வடுபுடை வானே யோங்க
முன்னவ னுருவு தாங்கம் முனிவனோக் கிடலுங் கைசேர்
மின்னவிர் வாண்டன் னிழ மெவறி யாமை நீங்கி
நன்னனை வெய்த மேலோ னறுங்கம் லத்தாள் வீழா,

(அ)

* வண்டலெல்லினு முன்றவண்டலுக் கியைந்து என்பது—இரவும் பகலும்
வண்டென் னோஞ்செய்து மகனிர் வினாபாடற்கேற்றது.

† ஆறலுத்துண்கோளன்—வழிப்பறிசெய்துணனுங் கொள்ளையுடையோன்.

எனைத்தவ புரத்தி யென்ன விருந்தவன் னேட னுள்ள
நினைப்பையோர் தத்த டத்து நீர்படிந் திடச்செய் துன்னி
னனைத்துநல் கெடுங்க ணேசா யநமவென் மந்தி சத்தை
மனத்துய ரொழிப்பா னேதி மருங்கொரு தண்டை யூன்றி. (க)

இன்னது தளிர்க்குங் காறு மிரும்புனல் வார்த்தே ரம்பன்
றன்னடி நினைந்தியா னேதந் தனிமனுத் தியானிப் பாயென்
றுன்னருந் தவன்சென் றானவ வுப்தேசப் படியே வேடன்
மன்னிய பத்தி யோடும் வருடமா யிரமி ழைத்தான். (ங)

தண்டிலை யாதி மொய்த்தோர் தருவுரு வாக விது
கண்டுமுக கலன் வியந்து காகநீர் செபித்து மெய்ம்மைத்
தொண்டுசெய் யன்பன் மெய்யிற் றாவலும் புருவ நாப்பண்
சூண்டமொன் றெழுந்த தற்றூற் புருசுண்டி யெனச்சொல் வாரால். (க)

பற்றறுத் தருளே ரம்பப் பரமன்போன் முகத்துச் சுண்டம்
பெற்றபக் குவளை நோக்கிப் பிறங்குட றைவர் தையன்
முற்றுநன் கருளு மேகாக் கரத்தையு மொழிந்தித் தாருக்
கற்பமா குகநீ யோவோர கற்பம்வா முகவென் றன்னான். (ங)

வேறு

தன்னிடஞ்சென் றுனலைய தருவொருகற் பத்தினெல்லார் தாவற் ருகி
மன்னியது புருசுண்டி யோரொ டுததை யாயிரமாம வருட மோத
வனனவறகும பன்முகத்தெம மண்ணலெதிர தோன்றிநல னருளி னுன்பின்
பன்னருஞ்சங் கடசூர்த்தி நோன்பினையப் புருசுண்டிப் படிவ னுற்றி. (ங)

மீட்டரிய நாகுழக்குந் தன்னினத்தா ரனைவரையும் விபுதர் வாழ்பொ
ன், னாட்டிடைச்சாரர் திடவிடுத்தா னாதலின ல்விரத நலனிற் றென்னக்
காட்டுதற்கோர் டகாட்டிலதல் விரதமின மொன்றுளது கதைத்தும் வேந்த
கேட்டியெழத் தயித்தியகாக கீழப்படுத்தும் வானவர்கோன் கிளக்க னுற்
றான். (ங)

வேறு,

அலைபுனற் காவி ரிக்கோ ராகர மான சைய
மலையின்மாட் டெழிலு மிக்க வளமுமார நகரின் மன்னு
மிலைமலி வைவேற் செங்கைக் கிருகவீ ரியனா மேந்த
ணலமலி சுகந்தை யென்னு கன்மனை யொடும்வாழ் நாளில், (ங)

சுண்டம்—யானைத்துதிகை.

ட காட்டு-உதாரணம்.

வினைதவிர் மகப்பே நெய்தா மிடிமைபோன் மனைவி யோடும்
வனமடைந் திலகாய் கந்த மாந்தியும் வளிநு கர்ந்துஞ்
சினமொழிந் தறவோ ஞென்னச் செய்தவத் தயர்தல் யாழ்வன்
முனிபிதி ருடன்கே ரன்னான் றுதைக்கு மொழிய வன்னோன். [௧௬]

வம்பவி மும்பு யப்பூ மலர்மிசை யமொண் கண்ண
னம்பதி குறுகி யன்னு னடிமலர் வணங்கி யெந்தா
யெம்பரு மிசையென் னெச்ச மீண்டிட வாழென் னெச்ச
நம்புநல் லெச்ச மில்லா நவையுறற் கேது வென்னே. (௧௭)

என்னவொண் கமலத் தண்ண லியம்புமுற் பவத்து நின்சேய்
மன்னர்தங் குலத்தோ னுமஞ் சாமனார் வறுமை யாலோ
ரன்னிறை யிரவிற் காஞ்சென் றுறிநு புனவர்க் காதிப்
பொன்னகை முதற்க வார்தவ் விரவிலே போந்தா னில்லம். [௧௮]

வேறு

கதவந் திறப்பான் றன்மகனைக் கணேச கணேச கணேசவெனப்
பதறி யழைத்தான் பகன்முழுதும் *பதநீர் துகராப் பரிவாலம்
மதலை மாண்டு கிடத்தலிற்சொல் வழங்கா வகைகண் டொருவகையாற்
†புதவந் திறந்தா னகம்புருந்தான் புதல்வற் பார்த்து நனியினைந் தான் [௧௯]

மைந்த னிறந்த பரிவானும் மடங்காப் பசித்திக் கரிவானும்
பந்த மறுக்கு மறைகூறும் பனவற் படுத்த பவவிறும
வந்து வளைந்த சுழிப்பானு மலர்க்கண் டெயிலா விழிப்பானுந்
சுந்தை யுழந்தான் வைகறையிற் சீவனிழந்தா னுடல்கிடப்ப. (௨௦)

வேறு

பொருதுசங் கடங்க ளெல்லாம் போக்குசங் கடச தூர்த்தி
தருபெரு தினமன் றுகச் சமைதலிற் கணேச னென்னு
மொருமகன் பசினோய் தீர்த்தற் குணவநீர் விடாய்நீர்த் தற்கு
வருணமுங் கிடையா துள்ளம் வருந்தியங் கிறந்த தாலே. (௨௧)

பொன்னெறி விமான மொன்று பொருந்தவன் னதன்மீ தேறி
மன்னுசீ னாங்கை வள்ளன் மாணுல குற்று வாழ்ந்தான்
றன்மகன் றனைக்க ணேச வெனமுக்காற் சாற்று சாம
னுன்னரும் புதல்வ னாக வுதித்தா சாள்சின் றானல். (௨௨)

* பதநீர்—அன்னமுந்தண்ணீரும்.

† புதலம்—கதவுவிட்டுப்புகும்வழி.

துங்கவிப் பிரகாக் கொன்ற தொல்பவ வெச்சத் தாலே
மங்கலி லெச்ச மில்லா வறுமைபுக் கனனாற் கீர்த்தி
தங்கொரு புதல்வன் வேண்டிற் சங்கட சதுர்த்தி கோன்பே
யங்களிற் றான னற்கின் பாயதஃ தாற்றல் வேண்டும். [௨௩]

எதிரிலிவ் விரத நோற்கத் தொடங்குநா ளிசைத்து மாசி
மதிமதிக் கலேதேய் பக்க மங்கல வார நன்காந்
திதிமதி ஈதிக்கு மேல்லை சிறந்ததென் றறைகிற் பாரால்
விதமுறை யதனிற் பூசை விளைத்திட றகுதி மேலும். (௨௪)

செழுநிற மதிக்கும் பூசை செய்துமாண் மறைய வர்க்கு
விழையறு சுவையோ டுண்டி மேதக லூட்டிக் கங்குன்
முழுவது முறக்க மின்றி முன்னவன் சரித முற்றும்
பழுதறக் கேட்டு ளத்துப் பதித்திடல் பண்ப தாகும். [௨௫]

என்னலும பிதிர்நாழந் கெருதாய் மங்கல வாரத் தெய்து
முன்னருஞ் சதுர்த்தி யெற்றா லுகந்ததோர் கோட்டி சற்குப்
பன்னுதி நெளிவி லேற்கென் றிடமறை பயின்றி யாவு
மன்னுறப் படைக்கும் வாச மலரின்வா சத்தோன் கூறும். [௨௬]

மெய்த்தவப் பரத்து வாசன் வீரியத் துதித்த செவ்வாய்
சுத்தநற் கலை கோடு சுழுகர்தம் மனுவும் பெற்ற
வத்தனா ரிடத்துப் பெற்றோ ரணிவனத் திருந்து பன்னாட்
பத்தியி னோற்று நால்வாய்ப பகவனாற் கருணை நோக்கால். [௨௭]

அந்தரத் தமரர் தம்மோ டமிழ்தினி துண்ணு நண்புந்
தந்தரக் கோள்க ளோடு தயங்கொரு கோளா வைகும்
பந்தமுந் தன்வா ரத்துப் படர்தரு சதுர்த்தி நோற்றோர்
நந்தலில் போக மெல்லா நண்ணுதற் கருளும் பெற்றான். (௨௮)

ஆகலாற் பூம வாரத் தடுத்திடு சதுர்த்தி மேலென்
றோதுநான் முகனைத் தென்பா லுறைபிதூர் மதிதோன் தேல்லை
யேதுநா யகனாற் பூசைக் கிபைந்ததின் றடியேன் நேறப்
போதவோ துதியென் நேத்தப் பொருந்துதன் னளியா லோதும். [௨௯]

நாரத முனிவ னோர்நாட் கயிலையம் பொருப்பு நண்ணிக்
காரணி மிடற்றி னாற்குத் திஞ்சுவைக் கனிபொன் றியந்து
வாரமுன் னூறத் தாழ்ந்து மதுமழை பொழிந்தா லென்ன
வாரிசை மழைபொ ழிந்தா னமலனா ரகம கிழந்தே. [௩௦]

முனிவரற் கருள்வ முங்கி முதிர்கவைக் கணியை நந்தந்
தனையரு ளெவற்க னிப்பாஞ் சாற்றெனப் பார்த்தா னென்னை
யினியன வினையோற் கீத லியல்பென விசைத்தேன் முன்னே
னனியெனை முனிந்தா னஞ்சி நயந்திரர் தனனவ் வேல்வை.

[௩௧]

திங்களங் கவம தித்துச் சிரித்தனன் சிவனார் மைந்த
னங்கலை மதியே நக்கா யான்றவ ரவையி னற்றான்
மங்குக நின்றே சுன்னைப் பார்த்தவர் மனத்து மம்மர்
பொங்குக வெனவன் சரபம் புகறலு மதிதே சின்றும்.

[௩௨]

அரந்தையுற் றிலஞ்சென் றுணல் லமுதுண விழந்த தேவர்
புரந்தர னொடுமே ரம்பன் பெண்ணடி யிறைஞ்சி யெந்தாய்
பார்தவம் புவிக்கு ணுவாம் பயிர்வார்த் திடுவு மெங்கட்
குரந்தரு மமுத நானு முதவவு நிலவை வைத்தாய்.

[௩௩]

அந்நில வின்மை யாலே யனைத்தும்வெந் துயரி லாழ்ந்த
புன்னெறிக் கடையர் செய்யும் பொறைபொறுத் தாள லென்று
நன்னெறித் தலைவர்க் கன்றோ கடன்மதி நகைசெய் குற்ற
முன்னவ சகித்தாள் கென்னப் பன்முறை முறையிட் டாரால்.

[௩௪]

சின்மய னதற்கி ரங்கிச் செப்பும்வா னவர்கா ணீவிர்
நன்மையி னீங்கு வந்து நயந்தெமை யிரந்து வேண்டுந்
தன்மையின் மதியி லாத தன்மதி யடைந்த சரபப்
புன்மையங் கவனை நீங்கிப் போகுமா றுணாத்து மின்றே-

[௩௫]

இரவிதான் சிங்க வீட்டி னெய்துதிங் கனின்முற் பக்கம
வருசுதூர்த் தியினில் யாரும் வான்மதி தலைநோக் கறக
பாவுமத் தினம றந்து பார்க்கினும் பவங்கட் கெல்லா
மருகரா குவர்மற் றேத வாழிவீழ்ந் தெழுந்தி ராரால்.

[௩௬]

அத்தின மொழிய முன்போ லனைவருங் காண்க வானிற்
புத்தமு துவவல் லோனை யென்றனன் புலவ ருய்ந்தா
மித்தின மென்று வந்தா நிர்திரன் மதிபா லெய்தி
வித்தக னருள்செய் யாவும் விளம்பித்தன் பதிசென் றுணல்.

[௩௭]

இந்திரன் போந்து சொற்ற லெதிலில்குற் றனைத்துங் கேளாச்
சந்திரன் மகிழ்வுட டங்கித் தன்பதி தனைவிட் டேகிச்
செந்திரு வளரோண் கங்கைத் தென்றடஞ் சித்தி யாவும்
வந்துறுஞ் சகல சித்தித் தலத்துவற் சரமு வேழா.

[௩௮]

ஒரொழுத் தன்பி னெண்ணி யும்பன்மா முகத்தெம் மீச
 னாரா ளாற்சேய் வாரச் சதுர்த்தியி லுள்தீர்த் தறகு
 நேருவோர் தானறோன் றேல்வை நியதயிற் றனைப் பூசிக்கச்
 சீருறு கலையான் றெம்மான் செஞ்சடைக் கணியப் பெற்றான். [௩௯]

ஆகலான் மத்தோன் றேல்வை யதிகமில் விரத நோற்போர்
 கோதறு பசிய தூர்வை கொண்டருச் சிக்க வெம்மான்
 பாதபங் கயத்தி லென்று பங்கயன் பகரத் தூர்வை
 யேதினான் மிக்கா யிற்றென் றிரும்பிதூர் கேட்பச் சாற்றும். (சய)

கலிநிலைத்துறை

தன்னு தண்பொழில் சூழந்திடு மவந்தியென் னகாந்
 தன்னின் மன்னர்தம் வழிவரு தூரபதி சலப
 னன்ன வன்மனை கற்பினி லுருந்ததி யனையாள்
 பொன்ன னுள்வனப் பினிற்பெயர் புகல்சுபந் தினாயே. [௪௧]

அனைய ளோடுநன் மனையறம் புரிந்துல கனைத்துங்
 கனநி கர்த்தகை யாண்டகை காக்குரான் மதுரு
 தனனெ னும்பெயர் மறையவன் மரவுரி தரித்தல்
 வினன்ம னைக்கொரு நாட்பளி வேண்டியெய் தினனால். [௪௨]

ஐய மீய்தவி லகமகி முரசன்முற் பவத்து
 வெய்ய திவினை வினாவுவந் தடுத்தவி னகைப்பச்
 செய்ய வேதியன் சினந்துசே வாகெனச் சாப
 மெய்த வோதின னிதேறிந் திறைமனை யடுத்தது. (ச௩)

அறுசிக்கழிநெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

வேதியன் னோவெ குண்டோர் வேசுரி யாகென் றுளக்
 கோலையைப் புனைச்சி யாகென் றுனுயர் குலத்தோன் யார்க்குந்
 தீதளித் துடுத்த சேரந்தூர்த் தெறுகின மெனற்குச் சான்று
 மாதமுன் னான வம்மு வரும்பிற வருவேற் றங்கண். [௪௪]

சீர்தரு செங்கோ றுங்குஞ் செம்மலோ ருழவற் கேரு
 யேற்றுசந் தாங்கப் பெற்று னிவன்மனை புனைச்சி யாயவ்
 லூர்முறு கலேந்து பிச்சை யேற்றுயிர் வளர்க்க லுற்றா
 ளோர்கா மாயூர்த் தூசுந் குடைப்பொதி பரித்தான் பார்ப்பான். (ச௫)

எண்ணும வருமீவ் வண்ண மிருக்குநா ளொருநான் மாரி
மண்ணிடைப் பொழியச் சேத்தன் வன்றனை தெறித்த றன்னுற்
றுண்ணென வழுவற் றப்பி மாடமர் சுமுகர் கோயி
னண்ணியங் கொதுங்கி நின்ற நவிலுமக் கோயின் ஞாங்கர். [சக]

வெரிதுறு மூடை தள்ளி மேய்தவி னின்ற புன்வே
சரியும்வர் தொதுங்க வொல்லை சார்ந்தது புலைச்சி தன்கை
யரிகொடே வைப்புல் லோடங் கணைந்தனண் மாலேப் போதும்
வாலினக் காழுஞ் சேவும் வாய்ப்பெயப் புல்லை யன்னுள். (சஎ)

கரத்தின்வாய் தண்டத் தாலே கரத்தின்வாய்த் தண்டஞ் செய்ய
வரத்தன் குலைக் டகோகங் கொல்லையிற் காட்டிக் காலால்
வருத்திய தானை யஃது வலிமைசே ரிருகொட் டாலுங்
ஐகுரத்தினுங் கரத்தைக் குற்றக் கொடுங் கலாம் விளைந்த வன்றே. (சஅ)

அற்றைமான் சதார்த்தி யாக வமைதலின் மாலேப் பூசை
முற்றுவித் தாங்கி ருந்த முனிவரர் புடைக்க மூன்று
முற்றவல் விருளோ டாங்கே யுறுகணற் புறத்தே காமே
சுற்றின தனியைக் காற்றிற் றூர்வையைங் கரன்மெய் சேர்ந்த. (சக)

இழுக்குவர் தலீத்த தென்னு விருடிக டெண்ணீ ராடி
முழுக்கவா லயத்தைச் சுத்தி முடித்துநீர்க் கலயந் தாபித்
தழுக்கில்பல் பொருள்கள் கைக்கொண் டாகமம் விதித்த வாறே
பழுத்தமெய் யன்பிற் பூசை பண்ணியங் கிருந்தா ரிப்பால். [ரு]

ஏழுசர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய வீருத்தம்.

முனிவா ரடித்த லாதியா குலத்தான் முதல்வனத் தனிவரை யகலா,
†தனவிரு மானு மீனைந்திறந் தன்கிழ் மகளுமவ் வாறவண் மாயந்தா, னினை
யவை வலம்போந் தருச்சனை யறுகா லியற்றின பிறவுமிங் கிழைத்*, வென
விறை யுனமூன் றையுமொரு மானத் தேற்றின போந்திருங் கணங்கள். (1)

அந்தன ரதுபார்த் ததிசயித் திலைவ வாரெனக் கணங்களோர றுரு
தந்திமா முகனுக் கிட்டதா லெனலுந் தளரறு கலகில வாய்ந்து

† கோகு- கழுதை.

* குரம்- குளம்பு.

* கலாம்- சண்டை.

† அனவிருமானம்- அந்த இடபமும் கழுதையுமாகிய இரண்டிருகங்களும்.

புந்தியோ டருச்சித் தார்பெறு பலனைப் புகலுழி னெனக்கண் நாதர், மூந்
தொரு கவுண்டின் னியமுனீ மனைக்கு மொழிந்ததுண் டாலென மொழி
வார். [௩௨]

ஆன்னன் முனிவ னேவல்செய மனைவி யாசிரை யொருபகல் கணவ
ன், நன்னடி தொழுது பரிமள மிகுந்த சாதிமந் தாரமுன் னான, பன்மல
ரிருக்கப் பசியபுல் லறுகாற் பகலுனுக் கருச்சனை புரித, லென்னது தெரிய
வியம்புக தலைவ வென்னனு மகிழ்ந்தவ னியம்பும். (௩௩)

முன்னொரு பொழுது நடுவன்வீ ரியத்து முனைத்தன லாகா னெனப்
பேர், மன்னொரு கொடியோன் லன்னிபொங் குருவோன் மண்ணுல கத்து
யி ரொழித்துத், துன்னின னமர ருலகநிற் தவரச் சுதனடி. புகநமன் மக
னை, யென்னைபுந் தடுத்தா ளிபமுக னலதியா ரிகுப்பவ றென்றுமா றுதித்
தான். [௩௪]

துதிக்குமான் முதல வமரர்முன் னெமையாள் சுமுகோர் பிரமசா ரி
யிற்போந், ததிர்க்குமா கடனஞ் சயின்றதே நிகர்த்தல் வகரனை வாய்மடுத்
தனரால், வெதுப்புதீப் பெயரோ னுயிர்க்குயி ராயெவ் விடையினும் விளங்
கியெவ் வுயிர்க்கு, மிதத்தையே யருளே ரம்பனா ரகட்டி வியைந்திட வளை
த்துநி ரகட்டும். [௩௫]

பொங்கெரி யழற்றப் புக்கதாற் பொறுதெம் பூரண னகட்டமு லவிப்
பான், நிகுகடன் னமுட நீரிறை குளர்நுந் தெளிபுனல் பாங்கினுட் டிடவு,
மங்நையிற் சித்தி புந்நிக ளமல னாருருத் தழுவவு மரிதண், பங்கயங்கொ
லெந் தொற்றவும் பரம்பாம பணியவும பணிந்தில வுருமம். [௩௬]

ஆவரவா தருவின் படிபல விவ்வா றுற்றியு மழலுத் தனெக்கித், தவ
முனி வோரெண் பத்தெனா யிரவா தனித்தனி யிருபத்தோ ரறுகைக்,
கவல்வொழித் தருள்வான் றிருவுரு முழுதுங் கவினுற்ச் சாத்தவக் கணமே
பவனுடல் குளிர்ந்த தனைத்துயி ரானலும் பனிமல றெனக்குளிர் ததுவே.

சாலநம் முருவி னைற்று வெவ் வழலைத் தனித்திடப் பலவுப சாந்த,
மேலவர் தத்தந் தகுதியி னிழைந்தும விளிந்திடா திருப்பமா தவத்தீர்,
கோலநல் லறுகு நீயிர்சாத் திடவக் கொடியவெப் பொழிந்ததா தவினான்,
மாலதி முதற்பன் மலொடு பின்னும் வளங்கெழு பலபொரு ளானும். [3]

பலவுப சாரத் தெவொமைப் பூசை பண்ணினு மறுகிடா திருப்பி, ன
லனுறு பூசை யெனக்கொளேம் வேட்ட வேட்டவா நல்கவு முன்னேஞ்,
சிலவுப சா மிழைத்தது மின்றிச் செறிவித் துறுகுது பெமையெவ், வுல
கவ ரெனினும் பூசனை புரியி னுவந்தவாக் கருமைபு மளிப்பேம். [௩௭]

அப்பகம் புல்லா மறுகன விலகொண்டருச்சனை புரினன், நிலதே
ல், வெப்பாழி மூவேழென்னினுந் தாவல் வேண்டுமெற் றிஹைமொல் லா
தே, லொப்பிலோ ரறுகா யினும்பரி வாற்கொண் லெப்புறச் சாத்துக வெ
ன்று, திப்பிய வாங்க ளருவினன் மறைந்தான் றிருவருட் குரியருண் ணி
றைந்தான். (௬௮)

சந்திர விளமைப் பிரமசா ரியின்புறற் றேன்றிய தன்மையி னானும்,
வெந்தழற் பெயரோற் கொன்றதின் வினோந்த வெப்பனைத் துயிர்கட்டு
மொழித்தே, யிந்துவை நிகர்த்துச் சீதள மலிவை யியந்தவத் திறத்தினும்
பால, சந்திர னொப்பேர் தந்திமா முகத்துத் தம்பிரான் றனக்குவத் தது
வே. [௬௯]

ஆதலி னன்று தொட்டறு கெனும்புல் லைங்காற்கு வந்ததா யிற்றென்
றேதினன் கேட்டக தவன்மனை யிறும்பு துற்றிருந் தனனிது நிற்கக், கோ
த்து தவத்தி றின்னுமோர் காதை கூறுது துங்களுந் கெனவம், மாதவா
மகிழ்ச் சிவகண நாதர் வகுத்தினி துணைக்கலுற் றனரால். (௭௦)

உறுசீர்க்கழிநெடவடி யாசிரிய வீருநதம்

மதுவழிந் தொழுகப் பூத்த மலர்த்தடஞ் சோலை சூழ்ந்த
மிதுலமா நகரான் வேந்தர் வேந்தனாஞ் சனக னென்போன்
றிகமுறு சிவனே பெல்லாத் தேவுக்கு மேலார் தேவென்
பதுகிறி தேனுந் தேறான் பயின்றுதான் பிரம மென்னு (௭௧)

மனத்தகல் காரங் கொண்டு வதிதல்யாழ் முனியே ரம்பன்
றனிப்பதம் பணிந்து னாப்பத் தராதிப னுட்கோண் டாய்ப்பா
னினைத்தெந்தை யவன்பாற் குட்ட நிகழொரு மறையோன போற்சென்
றெனைத்தெறு பசிதி ரைய வெனவவன் றன்சேய்க் கோதி. [௭௨]

அருத்துக மறையோர்க் கன்ன மெனவவன் பதம்வி ளக்கிக்
கருத்தினுள் ளழைத்துப் போன கத்திர ளரம்பைப் பன்னர்
திருத்திமேற் படைப்பித் தைய திருக்கைதொட் டருள்க வென்றே
பொருத்துரை மொழிந்து கைக்கொள் புதுவிசி றியின்வி சுற்றான். [௭௩]

அண்ணனீர் வளைத்துத் தொட்டா னறுசுவை யுண்டி முற்றுங்
கண்ணின வின்மை கண்டார் கருத்தனைச் சூழ்ந்தார் பின்னர்ப்
பண்ணிய பண்ட மெல்லாம் படைத்தனர் மடைய ரொல்ல
நண்ணிய வெவையு முண்டான் படைப்பவர் நாண வன்றே. [௭௪]

மிடையவட் டனவ னேத்தும் வினம்பின மிவர்க்கே யின்னு
மடையவும் வேண்டி னட்டிங் கிடுதுமென் றராயின் செய்க்து
மடையாங் கியம்பல் கேட்டு மறையவ னடாத வுண்டேற்
படையுமி னெனமன் மைந்தன் பண்டசா லைகளை யெல்லாம், (௬௪)

ஒருங்குடன் நிறந்து காட்ட வொண்பொருண் முழுது மொல்லை
யருந்தியும் பசியா ழுனீ தரசநிந் ததனாட் ளுள்ள
விரும்பொருண் முழுது மீண்ட விடுகென விட்டார் வெற்பின்
வரும்பொரு ளனைத்தும் வல்லை வாரியந் தணன்வாய் பெய்தான், (௬௫)

கண்டவர் தொழுநோ யானன் கடும்பசி தனியா தாயின்
மிண்டெமை விழுங்கு மென்னு வெருண்டுட னிரியல் போனா
வண்டமிழ் மாறன் செல்வ மகடிருக் கலியா ணத்தி
லுண்டவன் பூத மோ வென் றோங்கலா சங்கை கொள்ளா, (௬௬)

இனியவன் பசிக்கென் செய்வா மெனவினைத் தந்த னா
குணிகடன் ஞாலத் துள்ள பொருண்முற்றுங் கொண்டா வித்து
நினதுத ஈத்துக் காற்றா மையினது நீர்ப்பு வானா
நனியினார் தடுத்து னாத்த னன்றென நவிலு மையன், (௬௭)

இருநிலப் பொருள்க னெல்லா மீய்த்துளே னென்றும் வேண்டிற்
றருபவ ரிடைச்சாரா கென்றுஞ் சாற்றனின் வாய்மை சீர்த்தி
யருள்கொடை பிறவுங் காட்டற் றகான்றசான் றுமே மன்ன
பிரமமு மென்னை யல்லால் வேறலை யெனப்பே சுற்றாய், (௬௮)

நொடிக்குமுன் னண்ட மெல்லா நூறிப்பின் பண்டு போலப்
படைத்திட வல்ல தான பராபர மாவா யேலென்
னடுத்தபுன் பூசியும் போக்கா தளிப்பவ ருழிப்போ கென்ன
விடுப்பைபோ துயர்தோய் நியோ விளம்பரும் பிரம மாவாய், (௬௯)

எனவா சனுந்துன் புற்றா னிருமறை யாள னன்ன
மனனிலம் விடுத்தே ரம்பன் மலரடிக் கன்பின் மிக்கான்
றினமுநீநல் குரவி னூர்க்குந் திரிசிர செனும்பே ரோடுனா
பனவனிற் புகலு மன்னு னெதிர்கொடு பணிந்தி றைஞ்சி, (௭௦)

† ஆன்றசான்று—தக்கசாட்சி,

‡ நல்குரவு—தரித்திரம்.

உாவரீ போந்த தென்னென் னுரைப்பெவம் பசியொ ழிப்பா
னாசனாஞ் சனகன் பால்வர் தடையமுற் றளித்தா னல்லன்
பரவும்ப் பசிதீர்ப் பான்வர் தனனைப் பனவன் பன்னி
‡குரவ்வி மோதி யாளாம் விரோசனை கூறு கின்றான்.

[௭௪]

நிறைதடப் புனற்கு டித்து நீங்கிடாத் தாக மில்லி
செறிகிறு காக நீருண் டிடுதலிற் றீர்த லுண்டோ
மறையவ நெருநல் காறும் வாழ்ந்தனம் யாச கத்தின்
றிறையவர் கியற்று பூசை யறுகலா திலேவே றென்றும்.

[௭௫]

எனத்தம் தியல்பு சாற்ற விறைவனுண் மகிழ்ந்து கோட்ட
மனத்தொடு பனைபோற் செல்வர் வழங்கினும் பயனின் றில்லார்
தினைத்துணை யேனு மன்பிற் றந்திடிற் கீர்மிக் கோங்கு
நனைத்திகழ் குழலோ யெற்றோர் தமக்குந் கீர்த்தி நண்ணும்.

[௭௬]

பேறிதன் மேலு முண்டே யென்றவட் கியம்பிப் பெம்மான்
வீற்று கேற்றுத் துய்ப்ப வெறியவம் மனையிற் செல்வங்
கூறரி தெனச்செ றிந்த குலவுமந் நகரு நாடு
மேறிய பொருள்க ணுறு மடங்குமுன் னினுமே லாக.

[௭௭]

அதிகபார் தூர்வை கொண்டா ராஞ்சிறு தூர்வை யுண்டார்
விதுவணி முடிய ராகி விளங்கிய வடிவங் கண்டார்
கதியெமக் களித்தி யென்னக் களித்தறு கீப்ந்த மாதம்
பதியெமப் பசவும் பேனும் பதிபதம் பணிந்தி ரந்தார்.

[௭௮]

ஏழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னவேண் டதலை யருடுமென் றெந்தை யவ்வுரு வுட னவ ணிருப்ப,
விந்நிலை யனைத்துஞ் சனகனோர் தனை ய திரிசா சில்லிடை யேகிச், செந்நி
றற் திகழைங் காமறை யவனார் திருவடி யிறைஞ்சிதின் றெளியே, னின்னி
லை தெசியா திழையிழை யனைத்தும் பொறுத்தரு ணிமலவென் றிரந்தான்.

பற்றுமுற் றெழித்தார் பற்றவோர் கொழுகொம் பாகவுற் றம்மொரு
கொம்பன், கொற்றமெய்ச் சனகன் பக்குவ னோக்கிக் கோதிலா வாகம விதி
யின், மற்றவன் றனக்குத் திக்கைமுன் புரீந்து மறையருள் வாக்கினுற் ற
யிரி, னுற்றநெய் யதுபோற் பதிபசு பாச வியல்பினைக் கருணையி னுணைக்கும்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பதியொன்றே பசுவ நேகம் பாசமா ணவமே கன்மந்
தித்பெறு மாயை யென்னச் செப்புமோர் மூன்ற தாகு
முதுபதி மலச்சார் பொன்று *மூவகை யான்மா வுக்கு
மதிபதி யென்ப வன்ன வருமபொருள் யாமே யாகும்.

(அக)

குறிகுணங் கடந்தா னந்தக் கோலமீர் நிலைநின் றெல்லா
மறிகுண நமக்கே யுள்ள தறிவித்தா லறிய நிற்குஞ்
சிறுமதி யுடைய தான்மாச் செம்பினுட் களிம்பு போல
வறிவிசைசை தொழிலு யிர்க்கு மறைத்தலா ணவத்தின் செய்தி.

[அஉ]

பசுமண மொழிகா யத்தாற் பற்பல பிறவி தோறு
நசையுட னியற்றல் கன்ம மனையது நன்று தீதென்
றிசையிரு வினையிற் றுமின் னதன்பய னின்பு துன்பார்
தசை*யுட லாதி நான்கு மாயையி னியல்பே சாற்றின்.

(அங)

சுத்தமே யசுத்த மென்ன விருவகை மாயைத் தோற்றஞ்
சுத்தமே சடம ரூபஞ் சொல்வடி வாகி மேலுஞ்
சுத்தமார் தனுவா திக்குந் துகளில்கா ரணம தாகிச்
சுத்தமாய்ச் சித்த மேன்மா ரேயந்திடா திருப்ப தாமே.

(அச)

அருவதாய்ச் சடம தாகி யாவியின் கருமங் கட்டுப்
பிளைய முறுங்கா லத்துப் பெறுமுறை விடம தாகி
மருவுறு சுத்தா சுத்த மசுத்தமவந் திடற்கு முன்னர்க்
கருவியாய் மயக்கஞ் செய்யுங் கருதரு மசுத்த மாயை.

(அரு)

பந்தவா ணவமா மாயை பகர்வினை யெனுவிம் மூன்று
மந்த மிலான்பு வுக்கே யல்லதெட் டினைய தேனு
நந்தமக் கிணியி வற்று ணந்திரு வருளை யன்றி
வற்றுறு கன்ம மாயை மலத்தின்மூழ் கான்மா வுக்கே.

(அசு)

பதியெனு மெமக்கும் பொல்லாப் பாசமென் பதற்கு மூடே
வதிபசு சார்போ தப்பேர் மன்னலா னம்மை யன்றேற்

* மூவகையான்மாக்கள்-என்பது—ஆணவம், என்னும் ஒருமலத்தையுடையவிக்
ஞானசுலோகம், ஆணவம், களமம், என்னும் இருமலங்களையுடைய பிரளயசுலோகம், ஆண
வம், கன்மம், மாயைஎன்னும் மூடமலங்களையுமுடைய சகலருமாம்.

* உடலாதி என்பது—தனு, கரணம், புலனம், போகம், என இக்கான்குமாம்.

புதைமலர் தன்னைப் பற்றுந் தனித்திரா தொக்க கண்கள்
சுதிருமிழ் சுடரை யன்றிற் கங்குலைப் பற்று மாபோல்.

[அ௭]

பாசமும் பசுவு காழும் பகர்தரி னநாதி நித்தம்
பேசின்யா வினுதி றைந்து வியாபக மாய்ப்பி றங்கு
மாசுறு வினையி ரண்டும் வரும்பல பவங்கட் கெல்லா
முகுறு வித்தாய் மன்னு மதனியன் னொழியுங் காலை.

[அ௮]

கிதைவினா காமியஞ்சஞ் சிதம்பிரா ரத்த மாமு
விதமதா யுநவு றுத்தோ நியற்றல்கட் டுண்டு மேவ
றதையினைப் பயங்க டிய்க்க லாவதாஞ் சஞ்சி தந்தீர்ந்
திதமுறுங் காறு மான்மாப் பிறப்பிறப் பிடைய றுதால

[அ௯]

சேண்டரஞ் சராயு சஞ்சு வேதச முற்பிடிசப்பேர்
கொண்டநால வகை கந்தாம யோனி குறுகுவெவ வேறு யண்ட
ரொண்டரு நரர்ளி லங்கு பறவையூர் வனவி றைக்குந்
கெண்டினா நிரின் வாழ்வ செறிந்ததா வாமே யென்னும்.

[௧௦]

ஏழ்வகைப் பிறப்பி னுள்ளு ட்மெண்பத்து நான்கி லக்கத்
தூழ்படு தனுவிற் சீவன் பரிணமித் துறுதுன் பின்ப

§ அண்டசம—முட்டையிற் றேன்றுவனவாகிய பறவைகளும், ஊர்வனவும்,
நீர் வாழ்வனவுமாம்

சராயுசம—கருப்பையிற் றேன்றுவனவாகிய தேவர்களும், மனிதர்களும், நாற்
கால்விலங்களுமாம்.

சுவேதசம்—வேர்வையிற் றேன்றுவனவாகிய கிருமி, கீடம், பேன்முதலியசில
ஊர்வனவும், விட்டில், முதலிய சிலபறவைகளுமாம்.

உற்பிசம்—வித்து, வேர், கொம்பு, கொடி, கிழங்கு, முதலியவைகளை மேற்பி
ளந்து தோன்றுவனவாகிய தாவரங்கள். எனஉயிர்த் தோற்றங்கள் கால் உண்கத்தாம்.

† எண்பத்துநான்கிலக்கத்தூழ்படுதனுவாவன—

[௧] தேவாயோனிபேதம் (௧௧௦௦௦௦) பதினொரு இலகும்.

[௨] மனிதர் ஷே (௧௦௦௦௦௦) ஒன்பதுஇலகும்

[௩] நாற்கால்விலங்குஷே (௧௦௦௦௦௦) பத்து இலகும்.

[௪] பறவை ஷே (௧௦௦௦௦௦) பத்து இலகும்.

[௫] ஊர்வன் ஷே (௧௦௦௦௦௦) பதினைந்து இலகும்.

[௬] நீர்வாழ்வனஷே (௧௦௦௦௦௦) பத்து இலகும்.

[௭] தாவரம் ஷே (௧௧௦௦௦௦) பத்தொன்பது இலகும்.

வாழ்வினை நுகரு மீதின் மானிடத் துதித்தல் கைவர்
லாழ்கட னீந்தல் போலா மன்னதி லறமே செய்பின்.

[கக]

தூலமெய் யெழிந்த போது குக்கும தேகத் தும்பர்
போலுந்தே சுருவ டைந்து, பொன்னுல கெய்தி முன்னர்ச்
சாலுநல் வினைக்கி டாகத் தனிநல மனுப வித்து
மேலேஞ்சு கன்மத் தாலே மீண்டுமா னிடம தாமே

[கஉ]

செய்வினை யெல்லார் தீங்குச் செய்துநாட் கழித்த சீவன்
பொய்யுடல் விடுத்த போதே *புரியட்ட ரூபத்தோடும்
வெய்யமெய் யதனை யுற்று நிரயத்து விழ்ந்து விழ்ந்தாங்
கையகோ துன்பத் தாழு மன்னவை யில்லை யாயின்.

[ககூ]

வேறொரு தூல மேவும் வெய்யவன் னாகில் விழ்ந்த
வீறிலான் மாக்கள் கன்ம சேடத்தா லிருநி லத்துத்
கூறுபுற் புதலா யோங்கு கேடுறு மரமாய் நீரி
ஊறுறு துலவு செந்நா யூர்வன வாய்ப்புள் னாகி.

[கக௪]

மிருகமாய்ப் பின்முன் செய்த நல்வினை விசேடத் தாலே
யருமையா முத்தி யெய்தற் கருகமா மனுட யாக்கை
மருவுமின் னதிலி ரண்டு வினையினும் வருப யன்கள்
பொருவது சமமென் றோரும் பக்குவம் பொருந்த வாய்ப்பின்.

[கக௫]

‡சத்திரி பாத மெய்தத் தத்துவ ஞானந் தோன்று
மத்தரு ஞான நல்கு மருட்குரு நோக்காற் சீவன்
முத்தன நிராசை மன்னி முதல்வினை யிடைவி டாதே
யெத்திறத் தானு மொன்றி யின்புரு வாகி நிற்பன்.

[கக௬]

* புரியட்டரூபம் என்பது—சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கத்தம் என்னுங்காணதன்மா
த்தினையைந்தும், மனம் புத்தி அகங்காரம், என்னும் அத்தக்காண மூன்றுமாகிய எட்டி
ஞாலம் ஆக்கப்பட்டு, ஆன்மாக்கள் தோறும் வெவ்வேறாய், அவ்வான்மாக்கள்போகம் அ
னுபவிப்பதற்குக் கருவியாய், ஆயுள் முடிவின் முன்னுடம்புவிட்டு மற்றோருடம்பு எ
டுத்தற்கு ஏதுவாய் இருக்கும் அருவுடம்பு, இஃது தான் குக்கும் சரீரமென்றும் பெய
ர் பெறும்.

‡ சத்திரிபாதமாவது—ஆனமாவின்து ஞானத்தைத்தடுக்கும் ஆணவமல சத்திரமு
வும் அவசரத்திலேமுற்பிற் பாடறச்செவத்தினது சிற்சத்திரத்திந்து அவ்வான்மாவின்து
நித்திய ஞானக்கிரியையை வீண்கருவதாம்.

ஆதலாற் பசுவைப் பாச வலையினின் றகற்ற வல்ல
வேதமில் பிரம மியாமே யினையுநீ றென்று மாகாய்
நீதகு பிரம மாளு னினைப்பெர்டு மறப்பு மைந்து
வாதையு முன்பாள் மாறி மாறிவந் திடுதலென்னே.

[௧௭]

பெத்தத்தே யுமுனீ யன்ன பெத்தர்க்கு முதல்வ னாவை
முத்திக்கு முதல்வ னோடா முத்தர்க டொழுவன் னூர்தஞ்
சித்தத்தே தயிரு ணைய்போற் சேர்த்தொளிர்த் திருப்பே மேனைப்
பெத்தர்க்கோ பாது ணைய்போற் பிறங்கிடா திருப்பே மன்னு.

[௧௮]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

இனிமெம தருளா னினக்கியா மிசைத்த வெவற்றையு முணர்ந்துவே
றற்றுத், தனிமையா யபாவ மாகியே துவித பாவனை தன்னேநீ விடுத்து, மு
னர்மலத் திருத்தும் விழைவென வந்த முதலிடை யிலாதநம் மிடத்தே, யு
னுமன னிறுவிச் சுகமுற வாழ்கென் றுருமுறைந் தருளின னசலன்.

[௧௯]

பொருடரு மிறைவ னருண்மழை யெனவே பொழிந்தவை யனைத்தை
யஞ் சனகன், நெருளுந் கேட்டுச் சிந்தித்தது நெளிந்து சிவானந்த போக
மா நிட்டை, மருவிமெய்ஞ் ஞானி யெனவக விடத்தோர் மதித்திடத் தெ
ண்டினாக் கடல்கு, பிறுபிலம் புரந்து வாழ்ந்தனன் சீவ முத்தனா வினிதிரு
ந் தன்றே

[௨௦]

ஓரறு களித்த நன்மையின் வறுமை யொழிந்தரும் பெறெலாம் பெ
றவு, மேர்கொளவ் வகத்தே யதிகய மளவற் றெய்தவு மேயந்திடிற் பசிய,
தூர்வையெண் ணிலலா வருச்சனை புரிவோர் தோய்நலத் தளவையிவ் வள
வென், றுருரை செய்ய வல்லொன் றறைந்த வருங்கண நாதர்கள் பின்னும்.

‡ ஓரறு களகைக் கோன்றுலை புகுந்த கதையும்ங் குரைத்துவிண் ண
டைந்தா, றேருறு மறுகாற் புலைச்சியுங் கரமு மிடபமுங் கதியினேய் வுற்ற
நாருறு முனிவ ரறுகுகொண் டைக்கை நாதனைப் பூசனை புரிந்து, சீருறு ப
தவி யடைந்தன ரறுகின் சீர்மையீ தெனவய னவின்ருன்.

(௨௧)

‡ ஓரறு களகைக்கோன்றுலைபுகுந்தகதையாவது, மேற்கூறிய கவுண்டினியமு
னிவர் அறுகின்மகிமையாவரும் அறியும்பொருட்டு தம்மனைவி ஆசிரையிடத்துத் தாமரு
ச்சித்த அறுகுகளில் ஒன்றைக்கொடுத்து அவ்ஹகிடைக்குப் பொன்வாங்குவரும்படி
தேவேந்திரத்தினிடத்துக்கனுப்ப இவன் றே. முனிவர் மனைவியை அளகைக்கோனி
டத்துக் கனுப்பியபோது அவ்வோறுகிடைக்கு, குபேரனுடைய பொக்கிஷ முழுதுங்
காணும்பொருளியித்தம், அவனும் அப்பால் தேவேந்திரனுந் திரிமூர்த்திகளும் அவரவ
ர்கள் பரிசனங்களோடு துலையறியும், அறுகிட்டதட்டு உபராமைகண்டு சகலரும் விய
ந்து கவுண்டின்னியமுனிவரிடத்துக்குவந்து, அவரைப்புகழ்ந்துவெவ்வேறு வாக்
கொடுத்துத்தத்தம் பதவியை யடைந்ததும், சிவபிரானது கட்டளைப்படி காமதேனு கற்பக
விரூப முதலியகைகள் வந்து அம்முனி புங்கவர்க்கு எவல செய்திருந்தனவுமாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடிமாயிரியவீருத்தம்.

விரவு பசுந்தூர் வையின் ஸீமன்மை விளம்பக் கேட்ட டிதிர்தேவன்
 குரவ னிருதான் மலர்பணிந்து கூறுமஹோதான் நேனு நண்ண
 வரிய தாயிற் பவன்பூசை யாற்று மாறிந் கடிபேற்குத்
 தெரிய நவில்ல வெனனுமயன் சிந்தை களிகூர்ந் தியம்புவான். [ரங்]

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாயிரிய வீருத்தம்.

பலவகை யான ஸீவோடதி களுஞ் சொற் பதநிகர் தராமையோல் வன்
 னி, நிலவுமர் தார மைங்கான் பூசைக் குறையொருள் களினிக ரற்ற, விலை
 கொள்வன் னியைமுன் வியம்புதும் விதற்ப தேத்தினு தேயமென் னுறா
 க்கு, முலைவிலசீர்ப் பதியில் வேடர்தம் மாபி லுதித்துளான் வீமனென்
 றொருவன். (114)

திமையே யலது நன்மைசற் றெனினுஞ் செய்தறி யாதவன் வழியிற்,
 போமவர்க்குறுகண் பல்புரிந் தவர்தம் பொருள்கவர் துண்பவ றொருநா, டே
 மலி யிதழித் தார்முடி யிறைவன் றிருவிழாப் போற்றவன் கெதிர்ந்த, மாம
 றை யவர்க்கொன் றவர்பொருள் வவ்வி வருபொழு தாங்கொரு நிருதன். (1)

வெருக்கொடு புலியின் முடுக்கவப் புனிஞன் வெருக்கொடாங் கமர்சமி
 த் தருவிற், பொருக்கென விவர்தா னிவர்த்திடு விசையிற் புகலுமத் தருச்
 சினை நின்றோர், மருக்கமழ் முறியம் மாமுதல் வதிகை மாமுகன் றிருவடி
 விழுந்த, தாக்கனு மிவர வொருதளி ரமல னணிமுடி மிசையின்வீழ்ந் தது
 வே. [ரங்]

இருவரும் பொருதாங் கருகிலத் திடையீழ்ந் திறந்தன நிறைவனி
 ன் னருளா, லொருபெரு விமான முறவதி னிவர்த்தே ருலவுவா முகனூல
 கடைந்தா, ளுள்பெறு மவர்பூ ருவவினை யுரைத்து மணிமலி விதர்ப்பநாட
 னிப்பாள், வருபெயர் சாம்ப னென்னுளா னவன் றன் மந்திரி துன்மதி பெ
 ன்பான். [ரங்]

அன்னமர் திரிபா லாசியன் முழுது மடைத்தா சாய்வருசாம்பு, னன்
 னெறி பொழுகா துன்மது நுகர்த்து நாரியர் தங்களுக் காளாய், மன்னின
 றொருநா ளமைச்சொடும்வனத்து வேட்டம்போய் மீண்டிடும் வழியி, லின்
 னறீர்த் தருளே ரம்பனை வசிட்ட னிருத்திமுன் னேத்தொரு கோவில். [1]

§ ஓடதி—மருந்து.

† சொற்பதம்—நெல்லன்னம்,

கவிப்பா.

உயர்சிரி யெடுங்காண லுறவங்கேசாம்பனெய்திச்
செயிளில்சின காமவாழ்நஞ் செம்மனுக்கப் பதியர்சிலர்
மயறவீர்வான் பொங்கலிட மஞ்சனமாட் டிடச்சிலர்தாம்
வியனுறுதென் கனிமுதலா மிகப்படைத்துச் சிலர்துதிப்ப.

[ரக்]

சிலர்நடிப்பச் சிலர்சேவை செய்திடக்கண் டனையனுந்தன்
கலையிலா வமைச்சோடொரு வினையாட்டாக் கனிகாய்தேன்
றலெருகாட் டிடைநெருங்கித் தானையாகக் கொடுவரச்செய்
தலகில்வினா யாட்டயரு மைங்கரனார் முன்படைந்தே.

[ரய]

நானுமுனக் கடிமையென நவின் றுவலஞ் செய்துபின்ன
ருனமிறன் வகாடைந்தாக் கொள்ளிறையார் மயலின்முற்றி
வானெனவு மண்ணெனவு மலையெனவுங் டுலெனவு
மீனமிரு பாவமுன்போ லீட்டிவாழ்ந் தன்னமுடிவில்.

[ரயக]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

துன்றிய நடுவன் தாதர் சூழ்ந்தமைச் சோடும் வேந்தை
வன்றிறற் பாசுத தீர்த்து ஈருத்தியங் கவன்முன னாய்த்நார்
கன்றுந் தையய ரானைக் காணரி புள்ளோ றென்னத்
தென்றினைக் கிறைவ னோககிச் சித்திர குத்தற் கூவி.

[ரயட]

இவரியல் புணாப்பா யென்ன விருவரு மிறக்குங் காறு
நவையு திமை யன்றி நன்மைசற் றுஞ்செய் யாதா
ரவவினா யாட்டி னோர்நா னைங்காப் பெருமான் முன்பேசுய்ப்
பவவுனக கடிமை யென்னப் பகர்ந்ததுண் டென்றான் கேட்டு.

[ரயக]

புண்ணியப் பட்டை முன்னர்ப் பொருந்தமா றிவர்க்கின் றற்று
னன்னுபா வப்ப யன்று னாகம்மா வினுமுயத் தெய்தப்
பண்ணுமி னெனவன் தாதர் படுத்திய பாடு கேட்டோ
ருண்ணினைத் திடினுங் கம்ப முறுவனோ லோதற் காமே.

[ரயச]

வெய்யநா லேழு கோடி நாகினும் வீழ்த்தி வீழ்த்தி
பையகோ வவைபொவ் வொன்றுக் காயிர மதற்கு மேலா
மெய்துமாண் டிடும்பை செய்தா ரிவ்வன மாழ்த்து லைந்து
முய்வகை யில்லார் பாவத் துற்றிடு மெச்சத் தாலே.

[ரயடு]

நன்னில் காகங் கூகை நாகந்தே ணருல மேன
முன்னிகர்த் தபநாய் பூனா யொட்டக மதனால் யானை

மென்னவெண் டினாரீர் சூழ்ந்த விடமகன் புலியி டத்துப்
பன்னரும் வகையி யற்றும் பவத்துளா யினரா லின்னும்.

(௩௦௬)

இழிந்தபல் யோனி தோறு மிவ்வணந் தோன்றித் தோன்றி
யழிந்துயர் திணையாண் பாவி லவதரித் தற்ப மேனும்
வழிந்தொழு கன்பி லாத வல்லாக் கனுமா யீர
மொழிந்தவே வெனு மாயன் றுயர்சமி மரத்தி வார்தார்.

[௩௦௭]

எழுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னபா தகப்பே நிவ்வணந் துய்த்தே யகன்றபின் புண்ணியப் பே
றா, முன்னமோர் கணேசற் கோர்வினே யாட்டா முடித்தபூ சைப்பயன்றுய்
ப்ப, வன்னிவான் றளிர்விழ்த் தபுத்திபூர் வத்தான் மாய்ந்ததோ ருயர்ந்தபூ
சனையா, மென்னவத் தருமு லத்தின்வாழ் கணேச னின்னருள் செயக்கதி
சேர்த்தார்.

(௩௦௮)

இணையவைங் காணே வன்னிரீ எடியி லிருத்திமால் சடக்காஞ் செபித்து
த், துனிபுரி யிரணி யாகுற் படுத்துத் தூயவை குந்தமன் றடைந்தான்,
பினருமல் விறையைப் பணிந்திர னியன்றன் பின்னவற் படுத்தவன் றணை
யன், றணையுமாங் கொழித்து வாமன னுய்ப்பின் சாய்த்தனன் மாவலி தனை
யும்.

[௩௦௯]

இன்னகா ரணத்தாங் கெழுந்தருள் புரியு மிணையிலா விராயகர் தம்மை,
வன்னிமா வின்டு விராயக றெனவும் வாமன விராயக றெனவும், பன்னுவா
றென்னப் பண்பொடு பகர்ந்து பங்கயப் பொருட்டுறை பகவன், மின்னுபா
சடைசார் சமியொடு மலர்மந் தாரத்தின் மேன்மையும் விளம்பும்.

(௩௧௦)

பண்டொரு தினத்துக் கயிலையங் கிரியிற் பார்ப்பதி சிவபரஞ் சுடரோ
ன், முண்டக மலர்த்தாள் பணிந்துகுஞ் சரமா முகன்சமி யுவந்ததென் கனி
வாய், விண்டினி தருள்கென் றிரப்புவெம் மீசன் விள்ளும்கின் னுதலின
ய் புலியிளீ, வண்டின முரல்பூம் பொழில்வளை கண்ண மென்றொரு மாநக
ருண்டே.

[௩௧௧]

அன்னதொன் னகர்க்குக் காவலன் பிரிய விரதனு மவன்மனை கீர்த்தி,
பொன்னிகர் பிரபை பெனுமிரு விறிப்பின் னவனெனும் பிரபைபாற் பொ
ருந்தி, மன்னன்மா ழிவிபவ மனித்திட வவனோர் மகனையும் பயந்துவப் ப
டைந்தான், முன்னவன் கொழுநன் பணிதவ ருளோர் ஈண்முத லவனிட
த் துறலும்.

(௩௧௨)

இலையவள் வெகுண்டிங் கேனடுத் தனையென் றெழுந்துதைத் திடவி
 ஷ்ற பார்த்து, மனியிலன் போல்வா ள்ரதிரூந் தனன்மூத் தானூயி ரகற்றி
 டக் கருதி, யுளைவொடு வெளியே வருபொழு தாங்கோர் கணிதனுற் தவ
 ண்முக வாட்ட, விளைவறிந் தேரம் பனையருச் சிக்கின் வேந்தனின் வயப்ப
 டு மின்னே. (௩௨௩)

என்றஓ தியற்று முறைமையு மியம்பி யேகினுன் பின்னாக் கீர்த்தி,
 யொன்றிடர் களைந்து நறுமலர் தூர்வை யாதிதொக் குறுதிஓ வியத்தாம்,
 ரொன்றரி யயன்வா னவர்முத லானோர் தூயநற் பூசனை முடித்து, நன்றடை
 *தேவ தருகிழ லொன்று நாயகன் பூசனை புரிந்தான். [௩௨௪]

நித்தலும் பரிவி னிவ்வணம் பூசை நிகழ்த்திவந் திடுதலு மோர்சா,
 ளுத்தம வறுகு கிட்டுத லின்றி யுளந்திகைத் தெதிருறு வன்னிப், பத்திர
 ம் பறித்துக் கொணர்ந்தனர் பணிசெய் பாவைமா ரறுகிடு நியம, மித்தின
 மொழிந்த தேயென வுள்ளத் தினைவுகொண் டன்னபொற் றொடியும்[௩௨௫]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகியவிருந்தம்.

வன்னியந் தளிர்கைக் கொண்டு வரதர்செம் மலர்த்தாண் மீப்பெய்
 துன்னரும் பூசா நேச முஞற்றியுந் தினம ருந்து
 மன்னமன் றொழித்தா ளத்தீதோ மகன்றிட வருளோ ரம்ப
 முன்னவ னவள்க னுவின் முதிர்சமிச் சடிவ ராகி. (௩௨௬)

வாணனி விரிம தாணி மார்பணி மானீ தந்த
 ரீணில மருவும் வன்னி நிலவுமெஞ் சடையின் மன்னிப்
 பூணுதல் காணி னுள்ளப் புன்கணிக் கிடுதி யின்னே
 கெணினக் கியைவ ரீசெய் கெழுமுபூ சனைக்கு வந்தாம். [௩௨௭]

தருகுது மென்ன லோடுந் தனியினம் பிடிவ ணங்கி
 யருகுது தூணி னுணி யடுத்தெதி ராடா தங்க
 ணுருகுளத் தோடு நிற்ப வுற்றிடு குறிப்பு நோக்கி
 முருகவிழ் கடுக்கை வேணி முதல்வனல் லருள்வ ழங்கும். [௩௨௮]

பெற்றொடி யின்று தொட்டுப் பூதலம் பொறுத்தாள் கின்ற
 கற்றிணி புயம னின்மேற் காதன்மீக் கூர்வான் வாஞ்சை

†வாளா திருந்தான்—மொனமாயிருந்தான்.

*தேவதரு—மந்தாரமரம்.

†தோம்—குற்றம்.

யுற்றிடு பிரபை யாம்பின் னவடுப ருதுவா ணின்பூல்
வெற்றிநல் கொருசேய் தோன்றும் விளம்புமோ ராண்டு சென்முன். [ ]

ஏருறு மகற்குக் கிப்பி ரப்பிர சாத்'னென்னப்
பேரிடு பிராய நான்கிற் பிழைசெய்மாற் றவள ருத்து
மாருநஞ் சடிசி லுண்டாங் கலக்கணுற் றமுந் து மீதுந்
திருமெய்த் தவக்கி ருச்ச மதமுனி சேவை யாலே. [௪௩௩]

எனவா மளவின் றியந்தே யிம்மென மறைந்தா ரன்பர்
மனமலர் மிசையின் வைக வைகறை துயிலி னீங்கிக்
குனிதுதல் கனவிற் கண்ட குணனெலா மகத்துட் கொண்டு
புனிதவைங் காண்ப் பூசை புரிந்தினி திருந்தா னிப்பால். [௪௩௪]

மாற்றவள் பிணியுண் மூழ்கி வணப்பழிந் திடநீள் வையம்
போற்றுமன் வவடன் போகம் போக்கியின் வவட்கே முற்றுந்
தோற்றலில பொக நல்கச சுகமனு பவித்தாண் மூத்தா
னாற்றலிற் சிறந்த கைம்மா வானன னருரா லம்மா. (௪௩௨)

வளர்சிறப் பனைத்து மல்க வாழ்வுறு மூத்தா னொற்றை
யிளவலைப் பயந்து கிப்பி ரப்பிர சாத னென்ன
வளைவா ராகம் பூண்ட வண்ணலன் றிசைத்த வாறே
நளிர் தரு நாமந் தந்தா னாயந் கேமந் தந்தாள். (௪௩௩)

பிழையென வளர்ந்து மைந்தன் பிராயநான் குறத்தாய் மாற்று
ளிறைமைதன் சேயி முக்கு மெனவுளத் தெணிக்கொ னஞ்சு
செறியமு தீயந்தாண் மூத்தாள் சிறுவனுக் கவனே னாது
தறைவிழ வுச னஞ்சி யதுதவிர்த் திடமு யன்று. (௪௩௪)

பல்வகை புரிந்தும் யாதும் பயன்படா திருப்பக் கண்ட
வில்வார் மணிப்பூண் கோதை விமலனன் றருளிச் செய்த
நல்வா நினைவுட் டோன்ற நலிவுறு கணவந் தேற்றி
மல்வளந் தருசேய்க் கொண்டு வனம்புக மாயந்தா னங்கண். [௪௩௫]

மிக்கெழி லுடல முற்றும் வெயர்வொடு குளிர்ந்தல் கண்டாள்
சக்குபஞ் சடையக் கண்டா டளர்ந்துயிர்ப் புடையக் கண்டா
ணக்குபல் கரியக் கண்டா னாகிகை சரியக கண்டா
டுக்கமிக் கனனென் செய்வாள் சொபமுந் றமுது னைவாள். (௪௩௬)

வேறு.

என்னருமை மகவேயோ ஊளமடங்க லேறேயோ விரும்பு வாளு, மன்
னாசக் குரியமழ மன்னேயோ பொன்னேயோ மண்ணின் மன்னு, மொன்
னலர்செய் பகையினைவு முறவினர்செய் நகையினைவு மொழித்தென் கண்
ணே, முன்னவனின் னுளின்வந்து முளைத்தெழுந்த முளையேயோ முடிந்
தா யேயோ. [நக.௭]

ஆவாவென் கண்மணியே மாற்றந்தாய் கூற்றமென வறையு மாற்றஞ்,
சாவாவென் பதுதேறச் சான்றாறு யான்றும்பு சார்த்தே னென்று, மோவாத
மும்மைநல னும்பெறநின் னுதாவை யுன்னு மென்னே, மாவாமுங் காண்வி
டுத்து வானடுத்த தென்னையிது மாண்பே மைந்தா. [நக.௮]

வேறு.

என்னவிவ் வண்ணங் கீர்த்தி யிரங்கிடு மேல்வை யாங்கே
துன்னுபல் விலங்கும் புள்ளந் துருமமுஞ் சொரிந்த கண்ணீ
ரன்னையே லீனைய நாத னுளினவ் வனத்தின் கண்ணே
மன்னுமெய்த் தவக்கி ருச்ச மதமுனி மனத் துணர்ந்து. [நக.௯]

ஒல்லவந் தெதிர மாதன் றுவாமுக னுளநிச் செய்த
தொல்லைமா தவனென் றுன்னிச் சுதனைமண் கிடத்தி யன்பின்
மல்லன்மா தவற்ப ணிந்து வரவுரை திரந்து நிற்ப
வல்லறிர்த் தருள வல்ல முனிவா னஞ்ச லென்று. [நக.௧௦]

பின்னரோர் துரைப்பான் கீர்த்தி பிறங்கவாழ் கீர்த்தி மின்னே
வன்னிமென் றளிர்கொண் டெம்மான் மமாமல ரடிவ ணங்கி
முன்னொரு தினத்துப் பூசை முடித்தனை யதினற் பேறு
தன்னையின் மைந்த னங்கைத் தலத்தினி தளித்தி யென்றான். [நக.௧௧]

அருமைநற் பொருளோ ஶீதென் றதிசய முடைய ளாகி
பொருமக னங்கை நல்க வுறங்கினேன் ஶிழித்தான் போலும்
பெருமக னெழுந்தான் கீர்த்தி பிறங்குசீர் முனிவற் றுழா
மருவுமிழ் சமியின் மென்மை வழங்கென வழங்கு மேலோன். [நக.௧௨]

வேறு.

உண்ணக் குருகிப் பணிவோர்க்கே யுறுநோ பொழித்தின் னருள்பொழியும்
வண்ணக் களிற்று முகப்பெருமான் மலர்த்தாட் கன்பு செயுமாதே

கண்ணுக் கிளிய சமிநாம மொருகாற் கழறின் வார்க்கலை
லெண்ணுக் களிய பவங்கடொறு மிழைத்த பவந்தீப் பஞ்சேயாம். [௩௪௩]

நினைக்கிற் கழிந்த பவந்தோறு நிகழ்தகிச் செறிந்த பவத்தோடு
மனத்தி னிகத்துப் புரிந்ததுவு மடியும் வலஞ்சூழ்ந் திடலுடலங்
குனித்து வணங்க லதற்கியற்றிற் குரம்பை யதனாற் புரிதிமை
யனைத்தும் பரிதி யெதிரினிலா தழியு மிருள்போ லழிந்திடமால். [௩௪௪]

தவத்தான் மகத்தா னினிதளிக்குந் தான மதனா னனிலிரத
மெவற்றா னடையும் பெறும் பேறு மிணையிற் சமியின் றளிர்காங்கொண்
வெப்பா னியற்று மருச்சனைக்கங் கொவ்வா துலக வளங்கொளாடு
தெவிட்டாக் கனியாம் பாகதியுஞ் சேர்க்கு மெனவின் னதுவவிலும். [௩௪௫]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

பவநனி பகற்று மரியமா தவருட் பாழிபா ராளியே றிணைய, சவுனக மு
னிவ னிடம்பணி புரிமந் தாரானும் பெயரினன் மறையோ, ரவுரகன் புதல்வி
சமியெனும் பெயரா டனைமணந் தரியசார் தியுஞ்செய், துவமையின் மனையு
ந் தானுந்தற் பயந்தா ரிற்புக வுனிநெறிச் செல்கால். [௩௪௬]

வினைப்பய னிரண்டுந் தினைத்திடுங் கால மேவலி னவொதி ருற்ற, த
னிக்களிற் ருனை முகன்றிரு வருவந் தாங்கிய புருசண்டி முனிவன், முனித்து
திக் கையும் கன்பெரு வபிறும் பார்த்துமுன் னகைத்தன ரதனா, லனைத்து
ல சூயிர்க்கும் பயப்படா மாங்க ளாகுமி னெனத்தவன் சபித்தான். [௩௪௭]

தவமுனி சபித்த வாறிரு வருந்தந் தம்பெயர் கொளுமா வருவா, பவ
னியி னெனொர னின்றன ரதனை யறிந்தன சவுனக முனிவன், கவல்வுகொ
ண்டொருத்தன் முகனடி பன்னாட் கருத்தினு ளிருத்தினோற் றிடலும், ப
வனவன் முன்மூ வதனநன் கிலகப் பானிற வரியிவர் தெதிராந்தான். [ ]

அறிமபு தவன்கண் டடிபணிந் தெனையா னையம் தாரானு மவற்குப்,
புரிவுசேய் மனையாஞ் சமியுமாங் கேய்ந்த புணாசெறி மாவுரு வகன்று, ஈரவு
ருப் பெறுமா றருடபென் றிரப்ப நாதனாற் றமதுவெஞ் சாப, மொருபொழு
தொழியு மொழிதரா வடியா ருருத்திடு சபிப்பருந் தவனே. [௩௪௮]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னண மாயிற் றேனு மெமக்குநீ யன்பு செய்தா
யன்னத னுலே யன்னோ ரமைந்தவா மாமே யாகத்

துன்னுபன் மேன்மை பெல்லார் துலங்கபா மவற்றி னீழன்
மன்னுது மெம்மோ டாங்கே யவற்றையும் வணங்க யாரும்.

[௩௫]

பாவுபல் பொருளு மங்கைப் படுமவகை விழைகின் றுருந்
திவினை வலத்து வந்து செறியும்விக்கினங்க னெல்லாம்
போவதற் குழைகின் றுரும் பொலிவுறு மவற்றி னீழன
மேவுநம் பதும பாத வினாமலர் பணிதீல் செய்க.

[௩௬]

பலதீர வியங்க ளின்றிப் பத்திசற் றேனு மின்றி
நலனொடு குலமு மின்றி நண்ணினுஞ் சமிமர் தார.
விலைமல ரானர்ச் சிப்போ ணண்ணிய வெண்ணி யாங்கே
நிலைபெற வவர்க்க ளிப்பா நிலைவா மிதுதே னொன்னு.

[௩௭]

அத்தகு நீழல்வா யெம்மா னருளின்வீற்றி றுந் பா னாக
மெய்த்தவ முனிவ னுமச் சவுனகன் முதல யேனோ
ருத்தமச் சமிமர் தாரத் துறுமுறி மலர்கைக் கொண்டு
கத்தனைப் பூசை செய்தா வன்னிமங் கையைப்பெற் றுளும்.

[௩௮]

ஆங்கமர் கணைசற் போற்றி யரியசா லோகம் பெற்று
னோங்குறு கில்லாத் தோட முயர்மந்தா ரப்பூ நீக்கும்
பாங்குளிவ் விரண்டு மில்லாப் படுகுறை வன்னி ப்பாக்குந்
தேங்குரீர்ச் சடையெம் மானுந் திருமுடி மலைநான் வன்னி.

[௩௯]

என்றுமா தவத்தோன் பின்னு மிரணிய கருப்பன் மேன
ணன்றநுள் கமுண் போற்று ணயந்தடா நியந்து தற்காங்
கொன்றிய மகத்தின் வாணி யுருத்திடு வெஞ்சா பத்தா
லன்றரி யாதி †தேவர் நீருரு வான வாறும்.

[௪௦]

அன்னரீ ருருவ மாற்றற் கவர்மண மகளிர் வன்னிப்
பன்னமென் றளிர்கொண் டெம்மான் பதமலர் பூசித் தேத்தி

† தேவர் நீருருவானதும் அது மாறியது. என்பது - முன்னொருகாலத்தில் பிரம
னானவன் தன் பத்தினிமார்களிருவரில் சாவித்திரியைப் பற்றி காயத்திரியொடு தேவர்
களெல்லாம் புடைகுழச்சையவரைச் சாரலையடுத்து யாசஞ்செய்வதைச் கேள்வியுற்ற
அச்சாவித்திரி ஷே வேள்விக்கு உடம்பட்டிருந்த மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களையெ
ல்லாம் நீருருவமாகும்படி சபித்தவாறு அவர்களுக்கமைந்ததை மாற்ற இலக்குமி முதலி
ய தேவமாதர்கள் விசாயகமூர்த்தியை அநேகவிதமாய் வெடுநாள் பூசித்துத் தங்கள் எண்
ணம் நிறை வேறுமைக்காக வருந்திய போதுண்டான அசரீரிப்பிரகாரம் வன்னிப்புத்
திரத்தால் ஹிராயகரைப் பூசித்துத் தத்தம் கணவர்களது நீர்வடிவை மாற்றியதாம்.

நன்னயம் பெற்றவாறு நவீனறுகீர்த் தியின்சே யாயுண்
மன்னநா லெழுத்தா லாய மனுவவன் செவியி னோதி. (௩௩௬)

தலினொடு தீர்த்த மூர்த்தி தன்மையிற் சிறந்தெந் நாளு
நலனருள் காசி மேன்மை நவீனறதற் கிறையார் திங்கண்-
மிலைநரு செக்கர் வேணி விசுவேசர் திருமுன் வாழு
மல்லலி தொலைத்தா ணெடி விநாயகர் மலர்த்தா னோத்தி. (௩௩௭)

தொகுவரங் கோடி யென்று தூய்க்கிருச் சமத மேலோ
னகறா மகனோ டன்னு ளவிழுத்தத் தலத்தி னெய்திப்
புகறரு மாசித் திங்கட் பொருவின்மங் கலவா ரத்துத்
தகவுறு மமர பக்கஞ் சதுர்த்தியாஞ் சபதி னத்தில. (௩௩௮)

காலசெய் கடன்க ளாற்றிக் கவீனறரு சமிவா யுற்று
நாலெழுத் தோதி மாலை நவிராமதி யுதய வேலை
பாவிழு தறுகு வன்னிப் பாசடை மந்தா ரத்தின்
கோலமென் மலரு மறறுங் கொண்டுவா முகற்பூ சித்தான். (௩௩௯)

பூசனை முடிவி னெம்மான் பொருவிலா னனமோ னைந்தாய்க்
கேசரி யிவாந்து சேய்முன் கிடைகதிருளு செல்வ மாத்
யாசுற வுறுக நிறைந் தறைநொரு பரசு நல்கிப்
பேசநிற பரசு பாணி யெனப்பிறங் குலகூட பிள்ளாய். (௩௪௦)

ஆயிர வருட மண்ணை டடைதெயெ முலக மென்னு
நேயந்தம முளத்த மன்ன திருமலன் மலறந்தான் மைந்தன்
றையொடு தன்னுரா சென்று நரணியா யிரமாண் டாண்டு
பாயொரு மருப்ப னாதி பதவிபுக கிண்புற றானல். (௩௪௧)

பொருகைம்மா முகத்தோன் வன்னி புனைந்துவந் ததுவு மற்றால்
வருபெரும் பயனு மீதங் வரதனும் யாமும் வேறென்
நிருவரை மடந்தாய் சற்று மெண்ணலை யனைய வள்ளற்
குரியன வெவையும் யாமு முவந்துமே லணிந்தா மாதோ. (௩௪௨)

எனவா னிமய வல்லிக் கியம்பினுன் வன்னி மேன்மை
தனையுளம் பிதினோ கொள்கத் தனியறு கில்லா வேலை
நனையவிழ் சமிமந் தார நறுமுறி மலர்க் ளாலே
யனகனுக் கியைந்த பூசை யாற்றுகென் றயன் வின்றான். (௩௪௩)

ஏழுசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மனவிட'ொழிக்குஞ் சங்கட சதுர்த்தி மகத்துவங் கேட்டதென் பு
லத்தோன், வினவுவான் கமலன் மலாடி தொழுதங் கிரதமுற் றறுவகை

விளம்பு, கெனவது தொடங்கு மதியிலைமதியி லல்லதேழ் மதியில்வர் தியையுந், தனைநிகர் சதுர்த்தி நாடணிற் கலசந் தாபித்துத் தட்டமொன் றி ட்டெ. [௮௬௪]

ஒருமடி விரித்தேந் திராமமைத் தாங்கே யுவமையில் சித்திபுத்திகளோ, டருள்பொழி கணேசர் திருவுரு விருததிப் பூசனை யாற்றுசு பின்னர்க், கு ருமினிர் பொன்செய் விராயக ருருவை யேந்திரத் தொடுகுர வனுக்குப், பெருமையி னனித்தா குதிமுறை புரித்தெட் பெறுமுறை குறுணியிப் ப் திகெ. [௮௬௫]

பொருளுளார் சாபி பூமுதற் ருண் மவரவர் தருதியிற் புரிக, விரும் றை யாள நிருபதோ டொருவர்க் கின்னமு தூட்டுக் லூட்டிப், பெருகிய சேடந் தனைபன்பி னுகர்க் பிழைதவிர்த் தேனைநற் பயனுந், தருமரும் விரத முடிவிஃ தென்னச் சாற்றியே நான்முகன் பின்னும். [௮௬௬]

†தருக்கடை வலையை பொடுக்கிய பொதியத் தமிழ்முனி யாதியர் பேறு, பெருக்கல் கின்ன விரதநன் காற்றிப் பெற்றன ரவரவர் வேட்கை, திருக்கிள ரரியு மமாரும் யானுஞ் செல்லல்வர் துற்றிடி லதனைக, கருக்கவி வ் விரதம் விதிமுறை யியற்றிக் கனநலம் பெற்றன மென்றான். (௮௬௭)

பிதிரனில் வுளாகேட் டியானுமென் குலமும் பிழைத்தன மெனப்பெ ரி துவந்தவ், விதிசொன படியவ் விரதமேன் மையினை விரைந்தொரு புத்த கத் தெழுதிச், சுதனடை கனவி னவற்களித் தெமையாள் சுழுகருக் குவந்த னோன் பியல்பா, மிதுவிதி முறையி னியற்றினன் மகவுண் டென்மக வெ ன்றகன் றன்னால். [௮௬௮]

மகன்கன வகன்று மனைக்கிது புகன்று மணிதிக டன்னக ரடைந்து, புகலரு மறைவல் லபனவ ராலப் புத்தகத் தடங்கிய விதியேர்ந், தகமகிழ்ந் தனைப சதுர்த்தினோன் பியற்றி பந்தணர்க் கேழ்மதி யினிற்பொன், நகவுற வளித்து நிகழுநான் மனையோர் தனையனைப் பயந்தணன் மாதோ. (௮௬௯)

அறுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.

சிறுவனைப் பயந்த மாதச் சேயிரு கார்தா னின்றிப் பிறவுறப் பமைந்து தோன்றக் கண்டினைந் திடப்பி தாவு நிறைமகிழ் விலனாய்த் தேறி நிகழ்சாத காதி யாற்றி வீறல்கொடன் சேய்க்குக் கார்த்தி வீரிய னெனப்பே ரிட்டான். [௮௭௦]

அன்னசேய் தனக்குப் பன்னீ டூரகவைவந் துறனு மாங்கே
முன்னுதெத் தாத்தி ரிப்பேர் முனிவரன் கருணை கூர்ந்து
மன்னுமே காக்க ரத்தை வழங்கமா முகவன் பொற்று
ஞன்னினோற் றுவந்தான் பன்னீ ராண்கொ னுற்றம் மைந்தன் [௮௭௧]
கடமுமிழ் கயமு கத்தெங் கடவுளன் னவன்பாற் றேன்றித்
திடமுறு காலி ராண்டுஞ் செங்கையா யிரமு நல்க
முடமெனு நவைதீர் கார்த்தி வீரியன் முதிரன் பெந்தைக்
கடருமக் கான கத்தோ ராலயம் பிறங்க வாற்றி. [௮௭௨]

வேறு.

தவளமதி நிலவுமிழுஞ் செக்கர்வார் சடையண்ண றன்முன் காட்சி
பவளநிற் றடிவினல்கு பான்மையினுற் கடல்படுசெம் பவளத் தாலே
சுகளவடி வாழார் த்தஞ் சமைத்தாங்குப் பதிட்டைசெய்து சார்பா வத்தைக்
கவளமிடக் களித்துண்ணுங் கருணைவா ரியைத்தொழுதான் கவலைதீர்வான்.

ஆகலினால் வெங்கலிதீர்த் தாள்கூர சேனனெனு மாச ரோறெ
யேதமிச்சங் கடசுதூர்த்தி யொருநாட்செய் நோன்பதனை யென்கை நல்கிற்
றீதுறுசெம் மணிமான மெழுந்துயர்வா னுலகத்துச் சேரு மென்றான்
*மாதவர்தோளிதம்பரிப்பச் சதமகஞ்செய் தும்பரையான் மகிபன்மன்னே.

வேறு.

ஆவது பொழுதோ ரில்லி னன்றுறு சுதூர்த்தி நோன்பெந்
தேவதே வனைப்பூ சித்து நிவேதிதித்து மிசைசே டத்தைப்
பாவுறு தெருவில் வீசப் பகராணுப் பசியோ டங்கண்
மேவொரு புலைமா துண்டு வெம்பசி நோய்த ணிந்தாள். [௮௭௩]
பின்னர்தற் செயலா வில்லோர் மும்முறை கணப திப்போர்
பன்னின ஈவளுங் கெட்ட படியப்போர் பகர்ந்த நீரான்
மின்னெழில் விமான மெய்த விவரந்துவிண் படர்வா னோக்கம்
பொன்னகர் கிறைமா னத்துப் பொருந்தலா லதுவு மன்னே. [௮௭௪]
இம்மெனீ வெழுத லுற்ற திருமனு முறைப யின்ற
செம்மைமார் திரிக னோக்காற் சிற்றறி வலகைப் பற்றின்
மம்மருற் றவன்பி ணிப்பற் றெழுவினிவ் வாறோர் மானங்
கம்மெத் தலுயிம் மானம் போதலுங் கண்ட வேந்தன். (௮௭௫)

† அகவை—வயது.

*மாதவர்தோளிதம் பரிப்பச்சதமகஞ்செய்தம் பரையான்மகிபன்—என்பது பூவல
கத்தில் துறு அசுவமேதயாகஞ் செய்தமகத்துகத்தினால் இருடிகளில் உயர்ந்தோராகிய,
அகத்தியன், ஆந்திரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்கண்டன், வசிட்
டன் என்னும் சத்தரிஷிகள் சிவிகை தாங்கப்பெற்றும், தேவர்களை யாளப்பெற்றும், அர
சனான இரத்திரன்.

மூசுமாமதிசேய் வாரத் துற்றமாண் சதுர்த்தி தன்னி
லாசிலவ் விராதங் கைக்தொண் டடுத்தெய்து சதுர்த்தி தோறும்
பெசுநோன் பார்த்றி வரழ்நாட் பிறைமருப் பிறையு வந்தோர்
தேசுறு மானந் தேவ கணத்தொடுஞ் செறித்தாந் குய்த்தான். [௩௩௮]

வணங்கலர்க் கரியே நன்ன விறைகண்டு மகிழ்தாந் குற்ற
கணங்களை வணங்க வன்னோர் கற்செய்தோண் மன்ன வெம்மோ
டணங்கு சேர் விமான மூர்த்தே கெம்பீரா னருஞ்செய் தானென்
றிணங்கின ரழைப்ப வேந்த னிவர்த்துட னியம்பு கின்றான். [௩௩௯]

என்னேநீத் திறையும் வாழா விரங்க நீனரு மானந்
துன்னுமா நருண்மி நென்னத் தொகுகணத் தவரு நேர்த்தா
ரன்னவர் யாரு மானத் திவர்த்து மஃதெ ழாது
மன்னலிற் கணத்தோ ராயந்தோர் வணிகன்வெந் தொழுநோ யாளன். [ ]

இன்னபொன் மானத் தூடே யெய்தலா லெழாதாற் றென்மை
பன்னுது மிவன்பு தப்பேர்ப் பனவன்சா வித்தி ரிப்பேர்
நன்மனை யோடும் வாழ்நாட் பாத்தைதோ ணையந்தோர் வின்றித்
தன்னையின் நவரை யோர்நாட் டடிந்திட மனைபொ ருளாய். (௩௪௦)

என்புரிந் தனைநீ யந்தோ விருமுது குரவர் தம்மைத்
தன்புறக் கொல்வா ரிர்தத் தொல்லுல கத்து முண்டோ
வன்பின்மே வாது பொன்னி ன்ணையுமா தார்வத் தாலே
பின்புறு பழிபா வத்தைப் பேணிடைப் பேதை நீராய். (௩௪௧)

விலைமகள் பற்று முற்றும் விளையுமுன் வேத மாதி
தலைபயி லறிவு மில்லுட் கனதன் மனைத்துந் தோற்றாய்
தலைமைமல் கைய னோடு தாயையு மிழந்தாய் சீரார்
நிலமனை யின்றோ நாளை யேகொலோ நம்மி னீங்கும். [௩௪௨]

பின்னரநன் னுடோ கரடோ பெறுமிடம் வகைவின் மாதர்
நன்னிதி யற்றா வின்ப நல்கிடா ரேவல் கொள்வா
ரன்னையொத் தழகுங் கற்பு மிளமையு மேக மாசு
வுன்னுமுள் ளன்பு முள்ளார் யாவருண் ணென்தி நன்றாய். [௩௪௩]

ஆதலி லன்ப நின்ற னாவலி னடப்பேன் கண்டாய்
கொதுறு பழிபா வங்க ளென்னுடன் கூடி னிலலை
தூதன் மார்க்க மென்றான் புதனென்பா னெனக்குப் புத்தி
யோதனின் நாமே யென்ன வுடனவ டனையுங் கொன்று. (௩௪௪)

மன்னிலை யறியிற் றன்னை மாய்க்குமென் றன்றி ராவே
துன்னினன் நவத்தோர் வைகுந் தாய்வனத் தாங்கோர் மேலோன்
பன்னிலைத் தொட்டன் னாசா பத்தினை றொழுநோ யுற்றே
யுன்னரும் பாவி யாவி யொழிந்தரு நாகுற் றுங்கே. [௪௮௬]

இன்னவன் படுபா டென்னென் றியம்புகே நாகி யாவு
மன்னிமுன் டாவ சேடக் தானுமக் கீற்பின் மாது
பன்னிய சாப சேடத் தானும்பின் பாத னுய்த்தோன்
றின்னசன் மத்து மந்நோ யிரிதரா துற்ப வித்தான். [௪௮௭]

அடுபழி யஞ்சா தாற்ற வறன்கடை நின்றான் றன்னைத்
தொடுபழி யாவுந் தீர்க்குஞ் சுமுகர்தாட் போற்றி டாரா
விடுவதொத் திறக்கி மண்ணின் விடினமணி விமானம் வேந்தே
முடுகிமேற் செலுமோர் கோட்டு முதல்வனா ருலக மென்றார். [௪௮௮]

மன்னவ னனைத்துங் கேட்டு வாய்மையென் றுளத்துத் தெள்ளி
யென்னையாட் கொளவ டுத்தி ரித்தொழு நோயா ளற்குத்
துன்னிய பாவ மெல்லார் தொலைந்திடற் குரிய பெற்றி
தன்னைநீர் சூழ்மி னென்றக் கணத்தவர் பதந்தாழ்ந் தானால். [௪௮௯]

இணைமலர்ப் பாத மேத்து மிறையவற் கிரங்கி யன்ன
வணிகனைச் சிவக ணத்தோர் வளரநுள் விழியி னோக்கிக்
கணபதி யென்று முக்கா லன்னவன் காதி லோத
வணியிப தொழுநோய் நீங்கி யமலமா ரமா னானான். [௪௯௦]

எழுசொக்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

மேருஷை யடைந்த னீகொடியும் பென் னிறமாய் விளங்குமென் றுரை
ப்பரன் னதுபோற், காரிரு ணாகாழ் வணிகனுங் குரிசில் கருணையிற் கதிக
குரித் தானான், சூரசே னனுமப் பதியினுள் ளவருந் துவிமா னத்தொடு
மெழுந்தாங், காருயிர்க் கருளே ரம்பனா ருலகத் தடைந்தவ ரடிநிழல் வாழ்
ந்தார். [௪௯௧]

* கொடி—காக்கை.

சங்கடசதுர்த்திவிதப்படல முற்றுப்பெற்றது.
ஆகப்படலம் (௨௫) க்குத்திருவிருத்தம் (௪௪௨௨).

காசிபர்முதலியோருபாசவணப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

சங்கட சதூர்த்தி நோன்பு தகவுறப் புரிந்தோர் நால்வாய்ச்
செங்கையைந் துடைய வள்ளல் சிவநகர் சென்று னந்தம்
பொங்கிவீற் றிருத்த லீது புகரில்கா சிபன்ப யந்த
மங்கலி லன்ப டொல்லாம் வழத்திய திறனுஞ் சொல்வாம். [க]

பங்கயன் பயந்த காசி பப்பெய ரோன்பன் னான்கா
மங்கைய டொனந்த னில்லார் மணிதிக முகட்டு வந்த
சங்கையி லமர ராதி சராசர வுயிர்கட் கெல்லா
மைங்கரன் றனக்கு ரித்தா மந்திர மநேகத் துள்ளே. [உ]

இன்னல மெளிதி னல்குஞ் சின்மனு வெறித்தி யம்ப
வன்னவ ரமர ராண்டோ ராயிரஞ் செபித்து வந்தார்
மன்னுமு னுறக்க மின்றி மாமுகப் பெருமா னேகை
துன்னியங் கவர்முன் பல்வே றுருக்கொடு தோன்றுற் றானால். (க)

சிலர்முன மரியி வர்த்துஞ் சிலர்முன மயிலி வர்த்துஞ்
சிலர்முன மாரு லுர்த்துஞ் சிலர்முனம் பாடமா லுர்த்துஞ்
சிலர்முன மனந்த வெண்ணச் செஞ்சுடர்த் தேசு போன்றும்
சிலர்முன மனந்த வெண்ணத் தெண்மதித் தேசு போன்றும். [ச]

†வித்துரு மத்து மேனி விளங்கிடச் சிலர்கண் முன்னு
மைத்திர ளனைய தூம வடிவொடு சிலர்கண் முன்னுங்
கைத்தல மோரி ரண்டு கவினுறச் சிலர்கண் முன்னு
மத்தமோர் நான்கி லங்கு மழகொடு சிலர்கண் முன்னும். (டு)

துன்னுகை யாறிற் சில்லோர் முனுஞ்சிலர் முனுந்தோ ளெட்டிற்
பொன்னெறி காங்கள் பத்திற் சிலர்முனும் புயம் ராறு
மன்னிடச் சில்லோர் முன்னும் வாகுமு வாரிற் சில்லோர்
முன்னும் பாணி யோரா யிரத்திற்சில் லோர்தம் முன்னும். (சு)

சிலர்முனம் விருத்த ரூபஞ் சிலர்முனந் தருண ரூபஞ்
சிலர்முன மழவு ரூபஞ் சிறப்பவுந் தோன்றி நிற்ப
விலருவா னவாமுன் ரூப வேவருங் காணுஉ வென்றாழ்க்
கலர்சல சம்போற் றத்த மகமுடன் முகம லர்ந்தே. [எ]

இருநிலத் துடலு மாறப் புணர்ந்துழும் தினைத்துநீரேநின்
றருவிகண் பொழிய வின்ப வாழியுட் படிந்து கெங்கை
திருமடி மிசைமு கீழ்ப்பத் திதனூத் தன்பு பொங்கிப்
பெருகநாக் குழற டெய்யும் பித்திடத் துதிக்க ஊற்றார்.

[அ]

கலிப்பா.

அடியார்தம் மிடர்கடவிர்த் தாள்பவனே மயின்மயிலைக்
கொடியானே யன்புவலைக் குட்படுமா குஞ்சரமே
நெடியோன தரவுருவ நீகையரு ணின்மலனே
கடியார்பொற் கொன்றைமுடி கணபதின் சரணடைந்தாம்.

[கூ]

பாரினிடை யோரைந்தாய்ப் பயத்தினிடை யோர்நரன்கா
யானவி லோர்மூன்ற யசையனிலத் தோரிரண்டா
யேர்பெருகும் விசுமபிலொன்றாயியங்கிடுவோ யெனைததுயிர்க்குங்
காரணனாய் நின்றருளுங் கணபதின் சரணடைந்தாம்.

[ய]

ஆணவமா மலவிருளி லனாதியா வழலுமுயிர்க்
கேணுறமம் மலநீங்க வியை மாயா மலமபொருத்திப்
பேணுவினைப் பயனொழித்த பெற்றியாகருத் தனியிடு
காணியதாத தந்தருளுவ கணபதின் சரணடைந்தாம்.

[யக]

அறுசர்க்கழிநெடவடியாசிரியவிருத்தம்

எனவனை வருந்து தீப்ப விரங்கிதூந் துதிக்கு வந்தா
நனிவரந் கொண்மி நென்ன நலகெயம் பெருமா வீங்க
வனைவருந் தாங்கண் டாங்கவ் வமலனுக் குருநி றீஇயுட்
கனிவுறப் பூசித் தின்ன திருப்பெயர் கழற ஊற்றார்.

[யஉ]

வேறு.

இலங்குஞ் சமுக ரொனத்தேவ கோ தந்த ரொனமுனிவர்
பலங்கொள் கபில ரொனவினை பயில்கந் தருவர் கிம்புருட
ரலங்கு மேனிக் கெசகன்ன ரொனச்சா ரணர்குய் யகாசித்தர்
துலங்கு மிலம்போ தரொனன்னத் துடை ரகில மானிடரே,

[யக]

விளங்குங் கணநா யகொன்ன வியாமும் விசுட ரொன விருகம்
துளங்குந் தூம கேதுவெனச் செல்லெண் டிக்வி லுள்ளொர்கள்
வளங்க டருவிக் கிராச ரொன்ன விலங்கன் மாங்கருனை
தளம்பு பால சந்தரொனத் தனிர்புற் கிடங் கிருமிகளே

[யக]

பென்னங் கணுத்தி யங்கொனப் பொருவில் கங்கை நதியாதி
துன்னும் பலவாம் பெருந்தீர்த்தந் துலங்கும் கசவா னனொன்ன
மன்னு முயிரின் றொகையனைத்தும் வழங்கி யவன்றான் பணிந்தேத்தி
மின்னுந் தமது பதிபுருந்து வாழ்ந்தா ரின்ன விபனாமம். [௨௫]

முந்தம் புதியின் மதித்தெடுத்த முதிருஞ் சுவையா முதேபோற்
சந்தம் பெருகு மாயிரமாச சாற்று நாமந் துனிலாய்ந்து
சிந்தை மகிழ்ந்தம் கெடுத்தனவாந் திகழா யிரமு மெடுத்தோதி
னெந்த நலனா மந்நலனை யிவ்வி ராறுந் தருமெனினில். [௨௬]

வேறு.

என்னமு வுலகு மிக்க வெடுத்தினி தியம்பு மெ னி
னன்னசீர் நாம மேன்மை யாவரோ யறைய வல்ல
தன்னேநோ விகடர் வானுந் தரணியு முழவா னுறைய
மன்னிலி லையினை யிங்கே வழங்குதுந் தெரிந்த வாடே [௨௭]

காசிபர்முதலியோருபாசனைப்படல முற்று

ஆகப்படலம் (௨௬) க்குத்திருவிருத்தம் ௭

உபாசனாகாண்ட முற்றுப்பெற்றது

தம்.

விநாயகபூரண சங்கிரகம்.

இரண்டாவது

இல்லாகாண்டம்.

வக்கிரதுண்டன் நிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மழைமதம் பொழிகை மாவின் வதனனாய்ச் சுழுகன் வண்மை
தழைதரு கபில னேக தந்தனல் விகடன் றக்கோர்
விழைகெச கன்னன் லம்போ தழிவின் ராச நென்றெண்
குழைகொள்கா தினனாய் நின்ற நெவனவன் குளிர்தாள் போற்றி. (க)

கனிதாம கேது பால சந்திரன் கணத்தி யக்கன்
முனிதிருங் கெசான னன்வக் கிரதுண்டன் சூரப கன்னன்
புணையோம் பன்க ணுதி பதிக்கத் பூர்வன் போற்றற
கெனவிரெண் டிருப்பேர் கொண்டா நெவனவ னிணைத்தாள் போற்றி. (உ)

சாற்றரு நெறிச்செல் லாநாத தாங்கரு நிராயத் துய்த்து
மேற்றனிப் போகத் துய்த்தும் வினையிரண் டையும்பொ ருத்தி
மாற்றரும் பவநோய் தீர்க்கு மருத்துவ னாகி யாரும்
போற்றிட முதற்றே வானு நெவனவன பொறநுள் போற்றி. (ங)

வானவர் குழுவீ நீர்கூழ் மண்ணவர் குழுவும் போற்றத்
தேனென வருள்வான் பெய்யுஞ் சிந்தா முகத்தி னுற்கு
ஞானமே கிரியை யென்ன நவிலிரு சத்தி மாராம்
பூநறுங் கூதிற் சித்தி புத்தியா திருததாள் போற்றி. (ச)

ஓமென லயத்து லாவு முவாமுக னுட லெண்ணின்
ருமென வுணர்ப்ப னேனு மவற்றுளா நிரண்டெ டெத்துக்
காமவேள் புரமெ ரித்த கண்ணுதன் மூர்த்தி ரீபத்
தாமவேள் கேட்ப நன்சூ சாற்றலுற் றன்வென் பாரால். (ஞ)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கற்றைவார் சடையான் நிருவவ தாரங் கழறிடின் வக்கிர துண்டன்
வெற்றிகொள் சிந்தா மணிவிநா யகன்சீர் விளங்கிய கசானன் பலவாக்

சூற்றழந் குணமாக் கொண்டடி யார்முன் குலவிடும் விக்வின ராசன் பற்றுமுற் றெழுதித்தார்க் கருண்மயூ சோஷ பண்புடைப் பாலசந் திரனே. சு

கதிதரு தூம கேதுநற் கணேசன் கணபதி பெருமகோற் கடன்மா, மதியரு மெண்டி வல்லபை கணேச னென்னவா நிரன்மெற் றவற்றுட், பதுமன்முன் மூவர் போற்றும்வக் கிரதுண் டப்பெயர் மூர்த்தமுன் பகர்ந் தா, நிதிபொழி சிந்தா மணிவிநா பகன்சீர் நிகழ்த்துது மறிதரு மளவே.எ வக்கிரதுண்டன் நிருவவதார முற்றுப்பெற்றது.

சிந்தாமணிவிநாயகன் நிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிடடி யாகிரியவிறுத்தம்.

வகாவள நிராயார் முல்லை வளங்கடல் எனரீர் சூழ்ந்த தகாவளம் பொலிவுற் றோங்குந் தண்டமிழ் நாட்டு வேந்தன் கரையில்சி ரபிசித் தென்போன் குணவகி பென்னுங் கற்பிற் புரையிலா மனைவி தன்பாற் கண்ணென்றோர் புதல்வற் றந்தான். (க)

அத்தகு புதல்வன் பால னுகிய பருவ நீங்கி வித்தகத் தவமி யற்றி விதுமுடிப் பெருமா னல்கு முத்தம வரத்தால் வேந்தா யுலகம்வான் பிலமும் வென்று சித்தமிக் கூர்ந்து தேவர் திரட்கெலா மிடர்பு ரிந்தான். (உ)

புனிபுகழ் கணனிவ் வாறு பூபதி யாகி வாழ்நாட் கவர்படு வேட்டம் போய்மீன் கால்வழி தப்பி யோர்காட் டிவர்பரி சனரோடும்ப டெட்டுமவான் பொழில்வாய் மௌவ லவிர்குறும் பந்தர் வாவி யருகுறல கண்டாக் கெய்தி. (ங)

பலகலைச் சங்க நண்ணிப் பயின் றுண ரறிஞர் மாண நிலைபெற வளர்ந்து வாச நிறைமலர்ச் சோலை நீங்கா வொலிபுனல் வாவி மேனி யொளிர்முல்லைப் பந்தர் தாவி யலர்மண முழுது முண்டாக் கசைந்தசைந் துலாந்தென் காலும். (ச)

மனமொழி வாக்குக் கெட்டா மறைமுத லொருவ னுய வனகளை யுன்னிப் பல்கா லருந்தவம் புரிந்து கற்றுச்

†முன்பகர்ந்தாம-என்பது உபாசனாண்டதில் மூவருபாசனைப் படலத் திற்காண்க.

செந்தாமணிவிநாயகன் நிருவவதாரப்படலம்.

செனமிநித் தடங்கி னூர்தஞ் சிந்தையின் நேற்றம் போலும்
புனறெளி கறுழி யஞ்சீர் பொருந்துத னோக்கு தோலும். (௫)

புனகித மெழலா லன்ன பொற்பமை நதிநீ ராடித்
தளர்வகன் றிடலு மேவ ருங்குவோர் கனிகாய் கந்த
முனகொணார் தளிப்பத் துய்த்தா னிஃதவ ணுறைந்து நோற்கும்
வளமலி கபில னோர்தம் மன்னையிங் கழைத்தி யென்ன. (௬)

கலிநிலைத்துறை.

நின்ற சீடனை விடுத்திட மன்னவ னோந்து
குன்ற னுன்பதம் பணிதலு மாதனங் கொடுத்து
வென்றி வேந்தவின் டெய்தினோர் பசியொடு மீளா
ரின்று நீயுநன் கருந்தியே கெனவிதை யிசைந்தான். (௭)

பின்ன ரம்முனி *முன்னர்வா னிறைதரப் பெற்றுத்
தன்னம் மார்பணி யாக்கொள்கிற் தாமணி தனையோர்
பொன்னி னுசனம் வைத்துபா சித்திறை புசிப்ப
நன்ன ரார்விரூர் தியற்று க வெனநவின் றிரந்தான். (௮)

அன்ன மாமணி நன்றென நகரமொன் றமைத்துப்
பொன்னி னாற்கலம் பல்பொரு ளுணவமைப் போர்க
னின்ன வாக்கிநான் குணவறு சுவைமற்று மியற்றி
மன்ன னாதிபர் மிசைந்திட வழங்கிய தன்றே. (௯)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிரூத்தம்.

மனமகிழ்ந் தயின்ற மன்னன் கபிலமா தவன்றான் போற்றிப்
பனவருந் தவத்தி னெல்லா மனத்தினுற் படைத்துக் காத்துப்
பிணழித் திடவல் லோப்பிற் கெற்றிற்கிம் மணிபே ராழி
புண்புல னோம்பு வேற்குத் தருமருள் புரிக வென்றான். (௧௦)

மாதவனீ செவிக்கிம் மாற்றம் புகமிக வெகுண்டு மன்ன
கோதிலிம் மணிபென் னாவி போன்றது கொடுத்த லொல்லா
திதொழித் தெதுகேட் டாறுந் தருவென் றிடப்பின் னெய்துந்
திதுண ராதா னன்ன மணிவலி தினிற் ப றித்தான். (௧௧)

*முன்னர்வா னிறைதரப்பெற்றுத் தன்னம்மார்பணி யாக்கொள்கிற் தாமணி
என்பது-முன்னொருகாலத்திற் கபிலமுனிவரிடத்துப் போந்ததேவேந்திர
னுக்குச்செய்த வீருத்துக்கு அவ்விந்தான் உவந்து அம்முனிவரற்குப் பூஷ
ணமாக வணியப்பெற்ற செந்தாமணி.

ஐம்புலக் குறும்பொழித்தே யான்றவா லறிவுள் கோபித்
தெம்பொருடனைவ லிந்தின் றபகரித் தீனையித் தீங்கா
னும்பரேத் தென்கோ வந்துன் னுயிர்தேறு மெனச்ச பித்து
வம்பவே கென்முன் னில்லே லென்மணி யொமெ கன்று. (கஉ)

முனிவர னிட்ட சாப முனையென வளர வோர்பா
னனிவிருப பெவையு மன்ன நன்மணி யுதவ வோர்பான்
மனமகிழ் வுற்றன் மன்னன் டுமணியிழந் துழல்வி யாழ்
மெனவுயர் கபிலன் றுனு மியமபருந் துயரி னுழா. (கக)

வலிந்துதன் பொருள்கைக கொண்ட மன்னவ னெவ்வாற் றுனு
நலிந்திட நினைந்துண் பள்ளி மறுத்துநெட் டெயிர்த்து நன்மெய்
மெலிந்திடத் தவஞ்செய காலை மேதரு மாயா சத்தி
யலர்ந்தழ லுருவாயத தோன்றி யறைந்திடுந் தவத்த றோறே. (கச)

முத்தொழில் புரிவோ ராலு முடிவுற வரங்கொ ளிவ்வேர்
தித்தலத் தொழிதல வேண்டின விநாயகத் தேவிங் கெய்த
வித்தகத் தவஞ்செய் யென்றவ் விதியுநன் கியம்பி யேக
வுத்தம னவவா றேறேன் போமமற நியற்ற வாங்கே. (கரு)

கலிப்பா

தேசவீர்மா மகுடமொடு திகழ்குழையு மணிவடமு
மாசகலசீர் முககண்ணு நாற்சையு மங்கதமும
பாசிழையா கித்திபுத்தி பாகமுமவாயந் தரியிவந்து
நேசமுறத் தோன் னினந் திரிவி னேரமபன். (ககா)

கத்தனுருக் கண்டிடலுங் கடுகுமுனி மகிழ்த்திறைஞ்சி
யத்தவென துறுகினையோ டடியேனு முயந்தன
னித்தமுநின் னடிபோற்று நெறியீங்கா தருள்கென்னச்
சித்தமகிழ்ந் திறைமுனிவ தெருமரனின் னெடுந்தவத்தால் (ககா)

நின்மனைப்போந் தனத்தோதி நினக்கிடர்செய் கணனென்னு
மன்னையின் னேயட்டுன் மணிமீட்பா மெனக்கேட்டு
நன்மகிழ்வுற் றிருந்தானந் நரபதியோர் களுக்கண்டு
தன்னமர்தா தையையமைச்சா தமைபிறரைத் தருவித்தான் (ககி)

டுமணியிழந் துழல்வியாழமென-சீவாதந்தை யிழந்துவருத்தும் சர்ப்பம்
பொல,

அறுசீர்க்கழி ஓடிவடி யாசிரியனிருத்தம்.

அந்திலன் னவர்வுந் தெய்த வரசன்வா னாக விழ்ந்து
சின்னையா குவித்தி ருந்தா னதுபொரு தபிசித் துப்போத்
தந்தையுந் ததையென் னென்னக் கபிலன்பாற் சாரந்தோர் நாகை
மைந்தனென் முடிது ணிப்பக் கஞத்தண்டேன் மற்றந் தீர்மை. (௧௯)

துவலுமா றுமைய னைத்தே னீண்டென னூலவல் லோராய்ந்
தவரவர்க் கேற்ற வண்ண மறைந்தன றோர மைச்சன்
றவவலிக் கபிலந் கோற நகவெனக் கண்கேட் டன்ன
பவநெறி யமார்க்கெ முமபும் பான்மையிற் றீவி ரிததான். (௨௦)

அறநெறி தவருத் தாதை யன்னதூச் செயலை யோரா
விறன்மிகு தனையற் பார்த்து விழிசிவந் தியம்பு மைந்த
நிறைமணி மௌலி விண்ணோர் நிறுபகை கொண்ட நன்றி
யுறுவர்தம பகையுங் கொண்டா லுறுங்கன வபல மாமோ. (௨௧)

ஆதலி னடன்மீக் கொள்ளு மளவறு சேனை யோடு
போதல்செய் திடினும் வென்றி பொருந்திடாய் வினாவி னந்த
மாதவன் பாளீ வவ்வு மணியினைக் கொடுபோய் முன்னர்
மேதக வளித்துப் பின்னர் வேண்டுகொள் ளவனை யென்றான் (௨௨)

இன்னணர் தாதை சாற்றும் வாய்மையை யிறையுந் தேரு
தென்னலர்க் காதி வையஞ் சுகமுற வாழ்வித தோம்பு
மன்னனீ யேயா யிங்க ணிருப்பினு மானம் பொன்றிவ்
வுன்னுரை கொள்ளென எப்போர்க் குற்றன னனைப் பவலை. (௨௩)

விருப்பொடு கபில மேலோன் விநாயகக் கடவு ளாககு
திருப்பளி யெழுச்சிப் பூசை செய்திருத் தலுந்தேர் சிட்டர்
தரிப்புரு தூவோ யன்றுன் றனிமணி பறித்துப் போன
பொருப்புறத் திண்டோண் மன்னன் போர்க்குற்ற னின்பா லென்றார்உச

முனிவான் கேட்டொப் பில்லா முதல்வன யிராநா மத்தாற்
றனிமலர் கொடுத்தான் மீதர்ச் சனைசெய்து பூசை யாற்றி
யனகவென் மணிக வார்து மடவரு கொடியோன் கைநின்
றெனைவிடுத் தருளென் றேத்து மெல்லவேந் தனுமங் கேயந்தான். (௨௪)

கண்ணெடு மெதிர்வா னைங்குத் துடிவருட் கனலு மாறோர்
தினைமல ரடிதாழ்ந் தன்னு னிடமமச் சித்தி மாதந்.

கண்ணாள் பெற்றுப் பல்வே நடுபடை படைத்தம் மன்னன்
நணியில்சே னையின்வி டெத்தான் சார்தலு மணியான் பாலோர். (௨௬)

பலபல சேனை யோடும் படர்த்து சபதம் கூறி
நலிவுறு தமர்செய் பேல்வை நாயகி படைமெ லிந்த
கிலைறுத நன்பா னின்றோர் திறலன்றோன் றிமொ னுன்ன
வலியவோர் லீர மூ மிலக்கனென் பவின்வந் தானால். (௨௭)

சித்திபால் வருவி ரன்சென் றமைச்சரா திபர்தேர் மாக்கண்
மொய்த்திறத் தடர்த்தம் மன்சே யிருவரை மொய்ப்பிற் பற்றி
நித்தன்முன் னுய்த்தெந் தாயிர் நிருபமைந் தனாக்காத் தாள்வா
யத்தகு கணனும் வேந்தென் னோடெதிர் தமரி யற்றான். (௨௮)

ஆகையா லவனை நீபட் டடிநிழ லனித்தி வார்க்கல்
வோகையா ராச ளிப்பா பெனவிரர் தன்றோர் கோட்டெம்
மேகனு மிசைய வேந்த னிகற்கெதிர் தெம்மான் மின்னார்
பாகனய்ச் சீய மூரும் படிவனய்த் தோற்றல் கண்டான். (௨௯)

எழுசீர்க்கழி நெடிநடி யாசிரியயிருத்தம்.

பண்டுசெய் தவத்தத் திருவுருக் கண்டும் டபால்வழி மறைத்தலிற் கபி
லம், கண்டினர் விலனய்க் கருடனை நாகக் காதுமோ வேனிவற் கொணர்
ந்தாய், துண்டமாக் குவனோர் கணைகொடிங் கென்றன் குரைக்குநாய் கடித்
திடத் துணிந், னுண்டுகொல் கணனே பெனத்தவன் குளோ மொத்தலும்
புழுங்கிய வுளத்தான். (௩௦)

வரிசிலை வளைத்தோர் சிலீமுகம் பவந்தீர் மாமுகத் திறைவனெற்
றியினு, மிருகக மிரண்டு புபத்தினு மிரண்டு புதையிரு பதத்தினு மேவ,
வெரிநரு கணைகள் குறிபிழை யாதல் கேகிநீ ருயின வுடலா, ரரிபனை
யகலா திருந்தவா நமல னனுப்பினன் நனதுகைம் மழுவே. (௩௧)

அன்னது பரிதி பற்பல வொருங்கே பெழுந்தபொ ல்வினொளி பரப்
பிர், துன்னல னுயிபைப் பொருக்கெனக் குடித்துத் துகளறு கங்கை
நொய்க் கொவர்க்கு, முன்னவன் கரத்து மீண்டதங் கமரர் மொய்த்துநின்
நாயகனது டிழிநீர், மன்னரு ஞலருக் கனித்தவற் றொழுவான் வரு
தல்பொ ளருணைவந் துதித்தான். (௩௨)

தந்தை பவந் திறந் தணையனை நோக்கித் தணியிறன் புற்றாற் றினனும்
வெந்தறற் பன்னி யவனுடைய சிட்டு மீண்டென் னிடத்தமைந் தொனியேர்

நந்தலில் சிந்தா மணிகைக்கொண் டமைச்ச றோடுந் கபிலனுச்செமத்
தெந்தைசந் நிதிவந் தடியின்வைத் திறைஞ்சி பெண்ணறு மறைகளாற்
றுதித்து. (௩௩)

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி யாகிரியவிறுத்தம்.
கணமனைத் தினுக்கு மேலாந் கடவுணீ பென்ப தோராக்
கணமனிற் கெதிராந் து மாய்ந்தான் கருணையங் கடலே யன்னுன்
டீகணமனன் மணிகேரின்ன காதுலீர்க் கரச ளித்தங்
கணமனப் பரிவு நின்றூட் கண்ணெனக் குளவா மாறு. (௩௪)

வரமருள் கெனவி ரப்ப மதகரி முகத்தே சீவாதி
யரசெனு மபிசுத தோது முளையுவந் தவன்சேய் சேய
நிருவரு மவனோ டேக விடுத்தெழின் மணியை முன்னீக
தூமிழந் திறைஞ்சி யேத்துங் கபிலனுக் குளவ வேற்று. (௩௫)

அன்னவ நெந்தா யின்ன மணிநியன்பா லபக ரித்ததான்
றன்னையாய்த் தீத லாற்சந் தாமணிப் பெயர் தாலத்தி
னின்னதா கவுமோர் பூண யீதுநின் நிருமே னிக்கட்
மென்னவு மருள்செய் வாயென் றிரந்தனன் சுமுக வள்ளல். (௩௬)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி யாகிரியவிறுத்தம்.
பணியெனக் கொளுமா நவன்பிரார்த் தித்த படிநிரு வுருவினச் சந்
தா, மணியினைத் தரித்தா னாகலாற் சிந்தா மணிவிநா யகன்றவக் கபி
லன், மணியின்மா மனைவந் தவதரித் ததனாற் கபிலன்றன் மலர்த்திரு
முகநல், லணிதர வரலாற் சுமுகனென் றெவரு மறைந்தன ரவற்குமுப்
பெயரே. (௩௭)

எண்சீர்க்கழி நெடிவடி யாகிரியவிறுத்தம்.
தென்றழிநாட் டரசனபி சித்தென் போன்சீர் சிறந்தமணி நரித்த
விநா யகனைப் போற்றித், தன்றிருமா நகரடைந்து பவுகதி ரர்க்குந் தா
ணியனிதீ தினிதி ருந்தான் சுமுகவள்ள, னின்றகபி லனுக்கருள்செய் து
ருக்க ரந்தா னிகழ்த்துமிது நிற்கவினி யைங்கைப் பெம்மான், மன்றக
ஜா னனனாகி யுலகம் போற்ற வருமுன்று மவதாரத் திறன்வ குப்பாம்.

சிந்தாமணிவிநாயகன் நிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (௨) க்குத் திருவிறுத்தம். (௪௫)

டீகணமனன் மணிகேரின்ன காதுலீர்-அழகினால் நிலபெற்ற நல்லகண
மணிபோன்ற புத்திரிரிசுவர்.

டீஆதிபாச-கணவேந்தனது பிதாவாயே வேந்தன்.

கணானன் நிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாகிரியவிறுத்தம்.

முந்தொரு சுற்பந் தன்னின் முளரியான் கொட்டா விப்பால்
வந்தனன் சிந்தா ரப்பேர் மருவொரு புருடன் சென்னி
பைந்தாண் டோடு மன்னு னழன்றெவர்த் தழுவி னாலும்
வெந்தவர் நீரு மாறு நீவிதியுழி வரம்பெற் றானல்.

(க)

பெற்றவ னவனி செல்காற் பெற்றவன் வாஞ்சோ திப்பான்
மற்றவன் மாட்டு நண்ணிக் கடல்களும் வறப்ப வானத்
துற்றபல் லுடுவுஞ் சிந்த வருத்தட்ட காசஞ் செய்தான்
முற்றுல களிப்பா னன்ன மூடனுட் கோணை நோக்கி.

(உ)

எனதுட றழுவு தற்கோ வேடவிங் குற்றாய் நன்ற
னினதுயிர் குடிப்பா னெந்தை நிருமல கணைசன் றேன்றி
மனுமன வுரைத்தே மால்வா ழிடம்புக்கீ தியம்ப மால்கேட்
னெனியதை முகத்தே வன்றி யொழிப்பதியா ரொணுங்கால் வெய்யோன் ந

ஏலமா விடத்துப் போந்தா னிவற்கஞ்சித் திறலாய் நொய்ய
வாவிடை யொன்றிற் றங்கிக் காவல்செய் யரியான் போதன்
*காலிரு மூன்றுற் றாலும் கரும்புளே றிடவுந் தாங்கா
வாவிதழ் மரைமேல் வைகு மெல்லியன் மறைக ளோதி.

(ச)

ஆக்கல்செய் திடுவா னிவ்வா றலைபுன ல்ளைய யாங்கண்
மேக்குய ஈசல மன்ன நின்னொடு வெம்போ ராற்ற
லுக்கமெள் ளளவு மில்லே முயர்வரை வரையை நேர்த
னீக்கமில் புகழே யன்றி மற்றென்னை நிகழ்த்து துங்கேள்.

(ரு)

உலகெலா மழிக்க வல்லா னுளனவ னிருப்போ வெள்ளிச்
சிலைவ வனங்கை கொண்ட திகழ்கொடு மாமோ மேருக்
குலவியே யிடப்பா லுற்ற கோமளக் கொழுந்தா னாளோ
மலைநரு புதல்வி மெய்யோ வன்னியா மின்னும் யாங்கன்.

(க்)

இருவரோந் தருக்கைப் புல்கா விரித்துளா னாற்றன் மிக்கா
னொருவரு நிகரில் லாதா னுவனுழை நீசென் றோங்கு
செருவினை விளைத்து வெற்றி பெற்றிடிற் றிசைகண் முற்றும்
பெருமைகொண் டாடு மென்னப் பிழைதழை, மனச்சிந்தூன்.

(எ)

*விதியுழி-பிரமதேவனிடத்து.

*காலிரு மூன்றுற் றாலும் கரும்புள்-ஆறுவாழைய தாடித்தேஞ்செய்யுள்
கருநிற வண்டு.

அரிவிரி யுரைய னேத்து மமுதென மாந்தி வெள்ளி
வரையிறைப் போது பாய்ந்தாங் கமர்சிவை வதனங் கண்டிப்
புரையறு தேசி னோகக் கோடுமென் றவனோர் புக்கான்
பபாபரி தபித்தி யோகத் துற்றமர் பரற்கீ தோதும். (அ)

கண்ணினு நகையி னானுங் காவிலு டுமொன்னூர்க் காய்ந்த
வண்ணலே நினைத்தி யானிப் பார்க்கரு ணீயோ கத்து
நண்ணுத லெற்றோ வென்ன நாதனும் விழித்தாங் குற்ற
வெண்ணலற் பொருவான் போந்தா னிரும்படை யாதி யோடும். (ஆ)

இன்னவேல் வையிற்சிந் தூர னெம்பிராற் றழுவ நேர
வன்னபோ தைக்கை வள்ள லாங்கொரு மறையோன் போன்று
துன்னியோர் பரசு நாட்டித் துன்னல னிரிவா னுற்ற
மின்னுவா னைய கூர்ங்கண் விமலையுள் ளுவகை பொங்கி. (க)

ஆங்கவ்வே தியன்போன் றானை யானாநீ புதறி யென்னத்
திங்குநிற் கிழைப்பான் போந்த செறுநனைத் தெறுவா னன்னு
யீங்கொரு மகவாய் நின்பால் வருவனீ யஞ்ச லென்று
நீங்கினு னதன்பின் சிந்தா ரப்பெய ரினனி லத்தில். (கக)

மன்னுபல் லுயிர்க ளேத்தன் வன்கையாற் றழுவி நீற்றிப்
பொன்னக ரத்தார்க் கூறு பொருத்தவந் திடலு மன்னார்
துன்னினான் முகத்தோற் கோத வவொடுந் தூய வேதாப்
பன்னுமைங் காப்புத் தேனோத் தியானித்துப் பரிவி னோடும். (கஉ)

வான்வளி யொரீர் வைய மதிதின கரனான் மாவென்
றானவெண் வடிவ மாய்மண் னாதிதத் துவங்க ளான்மாத்
தானுறப் புணர்த்தி ரண்டு வினையொப்பாஞ் சமையந் தன்றா
னனமில் லாது சூட்டு முயர்கண பதியே யோலம். (கங)

என்றுதோத் திரிப்ப வோர்கோட் டிறையெதிர்த் தஞ்ச லீந்துந்
துன்றுதி தொழிப்பச் சேயாய்ச் சிவைவயிற் றேன்று வோமென்
றன்றுமை திருக்க ருப்பத் தெய்தின னாக வமமை
நன்றமை பரியி லிப்பேர் வனத்தாகம் பரனோ டேய்ந்தாள். (கச)

இன்னண முமையாள் காவேட் டிசூனையர் பாவ வாழ்நான்
முன்னவன் யோகில் வைக முந்தையின் மயேச ரப்பேர்

பின்னுமோர் தருவன் றானு ரதமுனி பகர்சா பத்தான்
மன்னினன் வேழ மாயல் தகலெல்லை வந்த பெப்.

(கடு)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி பாசிரியவிருத்தம்.

தனைநிக ருமைவிற் றிருக்குமண் டபத்தைச் சார்ந்தொரு நாட்டைச
சாய்ப்பப், புனையிழை யஞ்சிப் பாமனுக் குரைத்தான் பொள்ளெனக்
கனன்றதைச் செகுத்தே, யனையது சிவாய நமவெனு மனுச்சொற் றிறத்
தலாற் கதியளித் தருந்தா, செனவத னூரித்துப் போர்த்துநல் லன்பிற்
றென்றதன் சென்னிபூ சித்தான்.

(கசு)

மதகரி யுரிமெய் போர்த்ததாற் கிருந்தி வாசனென் னுமமுற றுங்கே
முதலவியோ டமர்ந்தா னிதுதிர்க வொருபான் முகமுடைச் சீர்தூ ட்னா
நாள், விதியோடச் சூன்மற் றெவரு மென்றனக்கு வெரின்கொடுத த
வரென வவைக்கண், ணிதமிலான மதமிக் குரைப்பவோர் வாங்கல் தூத
தெழுந் ததுமதி யில்லாய்.

(கசு)

என்னைச் செருக்கோ டியம்பினை சிவைபா லிபமுக்கக் கடவுடான்
கருவாய், நின்னைமாய்த் திடவுற் றனவெ னுணர்நி யெனவவ னடுங்க
நீள் வனஞ்சென், றன்னையா முடைகண் வளர்நல்பார்த் தகட்டின் மருக்
துரு வாயடைந் தாங்கண், மன்னிய கருவின் சிரமரித் தகன்று வித்தமால்
வனாயினை யடுத்து.

(கசு)

நருமதை நதிபால் வைத்துட னகண் று னம்பிரான் சிரமுறு மீட்டத்துப
பெருகுசெம் புனல்செவ சூழ்சை சோண நதியெனப் பேசுவ றன்ன,
சிரமொடு புலனி குழிற் றைக் கண்ணச குணடென றிப்புவா சிறைசார்
வனாய்திற் சரிந்தவ் வுலகெலாம் வணங்க விநாயக ருருவின்மன் னியதே.

இறைதிரு வுருவம் பெற்றவச் சுயம்பை யாவர்பூ சனைபுரிந் திடினு,
மறமுத னான்கு பொருளையு மடைவ ரந்தி படிந்தவர் விழுந்த, பெ
றுவாசிந் தூன்செய் யரியவிச சூழ்சசி யவனுமெம் பிரானுமோர் குவர்
பின், னிறைகரு வுயிர்த்தா னுமைதலை தவிசெய் கயிலைவெற் பேசியந்
கிலையே.

(உ௦)

ஆன்மகோ டிகட்கு மருள்விதா யகர்வே றம்பிகை கண்களித் திட
வோர், பானெனுங் கரம்பூண் படைதரிந் திலங்கச் சித்திபுத் தியர்கள்பா
னுறப்பஞ், சானன மிவார்து தோன்றியா னன்னு யனைத்துயி கட்டுநின்
றனக்குந், தினமோர் தருசின் தூரனைத் தெறநினை றிருவயிற் றுதித்தன
னென்னு.

(உச)

விண்டு நேயவ் வருக்கார் தேக விமலையுண் மகிழ்ந்தன னெனினு,
முண்டமற் றுதித்த காண்முனை தனைக்கண் டினைந்தனண் முதல்வனு முவப்
புட், கொண்மொழ்கினன்போன் நிருப்பமா லமரர் குழாங்கட்கு நந்தியஃ
துணர்த்த, வண்டா தியர்வந் திறைஞ்சியம் மகப்பார்த் தலைகடல் வீழ்த்
துமா றறைந்தார். (௨௨)

அன்னவர் தமையே தாமிக்கனன்றச் சுறுத்தியவ் வருண்மகப் பார்த்
தெம், முன்னவ சென்னி யின்றியீண் டெடுத்த தெவனென முகுந்தன்
மெய்க் காதி, சென்னியஃ தற்றோர் சேய்வளர்ந் திடலெவ் வாறுபே
தாயென்றான் சிறுவ, னென்னவோர்ந் தனைகொன் முத்தொழிற் கிறைக்
கியா திருந்தெனின் றுயினென் மாலே. (௨௩)

அனுசர்க்கழி நெடிபடி யாகிரியவிறுததம்.

குறைமதி யுடைய வானோர் கூறிய தொப்ப நீயும்
பொறியிலர் போலி தோத னன்றென்றான் போதன் பின்ன
ரறிவினு ளறிவா பெல்லா மறிபவன் செவிவா யாதி
செறிதலை யிலாதி ருந்துஞ் செப்புவா னிஃத யற்கு. (௨௪)

†முந்தியாஞ் சிருட்டி தந்த முறைமையி னெவ்வா றெம்மைப்
புந்தியோ டன்பு பொங்கக் கண்டுதீ போற்றல் செய்தா
யந்தவா றுமைபா னும்வர் தவதரித் திடலா வின்றுஞ்
சிந்தையா குலம்விட்டோடத் தெரிசிக்கப் பெற்றாய் போதா. (௨௫)

வெய்யசிக் தூர னுவி வீட்டினல் லோனைக் காக்க
வையையாற் றோன்றுற் றியார்க்கு மன்பாப் போற்ற னன்கென்
றுய்வகை தெரிப்ப வீச னுவந்துபோற் றிபமு கத்துச்
செய்யதா னீன்விழ் சென்னி நம்முருச் சேர்த்தற் கென்றே. (௨௬)

சிரமிலா னுதித்தோ மென்று சிரந்தவா விதமுஞ் செப்பி
யருளமுன் னிறைவன் பூசை யாற்றுசென் னியுமாங் கெய்தித்
திருவுரு வொன்ற லாண்மா வதனமுந் திகழ்முக் கண்ணும்
பரிவின்வாழ் சித்தி புத்தி பாகமுங் கொண்டு தோன்ற. (௨௭)

†முந்தியாஞ் சிருட்டி தந்த முறைமை-என்பது வங்கிரதுண்டவிராயகராய்,
பிரமா, விசுணு, ருத்திரர், என்னு மூவராயும்படைத்துப் பிரமாவுக்குச்
சிருஷ்டிவிதியை, சித்தி, புத்தி, என்னுந் தமது சத்திகளால், தெரிவித்தகா
லவிலையாயம்.

அன்னமூர்த் தங்கண் மெம்ப ராதிய ருவகை பொங்கி
முன்னோர் தரித்த வேத மனுக்களான் முறையி னேத்தி
யின்னநா டொட்டெங் கோவே கயானன னெனும்பேர் நிற்கு
மன்னிவிட் கினங்கள் யார்க்கும் வராவண மருளுந் தேவாய். (௨௮)

இம்பரிற் சிறக்க வென்ன விரந்தன ருமையா னோடு
நம்பனு முத்தி சித்தி நல்குவான் விழைந்த தீவான்
றம்பதந் தொழுவார்க் கின்ன றவிர்த்துமே னையர்க்குத் தந்து
மும்பர்சேர் விக்கி னேச னெனவுரைத் துபாசித் தாரால். (௨௯)

கண்ணுதல் பூசை யாற்றிக் களித்தநா ளிரவி சிங்க
நண்ணிய மதிமுன் பக்கச் சதுர்த்தியா மற்று லந்தான்
விண்ணவர் மண்ணோ ரெல்லாம் விநாயக சதுர்த்தி யென்று
திண்ணமா வருடந் தோறும் பூசிக்கச் சிறந்த தாமால். (௩௦)

திருத்தமா மிநாட் பூசை செய்பவர் பேற்றென் னின்றார்
பொருத்தமின் மனச்சிந் தூரன் புவணபாற் சுமுக வள்ள
லொருத்தன்மா முகங்கொண் டிவ்வா றுதித்தமார் திடநெ ரிந்து
ஃகருத்தறை போய்ப்பின் றேறிக் கயிலையம் பொருப்பி னேறி. (௩௧)

தரியல னெனக்கென் றிங்கே தங்கிய சிறுக ணீர்கைக்
கரிமுகன் றலைது மித்துக் கடிதுகொண் டேக யானோ
ரரியென வந்தே னென்னத் தன்புக முனைத்து மோதிப்
பொரவழைத் திடனு மெந்தை பொள்ளென வவன்முன் றேன்றி. (௩௨)

அச்சுறா ட்தறைகூய் நின்றோ யரிமுதற் றேவர் போலுன்
ஃபிச்சுளத் தெமையு மெண்ணிப் பேசினை யாமே நின்னை
முச்சகம் பழிச்ச வின்னை முடிக்குதுங் காண்டி யென்ன
விச்சுவ ரூபங் காட்டி வீட்டிமுத் தியுமீயந் தானால். (௩௩)

மலர்மழை பொழிந்தார் வாறோர் விகடன்றொல் வடிவின் மன்னி-
நலமலி சூல மீச னல்கவேற் றலரோன் றண்பூச்
சலபதி பாச மற்றோர் தத்தங்கைப் பொருடந் தேத்தக்
குவிசனன் னிருத்த கீதம் புரியக்கொண் டிருக்க ரந்தான். (௩௪)

ஃகருத்தறைபோதல்-விவேகங்கடல்.

ஃஅறைகூவல்-போர்க்கழைத்தல்.

ஃபிச்சுளம்-மயக்கம்பொருந்திய மனம்.

இந்தமான் மியம்பு கன்றோ ரொழின்மக வின்பம் வெற்றி
புத்தியின் விழைந்த யாவும் பொருந்துவ ரீது நிற்க
வெந்தைவிக் கினரா சப்பே ரியைநான்கா மவதா சத்தி
ஊந்துமான் மியத்தை யன்னு னருள்கொடிங் குரைக்க லுற்றும். (௩௫)

கஜானன் நிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (௩) க்தத் திருவிருத்தம். (அ)

விக்கினராசன் நிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பனிவரை விர்த மென்னப் பகரிநு வரைக்கு நாப்ப
ணைமலர்ப் பொழில்சூழே மவதெயன்றோர் நகரான் வேந்தன்
றனியபி நந்த னன்றான் தகவினோர் மகமி யற்ற
வனையனை மகத்தி னோடு மழிப்பவா னவர்கோ லுன்னு. (௧)

உன்னரும் விக்கி னங்க ளுளுற்றிடுங் கால ரூபி
தன்னையங் கேவ வன்னுன் சார்ந்தபி நந்த னப்பேர்
மன்னோடு மகம ழித்து மாயவே டங்கொண் டாங்காங்
கின்னல்செய் தேகி வேள்வி மியற்றுவோ னாயுங்கெ டித்தான். (௨)

பாருளார் கால ரூபி செயல்கண்டு பதைப தைப்பச்
சீருளார் பலரு மாற்று மகமெலாஞ் சிதைந்த வாற்று
னுருளா ராய வேத முனிவரோ ரிடத்து நண்ணி
யேருளார் விகடன் பொற்று ளிணைதுணை யென்னத் தேறி. (௩)

ஆதியாய் நடுவா யீறு யவையொரு மூன்று நீத்த
சோதியாய் நானு வாகித் தோன்றுயிர்க் குயிரா யார்க்கும்
பேதியா யன்ப ருள்ளம் பெருந்திருக் சோயி லாக்கொண்
னீதியாய் புவிதாங் கொண்ணு விக்கின நீத்தல் வேண்டும். (௪)

பாவலர் மாலை நிற்பொற் பதத்தினில் வேய்ந்து வாழ்த்து
நாவலர் தமக்கு வேண்டு நலநிலத் தருளிச் செம்பொற்
பூவடி நிழலு நல்கும் புராதன தேவர்க் கெல்லாந்
தேவவை யகங்கொ ளாத விக்கினந் தீர்த்தல் வேண்டும். (௫)

எனத்துதித் துருக வாங்கே யோம்பப் பெருமான் ரோன்றி
யனைத்திட ரொழியின் றாய்தி னமர்தரு *வரேணி யன்றன்

மனைக்கண்வந் தவத ரித்து மாற்றுது துமது புன்கண்
னுனித்தமா தவத்தி ரென்ன நோவகன் றிருந்தா ரிப்பால்.

(௬)

கவிநிலைத்துறை.

முடிவி லாதவின் பருளிய வேரம்ப மூர்க்தி
நெடிய மாதவ நிரப்பிய வரேணியன் மனைவி
படியி லோவியப் பாவையுட் பகையெனும் பெயராண்
மடியி லார்கருப் புகவவண் மகவுயிர்த் திடலும்.

(௭)

உயிர்த்த சேயுரு மறைத்திப் முகத்தொடா யுதநான்
கயிர்த்த கைகளுஞ் சிறியதா னொடுபெரு வயிறு
மியற்ப டத்திகழ் வடிவுமுற் றிருத்தல்கண் டிருந்தோர்
பயிர்ப்பி னஞ்சியோ டினரன்னை கவன்றுளம் பதைத்தாள்.

(௮)

அறுசர்க்கழி நெடியி டீசிரியவிருந்தம்.

அன்னதம் மடந்தை கேள்வ னறிந் னுவ ளகத்துச் சென்று
தன்னிக ரில்லா முன்னோன் றயங்கெழி லுருவு கண்டு
மின்னன்மேல் வினைக்கு மிச்சே யெனவுளாத நெண்ணி வீரந்
துன்னுபல் வீரர்க் கூய்க்கைக் கொடுத்திது சொல்ல லுற்றான்.

(௯)

திடவுட லுடையீ ரின்ன சேயையிவ் வீரவே சோலை
யடர்மடு வளையிட் டொல்லை மீளுமி னென்ன வன்னோர்
கடகரி முகந்தே வாஞ்சேய் தனைக்கைக்கொண் டேகிப் பாசத்
தொடர்பொழி பராச வப்பேர்த தொன்முனி சாலைப் பாங்கர்.

(௧௦)

நன்றுறு மடுத்தி ரத்து நறுந்தளிர் மிசைக் கிடந்திச்
சென்றன ரிறைவ னைக்கை திண்டமுன் னவாசெய் நோன்பு
மன்றநன் மனைவி பாற்றன் மனையவ நரிநதுந் திங்கா
மென்றிட வரேணியன்முன் பிழைத்தபா வமுமென் னென்னேகன்.

(௧௧)

தளிர்னை மிசைக்கி டந்த தம்பிரான் றமது மெய்யி
னொளிசிறி திலகச் செய்ய வுதயவர் கோடி யொருநாய்
வெளியில்வந் ததுபோ லெங்கும் விவயிலுவிநிற் றிருனி ரிந்த
நளினம்வாய் மலர்ந்த வாம்ப னகைமுதங் குவிந் வன்றே.

(௧௨)

அற்புத மடைந்தா ரும்ப ராரக விடத்தார் தங்கள்
பொற்பமை யிரதி போன்ற பூவையர் சேககை நீத்தங்

கெம்பொழு தகன்ற தென்ன வெழுந்தனர் பொழில்வாழ் புட்கள்
பற்பல விருக மெல்லாம் படர்ந்தன விராக டேர்வான். (க௭)

பராசவ முனியுஞ் சந்தி பண்ணுதற் கமையம் வந்த
திராவகன் றதுநன் கென்ன வெழுந்துநண் மடுப்பாங் குற்றங்
கராவணி சடிவ னென்னை யாள்வின யகத்தே வைங்கைப்
புராதனன் றனிரின் மீது பொருந்தல்கண் னூரக் கண்டான். (க௮)

ஆடின னடுத்து மைந்த னருளுநு நோக்கி நோக்கிப்
பாடின னின்ப வெள்ளம் படிந்தனன் மறைக னுன்குந்
தேடியுங் காணு னை சிற்பா னுன்முன் செய்த
நீடிய தவத்திங் கேயந்தா னென வெடுத்த தேகி நேரே. (க௯)

பொருவிறன் மனைப்பு குந்து புலர்பொழு தாகக் கற்பிற்
றிருமனை யவள்கை யீயந்தியாஞ் செய் கவப் பேற்றா விச்சேய்
வரு நல்கா னெனக்க ளிப்பின் வுங்குமா முகத்தே வென்றோர்
துருகலுந் தனஞ்ச ரப்ப ஆட்டின ளிவனென பென்னே. (க௯)

வேறு.

இவ்விதமாய்ப் பராசவனு முனிமனைவி வற்சலைபா லெழிற்க ணேசன்,
செவ்விதமார் திடமுனனு ளிமவரைப்பார் சவுபரிப்பேர் முனிவன் சீர்
சான், மௌவனகை மனோமையார் துணையொவொழ் பவன்புனரெய்
வான்செல் லோர்கா, லவ்விசம்பார் கிரவுஞ்ச னெனுமொருந் தருவனவ
ளழகாற் போந்து. (க௯)

கரம்வலிப்ப வவன்வெருளுங் காடியினீர் குடைந்துசெல்கா தலன்
கண் டக்கந், தருவனைமிக் குருத்தருங்கற் புடையவள்கை தீண்டினகா
தகவித் திங்கா, விருணிற்மு டிகமாகென் றிட்டனன்வெஞ் சாபமன்னே
னிடருந் தெந்தாய், தெரிதலிலேன் கரம்வலித்த பிழைபொறுத்தாள்
கெனவனக்கஞ் செய்ய மேலோன். (க௯)

காந்தருவர் காவலனே நீர்வெம்மை தீரண்மை காணு மேலு, நாந்
தருவெஞ் சாபமொழி யாதுசா ணடைந்ததனு னவில்கேம் பின்னாட்,
சாந்தமுனி பராசவாதம் மனைவயினே ரம்பனெழுந் தருள்வா னன்றை,
கேந்துநல்வா கனமாயுய் குவையென்று னல்தவ்வா றெய்து மேல்வை. (க௯)

துன்னலின்மு டிகமாகிப் பராசவப்பேர் முனிமனைக்கட் கூலிப் பல்
வே, றின்னலவினைத் திடத்தவத்தோன் வருத்தலுமெம் பெருமான்கண்
டினைய லீது, தன்னையடக் குவலெனக்கைப் பாசம்விடுத்த தாகுசெலுந்

தான மெங்கு, முண்ணிவினை போற்றொடர்விக் தீர்த்தல்செய வயர்ந்தெந்
தை முன்வந் தன்றே. (20)

அடியார்தம் பவந்தொலைக்கும் விநாயகன்சன் நிதியினிவ்வா றடைந்த
வாகு, படியார விறைஞ்சித்தன் வரலாறு சொல்கேட்டெம் பரியா கெ
ன்று, முடியார்பொன் நிதழியந்தார்க் கணைசனதி னிவர்ந்துலக முற்று
ஞ் சென்று, கடிதாங்குற் றதின்வலிதீர்த் தலும்பரா சுவமுனிவன் களிப்
பிற் போற்றி. (21)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொக்குறு மனத்து விக்கின னென்போன் புவிக்கெலாந் துயர்செய்
கின் றனனவ், விக்கினந் தவித்தா னையவென் றிரந்தான் வேண்டுகால்
வசிட்டரா தியர்வந், தக்கொடி யவன்றிக் கியம்பலும் விமல னபயமீயந்
நாகிவார்ந், நங்கை, தொக்கவந் குசத்தை விடுத்துவிக்கினனைக் கொணர்
கென்றான் நாய்ததவர் களிப்ப. (22)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அங்குச முலக மெல்லா மஞ்சவல் லேகி வீரந்
தங்குவிக் கினைப் பற்றித் தம்பிரா னெதிரே யுய்ப்ப
வெங்கணு நிறையே ரம்பன் மூடிகத் திருந்த வாறே
யங்கணின் றமலெ முப்பார்த் தலுமவ னமர்கு றித்தே. (23)

விண்ணவர் முனிவர் மற்றோர் வெருவப்பல் லுருக்கொண் டார்ப்போ
டண்மிவெஞ் செயலிழைத்தா னவையெலா மையன் மாய்ப்ப
நண்ணுமவிக் கினனின் னானை நயந்தன்றி வாழே னென்னு
வெண்ணிமுன் னுருவுற் றேத்து யிகல்செய்தே னெவர்க்கு நிற்கும். (24)

அடிகளே பொறுத்தாட் கொள்ள வேண்டுமென் றிரப்ப வையன்
கொடியவ நமைத்து திப்போர் கும்பிடு வேர்நினைப்போர்
புடையுறே லேனோர்க் கின்னல் புரிந்தா சியற்றின் றேனீ
கெடுவையென் றருள் வவ்வா றியற்றுவ லெனக்கி ளத்தி. (25)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அனாதியின் பெயரொன் பெயரொடேயந் திருப்ப வருளென விக்கின
ராச, வினாயகப் பெயரொன் றுறுகவெந் கின்று முதலென்றான் விமலன்
விக்கினனுந், தனானு மகிழ்ந்து பூசைசெய் தகன்றான் றண்மலர் தூர்த்
தனர் வாறோர், நீமனாதியால் வழிபா டியற்றிவேண் டியபல் வரங்கள்
பெற் றனர்தவ முனிவர். (26)

மன்னவர் பெருமா: னெனும்வரே. னியனி தநிந்நுநன் மனையோடு
கோந்நு. தன்னிக் குகல்வெர்ன் டிறிவாதவ ஸைக டாழ்ந்தநம் யாக்கொ
டிக் ககன்றான், முன்னவன் றலைமைத் தவப்பரா சுவற்கு முகையு
தருத்திய வனைக்கு, மன்னியவராய்ப் துலையு வுயர்வான் சிவபுரம் வந்
துவீற் றிருந்தான். (௨௭)

சரணமவந தடைந்தோர் யாவிரா யினுமன் னவர்பிழை தவிர்த்தருள்
செய்யும், வரதன்விக் கினனென் பவன்புரி யாந்தை மாய்த்தவன் பெய
ருந்தன் பெயர்முன், விடுவவைத் துலகந் துதிசெய விதித்த திதாமயூ ரே
சனாய்க் கமலா, சரணுயிர் தொலைப்ப வருமவ தார மைத்தினை யினிச்சொ
ல னுற்றும். (௨௮)

விக்கினராசன் நிருவவதாரப்படல முற்றப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (ச) கருத திருவிருத்தம். (௮௮)

மயூரேசன் நிருவவதாரப்படலம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

சிந்தையான் மொழியா லளக்கொணப் பரமன் றிருவருள் வலியி
னான் மலரோன், முந்தொரு கற்பத் தரவனை யுறங்கு முன்னவ னுந்தி
வர் துதித்துப், புந்தியிற் றெளிவு பெறவரு மறையும் புராணமுழ
பொருவில்சாத திரமு, மிந்துசே கரன்பாற் றெளிந்துல கனைத்து மினி
தினிற் பண்டுபோற் படைத்தான். (௧)

அன்னமா மறையா திகன்பொறித் திட்ட வரியபுத் தகத்தைநான்
முகத்தோ, னுன்னிய தியிற் பூ சனைபுரிந் திருக்கு நாளசு ராருக்குந் சுரர்
கரு, மன்னுபோர முள வும்பர்தோற் றலினான் மறைமனு வினைப்படை
யாக்கிப், பன்னிய பிரமாத் திரத்தொடெய்த் தசுரர் படையெலாந் துரந்து
வென் றனரால். (௨)

வலியழி தருவர் வெள்கின ரிருக்கு நாளவர் டுரபின்வெண்- சங்கொத்,
திலகுமெய் யொருவன் பிறந்தனன் சங்கா சுரனெனும் பெயரின விவ
னிற், பலமிகு கமலா சுரனென்றோ ரிளவ ரேன்றிமுன் னவன்பணிப்
படிவாழ்ந், துலவல்கண் டிவர்பா லவுணர்யா வரும்வந் தும்பரான் மெலிந்
தன முரத்திர். (௩)

நமையடர் புலனோர் தகங்கம் படைத்தோன் றிடையின் மறைமனு
வனைய, வமைசெய்புத் தகங்க ளயன்புரி புகைசு பகத்தின வவைகவந்

திடீனின், நிமையவர் கெடுவ ரென்னதுஞ் சங்கா சரணின வலிவிட
வவன்மெல், சமையமேவ தாயோ ருழத்தல்கண் *உருவிற் தனிச்சவ
டிகளெலாக் கவர்ந்து. (ச)

அதுசேர்க்கழி நெடிவடி யாகிரியவிருத்தம்.

சென்றவன் முன்னோன் முன்னர்ச் செறித்திட வுலப்பி னோக்கி
பன்றவன் கடலுட் காவ லிட்டன னவற்றை யற்று
னன்றருள் வேத நீதி நானிலத் துறுமை யாலே
துன்முதல் குறி னுற்று* தொல்லுல கத்தோ ரெல்லாம். (ரு)

விரியி ழும் மறைவா முண்ணல் விழித்துழி பூசை யாற்று
மரியபுத் தகங்கள் காணு ட்தலமந்து கயிலை பெய்தி
வரியா வணியெம் பெயமான் மலரடி யேத்தி யும்பர்
தரியல னிழைத்த யாவர் தளர்வொடு சரீற்ற வெந்தை. (சு)

கண்படை நீங்கி மாயன் கயவருண் முன்னோன் றன்னித்
திண்படை கொடுப டுத்துச் சிறந்தநின் கவடி நல்கி
மண்படு துயா முற்று மாற்றிடு மதற்கு முன்னர்
விண்பட மலைக்கும் பின்னோன் றனைவிளித் திடுதல் வேண்டும். (எ)

அன்னவன் வலியோன் நேவ சனைவரு மொருங்கு கூடித்
துன்னமர் புரிந்திட டாலுந் தொலைவுறு னவனி ருப்பின்
முன்னவன் மாய்த ருனு மரிதுமுண் டகத்தோ யற்றான்
மன்னருள் புரியே சம்ப வள்ளலைப் பணிதி யாயின் (அ)

தீதியற் றிமெப்பின் னோனைத் தெறுதருந் திண்ண மென்று
வேதனை விடுப்ப வன்னான் விதிமுறை தவறு தைங்கைப்
போதக முகத்து வள்ளல் புனைகழல் கருதிப் பூசை
காதலி னியற்ற நாளாக் கணைசனின் னருள்செய் தாங்கே. (க)

பாசமங் குசந்தண் கஞ்சம் பாசமர் நாகை யோடு
தேசவிர் சித்தி புத்தி சிறந்திரு பாலும் வைக
மாசது வயமா லூர்த்து வர்வான் பார்த்துள் னுறு
நேசமே லெழுவா னந்த நேமியுன் மூழ்கி யிப்பால். (க௦)

* அருவில் --உருவந்தோன்றுவண்ணம்புகுந்து.

† அலமந்து--வருந்தி.

கண்ணிவீர் வாரொஞ்சங் கலையவென் காமுங் கூப்பி
மண்ணிடை கிழந்தெ ழூனாய்க் கிடப்பமா முகத்து வள்ள
றண்ணுள் கார்த யன்றன் தளிர்க்காம் பிடித்தெ முப்பிப்
பண்ணிறை மறையோ னுள்ளப் பரிவுழேந் தருளிற் பன்னும். (கக)

அருமைசான் மறைபு ஞானஞ் சாத்திர மாயிம் மூன்றும்
பெருகொளி தருகம் மூன்று விழியிலும் பிறந்த தாகு
மருவனர் கமலத் தோய்மற் றவையெலா மாண்ட தாகக்
கருதியுள் ளிணையன் முன்போற் கவினுற விளங்கச் செய்வேம். (கஉ)

பண்ணவர் முனிவ ரேனைப் பாருளா ரெவரு மின்ன
னன்னவெவ் வினைக ளாற்றி நலன்றராக் கமல னென்னுந்
திண்ணிய வகா னாவி செருநிலத் தியாமே கொள்வேங்
கண்ணனெம் மருளாற் சங்கா கானுயிர் கா தும் பின்னர். (ககஉ)

என்றொரு மறையோ னாகி யிருமறை யாதி னீகோசம்
வென்றிகொ டோளிட் டோது மாயிரம் வியன்மா னுக்கர்
துன்றவர் தாத்தி னின்றஞ் சுந்தராச் சிரம நோக்கி
வன்றரை யிழிந்தா னெண்ணில் வாண்கடர் வருத லேய்ப்ப. (ககஉ)

சுந்தராச் சிரமத் துள்ள தொன்மைமா தவர்க ளெல்லா
மிந்தவா னொளிபா தென்னு ளுளத்திலும் பூது பூத்து
வந்தமா மறையோன் பாதம் வணங்கின் றுயந்தே மெந்தா
பெந்தலூர் துமக்கு நாம மெவன்வந்த தெவன்கொ லென்றார். (ககஉ)

பவவினை தவிர்ந்தா னைக்கைப் பனவனார் கருனை கூர்ந்து
தவவவி யுடையீ ரெம்மைச் சாற்றும் லால ரென்ன
நவைவது மழையவ் வாறே யுலகமு நகிறல் செய்யு
மிவணரு மறைக னோதன் மகங்களாற் றிடுமி யறகை. (ககஉ)

நித்தியதி தோடு கைமித் தியங்களு நிகழ்த லின்றி
முத்தலத் தோரு கோயுண் மூழ்கலோந் தியாமுன் சொன்ன
வித்தையத் தனையுஞ் செவ்வே பொறித்தல்செய் துணர்வின் மிக்க
புத்தகம் கொணர்ந்தா மேற்றுப் பொருடெளி வறவே கற்று. (ககஉ)

பண்டுபோற் கிரியை யாலும் பயிற்றியின் புற்று வாழ்மின்
மண்டுச் சீருறையு ளொன்று வளங்குமி னெமக்கிங் கென்று

ஐ கோசம்-புத்தகம்.

நீ உறையுள்-விடு.

ரண்டரேத் தெம்பி ரானு ருளுந் தலைக்கீண் டாங்கட்
கொண்டதோ ருறையு ண்லகிக் கோதம னுதி மேலோர். (க்ம)

அருணிறை மறைகேட் டையத் தகன்றனர் சில்லோர் சில்லோர்
தெருணிறை புராண முற்றுஞ் சிசவிக்கமு தெனக்கேட் டுள்ளத்
திருணிறை மயக்க நீத்தா ரிணையிலா கமங்கேட் டுண்மைப்
பொருணிரு ணயமோர்ந் தாங்கே புலப் பக்க வென்றார் சில்லோர். (க்க)

இன்னன மனைததுங் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந்து மின்பிற்
றுன்னுதம் மாணுக கர்க்குத் துகளறப் பயிற்று வித்துந்
தென்னிறை கிரியை யாவும் பண்டுபோற் செய்து வந்தார்
முன்னவன் முன்வர் தெய்தின் முடிவுறுப் பொருளொன் றுண்டே. (20)

வேறு.

வண்மொருந் தண்மொவ மணிமாற்ப னுந்திவந்த மலரோன் முன்ன,
ரண்டர்பிரான் றனக்குரைத்த முதனூலை நியதிமுட்டா தருச்சித் தேத்
திக், கொண்டிருந்த தொழிந்ததென மனக்கவலை கொண்டிருந்துங் குலவு
வேத, மெண்டிசையுந் தழைந்தெனவோர்ந் தின்புற்றே ரம்பனடி யி
றைஞ்சி வாழ்ந்தான். (2க)

தெள்ளுமறை முதற்றொன்னா நெறியுலகி னிவ்வாறு செறித னோக்
கிக், கள்ளவுளக் கமலனெனுந் தியவுணன் றனதுமுன்னோன் கழற்கா
றுழ்ந்து, முள்ளாயம் புயத்துறையுந் திசைமுகத்தோன் சுவடியெலா
முனர்பான் சென்று, கொள்ளுகொடு வந்ததனாற் பயனென்னை குணன்
சிறிதுங் கொண்டே மல்லேம். (2உ)

சந்தரநல் லாச்சிரமத் தொருமறையோன் சுவடியொடு தோன்றி யாங்
கே, யந்தணர்தம் முளமகிழ மறைமுதனூற் பெருள்விரித்தா னவ்வுக்
கத்தார், சந்தமறை நெறியொழுக்க மாச்சிரமம் வருணமுனற் தவறா
தெங்கும், பந்தமுற வேவளர்ந்த மகநிமிர்ந்த வமராகிப் பாகம் பெற்றார்.

இனியெவரு நமைமதியார் வடுகினைத்தே மொன்றின்முயன் றிடை
யிற் றோற்ற, றனிவணியோ வெனவயர்விற் சாற்றனுமுத் தோனினி
யோய் தளர னம்பா, ன்னிதிருனே மியனாதி யமாரும்பொர்க் குன்னார்
கைப் பவியே னுண்கொள், பனவனெதிர் பவனோபார் யவற்படுத்*தி
லேகமெனும் பகுதி யாவும். (2ச)

வேறு.

கவர்ந்திவண் மீடி யென்னக் கழறின னாகப் பின்னே
 னுவந்திருந் தும்பை சூடி யோருவயப் புரவி வென்மீ
 திவர்ந்தொலி கடல்போற் றுனை யெம்மருங் கினுஞ்சூழ் போதத்
 தவம்பயி லுரவோர் வைகுஞ் சுந்தராச் சிரமஞ் சார்ந்தான். (௨௫)

அன்னவன் வருதல் காய வாணியா லறிஞர் கேட்டு
 முன்னவன் மலர்த்தாள் போற்றி முகிழ்த்தகை சிரமே லேற்றித்
 தன்னிக ரில்லாத் தீய தருவனங் கமல னிங்கண்
 டென்னின னெமைய டற்குத் தொகையறு தானே யோடும். (௨௬)

எவரினி யஞ்ச லென்றெம் மிரும்பகை நீக்கு விப்பா
 ரொவர்சரண் சார்வேஞ் சாரா திரியவோர் வழியுங் காணே
 மெவர்வலி யவுண னோடிங் கெழீர்த்தவ னுயிரை யுண்பா
 ரொவருமின் றழியு நான்வந் தியைந்ததென் றினைந்து நிற்ப. (௨௭)

வரந்தரு பனவ மூர்த்தி மறுகுமா தவரை நோக்கி
 யிரங்கலி ரொவரு நம்பின் னிருமினத் தருவன் றனைப்
 பரந்தவெஞ் சேனை யோடும் படுத்தாஞ் சேவ கத்தி
 னுரந்தனை தும்க்கின் றேகாட் டுதுமென்ற னுங்கவ வேலை. (௨௮)

எண்டவிர் படைஞர் தாமவ் விறையரு னாற்றா சோடு
 மிண்டிவர் திறைஞ்சி யாஞ்செய் பணியெவ னெனமிக் கார்ப்பக்
 ட்கண்டக வவுணன் கண்டு கனன்றுதன் படையை யுய்த்தான்
 றிண்டிறற் படையி ரண்டுஞ் செருச்செயத் தொடங்க லுற்ற. (௨௯)

தேர்கரி பரிந டாய்வெஞ் செருச்செயும் வேலை வஞ்சன்
 பேர்படு சேனை யஞ்சிப் பிறகிட வழன்றன் னோன்கைக்
 கூரிய கட்டகங் கொண்டெங் கோன்படை களைத்து ரந்தே
 யாருயிர்க் குயிரா னுனை யடுத்திடு படைவிட் டார்த்தான். (௩௦)

விடுபடை யனைத்துநா றி விடையவன் படையை பெம்மான்
 ஓரூடவிஃ தடுமென் றஞ்சித் தோற்றுமா யையினாற் றீயோன்
 புடைபடு தன்னூர் புக்கான் பொன்றுசே னையெயெ முப்பி
 மீட்கொடு மீண்டா னெந்தை சுந்தராச் சிரமமேவ. (௩௧)

¶ தூசு--படைவகுப்பு.

† கண்டகவவுணன்--கொடியவனுன அசுரன்.

சிந்துர முகக்கோன் பாற்செய் தியன்பொர் பார்த்த 0 தீது
சிந்துர முகத்தல் போன்மேற் சிந்துவின் மூழ்கி னு*னென்
றந்தவென் றடர்த்த தீதிற் றுநிறத் தெங்க னும்ப
றந்தவென் றடுத்த லாத்தாங் கடர்ந்தது விசம்பிற் கங்குல். (௩௨)

அடுகளத் தொளித்தூர் புக்க வவுணனை முன்னோன் பார்த்தென்
மிடலைநின் றுளிரெய்த் தோர்பார் விழினுமாந் கதினின் போல்வா
ருடனுதித் திடுவ ரன்ன தோர்தலை மீண்டா யின்னும்
புடைபடை தொகச்செல் போர்மேற் பொருளெனன் மான மன்னோ. (௩௩)
எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாகிரியவிறுத்தம்.

எனவவ னிசைந்து புலர்பொழு தெதிர்ப்பார்த் திருப்பயா வையு
முண ரெந்தை, மனமகிழ் தவத்தோர்ப் பார்த்தற வீரநம் மலைதவின் மலைந்து
செல் லவுணன், சினமிகுந் தினியேற் றுலகெலா மளிப்பச் செல்வனன் ன
வற்றெற வெமக்கோர், புனைமயிற் பரிதோன் றிடமகம் புரிவல் பொருந்
துப கரணநீர் கொணாமின். (௩௪)

என்றருந் திருவாய் மலர்தலு மவர்வேண் டியவனைத் தினையுமாந்
குதவத், தன்றுணை ஞானங் கிரியையி னுருக்கொள் சத்தியாஞ் சித்தி
புத் திகள்வந், தொன்றவுன் னுதலும் மனைபவர்போத வொளிர்மகம் விதி
வழி புரிந்தா, னன்றருண் மகமு மதனுள பொருள்கள் யாவுமா மொரு
தனி நாதன். (௩௫)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாகிரியவிறுத்தம்.
பாகமா வேள்வி முற்றப் பசியவெற பென்ன வாங்கோர்
சேகய மெழுந்தே பண்டங் கிழிபட வுரத்துக் கூவி
நாகமன் னவனுஞ் சேட னடுத்தலை நெரிய மண்ணில்
வாகுறு கால்கண் மாறி மாறிவைத் தாடிற் றன்றே. (௩௬)

வருமயூ ரத்தி வரந்தான் வள்ளலன் றதனா னும்
மொருமயூ ரேச னென்ன வுரைத்தன ருறவ ரின்ன
திருமலி நாம்ஞ் சொன்னோர் சிந்தித்தோர் திருவி னேய்வர்
தருணமற் றுகக் கிழைச் சாகரத் துதித்தான் வெய்யோன். (௩௭)

0 தீது சிந்துர முகத்தல்போல-திதைச்சிந்தத் தக்கவலிமைப்
பாட்டை முகந்து கொள்ளுதல் போல

*என்று-சூரியன்

†உபகாணம்-அங்கமானபொருள்

அன்னபோ தவுணன் முன்போ ளளவறு தானையோடு
துன்னவே சம்பன் பாதத் துணையடி தொழுது புத்தி
பென்னுமா தைய யான்சென் தவுணனோ டிகற்போ ராற்றி
வென்னிட வென்றி கொண்டு மீள்வலெற் கருள்க வென்றான் (௩௮)

அவ்வண மருளப் புத்தி யமார்க்களஞ் சென்று வேண்டுந்
தெவ்வடு படைசி ருட்டி செய்துய்ப்ப விருதி நத்தும்
வெவ்விய வீரர் பாய்மா வேழந்தே ராதி யாகத்
தவ்வலில் வகைந டாத்திச் சாரிசென் றமர்செய் தாரால். (௩௯)

செருநிக மேல்வை புத்தி சேனைவான் வயவ ராற்று
தொருவிநின் றிடுத னோக்கி யுறுவிழி சிவந்தா ளாங்கே
பொருடடை தரித்தோர் வீர னுசித்தவ டீணத்தாள் போற்றி
யருமைமா தவர்வாழ் புண்டாச் சிரமஞ்சென் றைக்கைப் புத்தேள். (௪௦)

சீரடி தொழக்கண் டெந்தை திருவுள மகிழ்ந்து தொண்டர்
போர்மலி யினைய னந்தம் புதல்வனா மிவனா னுங்கட்
கார்தரு மிலாப மிக்கா மிலாபனென் றழைமி டெ ன்ன
வாரமுற் றழைத்துத் தாழ்ந்தார் மாதவ ரதன்பி னெங்கோன். (௪௧)

தன்னரும் புதல்வன் றன்னைத் தனையினின் றெழச்செய் தேபோர்க்
கின்னிவிச் செலக்கு றிப்ப வேகினா னேக லோடு
நன்னர்மா தவரோத் தைக்கை நாதன்றன் சிறுவ னாட
லொன்னலர் முனையிற் காண்டு மென்றுட னேகி னுன்பின் (௪௨)

அரிகரி குழாத்துட் புக்காங் கடுகளத் தடுத்த வீரன்
வரிசிலை குனித்து வானி மழைசொரி தொறுமெ தீர்ந்த
தரியலன் சேனை யாவுந் தளர்ந்துட லழிய வானி
யெரியுமிழ் செங்கட் கூற்று ரிம்மெனப் புருந்த மர்ந்த (௪௩)

முன்னவானுள்சே யிவ்வா நெதிர்படை முழுது னாறத்
துன்னல னாய சங்கா சரன்றனக் கிளவ னோக்கி
யுன்னருந் திறத்தின் னான யுபாயத்தாற் படுத்தல் வேண்டு
மென்னவங் குன்னி மோகாத் திரமெடுத் துபயோ கித்தான். (௪௪)

மொய்த்தவப் படையாற் றுண யணத்தொடு முனிவர் தாமு
மெய்த்துவெஞ் சோகத் தேய்ந்தா ரின்னறீர்த் தருளே ரம்ப
மெய்த்தரு மூர்த்தி தானு மணையமா தவர்போன் மேவ
வத்திறு னறியா தாட விலாபனப் படையை மீறி. (௪௫)

வானவ ரொவரு மெச்ச வன்சமா புய்யா நிற்பத்
தானவன் விடம்போற் சிறிச் சாமழை பொழிந்தா னன்ன
மானமிக் கிருவர் தாழார் வருகனை விலக்கிப் பின்னுஞ்
சோனையிற் சொரிவார் சாரி சுற்றுவா ரவனி நின்றும். (௪௬)

விண்ணுல காதி சேடன் வீழ்பில மாதிகீழ்மே
லெண்ணு தானந் தோறு மேன்றிரு மூன்று திங்க
ணண்ண வுடற்றத் தியோ னலிதளர் வொழித்தேய் வேனென்
றுண்ணிகாந் தேகி னாண் டொத்திலா பனுமீ னுற்றான். (௪௭)

மீண்டவன் கடைநாட் சீவர் கழுநீரில் வீழ்தன் மான
வாண்டறி ருருமற் றேரு மறிவொரீஇக் கிடத்தல் கண்ணாற்
காண்டலு மித்தேய வென்றும் கலங்கஞ் செய்திப் பின்னு
மீண்டரு மருநிகான் றுண்டே பெனத்தெளிந் தியற்ற லுற்றான். (௪௮)

வெவ்வினை தளிர்ந்தா னொந்தை விநாயகர் திருநா மத்தை
யொவ்வதூற் றெட்டு வட்ட முளங்கொடொண் னீறு வீசித்
தவ்விவ மனுவை வீழ்த்து சாம்பினர் செவிதோ ரேத
வவ்வழி யெம்மா னன்றி யனைவரு மெழுந்தா ரன்றே. (௪௯)

அனையவ மொழுவந் தாடை பெறாமகண் டிலாப வண்ண
வினையது சாத்தா லன்றென் பிழையினேய் வுற்ற தாமென்
றுனியழன் மூட்டிப் பாயப் புகவுவா முகத்தே மைந்த
நினதுளஞ் சோதித் தோனாற் பத்தியி னிறைந்தோ னீயே. (௫௦)

என்றெழுந் தருமை மைந்தந் கின்னருள் செய்தே னோர்க்கு
நன்றுபா வித்தா னீது நிற்கமுன் ஁யிபப் போரிற்
றன்றளர் வகற்றச் சென்ற தருவன்மொய்ம் புற்றுச் சேனை
துன்றவெய் திடலு முத்தி தோய்சிப்பா னினைந்தன் னோட முன். (௫௧)

மரகத மலைநேர் மஞ்ஞ யிவர்க்கைக்கை வரத னிற்பக்
கருணைவெந் பினைக்கண் னுற்ற கருநலன் ரேன்ற லென்முன்
குருவிவேன் னிவரந்தி வர்ந்நாய் கொலைபயி லெனத யிற்கிங்
கொயுனை யிடுவே னென்ன வெந்தையுங் கனன்று கூறும். (௫௨)

வக்கிர துண்ட னுனே மூவரை வகுத்தல் செய்வான்
பொக்கமில் கணமன் னுவி போக்கிடச் சுமுக னுனெஞ்

குருவிவேன்னிவரந்துமயிலென்னும் ஒர்பறவையினது முது
கின்மேலேறி

செக்கரார் நிறச்சிந் தூரற் றெறக்கயா னன்னென் றுனேம
விக்கினன் கொடுமை மாய்க்க விக்கின ராச னுனேம்.

(௫௩)

இன்றுன துயிரா வெளவ விம்மய்யு ரோச னுனே
மொன்றுநம் மவதா ரப்பாங் குணர்கிலை யுணர்வி றியோய்
நன்றறி யெனவே னீவீற்று நாண்முகி லெனப்பொ ழிந்து
நின்றன னவற்றோ டன்னுன் சேனையுஞ் சிதைத்தா னித்தன்.

(௫௪)

கறைதிரா நதியா வோடிக் கடல்புகக் கழுஞ் சேனம்
பிறையெயிற் றலகை யுண்ணப் பிணக்குவை படலாற் சேனை
பொறியிவி யழன்று தெய்வப் படைதொட்டா னவற்றைப் போக்கி
யிறைவனோர் தண்டன் னுனெஞ் சிடையுய்த்தா னிழியச்செந்நீர்.

(௫௫)

இருநிலத் திழிந்த செந்நீர்த் துளிதொறு நின்றின் னுன்றெல்
வரமுறு செயலால் வீரம் வடிவமா தியிற்ற னைப்போற்
கரையில் ருதித்தார் வானோர் கவழ்டரந் தையிற்சு ழன்ற
ரரியயன் மகவா னஞ்சி யம்பொனோங் கவினெ ளிந்தார்.

(௫௬)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி யாகிரியவிருத்தம்.

அரந்தைசெய் யவுண னெருவனாற் றலக்காற் றுயா டவலை ந ராச ,
பரந்தன ரெனினென் செய்துமென் றுள்ளம் பனை பதை டவ லு ,
பெருந்தவர் பசிய பிணிமுக மூர்ந்தார்க் கிஃக ரு பரிசு டவ லெனன,
நிரந்தர மகிழ்ந்தான் பாமன்மற் றெவனோ ன்நையவு நிகழவுப வலனோ.

(௫௭)

உலகொரு மூன்று மூய்யுமா றெம்மா னுப்போ டிம்பரும் வியக்கும்,
வலிமலி மயிலைத் திசையெலாங் கடவி வளந் று தசகரங் களினு, மலகி
லம் பகழி மழைபொழிந் துதித்த வசுரனாத் தெயுந் தொறு மவர்தர்,
தொலைவில்செல் குருதித் துளிகளி னின்றுந் தொகையறு தருவர்வந் திதி
த்தார்.

(௫௮)

உதித்தவர் தமையுந் தெறத்தெறப் பின்னு மொழிவிலா தெழுவர்பல்
வீரர், மதிப்பற வவுண வெள்ளமில் வாறு வருதலைத் தனைத்தொழு வோர்க்
கே, கதித்திற மருடே வருளிலா பன்றான் கண்டுமுன் னையனை மாராய்,
விதித்திடுஞ் சித்தி புத்திக டன்பால் விளங்குற வுளத்திடை நினைந்தான்.

அதுசீர்க்கழி நெடிவடி யாகிரியவிருத்தம்.

அன்னவ ரிருவர் தாமு மாங்குவந் தொன்பான் கோடி.

பன்னருந்திறத்தினோங்கு பூதரைப் படைத்துவிட்டா

நின்னர்பல் ககரர் தம்மை யெடுத்துவாய் மடுத்து மண்ணிற்
அகலுஞ்சோ ரியையு நகரத் தொலைவுற்று ருதிப்போ ரெல்லாம். (௬௪)

சாலநா ளிழைத்த தூய தவத்தினும் பெருஞ்செல் வத்தை
ஞலமீ தறஞ்செய் யாது நழுவவிட் டிடுவார் மான
பேலைநாட் டவத்தான் வாணுள் விளைந்ததை போம்பா தந்தோ
மூலகா ஈணற்ப கைத்து ிழுடிக்குநா ளடுத்த தீயோன். (௬௧)

தன்னருந் தளமு மேகத் தாங்குகைப் படையு மேக
வுன்னரும் வாழு மேக வொருவனாய் நின்ற னன்னான்
மன்னுயிர் தனது செந்தா மரையடி புகுவெம் மான்பின்
கொன்னவி றிரிகு லத்தாற் றடிந்துமுக் கூறு கண்டான். (௬௨)

மருமல ரிறைத்தார் வானோர் மாதவர் தொழுது நின்ற
ரரிமுத லமரர் போந்தாங் கமலன்சீர் பரச லுற்றா
பொருவினன் முகனா என்பிற் பூசை செப்த் தன்னவ் வேலை
காகரீர் கவிழ்ந்தோ ராறாய்க் கதழ்ந்தவ னோடிற் றன்றே. (௬௩)

ஒமீ ணதியி னாடி யுறுவர ராரா தித்தார்
நீடுவான் கருணை பூந்து நின்மலன் மகிழ்ந்தே வாட்குஞ்
சேடுசேர் வரந்தர திற்கதி திருந்தி நதிகட் கெல்லார
பிடுசான் றெமக்கு ரித்தாய்ப் பிறங்குமிங் கமாவோ மென்றும். (௬௪)

என்னலங் கமலத் தோனோ நிகேதன மியற்று விக்ந்த
தன்னிக ரில்லா னங்கட் டங்கன னினைய வாற்று
லந்ததி படிந்தெம் மாணை யருச்சித்தோர் சருப்ப னாதி
துன்னுவித தவர்சேய் செலவம் கூகமுற னை பார ராவார். (௬௫)

வருமயூ றோச னாய வணமில தவனே பின்னா
முடுகுலாங் கொன்றை குடு முக்கணர் வாம பாகம்
பிரிவுறு வுமையாட் கேமம் பெருகுவோர் மகவந்த தோன்றிப்
பொருவினா மஞ்ஞை யூர்ந்த புகழினி யுணர்க் லுற்றும். (௬௬)

மயூரேசன்றிருவவதாரப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் இ-க்குத்திரு விருத்தம். (எளயசு)

பிந்தியமயூரேசன் நிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மைக்கனந் தவழ்கா வோங்கு மைதல தேய மன்னன்
சக்கா பாணி யென்போன் றழைதரு கற்பி னல்லா
ளுக்கிளா யோடு செங்கோ லோச்சிமண் காக்கு நாளவ்
விக்கன மொழிமா தீன்ற மகவெலா மிறத்தல் காணு. (க)

பலபரி காரஞ் செய்தும் பயனின்றி வனத்துச் சேற
னலமெனத் துணியு மேலவை நற்றவச் சவுன கப்போர்க்
குலமுனி வரத்தாழ்ந் துள்ளக் குறையுதாத தலுங்கேட் டேந்தால்
கலைமதி முடியோன் வாழ்மண் டலததனங் கதிரோன் றன்னை. (உ)

நன்மையிற் பூசை செயயின மகவுண்டா மெனந வின்ற
னன்னகட் டொகைக் கொண்டன பார்த்திறை பூசை செய்நாண்
மன்னொளி பரப்பா திநாண் மகிழ்ந்நு யுருக்கொண் டன்ன
மின்னிடை பள்ளி கொள்ளு வேலையிற் கனவிற் போந்து. (ஊ)

கோங்கரும பெழிலை வட றுய குவிமுலை நலத்தோய்ந் தேக
வாங்கவன் கருப்ப முற்ற ளவவழி யகட்டார் வெம்மை
நீங்கிடச சிந்த வொன்னு மெடுத்திக் கரைப்பாற் சென்று
பாங்கிய மொமொழ நடு நான் பாணம தி செலசசே யீன்றான். (ச)

மடமயி றருசேய னையில வனறிற்ற குல நேமி
யுடனவிழி மூன்று மாந் விரு தலகண டனரு ளொடும
புடையமா பாங்கி மாரும டுருக்கென வெருண்டி ருப்பக்
குடதசைத் தழுவ னுங்கொ ரதனை னுருக்கொண் டெய்தி. (ரு)

சாற்றுசேய் தனைககைக் கொண்டு சக்கா பாணி யென்னு
மாற்றலுருதைக் கிய வாங்கநற் சாத காதி
யாற்றுவித துவப்பி னுமஞ் சிந்துவென் றழைத்து வையம்
போற்றவை கினன்ப யந்த புதலவனும விறன்மீக் கொண்டான். (சு)

வேறு.

அனைபன் செயல்கண் டுவன்சுரர்க்கோ ரரியென் நெண்ணிப் புதர்வேண்டு
மனுவஞ் செவியுய்த் தானுமுன்னி வனத்தி னேற்பான் விடுப்ப வவன்
பனியென் னாழ்மற் நெனைததுமொன்றூப் பருவ மீரா யிரந்தவஞ்செய்
தினைய வீசன் ரேன்றிவிரும் பெல்லா வரமு நல்கிப்பின். (எ)

பூமே யாய தலைமையுளா ன்ருளே யிசைந்த வடிவமுளான்
தேயு றிதழி முடியுடையான் சிறுகண் வேழ முகமுடையான்
ருமே தினியுற் றெதிரினல்லாற் றனுவும் வாழு மழியாயென்
தேமே லருளி யுருக்கர்தா னிப்பே றடைந்து மிறந்தனனூல். (அ)

ஏழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இத்தகு வரங்கள் பெற்றசின் னுவுமிண் டெழிறிகழ் கண்டக புரத்துற்,
சூத்தசீர்த் துக்கை தனைமணர் துயர்க வுத்துவன் மித்திர னமைச்சா,
வைத்தக னிலத்தா ரசுரா தியரை வலிதினவென் றும்பரை வெளவி,
மெய்த்தகு சுரரோ டரிபையுஞ் சிறையின் வீக்கினன் கொடிதவன் வீரம்.

அழிவில்சீர் வேத யாதினால் களையா நகன்மடுக் கடலினுய்த்தமார்;
குழுவெலா மிறைஞ்சத் தன்னைநேர்த் துருக்கள் குயிற்றியியந் தனன்
முற சறைவித, தழிதொழி லினும்வே றியற்றின னுற்ற திமையவர் குரு
வையுற் றெந்தாய், பழிபடு செயறீர் துய்யுமா றெங்ஙன் பகனொன விறை
ஞ்சலும் பாரா. (ய)

ஒண்ணிட ரனைத துந் தெறும்விநா யகளை யுன்னியா ராதிமி னீவி,
ரெண்ணியாங் கெய்து மெனவவன் மொழிநதாங் கியற்றினர் புகர்முகத்
திறையோர்ந், தண்ணன்மா மடங்க விவரந்திரு மருங்கு மணியிழைச்
சித்திபுத் திகளு, நண்ணவந் துமைசே யாகிநுந் தெவ்வை நலிக்குது
மெனச்சுரர் மகிழ்ந்தார். (யக)

சிந்துசெய் துயரா விரிந்தமா தவத்தோர் சிலர்திரி சந்திவைப் பிருந்து,
கந்தரங் கறுத்த முதல்வனை யுளத்துக கருதிநோற் றனரவர்க் கிரங்கி,
யிந்துசே கரன்வெற் பரசியோ டெருதூர்ந் தெதிர்ந்தவ ருணாவில யரு
ள்வா, னந்திலாங் கிபோகத் தமர்ந்தனன் மலைமா தையுறீஇ யெம்பிராற்
பணிந்தே. (ய2)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நினையுமையோ கினர்க்கு நல்கு நிமலரீ யோகு ழப்பென்
னெனவிஃ தரிய நன்*மந் தணமென்ற னற்றே லெற்கு
மனையது தெளிய நல்கென் றிடவறைந் தோரோ முத்துட்
கனிவினோர் வித்தா னீரா ருண்டதைக் கணித்து நோற்றாள். (யங)
மலைமக டிருமுன் னைங்கை வள்ளலம் புயன்மா லீச
னலர்திரு முகங்கண் மூன்றும் வலமிட நடுவாக் கண்க

எலகவே முாக்கை யாறு வெல்குமுத் தலைவேல்சங்கன்
கொலைமு வக்க மாலை குண்டுகை யாறுந் தாங்கி. (௧௪)

வெண்ணிற முடைய ராய்வெள் விடையிவர் தெதிர்திற பக்கண்
மெண்ணிறை யுவப்பி னோக்கி யொருவரின் பாலன் பென்று
நண்ணவெற் கருளென் தேத்த நயந்துதின் மகவாய் வந்தா
மெண்ணுசின் துவைக்காய் வாமென் றிசைத்தகன் றனன் பிராட்டி. (௧௫)
உற்றவிப் பான்மை பெந்தைக் கோதிவாழ் தலுஞ்ச தூர்த்தி
பெற்றநாள் வரக்க னேச னுருப்பிரு துவியி னாககி
முற்றளி யோடு பூசை முடித்தன எதற்கு வந்தே
மற்றவ னெங்குந் தானா மருவுபே ரொளியாய் நின்றான். (௧௬)

நின்றலு முமையா ளஞ்ச நிருமல னுறுப்பொவ் வொன்றுஞ்
சொற்றலுக் கொண்ணு வெண்ணந் துலங்கிடக் கொண்டா னாக
மற்றதன் னவள்கண் டைய வொருமக வாசி நீயிங்
குற்றிடல் வேண்டு மென்ன விரந்தன னுவந்தெம் மானும். (௧௭)

முவிரு காமு மூன்று விழியும்வெண் ணிறமு முத்துக்
கோவையார்ந் திலகு மார்புங் குலவவோர் மகவ தாகித்
தேவிமுன் னின்றான் கண்டு திருவுள மகிழ்ந்தெ டத்தே
யாவிநா யகன்றி ருக்கை யீயநதுதன் னங்கை யேற்று. (௧௮)

குளிர்புன லாட்டி யன்பு கூட்டித்தன் முலைப்பா லுட்டிக்
களிமிக விருந்தா ளாகக் களங்கம்வா னறநீர் முற்றுந்
தெளிவுற வசந்தம் விசத் தீயந்தநீ டருக்க னெல்லார்
துளிருநக் கறவை நீத்த சூடிகள் கூறப்ப வாச. (௧௯)

மூவுல கத்தி னோர்க்கு முடிவுறு வின்பந் தாலு
மேவின வருமீம மென்ன விண்டுதந் துபிக ளார்த்த
தேவாரன் னிமித்தங் கண்டார் சிந்துதுன் னிமித்தங் கண்டா
னாவிது பிபரிதே யைய னுடலொவ் வொன்று மாயின். (௨௦)

கண்டருவுந் பாதத் தாலாங் காரியந் தேற வுன்னி
யண்டரைத் தனையிட் டாளு மடற்சிந்து வொற்றர்க் கூவித்
தெண்டிரை யுவரி னூலஞ் சென்றுசென் றதிச யங்க
ஞன்னெனி லறிந்து வம்மி னெல்லையி னெனவி டத்தான். (௨௧)

அன்னவொற் றுவர்தஞ் செய்கை யறைதும்பின் வனத்தி னோற்ற
மன்னுமா தவரில் லோடும் வந்தா னுமைசே யாய

தன்னிக ரில்லான் பாதந் தாழ்ந்திறைஞ் சித்தி ருப்போர்
பன்னிஷர் கணேச னென்னப் பரிவினற் றுக வேரார்நாள்.

எழுசீர்க்கழி நெடிடடி யாசிரியவிருத்தம்.

அங்குயர் மீசி முனிவான் கணேச னடிதொழச் சென்றக லேல்
வை, தங்குமா தவான் னவற்பணிந் தெமக்கோர் தளர்வுறு வகையுரை
பெனவத், துங்கமா முனிவிக் கினந்தவி ரிறைபார்ப் பதிக்கொரு சுத
னெனத் தோன்றி, யிங்கிருத் தவினென் றளர்ச்சியா யினுமவ் விற்றை
கிழ் கலசமொன் றுரைப்பன். (உ௩)

முதலுகத் தினிற்றேள் பத்துருப பொன்மை முடங்குளை வாகன
மிரண்டா, துதலுகத் தினிற்றே ள்ஹரு வென்மை நொறினமயில் வாக
ன மூன்றும், விதயுகத் தினிற்றே ணுஞ்ஞருச செம்மை மூடிகம் வாக
னம் விரிநாற், பதயுகத் தினிற்றே ளிரண்டுருச தூமம் பாயபரி வாகன
மாகும். (உ௪)

இவ்வடை வினின்மா முகப்பிரான் வடிவன் னிருத்தியே யோகசா
தனத்தாற், கவ்வையில சிவையை விநாயகன் முடியை மகோற்குடன்
கவின்றிகழ் துதலை, யொவ்யுமா பென்னி விநாயுரு வகதை மகோதரன்
னெனிர்தரு விழியைத், தெவ்வடி பால வந்தா னிதழைக் கெஜமுகன்
செவ்விய நாவை.

உயர்கணக் கிரீட னுடியைக் கிரீசை சுஹவ தோதிய வாக்கைச்,
செயவிநா யகனன் னகையினைச் சிறுச் ஹருநன் கேல்விசால மெவியை,
மயர்வறு பாச பாணிநா சிவையினைச் சிறுநாடி, னமா மதநிக முகத்தை,
யியல்கரு ணேசன் கழுத்தினைக் கணேச னிருடபுயத் தைக்கற் றூவன். (உ௫)

முலையைவிக் கினவி நாசனமுன விதயத் தனை மனநா டுன்மைய் வயிற்
றை, நிலை செயே ரம்ப னேரிரு புறதளை, தாரதர னிப்பிருட் டத்
தை, யலைவறு சீர்விக் கினகர் னிலைகத தனைவியாட் புடன னங்கே
புலனிலாக் குயத்தை வககிரதுண்டன்சகனத்தை யனபன்புன லுடையை

மங்களமூர்த்தி யிருமுழந் தானை மகாபுத்தி வனசநேர் பதத்தைச்,
சங்கையி லேக தந்தன்றின் காத்தைச் சார்ந்தகிப் பிரப்பிர சாத, னங்
கையை பாசா பூரகன் விரலைப் பதுமவர்த் தனனணி நகத்தை, யிங்கித
மருளும் விநாயகன் காக்க வியலுஞ் னங்கல்வி மானம். (உ௬)

குலமதி தானந் தவம்புகழ் மெய்ம்மை கொழுநிதி தானிய மனாட்டி,
யிலகுசேய் மனைநட் போடுநாற் கதியு மினியசர் வாயுதன் கேண்மை,

மலிபவுத் திரார தியகினை யனைத்து மாமயூ சேசனுள் ளாயினா, நலமுந்
கபில னாற்படை யதனை விகடன்வே தாளமோ ளினியே. (௨௯)

பிறவுயிர் களிநுல் வருந்துயர் பற்பல் பெயருறு நோய்களு மனுகா,
திறவுயர் பாசாங் குசதான் காக்க வேய்ந்திடு நன்பகற் போது, மறமலி
யேக தந்தனற் பொழுது மற்றிரு சந்தியு மாறாத், திறன்மலி தருவித்
கினகிரு துப்பேர்ச் செம்மறண் ணருளொடுங் காக்க. (௩௦)

இந்திரன் றிசைபுத் தீசன்நீத் திசைசித் தீசனந் தகன்றிசை வினைப்ப,
வந்தவி ருமாபுத் திரன்வரு நிருதி திசைகணை கான்வரு ணன்போற்,
மந்திசை விக்கி னவர்ததனன் பவனன் றிசைகெச கன்னனார் ந்திக்கோன்,
மந்திசை நிதிப னினியலீ சானன் றிசையீச நந்தனன் காக்க. (௩௧)

என்றுயி ருடலப் தஞ்செய னலந்தி திடம்பொழு தனைத்தினுங் காப்
பான, மன்றநா டொறுமுப போதுமவவிறைபை வழுத்தலா மிக்கவ
சதநா, என்றறி முனிவீர பீபாற்றுமி னிடர்போ நலமுறுஞ் சரதமீ
தொழுக்கன், பொன்று மறவவா யன்றியார் செயினு மெண்ணியாங்
குறுவொன் றகவாறுவ (௩௨)

ஆறகொ - நி லெழிலு யாகிரியவிருத்தம்
செப்புமீ நிருதகச சிசது லெலுகதுது துவொங் கெங்குந்
தப்பறு தேகிப் பின்னாந திரிசதநி, தலஞ்சார நாகே
யெபபு வளத்து மென்று மறியா விவ்வதி சயந்தேர்ந்
தப்பரி சொலலை போயதநம மாசனாக் கறையலுற்றா. (௩௩)

செருவிரும பிறைவ வண்டிச நிரிசததி வனமென் றென்றாக்
கிருவருந துருவ நீண்டோ னிமமலை வலவி யோடும
பொருவருந தவகதேர் பூகா போற்றவாழ் கின்ற னன்றி
யொருபெரும் புதுமை மேலு முண்டி னுரைத்து மாதோ. (௩௪)

கண்ணக லுலகின் ரோமபுங் கவுரிநோன் பியறறி நென்னற்
றண்மதி வாரத ஆற்ற சதுததி *வை காசி நாளி
லெண்ணிலக கனஞ்சிங் கங்கோ ளொழிறகதி னத்த வட்கோர்
விண்ணவா புகழ்நதி றைஞ்சும் விமலநந தன்னரோன் றுற்றான். (௩௫)

இழுக்கன் பொன்றுமற்றவவாயன் றியார் செயினும் என்பது—
பொருந்திய ஒழுக்கமும் அன்பும் இல்லாதவர் மிக்கதகுதியுடைய வராயினும் அவருக்
கின்றி பொருந்திய ஒழுக்கமும் அன்பும் உடையவர் எளியதகுதியுடையவராயினும்
அவருக்குப்பயன் படுமென்பதுகருத்து.

வைகாசிகாள்-விசாகாட்சத்திரம்.

கண்ணொரு முன்று நீண்ட காலங்களோ ஈழமும் வெள்ளை
வண்ணமும் மாகத் தோன்றும் மகற்குப்பேர் கணேச நென்னத்
தண்ணளி சுரக்கும் வேத முனிவரர் சாற்றி யெண்டோ
ளண்ணலின் வணங்கு கின்ற ரன்பின்முப் போது மென்றார் (௩௬)

ஒன்றுரை கேட்ட சிந்து வுமாபதி திருவாக் கான்முன்
சொற்ற தோர்ந் தெமையித் தோன்ற றொலைக்கும்போன் மெனவுட் கொ
ள்கால், வெற்றிமல் கிவனே நின்னைவிட்டிடு மெனவோர் வாக்கு,
மற்றவ னஞ்சுமாறு வானினின் மெழுந்த தன்றே. (௩௭)

அன்னசொற் கேட்டுச் செந்தி யமுன்றெனக் கனன்றிச் சேயை
யின்னினிப் படுத்து மீள்வ லெனவெழுத் தடுத்த மைச்சர்
மன்னவர் மகவைக் காய்தன் முறையன்று மாயை வல்ல
துன்னெறி யகர ராலே தொலைதல்பண் பாகு மென்றார். (௩௮)

மந்திர ருளாயான் மாயை வல்லபல் லவுர்தர் கூவி
நந்தலில் பொன்பூ னுடை நனிபளித துய்ப்பித் தானீ
ரைந்ததன் மேலு மாம்போ சனையெல்லை பருத்தோங் கன்னு
ரிந்துசே கான்சேய் முன்ன ரொத்தி ரிறப்ப தோராரா (௩௯)
எழுதிர்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கிருத்திர நெனும்பேர் தரித்தவோ ஈசுரன் கழுகதாக் கிளர்சிறை
பாப்பு, மருத்தினுல் வரைக ணடுக்குறத தருக்கள் வன்றரை சாய்ந்தி
டத் துகள்வான், பொருத்திட வெழுந்து விண்படர்ந் துமையான் முன்
றிலிற் பூம்புன லாட்டி, யிருத்திய மகவை யிம்மென விழா வெடுத்திரு
விசும்பிடைப் பறந்தான். (௪௦)

அடிகண்மார் காணு வரற்றியேங் குற்ற ரடன்மிசூ பூதர்க டலைவ,
ரிடியென முழங்கி விசும்பிடைப் பாய்ந்தா ரிதன்முனங் கணேசனு மிளஞ்
சேய், நெடியபுட் களத்தைப் பிடித்திருங் கரத்து நெரித்துமீண் டெக
னைத் தின்ற, துடியிடை யமலை மடியிசை யிருந்த தொல்லுரு வொடு
பிறர் காண.

பாரிலவ் வகர னிறந்துவிழ்ந் தனன்விழ் பரப்பதி ராந்தியோ சனைத்
தா, யேந்தரு தருக்க ளொடுமபிதிர் வற்ற திம்மெய்யும் மாயையும் வல்ல,
முரியொன் னலனைப் பிறந்தமுன் ருநாட் குழவிபோய் முடித்ததின் டெ
ன்றும், பேரதி சயந்தா னிதனினு முண்டே யெனப்பெருந் தவர்மகிழ்ந்
திருந்தார். (௪௨)

பக*ரீரு திங்க டொட்டுப் பத்தெனுந் திங்கள் காறுந்
தருவர்க ளெலிக ளாயுஞ் சாற்றுமார்ச் சால மாயு
மிகறநு புலத்தை வெல்லு மிருந்தவர் சிறுன்போ லாயு
நகைமலர் கனிகாய் பிஞ்சார் நச்சுமா மாம தாயும்.

(௪௬)

மகபதி மனைபோ லாயும் வலிமிகு கமட மாயும்
பகலவ னிவுளி பென்னப பாய்பநீ யாயு நஞ்ச
மிகுகனி தருவோ னாயும் வீங்குட னாக மாயும்

புகர்முகற் செகுப்பான் போந்து பொன்றினர் புகலற் பாரற்றோ. (௪௭)

எழுதிர்க்கழி நெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

பதினொரு மதியிற் பழமறை முனிவர் பாவையர் புடைதொறும் பெர்
துளங், கதியெவ டெவர்க்குந் தருமொரு முதலாந் கணேசநா மத்தனிச் சே
யை, மதிதுத லிமவா னொருமக ளிருகை வாரிவைத் தலர்செறி பொழில்
வாய்ப், புதுமலர் புதித்துத் தென்றலி னுலாவப் போயினு ளாயினட மா
தோ.

(௪௮)

அருத்தியோ டருமைப புதல்வனை யெமையா ளத்தனை யாடலின் விடு
த்தான், கருத்தினோ டழைப்பார் மடிதலத் திருப்பான் கனிந்தவாய் முத
தநன் களிப்பா, னேருத்தினோ ளுகைப்பான் கை + டலத் துயர்த்தி னுவந்
தவன் கொங்கையி னடிப்பான், பொருததுபூ ணணியைப பிடித்திழுந் து
குப்பான் புணர்முல் வாரினைக் கிழிப்பான்.

(௪௯)

அடித்திடு மொருத்தி தனைப்பிடித் திழுப்பா மைமையு டெண்ணி
போய் விடுப்பான், கொடிக்கிணை யிடையா விழிபடையா

* இந் திங்கடொட்டுப் பத்தெனுந் திங்கள் காறுந் ௩௩, பதின்மூன்று
இரண்டாந் திங்களில் கேமாசுரன் குசலாசுரன் இவர்கள் எலிகா ௩௩, ௩௪
களில் குருராசுரன் பூனையாயும், நாலாந் திங்களில் பலாசுரன் முனிவாசிரியன் ௩௫
யும், ஐந்தாந் திங்களில் வியோமாசுரன் நச்சுமாமரமாயும், ஆறாந் திங்களில் சதமயிட
பக்கனியெனும் ஒர் அசுரமாத இந் திராணியைப்போலும், ஏழாந் திங்களில் கமடா
சுரன் ஆமையாயும், எட்டாந் திங்களில் கற்பாசுரன் குதிரையாயும், ஒன்பதாந் திங்களி
ல் துத்துபியசுரன் விடத்தினுல் நாவற்கனிகளைச் சமைத்துக்கொண்டு ஒருமுனிச்சிறு
ன்போலும், பத்தாந் திங்களில் அசுராசுரன் மலைப்பாம்பாயும், உருக்கொண்டுவர அவ
ர்களை முறையேகணேசர் பூனையுருக்கொண்டும் வேதங்களை நாயருவாகச் செய்தும்
தம்வினையாட்டினாலும் மரத்தக அலைத்துப்பிளந்தும் அரக்கி செவியைப் பிடித்திழுத்
தும் காலினால் துவைத்தும் விரைவாய்ச்செலுத்தியும் மோதகத்தையளித்தும் விழுந்
தியபாம்பின்வயிற்றைப்பிளந்தும் கொன்றனர்.

சூரியின்னன் கண்புதைப் பாரைப், பிடித்திட விழிப்பான் மரத்தடி பொழி
ப்பான் பினும்பல வாடலங் கிழைப்பான், ரெடிக்கையின் மடவார் குழு
நடு வாறு தோளுடை பண்ணலங் வேலை. (௪௭)

. மறமிகு கலபா சுரனொரு சரப மாய்வர மடகலா ரிரிந்தா, ரறம் வளர்த்
திடுதர யணையபுட் கஞ்சி யன்பருக் குரைக்கவோ டினளர்த், றிரகர சிங்க
மாயகை யடக்கச சிம்புளா யுருக்கொன்சே வகளுர், விறன் மக வொருபுள்
ளாமவு ணனுக்கு வெருவுமே யொருவுமே விடுமே. (௪௮)

வந்திடு சிம்புட் காலகளைப் பற்றி வச்சிரப் பாரையெற் றிடமெய்,
சிந்திமாண் டதுபன் னிரண்டெனு மதியில் வீமனென் றோர்திறற் றருவ,
னுத்திரு தருவர் தமையிரு சிலம்பா வுஞற்றியோர் புனைவனு யிரந்து, தந்
திமா முகன்பரற் றுளவேற மடியிற் றரித்துவர் தாடின னன்றே. (௪௯)

ஆடலு முலக மனைததுமா டினபின்னணிசிலம் படியினை மலர்நின்,
ரோடிட வுதற விருதயித தியரோ டொன்றிவீ மறுஞ்சிதர் தொழிந்தா,
னீடுமற் றொருநா ணுவிச னெனுமோ ரவுனனோர் கொடியநீள் கரியாய்த்,
தேடிநங் கணேச னுட்டயர் களததுச சென்றன னத்திறந் தெரியா. (௫௦)

மடங்கலி னிவாவான் கரியையென் செய்யான் ழற்றதன் கவுளினங்
ருசங்கொண், டிடங்கிடப் புடைத்தூர்ந் தியாங்கனு நடத்தியுறுவலி பட
க்கவீழ்ந் திறந்த, தடங்கிடம் புலததார் நோக்கிமுன் திடுதைய ருமுகத்
தெழுகரி யட்டாங், கிடம்படு முடறற னவமத கரியை யிருத்ததும் மக
வெனக் களித்தார். (௫௧)

கூடனென் றொருவ னுண்டிரண் டினிற்சேய்க் குழாததொடைங் கர
ன்புனல் படிநீ, ரோடையின் விடஞ்சேர்த் தொளித்தனன் சிறுந்தோய்ந்
துயிரிழப் புற்றன ரதனை, நாடிநல் விடக்கண் ணோக்கலும் பிழைத்தார்
நஞ்சொழிந் ததுதட மகரன், வீடினன் றந்தை றுதல்விழிப் படுவேள்
வெந்தன னெனினிதோர் வியப்பே. (௫௨)

பின்னர்மு வாண்டு வரச்சிறு ரொடுமெம் பிரான்பிறி தோர்வனத் தாடத்,
ஆன்னுபூந் தடத்து விகிந்தனென் றொருதா னவன்கரு வெனச்சுழ லுதல்
கண், டன்னதைத் தந்தை சலதிவாய்ப் படுத்த கருவேனக் கைக்கொண்
டாங் கெறிபச், சின்னமா யிறந்த தங்ககன் மமைவாழ் திரிசந்தி வனஞ்
செலு தெறிவாய். (௫௩)

மாயையாற் பொருப்பெரத் திடம்பெனன் றெருதா னவன்வழி மறித்
தன்ன *கவுஞ்சு, மாபுவெற் படுசேய் முன்னவ னோடுநெட் பெர்ப்பெற்றிற்
தணுவென வடர்த்தத், தாயின னண்டோர் நாவின்வெற் பாசி தஞ்சிவ
பூசையாற் றலுமபா, லீயென வவள்பாற் செலவான் பூசை யியற்றா
வுதேலென விசைத்தான். (௫௪)

அறைதரு தாய்முன் முகங்களோ னாந்துங் கரங்கள் னாந்துமாண்
மழுவும், கறைதரு மிடறுங் கொசுதா சிவமாங் கடவுளாய் நிற்பனோர்
கண்டாங், கிறைவியேத் தெடுத்தென் பிழைபொறுக் கெனலு மெம்மொ
யிற்றைதொட் டியானிற், குறுகு கா லெல்லாம் பாறரு கென்று குழுவியா
யமுதருந் தினனல். (௫௫)

அன்னகா லையினிற் கருத்தம னெனுமோ ரவுணனாண் டரியவிஞ் சை
யன்போற், றுன்னிமா தவர்தஞ் சிறுநாவாய் மடுத்துத் துணைக்கணு சியி
ன்வெளிப் படுத்தான், மன்னுநீள் செவிகண் ணுசியின் வழியுட் பெய்து
வாய் வழிவரச் செய்தான், பிழைவந் துமைசேய் தன்னைவாய் வழியுட்
பெய்தனன் விடான்விண்ணே கினனல். (௫௬)

முக்கணு யகன்சேயக்கணம் விமலை முகத்தில்வர் துதித்தவன் கவுளிற்,
கைக்கொணோர் புடைப்பாற் புவிவிழுந் திறப்பக் கண்டன னகவையைந்
தெய்தத், தெய்க்கமா தவரிற் றெறுஞ்சிறு குறம்பு செயவவர் தொடர்ந்து
மைக் குறாப் சிக்கெனச் சிறையிட் டனளதன் மேற்பல் குறம்பவ
ரகஞ்செறிந் தனவே. (௫௭)

அஞ்சிக்கழி நெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.
இணையவா றைய ஆட்டி னியல்பினை யறவோர் நோக்கிப்
புனிதநின் செயலோ ராது புலந்தன மெமைக்காத் தானென்
றணையதம் மகங்க டோறும் பூசிப்பா ரப்ப மாதி
யினிதநித் தலுஞ்சி றார்கட் கீமின மிசைந்த தேய்க்கும். (௫௮)

என்னவல் வாறீந் திட்டா ரோம்ப னுவந்தா னற்றான்
முன்னவீந் கருத்து சிற்றாண் முதன்மகார் தமக்க ருத்த
ன்னன்னொன் றெவரு மின்று நடத்துவ ரினும்பீபல் வேறுத்
துன்னவு ண்ணாயு மட்டான் மூவிரண் டகவை தோன்ற. (௫௯)

கவுஞ்சுமாய வெற்பு—கிரவுஞ்சு மென்னப்படும் பருவதம்,
பல்வேறுத்தன்ன வுணர்வு மட்டது என்பது—ஒட்டகமாய் வந்த
கடன்காரித் தாரத்திலவரும்போதும், சாண்பியுப்பதில் வல்லவனான சாயாகாரினை
உருத்தப்பார்த்தும், முனிச்சிறுனுவிவந்த சஞ்சலாகாரினை வினையுட்டினாலும்பொரூட்
டினாலுங்கொன்றாம்.

பொன்னகர் யவன நெம்மாற் போற்றினெம் பாகந் தோட்டி
மின்னுமிழ் பாசு கஞ்ச மெனவிளம் பாயு தங்கொண்.
டின்னவை கதிரோ னங்கந் கடைந்தது ளாற்செய் தேன்கொண்
முன்னவ் வெனவேற் றியந்தான் முனிவிலா வரங்கள் பின்னர். (௬௪)

மேவினான் செந்நா யாக விருகனா மகாநெந்தை
தேவதம் மியன்முன் னீயந்த வங்குசத் தவற்செ குத்தான்
நூலிலான் டேழ்வந் தெய்த வதிகா சீபர்தம் மோடாங்
தோவிலா தெயதி யேத்தி யுறுவாம் பெற்றாள் பின்னும். (௬௫)

பெற்றனர் வரம நேகர் பெரிதும்வந் திறைஞ்சி யந்நா
ளெற்றிரண் டாளி யாகக் கிருதாந்தன் காள னென்பார்
துற்றலுந் துதிக்கை கொண்டீர்த் திரண்டுமுட் டமார்க்குத் துண்டிச்
செய்தவன் னென்றைந் காண்டெட் றெச்சிகி யிவர்தல் சொல்வாம். (௬௬)

எழுசுர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

குறைய சிவ பர முனிதுணை விபரிந் கத்துரு வினதையென் போர்க்
கூன், மர பாகுதனா வினதைபுத் திராகக் கத்துரு மைந்தாரம் புயங்
கா, பாடலாந் தடைவன் சிறைசெய்த் தாய்தன் பதிக்குரைத் தவர்த்தெற
வோர்செ, யிதையெற மெனலு மவனின தகட்டோர் முட்டையேயந் திடு
மின்னே யஞ்சேல. (௬௭)

அன்னதே னையா லன்றிமா முகத்தே வங்கையி னுதித்திக் கீற்றந்,
பின்னமுண் டதிலோர் மயிலெழு மதையப் பிரானிவார் துன்புதல் வரை
மீட்ட, டின்னநீர, ருள்வ னென்றவட் புணர்ந்தா னியல்கருப் பத்தினோர்
முட்டை, மன்னிய துயிர்த்துக் காப்புழி யாங்கெம் வரதன்வந் தன்ன
வினை யாட்டால். (௬௮)

அங்கனோ ரகரன் கரியனா யிரத்தக் கண்ணனா யொருதலை யிரண்டு,
பைங்குரன் மூன்று வத்திர நான்கு செவியைந்து மருப்பறு தோகை,
பொங்கெழு விழியெண் டாளுடைப் புள்ளாய்ப் போந்துபல்கிறிசெய்து ம
ருட்ட, வெங்கடம் பெருமான கண்டிபின் றொடர்ந்திர்த் திருத்தனன் பாச
முய்த் தவனை. (௬௯)

ஆங்கமர் வினதை தன்வயிற் றுதித்த முட்டைகொண் டடிக்கண்
வைத் தேத்தத், தேங்கறற் சடையா னதன்வர வுணர்ந்து திருநகந் கொ
டுபினர் ததினின், றேங்கல்போல் வருமா மயிலிவந் துலாவி யொண்
டொடி குறைவினா யருள்செய், திங்ககன் றுமையோ டெழ்பிர னமராத்
சிரமஞ்சென் றிறைஞ்சியிற் றிருந்தான். (௭௦)

அன்றுதொட் டென்னைத் கொருபெயர் மயூரேச் சுரனென் னாவரும் புனைந்தார், நன்றுது மணிய நாமமோ தினர்க்கெஞ் ஞான்றுமே லென் பதா மாண்டி, ஞென்றுபல் சிருரோ டம்பழி விவரந்தாடி டோர்க்கிழைப் புன ற்படி காலு, மன்றவா சுசிப்பேர்ப் புயங்ககன் னிகைதோ ழிபொருடா டிடவவன் வந்தாள். (௧௭)

வருமட மயின்மா முகப்பிரான் றுளில் வணங்கியெந் தாயெனி யேனிற, சுருளினும் ருந்து பூசைகொண் டான்கென் றறையமுன் வினைதபா ன ல்கு, மிருவா முணர்ந்தாங் கேகிப்பூ சனையேற் றின்றவா கிடொழா மையினவ், வரகமா மணியைப் பறித்தலு மெதிர்ப்ப வுட்கவிர்த் தணிந் தனன் றோட்கே. (௧௮)

அன்னதோர் செயல்பன் னகவிறை யுணர்ந்து படைபொடு மமர்சூழி த்தடுப்ப, முன்னவன் பரிபா மயிற்செவி யிடைநன் மனுமொழிந் ததாத் தொகை முாணை, யின்னினி யட்டெய் தெனவிடப் படர்ந்தேற் றனந் தனைக் கொத்திவா யிடைக்கொண், டென்னுமுன் றாப்பெற் றரையின ணுக்கிப் பிறவரா வுட்கியேத் திடலும். (௧௯)

பரிவொடு மவற்றைத் தோளணி காதி னணியுரத் தணிபதத் தணி மேல், விரலணி யாதி யாத்தரித் தான்மெய்ம் மிலைதிருப் பணியின்மே தினியோர், பொருவறு தாதை புனைகலன் புதல்வர் புனைதன்மாண் பெ னற் *கொரு காட்டாத், திருவினை யாடல் செய்தன னெம்மான் செயலெவ ரறியகற் பவர்மேல். (௨௦)

வாசுகி தனையை முதலகன் னியர்க்கு வரநல்கி வினைதசேய் மூவ, ராகறு சிறையும் விடுத்தனன் பின்னர்க் கோரென் றோதுமோ ரசான், பாய்சிறைத் தொக்காய் முனிவர்தஞ் சிருரை வாய்ப்பெய்தெம் பண்ணவன் வால்பார்த், ஓதசறவிருந்தான் பரசினு லவனைத் தெறச்சிருர் பிழைத் திறைஞ் சினரால். (௨௧)

சாற்சூசம் பாதி சடாயுசே னப்பேர்ச் ட்சுருந்தங்க ளாமொரு மூன்றுங், கூற்றுதைத் தவன்நன் சுதன்விடை கொடுத்தங் குரவதை தாழ்ந்துவாழ்ந் திருந்த, தோற்றுபத் தாண்டிற் காரள னென்போன் பன்றியாய்த் துள்ள

0 புயங்க கன்னிகை-நாகவேந்தன் புத்திரி.

* ஒருகாட்டா-ஓர் திருட்டாந்தமாக.

† சுருந்தங்கள்-பட்டிகள்.

வந் கதனை, பாத்தல்கா லெலியா மரியையென் றனன்சே யஞ்சுகோ பாசம்
விடப் பிழிந்தான். (௭௨)

கலனொடு விகார் னெனுமின டசார் காட்டுமே தியினுருவாய்மெய்,
வலனொடு மெதிப்ப மாழ்கக் கடவுண் மாய்த்துயர் கழண்டல நதிதோய்ந்,
தலகிழ்சீர் பெற்ற பராகான் றொழப்பல் வரல்கிக் கார்க்கிய வறவோ,
வினருமெய்த்ஞ் ஞானம் வேண்டது நவின்றே யெழிந்தின கரத்தமர்
காலை. (௭௩)

புறனமர் முனிவர் சிறுவாவந் தூர்த்த கேசனாந் தருவனோர் புலியா;
யிறையின்வாய் மடுத்தாட் புகவவன் செவிழக் கீர்த்துப் பந் தனர்த்துனை
யேயுந், திறலனை யடைந் தெனவிடுத் துழுவை செருப்பமாள் சிறுவோ
நெய்முன், மறவினைக் கொணர்கென் றுயத்தனன் பாசப் படைபையம்
தேகிமற்றவனை. (௭௪)

வலிதெய்யாப புறத்திசு சிறுரொடுந் டொணாரது விடுபபவந் நகன்
மகோற் கடவோ, நலனருள் பவவோ நாயினே ன் பிழைந் தின்றுநா
னவப்புவி நவிய, வலைவொடு மென்முன் வந் தா சிறுவாரம் நடி யேயன்றவ
மெனினும், விலகுமா றருளென் றிரப்பவெ டுபுராண வினையருள்
புரிந்திஃ துரைப்பான். (௭௫)

இற்றைநாண் முதனமடியையா யி டெ ன் னவந் பணுகலை யனு
கின், முற்றநின் றொழிவ மவியு மி டெ கெனொழிந் தருளான் மெ
னக்கூந், மூற்றனன் தனனு டெ ன் னவந் து ஞா ன முரவனுக் குணர்த
திவிற் றிருந்தான், செந் து ன் னிழி வினையருசு செபப
வே னையருமாந் குரைத்தான். (௭௬)

அறகோலி னவந் து ன் னவந்
சிந்துமன் கேட்டு டன்ம டெ ன் னவந் து ன் னவந்
வந்திடப் பணிதது ஞா ன் னவந் து ன் னவந்
டந்தமில் வரங்கன் பெறந் து ன் னவந் து ன் னவந்
வெந்திற வினன்ற னைப டெ ன் னவந் து ன் னவந்
(௭௭)

அழைத்தணி கலன்பொன மறநு மனந்தெண்ணில் பதாந் தியந்தே
தழைத்தநம மினத்தோர்க கின்னல் புரிதந்தி முகவ னோடும்

0 அரியாமரியை வென்றது-நாசிங்காவ தூரஞ் செழ்த் விஷ்ணுவைச
சரப்பபட்சியாக வடிவங்கொண்டு வகிந்து நகத்தையணிந்து கொண்டதாம்

மிழைத்திடா வமர்செய் தீர்வி கொடுவென்றி பெறுகென்றேன்
வுழைப்பினன் சென்றெங்கேன்வை இடமுற்றி யொல்லை யார்த்தான்.

கண்டநூர் தவிரி மெம்பைக் கட்டற்படிந் தீசற் போற்றி
பண்டர்நா பகனே யோர்தா எவன்பெயர் கனல னென்பா
னெண்டகு தானே யோடங் கிண்டி னுவற்காய்ந் தெம்மைத்
தொண்டுகொள் சரணீ பென்னத் துதித்தது முமாம கேசன். (௭௯)

படந்திக ழாவப் பைமபூட் பாலக கணேசற் கூவி
யட்டர்நூற றுணே யோடு மறந் பெயர்த் தருவ னீங்கே
படர்ந்துளா னனைய னுவி படுகெனத் திருக்கைச் சூல
வுடம்பிடி நலகை கைநீய்ந் நாத் படைக ளாக்கி. (௮௦)

வரைபுனா மருவரு யுட்கு நவினன் றருவன் முன்னர்த்
தீபைசுறி டனி டுறப் படையு நேர்ந்து
பொருவி வலன் படை மபொறான்வில் வாங்கி
பெரிமுத லிய வவன் யகநகே னையைபட் டேற்றான். (௮௧)

பொருகன லுபை படை சிவனமேற் செலுதந லோடும
வருணைய யு ட்டெ டு லெண் ணிறந்த வாளி
யொருமுத ம டு டு டு வாற றுனின் றேர்ந்தே
யரியார் யாசா டு டு டு கொல்லா தெனன். (௮௨)

மாயைகள் படை யுற வருபவை யனைததும் போக்கிக்
காயுன வாடவை முடாறும் கருவிய தெனச்செல் சூல
காயப்ப படையை மசும மடாத்தலும் போயன் னேனைத்
தீயமாய வி ஆத கங்கை தோய்ந்து சேர்ந் ததுநந் தேவை (௮௩)

மறந்திகழ் டுசூலகைக் கொண்டெம் வள்ளன்முன் னிறந்தோ ளொல்லா
முறங்கிழைந் களினெ முச்செய் துவப்பினெம் பரன்பா னண்ண
வறந்திகழ் சுதன்மெய் தைவந் தளவிலா வரிசை நல்கித்
துறந்தவர் தொழுவே னேர்க்குஞ் சரந்தருள் வழங்கி னானல். (௮௪)

பின்னர்முன் னேன்முன் னெய்தப் பெற்றுளோர்க் கருளி வைக
மன்னனாஞ் சிந்து விற்பால் வந்தொற்றர் கனலன் மாண்டா
னென்னலு மழன்றே ரம்பன் றனைப்பிடை தொடாதெவ் வாறட்
டினன்றார் திவொ மென்றோர் துளந்தெளிந் தினைச் செய்வான். (௮௫)

அருளொரு மேனி யாய வைக்கான் வதியுங் கானத்.

§ நாவலி மருவா னீர்கா லெரிபுகா வகைப ணிப்பப்

புது னாது நுதைந், நாக் குற்ற தவர்செயல் பிறழ்ந்தவாற்றால்

புதுநயிபைங் கரற்கு ரைத்தார் கேட்டுமுகச் சணும்வி ழிப்ப. (அ௭)

நுண்ணெசெய் வல்க்கண் பானுக் கார்வழி தாவி டக்கண்

டிருந்தி யொடுபைங் கூழா தியபொருட் டாறு தற்கண்

டமகக் குரிய முத்தி யாவுமுன் னையிற்ற ழைப்பப்

புரிசுரு மங்க ளாற்றிப் புன்மைதீர்ந் திருந்தா டொம்மான். (அ௮)

தீயன வினைத்தா நம்பாற் செய்தனன் சிந்து வென்னக்

காயழல் போன்றுட் பொங்கிக் கண்ணுதற் பிராணைத் தாயோ

டேய்வுறப் போற்றி நிற்குங் குறிப்பறிந் திறைபல் வீரர்

ஓபாயசா ரதத்து சிந்தப் பதகனைத் தெறப்ப ணித்தான். (அ௯)

எழுசோக்கழி நெடிலடி யாகிரியவிறுத்தம்.

தாதைதான் மீட்டுந் தாழ்ந்தறு புயத்துத் தனிமுத றளிப்புறத்

தணையக், காதுவேற் குமான் பத்திர னிலம்ப கன்னனோ டிரணிய கரு

ப்பன், நீதுறா விரத்த லோசன னந்தி திறற்பஞ்சா னனன்புட்ப தந்தன்,

மாதாரப் பிருங்கி பிரமதன் சேரமன் மாண்டதா வானல் னானே. (அ௧)

சாமளன் பூதரசனெண் சபலன் சங்கனல் விகடனேழ் கோடி, யா

மெணந் தருசா ரதரோடுந் தொக்காங் கடியினை பணிந்தன ரவனா, மாமை

சேர் தத்தம் விமானமூர் தரச்செய் தருந்தவா மகாசிதை மருவ, வேம

மார் தேனூர் தயிற்கரத் திளவ ளொருநு வெழுந்தனன் கணேசன். (௧௨)

‡ ஆயிரத் திரட்டித் தடக்கையை யுடையா னாயிரம் வண்பெடுத் தூதப்

பாயிருட் படலங் கிழித்தொளி பாப்பும் பான்மதிக் குடைநிழல் கவிப்பத்

தோயறற் றிணாபோற் கவரிக ளிரட்டத் தோகைவிண் ணுரிஞ்சுவொன்

றிரண்டு, வாயுடைக் கருவி யாதிபல் வியங்கடிசைதொ றும் வாழியென்

றியம்ப. (௧௩)

§ இருள்வலி-சூரியன்

§ பாயசாரதத்துசு-பரம்பியபூதப்படைகள்.

‡ ஆயிரத்திரட்டித் தடக்கையை யுடையான்—இரண்டாயிரம் கைகளை யுடைய பானுகம்பன்.

தேசவீர் மணித்தின் டேர்கல்பல் வரைபோற் செலநடந் தொன்
னல எனக்கோர், யோசனை வரைப்பி னமர்ந்துசிந் துவின்பா, லேர்ந்து
நான் முறைவிடற் கோர்ந்தே, யாசினந் தியைக்கூஉய்ப் பரம்பரன் வா
ரின் றிடவிழைந் தடினண்டர் சிறைநீக், கேசற விழையா யெனினமர்க்
கெழுமுகன் றிசைத்துமீ டெவ்விடத் தென்றார். (கூஉ)

அப்பணி தலைக்கொ ணந்தியீ சனைவெற் பாசியை யுளங்கொடு சூக்கத்
தொப்பிலோர் வடிவிற் சிந்துவி னவைபுக் குவன்றவி சினுமுயர் பிடஞ்,
சுப்பிரத் தமைத்தாங் கிருப்பமாற் றுளஞ் சூழனீத் துற்றநீ யாரா,
செப்புக் வந்த தெனமயூ ரேசன் ஞாதன்யான் வந்தது தெரிக்கின். (கூஉ)

திருவறி வென்னு மிரண்டினு ளொன்று சேர்ந்தவர்க் கொன்றுசே
ராதி, திருநிலத் தியல்பா தலிற்றிரு வெய்து நினக்கறி வெய்தலின் றெ
னினு, நிருமலக் கடவுள் பாணெடுந் தவத்தாற் பெறுவா நிலைப்பரீ செங்
கோ, லருளொடு நடந்த லிலைபிதை நினக்கோ தமைச்சுமின் றினித்திரு
வேண்டின். (கூச)

உம்பரார் சிறைநீத் தறநெறி செலுத்தி வாழ்தியின் றேலமர்க் குறு
தி, யெம்பிரா னருண்மேற் கொண்டொத் தனனென் றனனிது சிந்து
மன் கேட்டே, கமபமொன் றிலனாய் நகைத்தெரி கண்கள் காலநந் தி
யைவெகுண் டிளஞ்சேய், நம்புநின் முதல்வ னவன்சொலான் மற்றைத்
தானவர் போலெனி நவின்றும். (கூடு)

கந்தடு களிற்றைக் காய்தரு மரியெண் காற்புண்மு னெவன்செயு
மனைத்தாப், புந்தியில் பிறரைச் செயித்தன மெனத்தற் புகழ்ந்தவன் பு
கன்றனன் கொன்னீ, யுந்துதா துவனிற் கோறன்மாண் பன்றே கென
நந்தி யுளம்பொஹு திறையை, நிந்தைசெய் தனைசே யெனவவன் சொலி
மீ ளொன்றலா னினையடநி னையேன். (கூசு)

இல்லையே னினது படையெலாங் கையாற் பிசைந்துசாந் தெனவி
ணைப் புயங்கட், கொல்லையு சுவன்காண் மதியிலா யெனவோ ருயிர்ப்பெ
றி தலுமதன் மருத்தா, னல்லெழிற் சபையின் வனையொடிந் ததுவிண்
ணைறென நடுங்கியும் வியர்த்தும், வல்லையோ டினாந் குறைந்தவர் சிந்
து மயங்கின னுடனவ ணகன்றே. (கூஎ)

நடந்தலிவ் வனைத்து நந்திவந் துரைப்பக் கேட்டிள நகைசெய்தா
னாதன், மடம்புய புட்ப தந்தனும் பூத ராசனாந் தம்பிரான் குறிப்போந்,

தடங்கலா விறற்பா ரிடரோரு கோடி யடுத்திடச் சிந்துவாழ் நகர்க்கு,
நெடுங்குடி யெனச்செம் பொன்னினு ளிழைத்தது நிமித்தரு மெயிற்புறத்
தேகி. (௯௮)

அடுத்தெயிற புறங்க ணுன்கையும் புரக்கு மாளிமா முகன்புலி முக
வன், கடுத்தமா புரியுங் களிற்றுமா முகவன் காய்சினச் சீயமா முகனும்,
படைத்திறத் தவுண் ரீரிரு வளையும் பாங்கமர் நாற்பது கோடி, விடத்
தைநேர் மறவா தமையுமோ ரொடியில் வீட்டிமீன் டனரிஃ தாக. (௯௯)

கண்டக நகர்க்குண் மயங்கிய சிந்து தெழிந்தெழீஇ யொற்றுணா
கருதி, மண்டழல் விழிகான் நெழவினே பொருது மாற்றலா செஞக
தவ ராவி, யுண்டல துண்ணே னுறப்படை களையிங் குறுகவென் றிசையிற்
ரோவங், கொண்டெழு கையிலை வெயிற்புறத் தவாமாயந் திடுதிறங்
கூறினா னொற்றி. (௧௦௦)

நெருப்பிடை வறத்து கொதித்தெழு மால் நெருப்பிடை சகிழ்வது
போலுந், செருப்புரு சினக்கோ டெழுந் நமன் மேனமேற சினங்கொ
டு மதிதபுறத் தோம்பி, பொய்யலவி ரணாயுமகத்தநேசனாயு ரியபித்
தும் பூண்டுசில பரிதே, வண்பபறு களிற்று தியசில சோடக்கு வளங்கிபுந்
தேரிவாக நுயுக்தான். (௧௦௧)

அதுசொகூழி மெடிமயாசிரியவருதும்.

கடலென வியங்க விபக கவரிதுள் னுறப்ப நானை
குடைகள்வான் நெடரி முற்றக் கொடியனா நடித்தி ட்பால்
படைகளே நலினே முதுவாள் பாவுதல் யாண்டுஞ் சிந்து
மடிப்பொழு தடுத்தல பூவா மடத்தைசென னுரைநக னேரும். (௧௦௨)

சிந்துமன் வருதல கேட்டெந் தேவாரக் கெழுந னோக்க
நகதிதாழ்ந் தைய வீர புத்திர னானா னிட்டோ
வெந்திற லமாசெய் தாற்றன மெலியினேற றிடனன் றுகுங்
கந்தயு ரியு மென்ன விதத்தலுங் கணைச வளையல். (௧௦௩)

சிந்துவோ டமர்செய் வாஞ்சை சிறந்துளோ மவன்ற னாவி
சிந்துவோம் யாமே னோரைச் செருமினென் றருள்வா னுண்ணோக்
கந்தனை யாயவுற் றூர்தி களிணமர்க் கவின்கொண் டேவேற
கந்தனை யாதி வீரா கணைசமுர்த் தியின்பாங் குற்றா. (௧௦௪)

மெய்யறி வறியாச் சிந்து வேந்துசெய் கொடுங்கோல் வெப்பாற்
வையகங் குளிப்பாது தண்ணென் மதிவால் போலுந் தொங்க

லையனீன் முடிநி முற்ற வவன்புக மூலக மூன்றுஞ்
செய்யல்காட் தெல்போற் றுள்ளுங் கவரிகள் செறிந்து மேல்கீழ். (௮௫)

சத்திய முளங்கொ ளாவெந் தயித்தியர் கோவாஞ் சிந்து
மித்திரத் துவஞ்செய் யாதும் பணாச்சிறை செயல்வி டெப்பா
னித்தின மவனை யெம்மா னொழிப்பனீ துணர்மி னென்பா
ரொத்தன விபோமத் தெல்லை யுரவின கொடிக்கு ழாங்கள். (௮௬)

கருகல னிடையெம் மான்கொள் கோபத்தி கருணை நீர்வந்
தருகிடி, னின்னுந் துன்பத் தாமுமே யுலகென் றுற்றல்
வருநெறிக குதவி யாய காலெழுப் பிவொ மாண
முருகவி ழால வட்ட மிரட்டினர் முனைசெய் பூதர். (௮௭)

சிவவீனென் றிகழ்ந்து னைத்த சிந்துவுக் கிறையே யென்ன
வறிவுறுத் திடமுச் செய்கை பயன்முதன் மூவர்க் கியந்த
விறவினைன் னவநான் வந்தான் வெய்யனாங் கணவேந் தாதி
தெறுநாடு செறுத்த வண்சேர்ச் சேலகன் வந்தான் வந்தான். (௮௮)

என்றெமை யுடையான் சாநதி யெடுத்திரைத் தணர்பல் பூதர்
மன்றவின் னாதி யெங்கும் வதிசரா சரங்கட் கெல்லா
முன்றெறு தாய னைத்து முடிநதிடுஞ் சோர்வு தீமி
னொன்றுமின பென்பா போற்பே ரொலிசெய் மியமி யம்பா. (௮௯)

அவ்விடை நினறும் போந்தே யமாதொட வயிற்கைப் பெமமான்
றெவ்வினுண் மித்தி ரப்பே ரமைச்சொடு செருந டாத்தி
யெவ்வமல கமைச்சை யுப்பின் னேலவந் தெதிர்த்த வீர
ரொவ்வொரு ஷையுங் கூற்றாக் கொல்லையிற் புகுமா றுய்த்தான். (௯௦)

மிகுதிற் றக்கன் வேள்வி யழித்திடு வீரன் வெய்ய
தகுவனாங் கவுத்து வாயே ரமைச்சொடு சமரசெய் தட்டே
யகல்விகம் புயத்துச் சங்க மார்த்தனன் மற்றை வீரா
தொகுபடை யொடும மர்க்குத் தொடர்ந்தன ரணையர் தம்மில். (௯௧)

தனிப்படர் நந்தி புட்ப தந்தனம் பூத ராசன்
சினத்தெதிர் விகடன் வீரனா செறிதரு சபல னின்னோ
ரனற்கணா வீர ராசன் றுவசனா காயன் றார்த்தன்
ரனக்கி னுபரிசார்த்த தூல னிடந்தனை மாயவித தார்பின். (௯௧௨)

மும்னியு மருளு மெந்தை முனைப்படை தாங்கும் வீரர்
தம்முள் சங்கன் றன்னோ டிகல்சங்கா சுரனை வென்று
தெம்முனை சாய்த்தான் சோமன் றிறற்பிர சண்டற் கொன்று
னிம்மெனக் கோலன் றன்னை யிரணிய கருப்பன் வென்றான். (கக௩)

சண்டனை யிலம்ப கன்னன் சரமழை பொழிந் தொழித்தான்
முண்டனை முனிந்து தாவா நலன்முடித் தனன்கை வாளாற்
கண்டனை நலமார் பஞ்சா னனன்கனை யாலே காய்ந்தான்
மிண்டிய கதம்பன் றன்னைச் சாமளன் வீட்டி னானால் (கக௪)

கலனைநல் லரசன்செ யிர்த்துக் காதின விரத்தக் கண்ணன்
வலபிர பலனை யட்டான் வயிரங்கொள் பவுமன் றன்னை
யலமறு மிருங்கி வென்று னசுரர்தம் வீர ரிவ்வா
றுலைவுறீஇ யழிந்தார் தானை யுவரியு மொழிந்த தன்றே. (கக௫)

நரிகொடி யலகை சேன நாய்கழு கினமங் கெய்தி
யுருவழி பிணவீட் டத்தை யுண்டுணுக் களிப்பின் மூழ்கும்
பெருகுசெங் குருதி மாந்தித் துணங்கையாட் டயருஞ் சில்பேய்க்
கருகுற நின்று பாடு மங்கைகள் கொட்டிச் சில்பேய். (கக௬)

இரந்நீரா வாய்போல் வெங்க ணிபம்பெருஞ் சயிலம் போல்வாம்
பரிகணீர் நாய்போன் மற்றும் பாணிகால் வதனங் கண்கள்
புளையிலா வனச நீலம் போனிண நுரைபோற் சாய்ந்து
விரவிவார் குடர்க ணீண்ட பாசிபோல் விளக்க மெய்த. (கக௭)

அடுகளத் தெழுந்த செந்நீ ராறுடைத் தோடி வார்த்த
கடல்புக விசய மாது களித்தமர்க் களத்து லாவி
நடபிட வழற்கட் பூதர் நரலைவா யெழுந்த காள்
விடமென வெகுண்டு சிந்து வேந்தனோ டெதிர்த்தார்த் தாரால். (கக௮)

தன்பெருஞ் சேனை யாவுஞ் சாய்ந்ததுந் தலைவ ரெல்லா
மென்புதோ றசைசெந் நீரா யிற்றதும் பூத வீரர்
வன்படை கொண்டு போர்செய் மறமும்பார்த் தயர்ந்து தேறித்
கொன்பயில் வேற்கைச் சிந்து குறுகை பூத்த டர்த்தே. (கக௯)

ஓகார்முகத் தேற்றம் பாணங் கைப்படை யாதி யானும்
போர்முகத் தெதிர்த்த பூதர் புயந்தலை யாதி யங்கம்

பார்முகத் துருள விட்டிப் பகர்சங்க னுதி வீரர்,
சார்முகத் தேவை யேவிச் சாய்த்தெம திறைமுன் சாரா. (௧௨௦)
கனவினு மெவருங் காணற் கரியவோர் கடவு டன்னை
முனைவினை நலத்தாற் றன்கண் மூன்முமா னந்த மெய்த
நனவிடைக் காணப்பெற்று நல்லுள் பெறுமு ழில்லான்
சினவியொல் லாமை பேசித் தெநூபடை பலவிட் டார்த்தான். (௧௨௧)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

சீரூன் கொழிக்கும் விநாயகன் றமது சிலைநிகர் சிலைகுனித் தடனு,
ணைருற வினைத்து மணிவீர நெரிப்ப வெழுமொவி சேடனுட் கலங்கப்,
பார்முதற் சகல புவனமு மலைந்த பற்றலன் சாங்குலைர் தனபின், காரொ
ன விசிகம் பொழிதலு மொன்னுள் டிகவானுதல் புயமுநர் துனைத்த. ௧௨௨

தரியல னவச மாயிர தத்துச் சாய்ந்துபின் நெளிவடைந் தழிவு,
கருதுது மனத்து மானமீக் கொளவிற் கசிரவன் படைவிடுத்தார் தார்த்தான்,
பொருவினமுத் தலைவேல் விடுத்தன நென்தை பொள்ளென வதுவரு ப
டையை, யினாயென மடுத்தாங் கொன்னலன் செவிசு எரிண்டையு மறுத்
துமண் டதுவே. (௧௨௩)

ஓரிரு செவியு மிழந்தவன் முகத்தை யுடைகொடு மறைத்தொளி
தருகண், ணீருறத் தன்னிற் போந்தொரு மூலை யிருந்தன னிருமல
மூர்த்தி, போரிடை விளிந்தா ரெழுவருள் புரிந்து பொலந்திகழ் பாச
றை யடைந்து, சீரூண் முருகக் கடவுளா தியர்க்குழந் திடக்கனிப் பெய்
தீயிற் றிருந்தான். (௧௨௪)

தன்பெயர்ப் படையை விடுத்திழற் போரிற் சயம்பெற லாமென
மதித்து, வல்புடை மனச்சிந் தேவமாய்ந் தவன்றன் வார்செவி களுமி
ழப் பித்த, தென்பய நெனுமுட் குளஞ்சுடக் கடற்புக் கிருந்தது தணிது
மென் பூவன்போன, மினபொலி வழியத் தேரோடு மேலை வேலைவா
யென்று மேவினனூல். (௧௨௫)

சிந்துமன் னுளம்போற் கங்குல்வந் திறுத்த சீரூன் விநாயக னிசை
போ, விந்துவந் துதித்தான் கண்டக நகர மெங்கணு மிங்கொலி பெ
முந்த, தந்தமன் மனைவி தன்பெருங் கணவ னஞ்ஞழந் திருத்தல்கண்
டவன்கொல், வந்தவென் கெணவ வெனவவ னுற்ற துரைத்தலும் வருத்
தமுற் றுரைப்பாள். (௧௨௬)

வேதமு மகமு முல்கிடை மலியின் வேண்டுவ யாவையு ம்லியுந்,
கோதற வ்வையோம் பராரகட் கவியுண் கொடுத்திடு மமாய்தங் குலத்து,
நீதக வுதித்து மமார்தங் குழுவை நிகழ்த்தருஞ் சிறையினுட் படுத்தி,
யேதமிக் கியற்று நிகாசார்த் தழுவி யினிதருள் புரிந்துவந் தனையால். (1)

வேந்தர்க டரும மிதுவல வமரர் சிறைவிடு விடினொரு வெண்கோட்,
டேந்தலின் னருளா விடர்களத் தனையு மீரியுமெக் களிப்பும வந்துறுமென்,
ரூந்திற னியம்பல் கேட்டுமா கூழின் ருகலி னவண்மொழி மறுப்பப், போந்
தன ளழுங்கி முகமலர் *புலர்ந்து புலர்ந்தது கங்குலாம் பொழுதும். ௪௨௮

காலையி விவளோ தெத்திடு விகலன் கலனெனு மிருவர்வெம் படை
யோ, டேலமர்க் களஞ்சே றலுமிவர் வாவை நாரதர் விநாயகற் கிசைப்
ப, மாலையா முயிற்கை யிளவன்முன் னவன்றான் வணங்கியுக் கிசன்மு
தல் வீரர், சாலவாங் கேகி யமர்செய்து சேனைக் குழாஞ்சவட் டலும்வி
றற் பூதர். (௧௨௯)

வீரமுற் றெதிர்ந்தா ரதுகண்டு கலனும் விகலனும் பலனை பழையாற்,
சாரதப் படையைச் சாய்த்தடற் புட்ப தந்தனை நந்தியைச் சினந்தவ், வீர
ரைக் கவற்ற வில்லிகண் டமுன்று விகலனைப் புடைத்துயிர் கொலைத்தான்,
கூரயிற் படைக்கை வேள்கலற் பிடித்துக் குயலயத் தடிந்துயிர் குடிந்
தான். (௧௩௦)

கொற்றவன் மனைவி துணைவரோ ரிருவ ரிறத்தலாற் கொதித்தயர்
காலைப், பெற்றகா தலரார் தன்மனை யுநன்ம னேயெனும் பெயரினை
யுடையோ, ருற்றுவேந் தவல மொழித்தவன் விடையேற் றுவரினேர் தா
னைபோ டடுத்து, வெற்றிவேற் குமான் பாலமர் வீர விருவா தியரைவீ
றுற்றே. (௧௩௧)

வருத்தலு நீபத் தொடையுடை முருக வள்ளல் விருபுதல் வரையுந்,
தரைத்தலத் தெற்றி யாவியாய்த் தன்னத் தன்மைவேந் தறிந்துளந் தளர்ந்
தே, யாற்றலு மன்னோன் புரோகித னடைந்தல் வயர்வொழிப் பானை
ம தண்ணல், பெருத்தவின் னவரைச் சிறைசெய்தோர் நேமி யுருட்டி
மா யாவாம் பெற்றாய். (௧௩௨)

* புலர்ந்து-வாடி.

கலிவிருத்தம்.

தந்தைதாய் மனைசுதர் தாவில் சுற்றமா
வந்துதோன் றுதல்பினர் மாய்தல் புற்பல
முந்துகாற் றென்றினோர் முகங்குழிஇப்பினோர்
ஃவந்தெறி தரப்பிரிந் தோடன் மானுமே. (கநக)

தவ்வலில் வினைவசத் தானு தித்திடு
மெவ்வுயிர் கட்டுமுண் டெண்ணி லுற்பவ
மவ்வுயிர்க் கப்பனா யரிய சேய்மனை
யொவ்வுத லாவில் வுயிர்க்கெ லாந்துணை. (கநச)

ஐதரோன் றுநலிலா விமல னேயலா
லோதுகிற் றுயிர்கொலோ வோரிற் பாரினி
லாதனி னுயிர்ப்பொருட் டமுங்கி னேன்கெடு
†மேதிலா ரிகழ்வந்தொல் லிசையி றந்திடும். (கநரு)

இரையிற வசையுறு மென்ன நின்னமங்
வசையற வகங்கெழு மம்மர் விட்டெழீஇப்
பசையுட லோம்பிகீ பகைவ னைத்தெற
நசையுற வேண்டுமா லெனா வின்றனன். (கநசு)

புத்தியிற் கூர்த்துரை புரோகி தன்சொலைப்
பத்தியி னுளங்கொடு பரிவு தீர்த்தெழுந்
துத்தா டுணவயின் றுடுத்துப் பூண்டரு
மத்திர சத்திர மனைக் காந் கொண்டிடுன். (கநஎ)

அறுசேர்க்கழி நெடிவடிபாசிரியவிருத்தம்.

தடவனா நிகர்தே ஞர்ந்து தானையங் கடலோர் நான்கு
புடைகளும் பொதுள மன்னன் போர்க்களத் தடுப்ப வாங்கே
யடல்கெழு ||வில்லி நந்தி யாதிய வீரர் பூதர்
மிடையவேஞ் சூறா யட்ட வேளடுத் தேற்றா னன்றே. (கநஅ)

ஃ வந்து-காற்று.

† ஏதிலார்-பகைவர்.

|| வில்லி-வீரபத்திரன்.

அன்னதே வொடுசென் றோரு ளடல்கெழு வில்லி நந்தி
யென்னும்வீ ரார்க்கைகம் மாவை யிவுனியைப் புட்ப தந்தன்
பன்னரும் பிருங்கி யென்போன் பதாதியைப் பூத ராசன்
மின்னிர ணியகர்ப் பப்பேர் வீரோற் றறச் செய் தாரால். (௧௩௯)

வடுவில்லி மிலக்கத் தொன்பான் வயவரோ டலிற்றை வள்ள
றடவரை யனைப திண்டேர், தானையத் தலைவா சூழ
விடமென வெகுண்டு போர்செய் வேந்தனோ சிந்து வின்ற
னடல்கெட விரதத் தானை யாவையு மழி துப டின்னர். (௧௪௦)

அன்னவ னிவர்தின் டேருஞ் சேமத்தே ரனை து தாறிப்
பொன்முடி கார்மு காதி படைகளும் பொடித்த காலம
மன்னவன் றனித்த வந்த வநனமும் புலர்ந்து னாராயக
தன்னிலை தளர்ந்து நின்ற னோகநத் தாரி லை லையர். (௧௪௧)

வடுவறு வீர மக்கண் மந்திர முரைப்போர் வீர
ரடல்கெடக் கரிதேர் பாய்மா யாடி, டிற றனை மென்னன்
மிடலகன் றுட்கி வீட்டுப் புக்கனை மீட்டு மின்று
படுகளத் தேக னனுப் பரினிரா யுதனு மாகி (௧௪௨)

ஆதலாற் கள்வ னேந் யருங்கதி யடைய வேண்டின்
மேதரு நமது பாத வினாமலாச சாண்பு கின்றேற்
பூதல மாதி முன்று புவனத்து நின்னா லுற்ற
வேதமும் வேத மோது மிருந்தவ ரெய்து துன்பும். (௧௪௩)

உம்பார் சிறையு முன்ற னூழ்வலி வினையு மொற்றை
யம்பினா னெழித்தல செய்வே னறநினைந் தாற்றற் கொல்லேன்
வம்பவின் றேகி நாளை வாவெனச் சென்றான் மேலைப்
பம்புவே லையிலவெய் யோனும் பகலசெய்வே லையினித் துற்றான். (௧௪௪)

இருள்வலி யறக்கோ லோச்சு மினன்குண கடல்வாய்த் தோன்ற
மருளு மனத்து வீணை முனிவன்மா முகத்தெம மானு
டேருளுற விறைஞ்சி யெந்தாய் தெவ்வயி ரழித்தல் செய்தற்
கருள்செயா திருத்தல் யாது திருவினை யாடல கொல்லோ. (௧௪௫)

என்னலு மெம்மா னென்ன விளவலா விரிந்த சிந்து
மன்னடு களமுற் றேற்பி னன்றிமாய்த் திடனல் லாரோ
புன்னுகென் றிடப்பி ருங்கி பகைவன்வந் தேற்குஞ் சூழ்ச்சி
யுன்னியாற் றிடுது மென்ன வுறுபடை மொய்ப்பச் சென்றே. (௧௪௬)

பிந்தியமழரேசன் நிருவகதார்ப்படலம்.

இடையிடை யரண்க ளெல்லா மெற்றியுண் ணகர்புக் காங்கே
படையொடு மமர்ந்த மூலப் படையழித் தவ்வில் லாடன்
முடியரிந் தெதிர்த்த சிந்து மோவியுங் காவிற் றள்ளிக்
கடிதின்மீ டாலுஞ் சிந்து கனன்றடு களஞ்சென் றுங்கே. (க௯)

ஆறுமா முகத்தோன் வீர பத்திர னநதி யாதி
வேறுவீ ரார்கள்செல் லற்க வியன்மயி லிவனோ ரம்பன்
கூறமாக் கெழுகென் றெற்று விட்டறை கூவி நின்றான்
மாறுளத் தவனை மாய்ப்ப நினைத்ததே மறுக்குங் கொல்லோ. (க௯அ)

மற்றது செய்வ லென்ன மகிழ்ந்தடு களஞ்சென் றேற்று
ஊற்றசிக் துவுமுன் றன்னே டுதித்தவா ழியினை யுய்த்தான்
வெற்றிகொண் ணேமி போந்தெம் விமலன்றாட் கலாபோல் வீழப்
பெற்றதன் னதுகண் டென்றிற் பிறங்குசூ லத்தை யுய்த்தான். (க௯க)

விடுபடை யனலகா றிய விடமபல கான்று பொங்கி
யடுபடை யலகை பூத ரவுணரா தியாப்ப டைத்துக்
கடுகிமண் னோடு விண்ணுங் காலவீ றுற்ற தென்ன
நடுநடுக் குறவே போத நாதனங் கதனைநோக்கி. (க௯௦)

மாற்றலற் செருக்குஞ் செவ்வி வரத்திரு வுளத்து முன்னி
யாற்றலா மழுவை யுய்த்தா னஃதடு படைக்கு ழாங்கள்
வீற்றுவிற் றுக்கிச் சூலப் படையொடும விட்டா னாவி
பாற்றியொண் கங்கை யாடி மீண்டுபண டெனக்கை யுற்ற. (க௯க)

எழுசூககழிநெடிநெடியாசிரியவிருததம்.

அந்தரத் தவர்செம மலாமழை பொழிந்தா ரார்த்தன துத்துமியைந்
துஞ், சுந்தரத் தவரம் மறைகளிற் பலவாக துதித்தனா தொழுதனர்
கழையார், கந்தரத் தவர்தந் தருளிய முருக னாதிய தானைகா வலரு
மெந்தரத் தவரு மின்பவா ரித்தோய்ந் திபழுகன் மலரடி பணிந்தார். ()

அன்னதற் குவந்து விண்ணவர் சிறை நீத் தருள்புரிந் துறைந்தன
னங்கே, யென்னையா னுமையோ டைமுகப் பெருமானேற்றின் வந்தி
பழுகத் திறையைச், சென்னியா றுடையெம் பரையுந் தழுவித் திருக்
கணைக் கேளையோர்க் கருளி, நன்னரார் கயிலைத் திருப்பருப் பதத்து
நண்ணிவீற் திருந்தன ரிப்பால். (க௯௩)

பிடல்கெழு சிந்து விளிதல்கேட் டவச மீப்படு தந்தைதீக் கரு
மம், படுகொத் தவனுக் கீற்றிய பின்னர்ப் பாசறை யுறைகளை சனாத்
தாழ்ம், தடியனே னகஞ்சென் நியற்றுபூ சனேகொண் டருளைச் செ
ன்றுபூ சனையேற், ரெழுவில்வேந் தியலன் னவர்களித் தகன்று திரி
சந்திவனத்துறைந் தனன்பின். (கருசு)

திருவுள மகிழ்ந்து பலாக்கு நன்கருளிச் சிகியெனுந் தனதுவா க
னத்தை, முருகனுக் கருளி யினையவ நின்னை மூவுல கங்களு மென்று
ம், பொருமயிற் றுவச னெனவழைத் திடுக வென்றுபொற் புறவிடை
கொடுத்துப், பெருமுனி வராதஞ் சிறுரொடு தனது பேருல கடைந்து
வீற் றிருந்தான். (கருடு)

மூவர்கோ னருளாற் சிந்துவா மகன்கோன் முறைபெறு சக்கர
பாணிக், காவல னுலகங் காத்தனன் மறைகள் கவித்தன கவிகளுந் தீர்
ந்த, யாவருந் தத்த நிலைமையி னமார்தா ரமரரு மவிகொடு மகிழ்ந்தார்
தேவரா லயங்கள் சகலமு முன்போற் சிறப்பொடு பூசைகொண் ட
னவே. (கருசு)

வேறு.

திருமா முகனம் பிகைமகனாய்ச் சிந்து தனைமாய்த் திடலீதா
மொருமா வனல னெனுமன்சே யுயிருண பால சுகதிரப்பேர்
தருமா வவதா ரத்தைமுனஞ் சாற்ற லால்வைத் ததன்பின்னர்
வருமா தூம கேதுவவ தாரந் தனைமேல வகுப்பேமால். (ராடுள)

பிந்தியமயூரேசன பாலசந்திரன் நிருவவதாரப்படல
முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் எ -க்குத் திருவிருத்தம். நாநக.

தூமகேதுதிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாகிய விருத்தம்.

*பருவாய் விகிரம் பெடையொடுகண் படைகொள் பொழில்விந் தியநா
ட்டின், மகிவா தினியென் றுரைகர்க்கு மன்னாந் தூமன் றருவாருலத்
திகழீர் தரவந் தறநெறிக்கோ லெங்குஞ் செலுத்தி வருநாளன்
நகர்வா முனாயர் குலத்தினன்மா தவநா மத்தன் கலைவல்லோன். (க)

*பருவாய்விகிரம் பிளந்தவாயையுடைய பட்டி.

இம்மைக் குரிய செயன்மறுமைக் கியைநற் செயல்கள் சுமுதை
யெனு, மெய்ம்மைக் கற்பா னொடுமியற்றி வாழ்நான் மகவின் னமயிச்
வெறுப்பாற், பொய்ம்மைப் பழிச்சொ லவட்கிசைப்பப் பொருதுவன்
புக் காழியங்கைச், செம்மைத் தேவை நினைந்தீரா ருண்டு தவஞ்செ
திருந்தனளால். (உ)

யாதோர் தெய்வத் தனைக்கருதி யாதா மொருவர் தவஞ்செயினு
மாதோர பாக னஃதேற்று மகிழ்நது வரநன் கருளுமெனல்
வேகா கமத்தின் றுணிபெனப துணாதது மாறு மெய்த்தேவீற்
பேதா பேதத் தீர்தரத்தோன் றினனைங் கரத்தெம பெருமானே. (உ)

வேறு

அரியெனச் சின்னம யாவு மணியுரு வுடன்முன் றேன்றப்
பெரியதே வினைமா லென்று பெரிதுவந் திறைஞ்சி யன்னு
டிரும்மு மார்ப சேயில் சிறுமைதீர்த் தருளின் றேலெந்
குரியவன் பழிசொல லாதிங் குயிராதுந் திடுவ லென்றான். (ஈ)

ஏத்துவா றிடாக டுர்க்கு மிறைவனன் னவள்பே ரன்பைப்
பாத்துங் காயநின் சேயாய்ப் பரிவினு முதிப்பே மென்ன
†வார்த்தி யினுரைத்துச் செனனி யங்கைவைத் தகன்று னன்னான்
சீர்த்திகொ டன்னூராக் கேக முன்னிச்செந் நெறிகா னுளாய். (ஊ)

கொலைபயில பலமா வைகுங் கொடுஞ்சுரத் தூடு சென்றே
யலைபுநற் சடையெம மீச னருளினூரப புறத்துச் சேர
மலைபுரை புயவேந் தன்னு ணிலைமைதோந் தழைத்தான் மாண்பிற்
கலைமதி முகத்தாள் சென்று காதலற் பணிந்து முன்னர். (க)

புரிசைசூழ் நகர நீத்துப் போந்தது முதனி கழ்நக
சரிதமும் விமலன் சேயாய் வரத்தரு வரமுஞ் சாற்றப்
பரிவுடன் கேட்டுள் ளோகை படைத்துவாழ் நாண்மா மாயன்
கருவினுற் றனனன் னுடொல் கவின்றிரி தரவ யிற்றின். (க)

இன்னணஞ் சுமுதை கர்ப்ப மெய்திமுற் றவுமந் நாட்டு
மன்னனுந் தூமன் றெவ்வின் வவிதெறச் சமர்மேற் செல்கா
னின்னைமாய்த் தற்கா மாய னேரிழைச் சுமுதை சேயாய்த்
துன்னிடு மெனவோர் *காய வாணிவான் வயிற்றொ னித்த. (அ)

†ஆர்த்தி மகிழ்ச்சி.

*காயவாணி-ஆகாயவாக்கு

அந்தவீரக் காசன் கேட்டு மீண்டஓர் தொழிப்பான் மீமை
சிந்தைசெய் தன்னல் லோனா யிருந்துமுன் வினைத்தி றத்தப்
புத்திவாய் தாவென் னாமும் போயினன் குடபா லாங்கே
வெந்திறல் வீர னும்வித் துருமனை விரைவிற் கூவி. (௯)

மாதவ மன்னை யன்னான் மனைவியைக் கருவோ டின்னை
விதல்செய் யெனப்போய்ப் பறபல வீரரோ நெக்கஞ் சோதித்
திதுகல் லமைய மென்ன மஞ்சமோ டவாக்கொண் டேகித்
திதுறு கானிட் டெள்ள துணிவெய்தான சிந்தக் கினரான். (10)

கொடியது துயில்வோக் கோறல கொம்பனாக் கோற லறறிற்
கொடியது கருபப மாதாக கோறனமீக் கொடி த வறறிற்
கடிதுகா ணிதிற்புக் கேனென றழுங்கக்கண டுயிறாந் தன்னா
கடிதுகா ணக்கான் வீராப பாதத்தஞ்சக கழற்கால வீரன். (11)

அருளினு னிகழ்ந்த யாவு மறைந்தனன் சுமுகை கேட்டு
மருளிவா மனத்தா யெமமை வதைப்பினின் றோம்பு நிறகியாந்
தருகைம்மா நெவன்பொன னுடன் றளாவைமுன டமுதுகென் பீந்தோ
ருரவனோம் பினன்ன றோவெம் முயினாமுற றவுங்காத தின்னும் (12)

அத்தன ரருளுக் கேறப வாறறுக நீனைவி நெதோன
சித்தமை யுறாதோ சூழ்ச்சி செய்துமாத றுகசி நந்த
வித்துரு மப்போ வீர வெல்லுமவே துமை முறதோ
னெத்தில னுகவின்னே லுபபுறேன சபிபே நென்னான். (13)

வீரன்வேல் விழிநின் சாப விளைவுபின் முன்னே நூற்றுங்
கோரமெய் தவினெல லேனின கூற்றினுக் கெனவன னுணமுன்
சிர்வர மளித்த தேவைச சிந்தைசெய் தலுமபல வீர
ராரரு ளாற்போந் தனனா தமையட்டா ரவரு ளெஞ்சி. (14)

ஆயிடை யிரியல போமவித் துருமன்னா மப்பே ரணனை
கேய்திற னுரைப்ப நாணுற் றெரிசினத தவறசெ குத்தே
மாயையின் வல்லோர் நான்கு வயவரை விளித்துக் கான்போய்த்
தேயிடைச் சுமுகை சேயைச் செனித்தபின் செகுமி நென்னான். (15)

அன்னகால் வருங்கா னுற்றே யமாந்தனர் மறைந்தே குற்றார்
முன்னோ ரம்ப னாற்போந் தவர்விலங் காதி மோதித்
துன்னுற வகைவா ளெந்தித் துயின்றிலன் மாத வப்போ
மன்னிருள் வலிக வர்த்து வயங்கிருள் வலியும் வந்தான். (16)

வேறு.

கங்குன் முழுதுத் துயர்க்கடல்வீழ் காந்தன் காந்தை காய்கனியுன்
டங்கண் வதிமா தவர்போன்ற ரவர்புன் னிறைவ னருள்வரத்தாந்
றிங்கண் முடியுந் தவளநிறத் திருமா முகமும் விழிமூன்றுந்
தங்கு மழுத்தண் கமலமக்க வடமோ தகஞ்சேர் நாகரனாய், (௧௭)

செம்மே னியனா யொருமகப்போற் சிறந்து தோன்றக் கண்டைய
வெம்மா வழங்கிக் கொடுஞ்சுரத்து மேவு நீயா ரெனச்சுமுதை
யெம்மான் பால சந்திரனென் றறைய வெங்கு நிறைந்தடியர்
தம்மா ருளத்து நிறைபொருளாய் தஃதென் னுணாவாய் தவவடிவாய், (1)

எழுசோகழி றெட்டிலடியாரிரிய விருததம்.

கின்னுளத் தமைத்த வாறுமா யனைநின் கருப்பத்தி னிகழ்வித்து
துங்கட், கின்னல்செய் துமா கரணையத் திடச்சே யெனவந்தோ
மிரவினும் பகைஞா, துள்ளுறு தொழித்தோ நங்கணத் தவாமா னோ
ன்றலா யுதித்துல கோமபும, பொன்னனை யாய்நின் வரனெடெம் முல
கம் புகுமின்மே னுள்ளை வறைநதான். (௧௯)

†அறைந்தபின் னிறைவ னெழிற்றிரு வாய்க்கு ளனைத்துல கத்தை
யுங் காட்டப, பிறங்குசொச் சுமுதை சகலதெ வநுக்கும் பெரியதோர்
பிரமமீ தெனறுண், ணிறைந்தபே ரன்பால வியாநதுசே யெனலா னீள்
கரத் தெடுத்தனன் முலைப்பா, லிறங்கலு மூட்ட னோக்கமுன் மறை
நால் வருமீஇத் தம்பிறைக் கிசைத்தார். (௨௦)

காயிரும் பனைய வுணாசெவி நுழைபக கலங்கினன் விழுந்தனன்
புரண்டான், மாயிரும் படிக்கண்ணொருவழி சேரா மாற்றரும வடவை
யிற் சிறுப, பாயிருங் கடலிற் படைபுடை பொதுளப் பலலிய மிடியெ
னக் குமுரீ, சேயெனச் சுமுதை பாலயின் நங்கைச் செம்மலவாழ்
வனத்தினெய் துனனல். (௨௧)

எய்திவிற் கோட்டிப பல்களை பூட்டி யெம்பிரான் மிசைவிட வீ
ட்டி, †வெய்துயிர்த் தஞ்சு நன்முலைத் தாயைத் தந்தையை வெருவலி
னெனச்சொற், றையன்வாய் நினறோர் புகையுயிர்த் தவனி பிளப்பித்து
த் *தூமனை யதில்வீழ்த், துய்வுறு தொழித்தா னன்னதாற் தூம
கேதுவா யினதவற் கொருபேர். (௨௨)

(†அறைந்தபின்) என்றதனால் விநாயகக்கடவுள் சொல்லியதில், சுமுதைக்குச்சந்
தேகம், செனித்ததையறிந்து தமதுதிருவாய்க்குள், சகலபுனங்களையும் காட்டி
பருளினார்.

†வெய்துயிர்த்தல் - பெருமூச்சுவிடல்.

*தூமனை)யென்றதனால், தலைமைபற்றி தூமனும் அவனோடுவந்த கடல்போ
ன்ற, சேனைகளுமெனக்கொள்க.

மகவினில் வினையாட் டயர்பிரான் மறைந்தான் மாதவன் முக
ஸையா மனையோ, டகமகிழ் வாற்றன் னகரடைந் தரியை மகவெனப்
பெற்றர சாளுந், தகவின்வாழ் தரக்கண் டமர்ந்துகின் னுட்சே றலுமரு
ட்டம்பிரா னுலகம், புகுதலுந் துலகந் தணந்தன ரிம்மான் மியம்புகன்
ரோர்கதி புகுவார். (௨௩)

அறுதீர்க்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

பொருவிலைந் கரத்து வள்ளல புகையுயிர்த் தவுணந் காய்ந்த
சரிதமீ தினிக்க ணேசன் றனியவ தாரஞ் சாற்றந்
குரியதென் னினுமுன் சாற்ற லுற்றதால் விடுத்த தன்பின்
வருகண பதிதோந் றத்தை யறிந்தவா வகுக்க லுற்றாம. (௨௪)

தூமகேதுகணேசன்றிருவவதாரப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் அ-க்குத் திருவிருத்தம் காடுயடு

கணபதிதிருவவதாரப்படலம்.

அறுதீர்க்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்

கடியவழி கடுக்கை யான்*மெய்க் காப்புவெண் மதிதண் கங்கை
விடையயி ராவ ணபபோ வேழத்தி னொளிசெய் தம்மை
வடிவிறிந் பசங்கா வார்நது வயங்குசீ ரடியா ருள்ளின்
படுகரா தியநீ மலகிப் படாநதிடுங் கயிலைக் குன்றம். (௧)

பன்னருஞ் சிறப்பா ரின்ன கயிலையம் பருபப தத்தே
மென்னையாண் டருளு மெண்டோ ளீசனா ரிமய மீன்ற
வன்னையோ டமர்நாள் வேனி லான்விழாப் பருவ மெய்த
மன்னுமைம் பருவத் தோங்கு மரமெலா மிலைக *னாழ்த்து. (௨)

மென்றளி ரீன்ற ரும்பி மலர்நதுகாய் கனிகண் மேவி
கன்று நளின மெல்லா நமக்குநம் பதிக்குந் தெவ்வாத்
துன்றிய பனியை வென்றே மெனநகை முகந்து லங்க
நின்றெனத் தடம னைத்து நிறைதர மலர்த லுற்ற. (௩)

*மெய்க்காப்பு-திருநீறு.

*உளழ்த்தல் - உதிர்த்தல்.

நன்றிசெய் தோர்க்குப் பின்னா நன்றிசெய் திடல்க டப்பா
டென்றறி மாந்த னோய்ப்ப விருஞ்சுனைக் கனையிற் சூழு
*மொன்றறி மரஞ்சி ரங்கொண் டெக்குந்தேன் மாரி யென்ன
முன்றடத் தடியிற் கொண்ட முதிசுவை யமுதந் தன்னே. (சு)

†ஐங்கணை மதன்வி ழாவிற் கலங்கரித் தெனத்து ளித்தா
பொங்கராம் படைவி றெற் பூங்குயி லினங்கண மாவின்
செங்கொழுந் தளிர்கோ திப்பூஞ் சிலீமுகன் வந்தா னென்று
மங்கையர் சமுகமெல்லா மகிழ்வுறக் கூவு மாதோ. (டு)

சூயிலினங் கூவக் கூவக் கொண்டலகண் டாடும் பைநதான
மயிலின மாண்பில் வேந்தன் படைவர மாண்பா வேந்த
னயாபடை நாடு நீங்கி யகங்கொளா தொடுவரு மாபோற்
பயமுநீஇ யிற்கொ டுக்கிப் பதுங்கின வரங்கு தேடி. (சு)

இவ்வண நிகழ்வ சநத் காலத்தம பிகையோடெமமான்
றிவ்விய வளஞ்சே ருய்யா னத்துலாய்ச் சித்தி ரத்தா
றனவ்வியாந தங்க ணுறற மண்டப ஞாங்கா நண்ண
வவ்விடை யெமபி ராட்டி சித்திரத் தணிநோக் குறறாள் (ஏ)

அன்னதிற் பிரண வத்தோ ரத்தியோர் பிடியைத் தோயந்து
நன்னலம் பருகி நிற்கு நிலைகண்டு நாத வீதென
னென்னமுன் னவனின னாட லீதென்று களிற்றை நோக்க
மின்னிடை பிடியை நோக்க விராபகன் சேயாய் வந்தான். (அ)

ஈனறசேய் கதிரோர் கோடி யிலங்கலபோற் பிரண வத்தி
னாற்பே ருருவோ டிச னமலைதா டொழுவெ தெதே
யேன்றவன் புடன ணைத்து மகிழ்ந்தபின் னெனதை நோக்கித்
தோன்றனீ நமமில வேறன் னுனைத்தொழார் துன்பிற் றோய்க. (க)

மணமுத லியதொ டங்குங் காலமுன் மலர்ததான் முனனாப
பணிபவ ரருள்பெற் றுய்க பல்கணங் கடகு மேலாக்
கணபதி யெனப்போ பெற்றெக் கணங்கடகு மருளிப் போரிற்
றுணிகச முகற்செற் றுமபா துயாதவிரா திடப்பு ரப்பாய். (ஐ)

*ஒன்றறிமாம் - பரிசுஅறிவு ஒன்றைமாதிரிமூலையமரங்கள்,

†ஐங்கணைமதன் - முல்லை, அசோகு, மா, தாமரை, நீலம், என்னும் ஐந்துபூக்கள்
ளையும் பாணமாக உடையமன்மதன்

எண்ணெய்க்கழிநெடிபுலியாசிரியவிரூத்தம்.

எனவருளி யுமையோடங் ககன்று கோயி லெய்தியங்கு முதல்வா யிலிருப்பை யன்ன, பனைமுகக்கைச் சேய்க்களித்தா னெவரும் போற் திப் பயனெய்த விதுநிற்கப் பரனோர்நாளென், னனையுடன்கு தாடநினைத் தாங்குநீவென் றுனமது பூணினக்குமி யாம்வென் றேமே, னினதுபூ னெமக்குமுரித் தெனபப காந்தா னோநதுமைமா யவனைநடு நிலையா வைத்தாள். (கக)

இருவருமபல் லாடலியற் திகொல் வென்றா ளிறைவியம் துணர்ந்து மிறை பெவனுட கோளோ, வொரு யினையா டலைநினைத்தான் போலும் வெற்றி யுமையேயெம் முடையதுன்பு னுகவி டென்றான், பொருவின் மலை மகளி து மறைசொன னாவாற புகலவற்றோ வெற்றியெற்கும பூண னைத்துந், தருகவென மாலுமவெற்றி யிறைக்கென றஞ்சிச் சாற்றவெ குண் டரவாவா யெனசச பிசநாள் (யஉ)

பனைசபிததல கேட டயாமால் பரமனாளுளிற் பணிநதிதுதீர் வரு ளெனலும் வடதீ பததுப, புரி வொடுசோந துறைகவிப முகச்சே யாங் குப் போதநுகா லாடலுமருட்சன மாய வென்றான், றரணித்தோன் றனைத்தநது மனையதுங் காததுஞ் சங்கிரிப்பான் பாலமாநதுந் தழைப போ னோபொய, யுனையதனுக கிசசாப மென்னி னென்று முரை பொய்பாக்க் கெருமோ வுணாகி லேமால் (யக)

அறிகோகழிநெடிபுலியாசிரியவிரூத்தம்

அருட்டனு வாதே ரமப னடிமல ரகதது முன்னி மருட்டனு வுறச்சா பங்கொண மாலவட தீபஞ் சென்றோ குருட்டர வாயநீன் கோட்டோர் *கோளியந் தருவை யுற்றே யிருட்டுதை பொருதுட புககாவ கிருந்தன னினைவுற நிப்பால். (கச)

இந்திர னாதி வானோ ரிபமுகத தவுண னாறும் வெந்திரல வினைக்காற றுது ட்வெள்ளிவே தண்ட மெய்தித் தந்திர நவினற வாறறாற றந்திமா முகற்பூ சிகது மந்திர வுணாக ளாலே வழுத்தியுள் ளருகி நின்றார். (கரு)

உருகுநெஞ் சினராய நிற்கு முப்பராப பார்த்தே ரமபன் பெருகும்ன் பொடுசெய் பூசை பெரிதுவந் தனதும் வேட்டல் விரியினென் னலுமெங் கோவே விளமபரு மஞ்செய் தோங்குங் கரிமுகா சுரற்காய்க் தெங்கட் காத்தியென் நிரந்திட் டாரரல். (கக)

*கோளி - ஆலமரம்.

†வெள்ளிவேதண்டம் - கயிலையங்கிரி.

அருள்செயே, ரம்ப வள்ள லவர்துய ரகந்து மாறு
மருளுமோ ரசல் மன்ன வசலனும் பூதர் மன்னன்
பொருவறு களத்தி வாந்து பூதரா தியர்கூழ் போதக்
கரிமுகத் தவுணன் வைகுங் கடிநகர்ப் புறத்த ணைந்தான்.

(௧௭)

மாயவல் வினைநீ றொதை வரவறிந் தசுரர் கோனுங்
காயிர வெள்ளஞ் சேனை யடரவந் தமர்செய் காலைக்
காயிரி போற்சி னந்து கணைபல பூதகோவத்
தீயசெய் யவுணா சேனை சிதைத்துடைந் தோடிந் றன்றே.

(௧௮)

எழுசோகழிநெடிடடியாகிரியவிருததம்.

தன்ன தானை வென்கொ டுத்த தன்மை கண்ட சுரமனும்
பன்னு மானை வதன னுட்ப டாந்தெழுந்த வெஞ்சின
வன்னி பொங்கி விழிக ளார வயமிருந்த பூதநாத்
துன்னி யெண்ணில் வாளி கள்சொ ரிந்து காதி யங்ஙனே.

(௧௯)

அந்தி யிருது வேணி வேயு மணண லார்தம முன்னோ
வந்து நின்று நிறைத பேசி வாந்த *சாபம் வாங்கியே
பந்தி பந்தி யாவெவ் வேறு பகழி மாரி பெய்தன
னெந்தை யந்த வம்பி லாப மெய்தி டாது செய்துபின்

(௨௦)

மாய வஞ்சன் †வானி யாவு மாய்வு செய்ய வுந்தனித்
தேய்தல் கண்டு நெஞ்ச கவதி னெஞ்சு ருத வெஞ்சின
மேய தால னேக வாளி விட்டு வெய்ய போர்செய
வாய போத வன்வ ரங்கள் யாவு மைய னுன்னியே.

(௨௧)

அறுசோகழிநெடிடடியாகிரியவிருததம்.

தன்வலப் புறத்துக் கொம்பின் ‡ரூரைசேர் துதியொ டித்து
மின்விரித் தெனச்செ லுத்த வன்னது வெய்ய கள்வன்
பொன்னுரங் கிழித்தான் மாவைப் பொள்ளென வுண்டு சுத்த
மன்னுரீ வாரி மூழ்கி மீண்டது வள்ளல் கையில்

(௨௨)

பூமழை பொழிந்தா விண்ணோர் புனிதமா தவத்த ரெல்லா
மாமறை யாகியோதி வரன்முறை வணங்கி நின்றார்
நேமியில் வரைபோல விழ்ந்த நிசாசரர் குலனுக் கெல்லாங்
கோமக னான கள்வ ணுந்துரு வருவங் கொண்டான்.

(௨௩)

*சாபம்வாங்கி - வில்வளைத்து.

†வானி - சேனை

‡தாரைசேர்துதி-கூர்மைபொருந்தியதுளி

௦௨ந்துரு-பெருச்சாளி

அந்தரை யாதி யண்ட மனைதையு மழிக்க வெண்ணுஞ்
சிந்தைகொண் டணட முடிக் திறலுரு வெடுத்து வந்த
வுந்துரு வினை நேர் கண்ட வுமபரா முனிவரெலலாம
புந்தினைந் திரியல் செயவான பொள்ளெனத் தலைப்பட டாரால். (உச)

வெருவுரு வெடுததுப போநக வெயயமு டிகததி னுண்மை
கருகிட வதனை யையன் கதுமெனப் பிடித்திவார்தான
பெருமைசா லறவோ ரெலலா மாகுமேற் பிறங்காநின்ற
வொருமருப் பினைப பூசை யுஞறநிமா வரம் பெற றரால் (உடு)

அங்கனோ சைவ வினக மணிபெறத் தாபித் தாவம்
பொங்குபு சனைசெய் தீது கணபதிச சுரப்பே ராறபு
வெங்கனும் பொலிக வென்ன விரை உதன னிமையோ ரெலலாரு
செங்கையைந் துடைய வள்ளல்விடைகொடு வானசோந் தாரால்(உசு)

எழுசாகழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விடைகொடு விண்ணோ மீண்டபி னெமமான வியனவட தீபமே
கலுமுன், நடமலை யாவா யுறைநு மானமேற றனியருள விழிபடச
சாப, வுடலகன் நெந்தா யுமைதரு சாப மொழித்தனை மெனறுபு சை
யுஞ்செய, தடையுமித் தினந் தனுமதித்தியா றுதலா விகதினந் தோறும்

உனைவழி படுவோ ரறமுகனாகு முறவரு ளெனவுரைத்தனன
லனையவா நிசைநதே கயிலைபுற றனனங் கமராபோந் தையமுனயாங்
க, ணினைவொடு தோபபுக் கரணமுங் குட்டு நிகழத்தினங் கயம்கற்க
வை நிற, கினியிபற நிடிவு பியறறுவோக கிதநீ யியவு மருளெனவிசைந்
தான் (உஅ)

மத்தகத் திருகை கபித்தமாத தாகசல குட்டெனும் வணக்கமி
ன் னதைத்தென, னாதிரி தனிலவா டுகத்திய முனியு மநூத்ய விலங்
கைமன் னலனும், விததகம் வழங்கும் விநாயகன நிரு முனவேறுவே
நேலவையிற புரிந்தந், நித்தனல லருளைப் பெற்றன றெனவு நிகழத்து
வ ரானறவா மனனே (உஆ)

அறுசாகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

சோதியரு ளேரமபன கயமுகநது நிகாசரனைத் தொலைத்துப்பின
ரோதரவா மாலசாப மொழித்ததமையீ தன்னபிரா னுலக முய்ய
மாதவக்கா சிபன்மனைவி யதிதியருந் தவத்தாலோ மகவாத் தோன்றிக்
கோதின்மகோற கடனாய் வவதாரந் தனனையினிக் கூற லுறறும் (உஓ)

கணபதிநிருவவதாரப்படலமுற்றுப்பெற்றது
ஆகப்படலம் (ஆ)சுருக திருவிருத்தம் - (காஅயிடு)

மகோற்கடன் றிருவவதாரப்படலம்:

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அளியுமுதே மலர்ப்பொழிலஞ் ழங்கமென நவினுட்டஞ் சாலியா
ர்ந்து, விளைகழனிப் புறம்படுத்த காத்திரமென் றிசைகெழுவுமவியன்மு
தாரிற், கிளருமறை பயிலிரவுத் திரகேது வெனுநாமங் கெழுமுந் னாலோ
ன், வளர்பெருமைக் கற்புடைய சாரதைப்போ மனைவியொடு வாழ்வா
னான். (க)

அன்னவடன் வயிற்றிரட்டைப் புதலவருதித் தனரவருக் கறைநூ
லாற்றா, னன்னாவினே நிரப்பிமுன்னோன் போதேவார் தகனபின்னோ
னராந்த் கப்பேர், பன்னவளர் நாள்வனஞ்சென் றுயிரப்பத் தாண்டிசெவ
பரன்றாள் சிந்தித், தின்னலற நோற்றலுஞ்சா ரதர்குழ வமபிகையோ
டிறைவன் றோன்றி. (உ)

மறையீரூம் விழைவியாதென றருளின்வின வலுந்தாழ்ந்து மா
யோனாதி, முறையாவெம் மேவலசெயும் வாழவுமெவர் படையாலு
முடியா மெய்யு, மிறைவாநல கென்றாகேட டிபமுகத்தே வாலன்றி
யீறு தீரென், றறையாவாங் குருக்கரநதான மகிழ்வொடிரு வருமகன்
தின் றாபா லணமி. (ங)

மிகுவரத்தின் றிறநவிலக் களிககடனோய்ந் தனர்குதரும் வீம காயக்,
தொகவினவு ணரைப்போன்றா ரவாதயிற்றே வார்தகன்போய்த் தொடர்
ந்தான் போரின, மகபதிபால வறையா தொளித்தனன்மே ருவினவென்
னாமதமாதுந்ந்து, நகுமரியா சனத்திருநது மசுரரொடு சுரரையுமன்
னாக வாண்டும். (ச)

வேறு.

பேராதன்மா லொடும்போர்க் கேய்நதான் வரவறிந் தொளிப்பப் புக்கவ்
வேதமி லுலகங் காக்க வவுணரை யிருத்தி விண்சேர்க்
தாதரத் தாண்டான் மற்றை நரார்தகன் புவியாள் வாரோ
டோதம ராற்றித் தோற்பித் துற்றனன் பிலத்துடன்றே. (டு)

உடனுறு மவுண ரெல்லா மோங்குபுள் ளரசா யுள்ள
படவர வளைத்து மாய்ப்பச் சேடன்பன் மணிக ணல்கி
யடிதொழு தனனே லான்வெஞ் சிறையிட்டோ ரவுணன் றன்னை
மிடவினங் கோம்ப வைத்து மீண்டற வோரை யெல்லாம். (சு)

இன்னவிப் பாகத் தேவர்க் கிடாதுவன் றனைப்ப தெத்தித்
தன்னர சாண்டா னின்ன தகையுணர் தாதையோகை
மன்னுமங் கலம்பு ணர்த்த மகப்பயந் துயரந்தா ரீது
மின்னிடை யதிதி யாற்றாள் காசிபந் கியம்பி மேலோய். (௭)

துன்னுமென் புதல்வர்க் கின்னல் சூழ்தேவார் தகந் ராந்த
கன்னெனு மிவரை வீட்டோர் *கான்முனீர யென்பாற் றேன்ற
வின்னருள் புரிதி யென்னா விரந்தனள் கேட்டம் மேலோன்
மின்னிடை யனைய ரீசன் வரம்பெற்றா ரொவரால் வீவார் (௮)

மாதங்க முகப்பெம் மானுன் மாய்வரங் விறைநின் சேயாய்ப்
போதன்பு மிகுனோன் பாற்றப் பொருந்துவை யென்னிற் றேன்று
மீதொன்று புரிதி யென்றைந் தக்கர முபதே சித்தான்
சீதத்துன் றமுதுண்டாள்போன் றதிதியோர் வனஞ்சென் றுளால் (௯)

சென்று னுளுண்டே ரம்பன் றிருவடி சிந்தையுட் கொண்
டொன்றிய புலனோ டைநதக் கரஞ்செபித் துறு னோன் பாற்ற
வென்றுகோ டியின்மெய் தோளீ ரைந்தொடர்ஞ் சடையி லங்கத்
துன்றுகோ ளரியி வரந்து தோன்றின னவனமுன் னெம்மான் (10)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

பேரொளி யாற்கண் கொளாமையின் வெருவி யிறைஞ்சி யெந் தா
ய்சிறு பேதைக், காருரு வொடுகின் றருள்கென விரப்ப வவ்வுருக் கோட
லு நோக்கிச், சூருடைத் தேவாந் தகனராந் தகனாற் றுயருறு முலக மன்
னவரைப், பாரின்விழ்த் திடுமோர் மதலையா யெளியேன் பால்வர வரம
ரு ளென்றாள். (10க)

அமரர்க் டாய்சொற் கிசைந்துருக் கரந்தா னண்ணலன்வன்வன்
மகன்று, தமைநிக ரன்பற் குறுவர மியம்பக் களித்தலுந் தானிப் முகன்
றா, ணிமிடமு மறவா துபாசனை புரிவா னேயமோர்ந் தையனோ ருறுப்
புங், கமைகொளா யிரமாப் பொலிதரு வடிவங் காட்டியுந் நன்னவட்
கோர்நாள். (10கஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

தையன்மகிழ்த் தெந்தாயீ தருளுருவாயினுமன்று சாற்றியாங்குக்
கையிலெடுத் தனைத்துவிரை நீராட்டிப் பாறுட்டிக் கனிவாய் முத்தஞ்
செய்யகை முகமலர்தந் துறுபருவந் தொறுமியற்றுஞ் சீராட்டாற்றி
லையகத்தார்மகிழ்குழவியெனவந்தென்மனக்கவலைமாற்றாயென்றாள் (1)

எவரேனு மொருமிட மன்புதலே யாவணங்கி யெதுகேட்பாது
மவர்வேட்ட வாறருள் விநாயகனார் தமைநீனே தேயள வில்கூலங்
தவமேத மறவியற்றி யுபாசிப்பாள் கேட்டிடுங்காற் றரிப்ப ரேயம்.
பவிமீதன்றுதித்தவொருசேய்வடிவாயமாந்தன*ரேழ்பொழிலும்வாழ்

உலகமெலாந் தொழமகிழ்வார் மகவுருவா யழுதனரவ் வோசைகேட்ட
மலடியருங் கருவடைநதார் ஷிற்றலு மரந்தழைத்த மகத்தியோங்கி
நலமுறவே வலஞ்சுழித்த திளந்தென்ற லுலவியது நதிக ளாதி
யலைதிரைநீர் தெளிவுற்ற தாகாய நிருமலம தாயிற் றன்றே. (கடு)

வானவர்நன் னிமித்த முற்றார் மாற்றலர்துன் னிமித்தமுற்றார் மதி
யொன் பாணர், தானகெ விபுலமுறத்தாங்கியுயிர்த் தவள் போன்றவதிதி
தீம்பான், ஞானமளிப் பாக்களித்தா னந்தமெனுங்கடல்படிந்தாணுவா
லைந்தென், ஞானவெழுத் தோதவருள் காசிபா சேய்க் காஞ்சாத கன்ம
மாற்றி. (கக)

புனிதமகோற் கடனெனநா மமுமியற்றி மகிழ்ந்தனன்புங் கவனமை
நத, னனைமலர்ச்சி நடியின்முனி வராதொகைவந் திறைஞ்சிடநாண்மதி
போ னாளு, மனிவளர்நதோ ரகவைவரு முனநரார் தகனாட்டின் மாரிசோ
ரி, யெனவிசுமபின் மீன்வேறு யுற்பாத முறவேந்தல் கணிதர்க் கூவி(கள)

வேறு

பன்னுதுன் னிமித்தத் தோடுந் பாதமெய் துவதென் னென்ன
வன்னர்கா சிபற்கோர் சேயுற் பவித்தன னமக்கா காதா
னென்ன லு மவனைக் கோற நகவியான் செயலு மாகா
துன்னுமா யையள ரக்கி விரசையாற் றொலைத்தல் வேண்டும் (கக)

எனநீனேத் தவள்க ருத்துக் கேயச்செய் தேவ வன்னு
ளுறுதவ மாதின் வேடத் தொடு சென்றம மகவை வாய்க்கொண்
டனன் வர வயிற்றா ரெமமானனல் விழி வெப்பாற் றுக
மனுதலிற் புவிநீ யாவு முண்டுநீ ராள்வா னேயந்தே (கக)

கங்கைநீ ரையுமுணச் செல காலிறை விரலகொ ணேற்
விங்கமார் தனள் வயிற்றை *யுகிர்கொடர் திரந்தாண் மார்பிற்
றங்கின னதிதி சேயைக் காண்கிலா நெடுவித் தாணொ
துங்கிருந் துடல்கண் டோகை யுடனெடுத்தாட்டி னுணர் (உ௦)

*ஏழ்பொழிலும்-சப்தலோகங்களும்

*உகிர்-கசம்.

தன்மனைக் குடன்சென் னுன்ற சாந்திக ளிழைத்தோம் புற்றாள்
கன்மன விரசை யையற் காதவாய் மடுத்தா ளேனு
கின்மல நோக்கம் பெற்ற நெறியினுன் மறையு நேடுஞ்
சின்மய மான முன்னோன் நிருவடி சேர்ந்தா ளன்றே (௨௧)

வெந்தொழில் விரசை வீதல் கேட்டிரண் டாண்டில் வெய்யோன்
றுத்துமி யுத்தத னென்னு மிருவரைத் தொலையின் சேயை
யுய்ந்திடா தெனவி பெ்பத் தத்தையா யூங்குற் றுரை
யெந்தைபுள் ளரசாய்க் கொத்தி மாய்த்திளஞ் சேயாய்மீண்டான்(௨௨)

காசமுற் றிடினு மன்னாந் நம்பன் னீண்ட வின்வான் பெற்றா
ரேசின்மு வாண்டின் முற்சா பத்தினு லிடங் கராகிப்
பேசுகித் திரப்பே ரானகந் தருவன்வாய்ப் பெயதத னேத்தீர்ந்
தாசற மாய்த்தி டங்கா வடிவொழித் தருமவீ யெத்தான் (௨௩)

எழுசூககழி நெடிவடிபாசிரியவிருத்தம்.

ஒருநாலான் டெய்தலுமா காவு கூத்தும புருவெனுமுக் கந்தருவர்
கயிலை செலவா, வரவின் றூர் விருநதுரையாற் பூசை செய்கால வரத
னுமை கணபதிமா லருக்க னுமைந், துருவாமூத் திகளேமறை திடச்
செய் தன்னு ருயிர்விடமுன னுதலுமகோற் கடனங் காபபத், திருவா
யுண் மூத்தமைநதும் பிறவும் வைக நெறிநதெங்கோ னெனத்துதித்
துண் டமாநதார சென்றா. (௨௪)

ஐந்தெனுமாண் டினிலீன்றோன் மகற்கு முநூ லருங்கடியாற்
மிடலறிந்து நராந்த கப்போ, வெந்தொழிலோ னசுரனாவா தமைநோற்
போபோல விதிமுறைதூ வரிசியமபுள் ளுடைய தாத்தந், தந்தம
கோற் கடச்சேய்க்கிட் டெயிர்மாய்ப் பாளே வலுமவர்தூ வலுமமபுற்
றடிதா மூககண், டெநதைமற்றை தரிசியன்றோக் கிடவூதிற்பல லே
வெழுந்து மாய்த்தனவாழ்த் தெடுத்தா வின்னோ. (௨௫)

அறுசூககழி நெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

அத்தலை யீச னிந்து பினுகமுத் தலைவேல் பாலம்
பத்தியி னீய்நது பால சநதிரன் பரசு பாணி
யித்தகு பேரு மம்மையரிப்பரி கட்க மீய்நது
கத்தரி யூர்தி கட்க தானென்னு மமும ளித்தார். (௨௬)

இன்னண நிகழ்கால் வின்னா ளிறைமகோற் கடன்றா டாமூ
துன்னிய தருக்கா லங்கி யுலவைக்கூய்ப் பொரப் பணித்தா
னன்னவ ராண்மை முற்று மடக்கியண் டங்கண் முற்றுந்
தன்னிடை தோன்றக் கொண்டான் நம்பிரான் விகவ ஞபம். (௨௭)

அச்சுத ரனேக ரண்ட மாக்கு லோ ரனேகர் பைவாய்
நச்சற வணிவோன் றுளே நணுகுவான் மகங்க ளாற்றும்
பொச்சமி நவர்வின் னுள்வோர் புவனமண் டமுமற் றேயவ்
விச்சுவ வருவத் தால வித்தினோக் கினன் வலாரி. (௨௮)

எழுசீர்க்கழிசெடிவடியாசிரிபவருத்தம்.

நோக்கலுந் தருக்கு நீங்கிபெம் மைய சிறியையென் றுனைத்தொழா
நொய்மை, போக்கியென் பிழையைப் பொறுத்திந்த வருவை மழவுரு
வாக்கியென் புநதி, தேக்கிட வருளென் றிரப்பவவ் வாறா தலுமுபா
சித்துவெவ் குஞ்சந், தாக்குமங் குசங்கற் பகதரு வேவற் சிலதிய ரிருவ
ருந் தந்தே. (௨௯)

பேறுநன் கருளும் வியாபக னென்னும் பெயருமிட் டருள்கொடு
பெயர்ந்தா, னுறெனு மகையெய்தலும் பரசோ டங்குச மாதியபடை
கொண், தேின்மா மடங்க லூராதொவ்வோர் தினத்தொல் வோர்புவ
னந்தொறு மேகி, யிலான் மகிழ்வாற் றிருவினே யாட வியற்றினு னிய
ற்றுமிந் நாளில். (௩௦)

வாசமார் தருநீர் கங்கையோர் புறத்து மருவவண் ளெர்மலர்ப்
பொழில்சூழ், காசிமா நகர்மன் றன்மகன் மன்றல் வினைசெயக் காசிப
முனிபாற், பாசம்வைத் தழைப்பான் போந்திறைஞ் சலுமம் முனிம
கோற் கடற்கிது பகர்ந்து, தேசுறு மதலாய் சாதாமா சியத்தால் யானி
தற் கேகல்செய் யேனால் (௩௧)

அன்னீதை நீசென் றுற்றியின் கென்றா னாவதோர்ந் திசைதலுங்
கணேசன், றன்னேமன் னவன்றேர் மிசையமர் வித்துத் தனிநகர் நோக்
கியுழ்த் திகொற், துன்னல னாய நார்தகன் சிறிய தந்தைதூ மாக்கனென்
போனந், நன்னெறி தனிலா தவற்குறித் துறுநோன் பியற்றின் ஞாயிறு
மகிழ்ந்தே. (௩௨)

ஓதுமோர் படையங் கவன்றனக் குய்த்தா னஃதெநிர் படப்பிடித்
துவன்மேற், நீதுற விடுத்துச் செகுத்தலுந் தூமாக் கன்றரு சிறுவர்வந்
தெதிரக், காதின னுயிர்ப்பான் மகோற்கட னதுதேர் காதக னாரார் தக்
ன்பன், மாதவர்க் கேத மியற்றுவான் மாயை வல்லசிற் சிலர்களைக்
கூவி. (௩௩)

ஆயபஃறுகில்பூ ணளித்துயர் *வார ணாசிமன் முனிசுத னிவனா
யேயெனு னளவிற் பிடித்திவண் வம்மி னெனவிடுத் தனனவ ரேகி, மாய்
தல்பின் னுரைப்பன் மன்னனே டிரத மூர்ந்தருண் மகோற்கடன் கா
சித், தூயமா நகர்மாட் டெய்தவங் குள்ளா ரணிசெய்வார் மறுகெலார்
துலங்க. (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூரண குடங்கள் வைத்துப் பொற்குண மணிக வேித்
தோரண நிலாநி ரபித் துளங்கொளித் தீப மேற்றிப்
பேரணிக கணிசெய் தென்னப் பிறங்குமா மறுகிற் றுங்க
வாரண மின்றுங் காண வமலனா ரணுகி னொல. (௩௫)

காமமு முருவு மில்லா நாதனை யவைபுள் ளானைப்
பூமனு மாலுங் காணாப புனிதனைக் கங்கு லானைக்
காமனுங் காமர் கொள்ளுங் கவினிறை வாளைக் கொன்றைத்
தாமனைத் துதிக்கை யானைத் தனித்தனி காண்பார சார்ந்தார. (௩௬)

கலைமதி தவழ்மா டத்துக் காந்தையா பல்லோர் நினறு
மலையன தடந்தே ழுந்து வருமகோற் கடனு லாககண
லேவினன மகவ வாவா னுளமழன் மெழுக தாக
முலையமிழ் தவனி பாய முகநு பாவை யொத்தார். (௩௭)

ஐயன்மெய் யழகு கண்டாங் கருங்கலை யணிபு, னெல்லா
மொய்யென நெகிழ வெள்கி யொளிருமவெண் முத்தா ரத்தைச்
செய்யசின் தூரஞ்சேர் நெறந்சேர்த்தன நிலமப கத்தைப்
பெய்தனர் பயோத ரத்துப் பேதையர் நகைப்பச் சிலலோர். (௩௮)

ஒன்னலர் புரமுன் றட்ட வுமபார் பிசானே வன்றேற்
பன்னகா சனனே வானுள் பாகசா தனனே பொன்னு
ரன்னவா கனனே வாரோ வறிகிலே மழகாரத் திமப்
மன்னுலாப் போதல் செய்யு மகனென நவிலவார் மைந்தா. (௩௯)

வரனென முன்னி னூக்கவ் வானுமாய் வனபபுமிக்க
வரியென வுன்னி னூக்கவ் வரியுமா யவர்க்கு மேலாம்
பரனென வெண்ணி னூக்கப் பரனுமாயத் தோற்ற லுற்றா
னொருவனே யுலகில் வெவ்வே றுறவுபெற் றிமொ ரொப்ப. (௪௦)

இருமையுந் தருமே ரம்ப னின்னணம் பவனி போதுந்
தருணமுன் னாரந்த கப்போத் தலைவனா லேவப் பட்டு
வருமருண் மாயை வல்லோர தம்முளே வலிமிக் கார்தந்
தூரணிகல் விகண்ட னென்னச் சொலப்படு மிருதீ யோரும். (௪௧)

மாயையின் வார னுசிப் புரோகிதன் மகாரிற் போத
நேயரை யெதிர்தன் மான நிருமல னிரத நீத்தங்
கேயினர் தம்மைப் புல்லி யெடுத்தவம் மாயை போக்கி
யாயிடை யுளார்வி யப்ப வணிமணித் தேர்புக் கான்பின். (சக)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பதங்கன்வெவ் விதலே நெனுமிரு தீயோ றுழிமா ருதமெனப்ப
டர்ந்தேர், துதைந்தவம் நகர மனைத்துநுண் பொடியாச் செய்திவர் தே
ரையுந் துளக்க, விகந்தெரிந் துதர பற்கள மாஞ்சே டனைவிடுத் துண்பி
த்து வீட்டி, யிதம்பெற நகருங் கண்மென் கோயி லெய்துவான் வாயி
லிற் புகுகால். (சங)

பாயதோ ரடைகல் லுருக்கொடு தடையாய்க் கூடனென் பவனெ
தர் படக்கண், டேயநு தியின்சே யாமிறை கணேசற்கினியதாந் தெங்கி
னெண் கனியோ, ராயிர கோந்தி னிருபனே கொணர்வித் திக்கண்மே
ற் சிததுற வடித்து, நெயமுடி டுகவென் னலுமவ னுழையாலஃ தியற்
றின னேர்ந்தே. (சச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பின்னரத் துண்டம் யாவும் பெரும்படைக் கலமாய்க் கல்னின்
வன்மைசிந் திடலாற் கூடன் றொல்வடி. வாப்பின் றுரைத்
துன்னிவாய்ப் பெயத்தொ டங்க் முழக்கொடன் னவற்றொலைத்தே
யன்னமென் னடையார் நீராஞ் சனஞ்சுற்ற மனைபுக் கானால். (சரு)

மன்னவன் மனைகேண் மக்க ளேனையா வரதன் முன்வந்
தின்மொழி யாற்று தித்து மிறைஞ்சியு மகிழ்ந்தா ரிப்பான்
முன்னவ னெடுவேந் துண்டு முறையினங் கமர்த்தார் பின்னாட்
டென்னுந் வேங்கோ னாடற் சிறுரொடு மாடல் செய்தான். (சசு)

அந்நிலை தரும தத்த நெனுமவ்ஞாப் புரோகி தன்பார்த்
துன்னிப முகத்தாற் சூத்தா னுதவிடு சித்தி புத்தி
யென்னுமங் கையரை மன்ற ஸியற்றமன் னனுனாடு பெற்று
வின்மணிச் சிவிகை மேற்கொண் டெழிற்குற் வீதி செல்கால். (சஎ)

செற்றமார் நராத் கப்பேர்த் தீயனே வலினி ரண்டா
யுற்றவா லேப மானே ரொருவனா யும்ப லானேன்

*வாலேபமானேன்-கமுதைவடிவங்கொண்டுவந்த காமன், குரோதன் என்னும் இரண்டசுரர்கள்.

†உம்பலானேன்- யானைவடிவங்கொண்டுவந்த குண்டனெனுமோரவண்ணன்.

கொற்றமுற் றெதிர வன்னூர்க் கோறல்செய் தரிய மன்றன்
முற்றறத் தரும தத்தன் மனைபுக்கான் முதல்வ னம்ம. (சஅ)

அங்குமுன் னழிதூ மாக்கன் மனைவியாஞ் சிரம்பை ரஞ்சம்
பொங்கிய தயிலத் தோடப் புரோகிதன் கிளையாள் போலவந்
தெங்கண பதிமெய் வாரத்தா ளிறநதனன் புரோகி தன்பின்
மங்கையர் தமைத்தீ முனன ரளிததனன் மனுவீர் வாக்கி. (சக)

கறுப்புன லொடுதன் பணடை ஞானமே கிரியை பெனனுஞ்
சிறந்தசத் திகள்கை பற்றிச் செநதழல் வினைமு டிததா
னறம்பொரு ளினப மெலலா வகிலமுந் தழைப்ப யாவுந்
துறந்தவ ருளத்து வாழந் தோன்றன் கருணை தோன்ற. (ரு)

அத்தகு தரும தத்த னாய் னவி முத்தத் தைங்கைக்
கத்தனை வணங்க முன்னங் கருதிய வணமு திததா
னித்தலத் தவன்பாற் றேன்றங் கணையரவ் வேறெம னைபச்
சித்திபுத் தியாகா மத்தாற் சிறநதுளா ரிவாக டமமை. (ருக)

மங்கல முடித்தோன் மன்றன் மகளிரோ டனையன கோயில்
சிங்கமுந் தடைந்தா னநத விரவுதீ வளிசார்ந் தூலத்
துங்கவெவ் வருவுற் றெண்ணி றுயரகாத குறுவித தோனா
யங்குமாய்த் தினப மவவூ ரடையன கருநாசெய தானால். (ருஉ)

பின்னைநாட் சதுர்த்திப பூசை பெரிதுசெய புருகண் டிப்போ
பன்னுமா முனிபே ரன்பைப் போரண பரண ந்தகான
மன்னனாய் தரவன னனை வரச்செய்தா சார பூ
கன்னென மமும்பெற ஞுடல புரிமகேத கடனா புறமுன. (ருங)

அடுத்தநாட் கணிதன் போன்மே காசு நெனப்பா னவலூ
தொடுத்துமன் னனைமுன பின்னென சொதியைப் பேதிப பானு
யெடுத்தவா சகந்தோந் தன்னா கிடவெகதை முனமுத தாரங்
கொடுத்தழ லெழ்ச்செய் தாவி ருடிததன னெருக ணத்தில. (ருச)

†அவிமுகதம - காசி

பாரணபரணீர்த்தால்-போசனம் ஆபரணமிவற்றின றன்மைகளால், அஃ
தாவது புருசுண்டிமுனிவா தண்டகவனத்தில தாம் வழிபட்ட விநாயகமூர்த்
திக்கு நிவேதித்த அனனபானுதிகளும் திருமேனியிருட்டிய ஆபரணதிகளும்
மகோற்கடமூர்த்தி பரிகலத்திலும் திருமேனியிலுமிருக்கக் கண்டவாரும்.

பின்னருங் கூப னென்றோ ரகரனோர் பெருங்கூ பம்போன்
மன்னவோர தவளை போற்கக் தூரனென்றோ ரகரன் வைகிப்
பன்னுசீர் மகோற்க டப்பேர்ப் பரணையா டலினுன் மாய்ப்பான்
றுன்னலோர தவரை மாய்த்துத் தொன்மையி னுட்ட யர்த்தான் (௧௧)

முத்திரை திடுப தங்கள் மைந்தனோ மூவ ராங்கே
யந்தகன் றுங்க னமப னுமத்தோ நெவன் னரி
லந்தக னுண வம்போ லடரிரு ளாயமுன் னமமை
யெந்தைகண புதைத்த ஞான்றின் நேகொலென் றயிப்பச் செய்தான்.

தாவினால் வருணை தாருந தந்தொழி னமுவு நைந்தா
ரோவலர் சோமபா மந்த ரிரவென வனந்தல கொண்டா
காவலி றூரத்தா மாதா கலவியிற் றிளைத்தா கற்பின்
மாவடு விழியா ரிட்டார் மணிவிளக் குடன டங்கி. (௧௨)

தீதுமல் கிருளா லிங்ஙன் றுபக்குறத துங்க னென்போன்
சோதியக தருநீள் வலலி சுடர்மணி மிளிளோ வெற்பாய்
†மாதிர மெட்டு மோங்கி வளைந்தன னகரை யெல்லாஞ்
சேதனன் றன்னைத் தொலசஞ் சிதம்வளை திடுதல போன்றே. (௧௩)

ஆமபனென் பவனகொண மூவா யனந்தனு நடுங்கப் பற்பல்
‡சம்பையாயப் பிறங்கல செய்து தனித்திடி யேறநி னூத்திட்
டும்பனீள் கரம்போ லொவ்வோ தாவாவாத் தூழி வெள்ளத்
திம்பாரீர்ப் பெருக்க மாண சராசர மெனைதது மாழ. (௧௪)

இன்னணம் வருமி கெக னோக்கிய மகோற்க டேசன்
றன்னுதற் றுணனாற் றுன்னு மிருளுநீத் தமுந்த ணித்துப்
பன்னரும் பெருமபுள் ளாய்த்தன னிறகெறி பவன வேகத்
தன்னவெற் பொடுகொண் மூவு மகற்றிமாயத் தன்னவ் வாற்றால். (15)

அழிவுறு மீனைய மூவா தாய்பிர மரையென் பாளாய்
துழையுறு பாங்கி மாரோ டொழுகுசி டருந்தற் சூழப்
பழிதரு விடவூண் கொண்டெம் பரணைல் கதிதி போற்பைம்
பொழினிறை காசி யெய்திப் புரவலற் கினைய வோதும். (௧௬)

†மாதிரம் - திசை.

‡சம்பை - மின்னல்.

அன்றின தறிவ ழித்தென் னருமபெறன் மகற்கொ ணர்ந்தாய்
கன்றக லான்போ லானேன் கணவரைப் பிரிந்திட டா லு
நன்றி னு மையினு மோங்க ளலகூந தன்பி ரிந்து
தன்றனி வாழ்தல கற்பா தையலார் தரத்த தாமே. (௧௨)

அருமகப் பிரிவாற் றுமை யாறகொழு நனுக்காற நேவல
புரிதலு நீத்தே னெனனை பொழி ததன்னேன வாழ்தல போற்றான்
மருவலாக் கரியே றனனா தாழ்கிலா தெனது மைந்தற
றருதியன் றெனிலென னாயி தனைநதிஞெ சரத மெவனாள். (௧௩)

அன்னபோழ் தஃத நிரதெம மையவ்வ தன்ன யுண்டற
கென்னகிற் றுண்டி கொண்டு வந்தனை யீய்தி யெனன
நன்னர்வாக் கொடுநெ சேயுந தீத லு நயநதுன டானஃ
துன்னவ ளொடுகுழந் தோடகூந தலையுறா வியையொ ழித்த. (௧௪)

அன்னிறத் தவுண ரினனு மாறநிய பலவ ளோத்தும்
பன்னின்முற நெயதா விது நீதகவெம பரம னாட
லென்னவுந் தோநது காசி யெழிப்பதி வாண லொலா
மன்னவந் கமுத ருதத வவாவிமன் னனைவேண நெறா. (௧௫)

எழுசாககழிநெடிடடியாகிரியல்ருத்தம்.

மன்னவ ளெவ்வா லுரைப்பரின நயாத லெநை தயோநதவர்ம
ன மகிழ, *வென்னவ ளாயும்பாத தமைமினா னயாமவந் தருநதுது
மெனவரு ளியதாற, பின்னவா மறுகு மனைமுத ளியவும புதுக்குவித்
தறுசுவை பிறக்க, னன்னரி னமைப்பச சனகரா தியரா நாலவரு மா
சுவை யேய்ந்தா. (௧௬)

அவரையு முடன்றுபத திடநவின் றுறைபோ தாங்கமா சுக்கில
னெனுமோ, ருவமையின மறையோ னுணைவிவித துருமை யுடன்
பலி யேற்றுணும் வாழுவோன, பவலையுட டிடுமன பொடுபலிக் குந்க்
கிட டாதுமுன் னெஞ்சுபுன பைங்கூழத, துவையரி கொடுமென் பத
முத லியாவுஞ் சுவைபட வமைத்தெதிர நோக்க. (௧௭)

அன்பினுக் கெளிவந் துமேகோற் கடத்தே வவன்பத முந்தவுண்ட
ருளிப், பின்பெவ ரெவரிந் றெறுமொவோர செயலி னிசைந்தொயே

மையத்துப் பிறங்க, மென்பத நுகர்ந்தின் னருள்செய்து சருவ வியாங்க
த் துவந்தெரித் தமாந்தான், வன்புறு மனத்து ராரந்தகன் றனாதே வல
ரெலா மடிந்தமை தோந்தே. (௬௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

வடவையி னழன்று தானே யனைத்தும்வந் திடுக வென்ன
மிடலொடு பணித்தா னவ்வா ழுற்றன வேலையொப்ப
வடுவில்வெண கவிகை யீட்ட மதிகளாக் கவரிக்காடு
படுதிரை நிரையாத் தோனறப பலலியங் கறங்கச் செய்து. (௬௯)

வங்கமீ திவந்தா லெனன 'வையமீ திவந்து வேந்தன்
கங்கையந துறைசூழ் காசிக் கடினகர்ப புறத்து வந்தா
னங்கது வார ணசி யரசநிந தமைச்சாக் கூவி
யிங்கும மடலா சேனை யாவுமீண டிடுக வென்றான். (௭௦)

மந்திரர் தொழுதுரைப்பா மன்னமன் னவாக்கு நான்கு
தந்திர முண்டெ திரத்தோர் தளவுடை யுவரே யென்னின்
வெந்திறற் றண்டஞ் செய்து விளம்புறு சமானரென்னி
னந்தமில் பேதமாறறி யவனாவென் காண னன்றாம். (௭௧)

மிகுவலி யுடையா னென்னின வெம்மைநீர சாம தானத்
தகுதியான் வேற னூலின றனமையிங் கடுத்தோன் யாரு
கிகரில னாத லாறபின் னிழ்ச்சதிய வுபாயஞ் செய்யிற
பகையிலை மெனவே ரம்பன பததனபு பதித்த மன்னன். (௭௨)

திடமின்மந் திரரை நோக்கிச் செறுநன் னா வலியன் யாமோ
வடலிலே மெலினு மெமமை யாநரிப பாணிங் கேயந்த
கடவுளு மடலி லானே கழறுமென றிடவ மைச்சர்
மடமையின் மறந்து ரைததா மனைவ பொறுத்தி யென்றா (௭௩)

ஆயபின் கருவித் தானே யுடனமாக் களத்த மெத்தான்
மாயஞ்செய் நாரந்த கன்றன் வன்றிறற் படையுஞ் சென்றான்
கேய்தலி னமாவி னோந்தே யிவுளிகைம மாத்தோர்காலாள்
வீய்தலிவ் வளவைத தென்னவிளம்புதற் கரிதே யமம. (௭௪)

கவிவிருத்தம்

இன்னதரு ணந்தருவ ரேந்தலவி முத்த
மன்னவனை மன்னருமை மக்கடமை யுகம்

பன்னுமதி தால்வலரையங்கைகொடு பற்றித்
துன்னுசிறை யிட்டுடன்வ னீரத்தொனிசெய் தானுல. (௭௫)

முழக்கின னளக்கநு முகிற்குலமு மாற்றா
தெழப்பினவி முத்தமம ரேந்தனமனை யோராச
சமக்கெமை யடுத்ததெனநெஞ்ச து தளநதாள
விழப்புவிவ யிறறனுவெருக்கொள வெழுந்தே (௭௬)

துயாக்கட லகறறியருள சோதியிருதாளம்
புயத்தற னிறக்குழ ரெட்டதொழுகபோழ தின
மயக்குறன மடக்கொடி யெனப்பரம வளள
றியக்கறு பலதகொடருள செயதிடுதுமென்றான (௭௭)

என்றரச மாதுகுல மேகவருள செயது
கொன்றைபுனை யெநகைகொடி தானவைசெய தான
வன்றணிவின மைந்ததனை வாட்டியிர வீட்டி
வென்றிதரு வாகையணி வேயவுள முற்றே (௭௮)

முனைப்படு களத்தரு குறப்பரன முகத்ததுத
தனக்கிணையில வீரரோ சுகத்திற் ருந்திகா
மினுக்குறு முகமபலகொள வீராதமில் வீர
னெனப்பனு குருரானமுக மாயிரம துற்றேன. (௭௯)

எந்தையிரு தாளினை யிறைஞ்சியென தைய
பந்தவினை போலுதர மேறுபசி யாந்த
தந்திடுதி யினறுணவு தானென நயந்தே
வந்துவினை பொப்பிவிரு வாழவருளும் உள்ளல (௮0)

கலிநிலைத்துறை

முனைமு கத்தடா நராதகன படைமுழு வதையுந
தனதங் கைகொடு சுட்டியித் தளததையோ கணத்தி
லுனது வாய்மடுத துள்ளமா காசிமன னவனை
பூனையன மைந்தரை யமைச்சரைக கொணாகெனப பணித்தான். (௮௧)

அன்ன வாறவ னடாததிறை யாதியா ஞாயுமீட
டொன்ன லனறனைத் தேதொடு முமபரி னெறியப்
பன்ன ருந்தல மேழினும படாநதுதோ சிதையத்
தன்னு ணாச்சிபோயத தரையிடைவீழ்ந்துளந் தளநதான். (௮௨)

அறிவு தித்தவன் காசிப னளித்தடு சுதனைசு.
சிறுவ னென்றெணி யிகழ்ந்தன னவனறிரு முகத்து
மறுவில பலபடை வயவாவந் துதித்தன ரவரு
நுறுதி நத்தொருநீர னம முயாபடை முழுதும்.

(அங்)

ஒருப டைக்கல னேனுமில் லாதுடன மிடலகொண
டிரிவு செய்தென தாழ்ந்து லொழிப்பனே விவனைத்
தருப வன்றிற் மிறறெனச சாற்றுதற் கொணுமோ
வரிய மாயையி னவற்றெற நகவென மதித்தே

(அச)

இன்ன நகதிடு பற்பல மாயையங் கியற்ற
வன்ன மாயையா வையுமகே-ற கடனழித் கறுத்தான
செனனி தனனை பு மதுபிரா தெரிதருமுன்ன
முன்னெ னதகனி முடிசுதலை முளைத்தன வவறகே

(அஇ)

வந்து வந்து முடித்தலை யாழ்மாயந் திடச்செய
தந்த ரத்துமெண் டிசையினும புவிக்கணு மலையா
சிறுது சூழ்பல தீவினுஞ் செறித்துமொண் டலைகன
முந்து போலடுத் திடுதலைக் கருதியெம முதலவன

(அக)

ஒண்ணி நகதிகழ் விசகவ வுருவெடுத் திருக்கா
ண்ணை கத்தவ னுரங்கிழித் தொழித்தன னுறு பூ
விண்ண கத்தவா சொரித்தனா மாரியின விரலன
மண்ண கத்தவா மகிழ்வுற மகோங்கட னுகி

(அஎ)

காசி மாக்கா கலத்திறை பேரவை குறுகி
யாசி லாவர தனகதிழை யாதனக் தமரா
நேசமேலெழப் பணிந்தொழு நிருபனு திபா கரு
மாசி லாவருள வழங்கிவீர நிருக்கான மகிழ்ந்து

(அஅ)

அறுசீக்கழிசெழுநீயாசிரியவிருந்த

பின்னவன மாயவன னுனமுன பிறந்ததே வாந்த கலகே
டினனலவே லையின்விழ்ந் தாயவுற நிருங்கடற் றுனை சூழப்
பொன்னவி ரெயிலசூழ காசிப புறக்க ரடுததா நெற்றா
லன்னது காசியேந்த லநிந்துவா முகநருழ்ந் தோதும்

(அக)

அருந்தீவப் பயனே தேவாந் தகனராந் தகன்ற னண்ணன்
பொருத்திரைக் கடவுற் றானே பொதுளவந் தடுத்தா னன்ன
*திருந்தலன் றன்னே மாய்த்துச் சிறியனை யாளென் றேத்த
வருந்தலேந் தாலென் றன்னோன் மகிழ்வுற வமரின் முண்டான். (கூ௮)

வஞ்சகன் றானு மேற்று வானவப் படையுய்த் தாற்றா
தெஞ்சலின் மாயை யாற்போ ரியற்றினு லீரிவைகட்கெந்தை
யஞ்சமோ வவைய னேத்து மழித்தவ னருந்த வத்தா
னஞ்சனி மிடற்றெம் மான்பாற் பெற்றமா வரத்தை நாடி. (கூ௯)

கொலைபுரி நீடு திக்கைக் குஞ்சர வதனங் கொண்டு
கலைநிறை மதியின் னுண்டங் கடுக்கும்வென கொட்டி லொன்றை
யுலைவிறன் கடகக் கைபா லொடித்தவன் றலைமி லுயப்ப
மலையென விழ்தி நகதெம மானடி நீழலசோக தானால். (கூ௧௦)

பன்னுமு வுலகு முற்ற பழங்க ண றனபூரி
துன்னிவா னவாக டுத்தா துதுநி லயநது மாநது
வென்னையா ளிறைபண டென்ன வெழினமகோற கடனாய மன்னன்
மின்னுபே ரவைபேய்ச் சங்கா சனத்தினவிற நிருத்தி னிப்பால். (கூ௧௧)

கங்கைசூழ் காசி மனமுள் கருநெ தெபது மாறு
மங்கல வினைமுடித்து மெழுகி நது மணந னேந்து
மங்கமர் தனுமின் றோடை மன்கு ளு மாநவ மிககொண
டெங்குமா பவனவவந் தாபாடிலாவளா யெழுவா னேயந்தான். (கூ௧௨)

பல்லிய மியமப த்வாத பததிரம பதாமை மொய்ப்ப
விலங்கு கவரி துள்ள விரிபுகழ் பூதர்பாட
மல்லலந் நகரா ரன்பின் வநது நான் மருங்குளு சூழநது.
தொல்லைமும் மலந்தீ றொந்தா பெனத்தொழ விரதத் தேறி. (கூ௧௩)

குணநிறை நகருளார்க்குக் கூறுமெம் பெருமா னந்தங்
கணபதி யெனுமூர்த்தத்தைக் களமற் றுலோகந்தன்ன
லணிபெற வகுத்து நுந்த மனேதொறுமமைத்துப் பூசை
யெணமுறப் புரிந்து வாழ்மின் சென்மினின் நிடுமி னென்ன. (கூ௧௪)

*திருந்தலன் - பகைவன்.

†அளவளாவல் - கலத்தல்.

‡ஆதபத்திரம் - குடை.

இன்னவாக் கழுதுண் டின்போ டேய்தன லொருங் கரசி
மன்னவன் பலகா னாறு மலைகள் பிற படவோர் கோட்டு
முன்னவ னமரும் பொற்றேர் முற்பட நடவியெந்தை
யன்னையா மதிதி பாங்க ரணைந்திட விடுத்தா னன்றே. (௯௭)

இருமுது ரூரவ ரன்பி னெதிர்த்துகை தழீஇயின் புற்றார்
திருமுவேந் தவர்பொற் பாதஞ் செறித்துதாழ்ந் தவர்கண் மைந்தன்
புரிதிரு வினையாட் டியாவும் புந்தியுண் மகிழ்ச்சி பொங்க
வுரைசெய்து புசித்த லாதி யுதவவேற் றடைந்தான் றன்னார். (௯௮)

பகல்சில செலவே ரம்பன் பயந்தவாக் கியம்பு நீவி
ரகநினைந் தளவில் கால மருந்தவம் புரிந்தீர் யாம்போந்
திகலினர் தமையொ றுத்து மின்பமே னையர்க் களித்து
மகமுத லறந்த ழைத்து மலர்தர வருள்செய் தேமால். (௯௯)

சிவநிறை யெமது வைப்புச் சேறுமென் றிடலுந் துன்ப
வுவரிதோய்ந் தனான் னோரைத் தேற்றிப்பின் னுமைசே யாவேங்
* கவலொரீஇக் காண்பீர் நின்மி னெனக்கரைந் தகன்றா னந்த
பவனமென் றியம்பு மேலாம் பதிபுகு தினிதி ருந்தான். (௧௦௦)

எழுசோக்கழிநெடிலடியாசிரியவருத்தம்.

நீத்தவ ருள்ளங் கோயிலா வுறையு நிருமலன் விதித்தருள் வண்ணம்
பூத்தடம் புடைசூழ் காசிமா நகரார் பொருவிறம் மனைதொறுங்கணைச
யாத்தனை நிறுவி விதிமுறை பூசை யாற்றினர் பிறருந்தம் மகத்துட்
தேத்தல மமைத்தெங் கணபதி பூசை தொடங்கிவாழ்கின்றனரின்னும். (1)

நன்றருள புரியு மகோற்கடற் பிரிந்த நாண்முதற் காசிமன் புனிற்
றுக், கன்றக லான்போ லன்னவன் கழற்கட் கருத்து வைத் தநேகநாள்
கழித்தான், றுன்றிட ரனைத்து நம்பினோக் ககற்றுஞ் சுமுகமா மூர்த்
யுள் ளிரங்கி, மின்றிகழ் மணிசெய் விமானமொன் றுய்த்தான் விறற்சிவ
கணங்க டம்மோடும். (௧௦௨)

காசிவேந் ததுகண் டெழுலன் போங்கக் கவின்றரு விமானமீ திவர்த்து,
மாசி † லானந்த பவனமென் றியம்பு மாநக ராஞ்சிவ நகர்புக்
சேசுணன் மலர்ச்சே வடிநிழல் பிரியா தினிதுவீற் றிருந்தன னதனற்
பேசின்மா முகத்தே வொடுசதாசிவ மும்பிறி தலவிதுமறை பேசும். (1)

* கவல்-கவலை

† ஆனந்தபவனம்-சிவலோகம்

காரிருண் மிடற்றுச் சிவபெரு மானே கழறுமு வகையுயிர் கட்டு
நேரிட ரொழிப்பா னவைதனை முதலில் வழிபடு நியதிகொண் டருளச்
சீரருள் சுரக்கும் விநாயக னெனவோர திருப்பெயர் தரித்தன னிதனை
யா ரறி வுடையோ ரறிவரவ் வறிவில் லாதவ ரறியகில லாரே. (க0ச)

உலகிட ருவரி படியமா கோர முஞர் † திருதருவரை முருக்கி
ய்லகிவின் புயிர்கட் கருண்மகோற் கடப்பெம் மானவ தாரமின்ன துநன்
னலமிகு துண்டி விநாயக ரென்ன மலைமக ணகைமலர் முகத்துப்
புலவர்தக தொகுதி தொழுவவதரித்தபுதுமையையினிப்புகலகிற்பாம். ( )

மகோறகடன்றிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (ஐ) க்குத் திருவிருத்தம் (சாசுல)

துண்டிவிநாயகன்றிருவவதாரப்படலம்.

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவருத்தம்.

மஞ்சகண் படைகொள் சோலை மல்குகை வர்த்த தேயத்
திஞ்சிவிண் டொடகி வந்த பன்மக மெனறோ நாமத்
தஞ்செறி நகருண் டங்க ணச்சுத னெழிலசேர் மோக
வஞ்சியா யமாத லாற்பேர் முகுதையென னவும்வ குபபர். (க)

அநக ராண்ட பன்மா சுரனை * யைம் படைக்க ரத்தோன்
மன்னுமோ கிளியாய் மாய்த்த பின்னரம மன்னன் மைநதன்
பன்னுறு துராச தன்றான பரமனார் செம்பொற் பாத
முன்னியா யிரமாண் டஞ்சக் கரமுளத் தோதி நோற்றான். (உ)

இத்திற கோற்பான் முன்வெற் பிறைவியோ டெம்மான் றேன்றிப்
பத்தியின் வணங்கிக் கேட்ட வரநலகிப பரையின பானஞ்
சத்தியே விநாய கப்பே ருடனுதித் துளைத்தன் பாதத்
துய்த்திமெ பிறநீ துய்ப்பா யெனவுரைத் துருக்க ரநதான். (ஈ)

வரம்பெறு துராச தன்றான் வலியபல் லவுணர் தம்மை
யுரம்பெறு துணையாக் கொண்டிவ் வுலகை வென் றும்பர்க் கேகத்

† இருதருவர்-தேவாந்தகன்- நரந்தகன் என்னும் இரண்டசுரர்கள்.

* ஐம்படைக்கரத்தோன்-சக்கரம், தனுசு, வாள், தண்டு, சங்கம், என்னும்
பஞ்சாயுதங்களையுடைய திருமால்.

திரங்கொளிந் திரன்வே தாவா தியருணர்ந் தகன்று காசிப்
பெருந்தலஞ் சேர்த்தா ரன்னார் பதிக்கெலாம் பிறமுங் கோலான்(சு)

தமரைவைத் தமரர் நாட்டைத் தன்னர சாணைக்காக்கி
யமர்தலுற் றனன்பின் விண்ணோ ராதிய ரிரிந்து சென்ற
விமலவா ரணவா சிக்கு மப்பெயர் வெய்யோன் செல்ல [ரூர்.()]
வெமையுமோர் பொருளாக் கொள்ளெம் மீசன்றாள் சரணென் றுந்

அன்னவர் தமக்கெங் கோமா னிரங்கிய மவன்வ ரத்தார்
பொன்னுலகீரத் தியோன் வரம்பன்னாள் பொன்றா வற்றார்
பின்னர்துந் துயரொ ழிப்பே மென்றுபீ நெருகே தார
மென்னுமா தலத்து வெற்பி னிறைவியோ டேய்த்தாங் குற்றார்(சு)

பின்னர்தா வருங்கே தார மடைந்துமை திருத்தாள் பேணி
யன்னையே யுலகம யாவு மீன்றனை யனைத்துங் காத்து
மன்னினை யிளைப்பொ ழிப்பான் மாற்றுமை துராச தப்பேர்
பன்னுதி யவனா யாங்கள் படுதுயா தவித்தா ளென்றார். (எ)

வேறு.

மாலே யனைய சுரிசுமுலு மதியை யனைய திருமுகமுஞ்
சேலே யனைய விருவிழியுஞ் சிலையை யனைய கனதனமும்
பாலே யனைய கனிமொழியும் பணியை யனைய துணுகிடையும்
வேலே யனைய கருணையுமா விண்ணு டவர்தம் மெதித்தோன்றி.(அ)

ஆதி பூவா வா னுலகீருள் எயர்த லொழிமி னெனவன்பி
னோது மமையத் தவண்முகத்தெம் முடைய பெருமா னருட்சத்தி
சோதி பரவு மொருகோடி சுடர்போ லுதித்த தமரொலா
நாத னருள்கண் ளெம்வியந்தார் நனியுள் ளுவந்தா ளம்பிகையும்.()

அனைய சத்தி மதிச்சடையு மைந்து முகமு மருணைக்கும்
பனகா பரணத் திருமார்பும் பத்துக் கரமும் பதமிரண்டுந்
தனிமும் தாலு துதற்கீற்றுந் தயங்கு முருக்கொள் விநாயகனாய்ச்
சினமிக் குறநின் றிடலால்வக் கிரதுண் டப்பேர் செறிவித்தே. (ஐ)

வேறு

அயனர வணையோ னாதி யமரரைப் புரவெந் தாயென்
துயாரிப் பரியும் பூதப் படையுமோ கையின ளித்தான்

மயர்வில்வக் கிரதுன் டப்பேர் வள்ளலவ் வடியூர் துற்றான்
பயன்ருள் காசி மூதூ ரிணையதப் பதகன் கேளா. (௧௧)

புடைவளை சேனை யோடும் புறநக ரடுத்தான் போருக்
கடன்மிகு பூதர் சேனை யடர்ந்தவன் படையெ லாமாய்த்
திடவது தூராச தன்கண் டிருஞ்சிலை வளைத்தே வேவி
மிடல்செய்சா ரதரை யட்டெம் விமலன்பாங் குற்றா னன்றே. (௧௨)

அன்னவந் கினிய கூறி யருளலுங் கொள்ளா னீயென்
முன்னரிந் றனைசே யென்று முனிதரே னயன்மா லேனோர்
துன்னு ராவி வேண்டி னகலெனத் தூயோ னூர்தி [தான்.]
மன்னிவெம் மழுவை யுய்த்தா னனையன்வாட் படைவிட் டார்த்

அன்னவா டனைம முக்கொண் டமலனார் விலக்கிக் கையா
லொன்னலா னுதற்க ணெற்றி மீளவள் வோரெற் றுலப்
புன்மைய னுதலிற் புண்ணீர் சாய்தவி னவசம் பூண்டு
பின்னறி வேய்ந்து வெள்கிப் பெயர்ந்துறை விடம்புக் கானால். (௧௪)

எழுதிக்கழி றெழுதியபாசிரிய விருத்தம்.

தன்னிக ரில்லான் வீய்ந்தசா ரதரை யுயிர்ப்பித்துப் பாசறை சார்
ந்தான், பன்னமர்க் கொளித்தோற் பார்த்தகண் டுடைப்பான் போன்று
மேற் கடல்புக்கான் பானு, தொன்மைவன் படையெங் குளவவை யனை
த்துத் தூராசத விரவிலே தொகுத்தா, னன்னவெய் யோன்மாய்ந் துலக
நன் குறல்காண் பவனின்வந் தானன்ன வெய்யோன். (௧௫)

புறப்பெருங் கடலி ஃ னறுவகைப் படையும் பொதுளவந் தனன்கள
த் தகரன், ஷிற்பெரும் பூதர் மிடைதர வாங்கே விமலனேயந் ததேமுற
ழெட்டான், திறத்துருக் கொண்டு மடங்கலிற் பத்துச் சிகியிலா றுருவி
னன்கு, மறப்பரி தன்னி விரணடுகை யினனா யிவர்துமாற் றலனொடா
டினனால் (௧௬)

இருவிசம் படைந்துங் குற்றயி ருற்றும் வீழ்ந்துமெண் டிசைபுகுந்
தொளித்துங், கருதலன் படைகள் சிதறலுந் தீயோன் கனற்படை விடுத்

* அறுவகைப்படையாவன-கூலிப்படை நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணை
ப்படை, கைப்படை, மூலப்படை, இவைகளாம்.

† எழுறழெட்டாந்திருவுரு என்பது ஐம்பத்தாறுதிருவுருவம், இதுஉபாசனா
கூண்டம், சோமகார்த்துபாசனைப்படலத்திற் காண்க.

திறை பட்டையைப், பருவரல் செய்யப் புனற்படை யாலப் பட்டையைமா ய்த் தலுவவன் சோனை, பொருவவா னவப்பல் படைபொழிந் தனனெம் மிறையவை போக்கலும் வெய்யோன். (108)

பலபல மாயை புரிந்தனன் யாதும் பயன்படா மையினினி யிவனை வெலவரி தொளித்தோ தெறுணி பெனவுட் கொண்டுவெள குற்றன ன ன்னா, னிலையிறை யறிகதோங் குருககோடோர பதமந் நேரலன் றலையி லவைத் திருத்தி, நலவரம பெறலா னமதடிக் கீழ்நீ நன்கிலா தமைத் தெறும் பாங்கால. (109)

செழுநகாக் கீழை வாய்தவி லென்றுஞ் சோந்திரு வெனப்பணித்தி ட்டா, னழிதகை யுடைய துராசதன சுமுக ரஹிய தாடலை யுறமுந், கெ ழுமல வினேதோ தமாநதனன காசிப் பதியிலம் பிகையொடு கிரீசன், ற ழைசின கரஞ்சோந் தமாநதனன் றவமுந் தருமமுந் தழைத்தன வெ ங்கும். (110)

மாசிலசா விசுவ நாதாசன னிதியின் வக்கிர துண்டன்வை குதலா ற, நேசுறு காசிப் பதிக்குயா துண்டி நகரமென் றொருபெயா சிறக்கும், பேசரு மற்றை யைமபதோ டைநதாப பிறங்குரு வினரெழிற் கோயிற், காசிலா தமையே ழாவா ணதது மமாநதிருக் கினறன ரினறும். (111)

முன்னமோர் காசிப பதிதனிற பன்னாண முகிலவழங் காமையிற்சா ம, மன்னநான முகனவேண் டலிறழிவோ தாத மன்னனா னவனசுரீண் டு, துன்னவி னீதுற் றனவவா தமமுா செலினலந் துதையுமீங் கென்று, பன்னவே தாவோந் திப்பதி யீசன பணியினீங்காசுர ரெனறே. (112)

எம்பிராற் குரைபப வெழுநதுமந் தரவெற பெபதி - யெட்டயுதவா ண் டமாகா லுமபாநீங் கினாமா ரிபுமவளந் தரமீண மொபதி யங்குற வு னலாற், பம்புசோத் துண்டி விநாயகன் காசிப பதியினோ கணிதனிற பக ாந்து, நமபமா லாற்பே தித்தாமவேந் தனைநன் னெறிபிறழ் வித்துநீக் கின னாழ். (113)

பின்னரெம் பரன்மா தோமெந் தரத்தைப் பெயாந்திவண் புதிது செய் கோயின், மன்னிநற் றுண்டி விநாயகச் சேயை மடியில்வைத் துச்சி மோந் துன்னா, வின்னதொல் பதியெய தினமென்றான் றுண்டி விநாயக விறையவ தாரம, பன்னின மினிவல லபைகண பதியாய்ப் படாவ தாந் ததைப் பகாவாம். (114)

துண்டிவிநாயகன்றிருவவதாரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (கக) க்குத்திருவிருத்தம் (114) கக.

வல்லபை கணேசன் றிருவவதாரப்படலம்.

அறசீர்க்கழிநெடிநடியாகிரியவிருத்தம்

வெறிகமழ் கமலப் புத்தேள் வியனுல கத்தோர் வேலைச்
சிறுவிதி முதலோர் தொக்க வைவதனின் மரீசி யென்னு
மறிவன முகன்பான் மும்மூர்த் தியரில்யார் ித்த ரெந்தாய்
பறைகவென் னெலுங்க ணேசன் பதநதொழு துரைக்க லுற்றான். (க)

படைத்தல்காத் திடுறு டைத்த லெனுந் தொழிற் பகுதி மூன்றுட்
டுடைத்தலசெய் பவனே ித்த னெனமய றுதைம ரீசி
துடைத்தலும் படைத்தல் காத்தல போல்வதோ தொழிலும் துள்ளோற்
குடைத்துநித் தியமென் றோத லெற்றி னுலுணைக்க வென்றான். (உ)

துடைத்தல்யா வையும ழித்த லொன்றைவத தொன்ற ழித்த
றுடைத்தலன் றீற்றில யாவும் படைத்துக்காத் திடுது யோரோ
டொடுக்குதல் செய்வா னித்த னெனதுகொ லொடுக்கி யாவும்
படைத்துக்காத் தவர்க்கு மீண்டும் படைத்தல்காத் தலும ளிப்பான். (ங)

அன்னதாற் படைக்கும் யானுங் காத்திடு மரியு மன்னோன்
சொன்னவா ரணவாற் றுலத் தொழிகளாற் றுவமெ மக்கு
முன்னவற் கெமையொப் பாக மறையொர்சார் மொழிநத தென்ப
தென்னுப சார மாமவ் விசனே கணேச னாகும். (ச)

உன்னருங் கணேச னெப்ப வெமையுரைத் திடல்செய் வோனு
மன்னினா யத்து விழ்த்து மாபவ மனைத்துஞ் செய்தோ
னென்ன லு மரீசி யையந் தீரந்தன னிதயந் தோந்து
பன்னெடுங் கால மேரம் பனையுளத் தெண்ணி நோற்றான். (ஊ)

அளியினோற் பான்முன் னண்ண லாகுவா கனத்துப் பைம்பூண்
மிளிர்ந்ர மழுக்கை யோனாப் மேவலு முவந்தி றைஞ்சித்
தெளிமறைப் பொருளா லேத்தல செய்தனன் மகிழ்ந்து செப்புன்
னுளம்விழை வெனம ரீசி யும்பரோ டும்பர் யாரும். (கூ)

யானிடும் பணிக்குள் ளாக யானவற் கிறை வகை
வினமெற் கெய்தா தாக விருஞ்சிறு ரளவின் றாக
வானவர் முதல்வி யாயுன் வாமபா கத்து வைகு
ஞானநா யகியெ னக்கோர் நந்தனி யாக வேண்டும். (ஏ)

அனையபெண் ணமுதை யெந்தைக் கருங்கடிமுடித்தல் வேண்டு
நினையல தேனேத தேவை நினேத்திடா திருத்தல் வேண்டு
மெனவிரந் திடலு மன்ன திசைந்துருக் கரந்து நின்றான்
றனையும்கேண் டினர்க்கு நலகுந் தயாபர னெனுங்க ணேசன் (அ)

முன்னவ னிடத்திவ் வண்ண முதிர்வரம் பெறும ரீசி
தன்னடி யுலக மூன்றுந் தாழ்வெங் கணுங்கோ லோச்சி
மன்னின னீது நிற்க வானவர் கயிலை வெற்பிற்
றுன்னியோர் நாளெம் மீசன் றுணையடிதொழுது நின்றார். (க)

அதுபொழு தெம்பி ராட்டி யமலனை வணங்கி யைய
துதையுல கியல்பெ னக்குச் சொற்றரு ளெனக்கீ ரீசன்
முதறுணை நிமித்த மென்னுங் காரண மூன்ற லென்றுந்
திதிகொள்கா ரியமு லோக மவற்றின்முன் னையதே மாயை. (ங)

பின்னைய தெமது சத்தி யேனைய தியாமே யென்று
பன்னலு முமைத ருக்குந் றெனையன்றிப பரம போத
வுன்னதோ ரசைவுண் டோவா தலினுல கென்ன னிறப
தென்னவோ தினன்பி ரான்கேட் டதுநிற் கறிவிப் பேமால் (ஃ)

மாதரா யென்ன யாண்டும வதிசெய்தஞ் சததி யாண்டும்
போதரா தடங்கத தன்னு ளொடுக்கினுன புதுமை யென்னே
யோதுமுச் சுடர்க ளறற வுறுபக விரவு மற்ற
யாதொரு செயலு மற்ற லுழியி னிருளாங் குற்ற. (ஃ)

வேறு

திருமலை மங்கைநோக்கி வெருவந்தெமமாதி சிவமு வருக்கு முதலே
கருவிதையின்நிறாறு வளர்விக்கநல்ல கருணை தகம்பெய் புயலே
யருமறை யென்றுநேடி யறியாததாக வகலகின்ற ஞான மயமே
பிறுதுவி யம்புதிகா லெனுமண்டகோடி பிறநல்கு நாத சரணம். (ஃ)

சிவசிவ தேவ தேவ செகமெங்குமார்து திகழ்கின்ற சோதிவடிவே
பவபவ னோயின்முழ்கு முயிர்கட்குவேண்டு பதமுத்தி நல்கு பொருளே
யெவரெவர் யாததாக விதயத்தினின்னை யெதுபோது சிந்தை செயினு
மவரவ ரார்வனோக்கி யதுபோததாக வருளோம்பு நாத சரணம் (ஃ)

உயர்புவி யாதிபூத மெனவோது மைந்து முதிசால மொன்று தனிநென்று
றியல் பட வாகிநான்கு வகைதோன்றிவாழ்மல் லுயிர்மற் றெனேத்து

மடைவே, துயர்கெட நாடியவ்வல் வினையாற்றின்மேன்முத் தொழிலு நிக
ழ்த்து நினைவா, லயலற விறுசெய்து பொடியாடுமேனி யரனாகு நாதசர
ணம். (௨௫)

வேறு.

எனமுழு முதலை யேத்தி யெம்பிரா னுலகியங்க
னிணையல திலையென் றோர்த்தேனென்றுகீண் மலையு னைத்தான்
மனமகிழ்ந் திறைவன் வைகி யருளவம் மயக்கத் தாழ்ந்த
வனமிவர் தேவுள் ளிட்டோ ரடைந்தர னடியிற் றுழந்தே. (௨௬)

கொத்திருட் பிழம்பிற் றுக்கங் கொண்டுளேம் பன்னு ளெந்தா
யத்துய ரகன்றே மின்னுன் னருளினு னென்னல் காறு
நித்திய கரும மாதி நீங்கிவாழ் பிழைத விர்த்தற்
கொத்ததான் முறைபி ராயச் சித்தமொன் றுணைத்தா ளென்றார் (௨௭)

முருகுமிழ் கடுக்கைவேணி முன்னவ னடுவோர்க் தின்ன
தருவரை மங்கை யுற்ற தருக்கினு தியவாற் றுலத்
தெரிவையே யப்பி ராயச் சித்தமாற் றுதல்வ முக்காம்
வெருவன்மி னீவி ரென்றா னகன்றனர் வெற்பின் செல்வி, (௨௮)

ஒருவயா னியற்று மாநிங் குரைத்தரு ளெனவெம் மாணங்
கருமைசால் யமுனை யென்னு நதியிலோர் கவின்சங் காகிப்
பிரமமா புரமெ னப்பேர் பெறுநக ராட்சி செய்யுஞ்
தெருணிறை மரீசி யென்போன் மகளெனச் சேர்தி பின்னர். (௨௯)

ஆண்டுபென் னிரண்டு செல்ல யாமவ னெய்தி நினைக்
காண்டகு மணமு டித்து மெனப்பெருங் கருணை செய்தா
னீண்டியாங் கோர்சங் காய்ப்பங் கேருகத் தமர்ந்து கோற்றாள்
வேண்டுவார் வேண்டு மாறு மெய்வர மருளெம் மன்னை. (௩௦)

சங்குரு வாய தாயைத் தாங்கமுன் றவஞ்செய் கஞ்ச
மங்குள முளரிந் கெல்லா மதிக * மஞ் சுளம தாகிப்
புங்கவ ரெரு மார்வம் புரிந்திடப் பொலிந்த தென்னி
விங்கதன் பெருமைப் பாட்டை யாவவோ யிசைக்க வல்லார். (௩௧)

தனையடை பவருண் மாசு தவிர்த்தா னடிக்கீ ழாக்க
லனையிக ரிமையச் செல்வி யியல்பற்றா லவளு ருக்கொள்

களைசரி முகமுந் தன்னைக் கலந்தநீர் முழுநுஞ் சுதநி
யினையரு டுர்த்த மாக்கு மியலபுடைத் தாயிற் றன்றே. (உஉ)

தன்னிக ரில்லாள் சங்காய்த் தம்பிராற் கருதி நோற்பத்
துன்னு ட் மாயிரங்க ரத்தோன் சுருவுறு மதியில வாய்க்கா
லென்னுமா நாளிற் போந்தா னில்லொடும படிவா னங்க
ணன்னவா கனத்தோன் மைந்த னுமருந் தவம ரீதி. (உ௩)

திருநதருந் தவன்சங் கற்பஞ் செய்துநீ ராடித் தேசார்
பெருந்திரு நீறு மாடிப் பேறருண மணிமெய தாங்கிக்
கரங்கைடொற் புறுத்த வேணிக் கடவுளைத் தியானஞ் செய்காற்
பொருந்துமு மூலந் நீரின் பொற்புமபூ வனப்பும் பார்த்தான். (உ௪)

நங்கைசங் குருவா யங்கு நண்ணலிற் பனியாற் றீயோர்
மங்குசெல் வம்போல் வாடுங் னனசநல லோர்செல வம்போற்
பொங்கமுற் றனைய தெவ்வாழ் பனிதனை நகுதல் போல
வங்கலர் தரலெற் றுலென நஞ்சயித் தணித்தாச் செல்ல. (உ௫)

வண்டரு வுலகர் போற்று மலைமகள் செயிர்தீ ரக்கொள்
வண்டரு டாவோர் பூவின் மன்னலகண் டெடுப்பான் பாங்கார்
வண்டரு ளயார்தெ முக்கிட் டமையத்து மறைத லாற்று
வண்டரு மயல்கொள் காலோர் மகவினின் றனனோக் குற்றே. (உ௬)

முன்னவன் றன்னை முன்னி முன்னருந் தவஞ்செய் நாளி
லந்நிரு மலனன் றெய்தி யளப்பரும் வரம ளித்துப்
பொன்னக மடந்தை தன்னைப் புசல்வியாத் தருது மென்னப்
பன்னிய வாழிச் செல்வி பாங்கிலென் பாங்கி லுற்றான். (உ௭)

என்றுதா மனையோன் மைந்த னிதயதா மனாவைத் தில்லா
மின்றிகழ் துசப்பா டேவ வல்லிகை மிசைக்கொ டுத்தான்
மன்றவுண் மகிழ்ந்து வாங்கி மார்பனைத் துச்சி மோநது
மென்றனஞ் சொரிபா லூட்டி வேணவா வொடுமோம் புற்றான். (உ௮)

பவக்கடற் படிவாற் றுது பரமனைக் கருதி நோற்போர்க்
கவத்தைநீத் தருள ளிக்கு மனையையோர் மகவாப் பெற்றான்

† ஆயிரங்கரத்தோன் சுருவுறுமதியில் வாய்க்கா லென்னு மாநாளில் என்
பது ஆயிரங்கைகளையுடைய சூரியன் மகர இராசியிலுற்ற திங்களில் மகாநகரத்
திரத்தில்.

சிவக்கொழுந் தினையே மேலாந் தேவென வுணரிம மேலோன்
றவத்தள வினைத்தென் றோதத் * தாலமேற் றுல முண்டோ. (௨௯)

பீழிதவிர் தீர்த்தத் தானா ம பயன்கரந் தனிற்கொண் டோருள்
ளெழில்கொளிம மகவைப பெற்ற வெமமையொப் பவாயா ரென்று
தழைதிரு நாமந தான்வல லபையெனச் சூற்றித் தன்னுட்
மெழயமர்ந தனன்ம ரீசி யுவள்வினை யாடல் செய்ய. (௩௦)

வலலவை யகவை யைநதீற் றவத்திற மதித்த லோந்து
மெல்லிடைத் தாய்ம ரீசிக கவடிநன விளக்கி நோற்பா
னல்லவோ சாலை கோலு வித்தலாற பிராட்டி நனறென்
றொலையே காக்க ரத்தைத் தியானிததாங் குறைநது நோற்றாள். (௩௧)

அகவைபன் னிரணடிந் காறிவ வருநதவம புரிய யாக்குந்
தகவருள வரத ருள்ளஞ் சகிப்போ தனிமு னாட்டி
மிகவயர் வொடுநோற் றற்கோ வேதியா போனது போந்தா
முகிண்கை யிறைஞ்சி மேலோய் வரவியா தெனமுன் னோனும். (௩௨)

எண்சோகழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம

வந்ததுனை மணமபுரிவா னென்ற ரீசன் வாமபா கத்துறுநோன் பா
ற்று வேற்கிள், நிந்தவுனா கேடகவற்றோ சிவவென் றங்கை யிருசெவி
வைத் தறிவிலியே கென்ற ளெங்கோன், சநதமறை பலகலைதேர் தரினு
ரீங்கா தையலாக்கு மடமையென்ப விறைவ னின்னை, யுநதிமணந் திடுங்
கொலென வுறானே லாவி யொழிப்பவிய ணகறியெனது புறமபோ குந்
றாள். (௩௩)

கண்டிறைவன் கதிரகோடி யெழுந்தாங் கீனாங் கரமுடையோ னாய்
மயின்மேற் காட்சி நலக, வண்டணிசெங் கரத்தாள்வல லபைகண்டை
ய வநதனையோ சிதியேன்சொன மனக்கொ ளேலென, றண்டர்பிரான்
புதத்திறைஞ்ச வுவந்தே நங்கா யறைதிவிழை வென்றானின் வாம பாகங்
'கொண்டருணா யேனையென்று கூறத் தநதேங் கோடியெனறான் குறை
பொறுக்குங் குணக்குன் றானேன். (௩௪)

* தாலமேற் றுலமுண்டோ - உலகத்தில் (மரீசமுனிவரது தலப்பேற்
றை இவ்வளவினதென்று சொல்லத்தக்க) நாவினையுடையார்கள் உண்டோ என்
றபடி.

அறதேர்க்கழிநெடிடியாகிரியலிருத்தம்.

ஈதுநின் றிடம ரீசி யிடஞ்சென்று நிகழ்ந்த வண்ணம்
தூதுவு னுரைப்பக் கேட்டெஞ் சோதியன் துணைத்த வாறே
போதர லுற்றான் போலும் பொற்புறு திரும ணத்திற்
கோதியா வையுமி யற்ற லுறுமினென் றனனு வந்தே. (௬௫)

அன்னன மதற்கு வேண்டும் பொருளெலா மமையச் செய்து
மன்னிய நகர மெங்கு மணிநிறை தீபங் தூபம்
பொன்னிறை குடரி ரப்பிப் பொற்சணக் கோல மிட்டுக்
கொன்னிறை மாட கூட முதலணி சூயிற்றி னாரால். (௬௭)

மாதவ மரீசி யிப்பான் மாதவன் பிரமன் நேவ
ராதிய மற்றோ ரெல்லா மணிமண வதுவைக் காங்கிக
போதர வதைத்துப் போந்த புலவர்மற் றெவர்க்குந் தக்க
மேதகு வரிசை செய்து மகமுவச் சாலை மேவி. (௬௭)

சிவபரஞ் சுடரோன் செய்ய திருவடி பணிந்தன் னானைத்
தவவடி வாய வல்லி தன்னொடு மழைத்து வந்து
நவமணிக் குலங்கு யிற்று மண்டப நனுகச் செய்து
கவின்மணக் கோலங் கொள்வான் காதலி தனையுள் றுய்த்தான். (௬௮)

சூளிர்புனல் படிந்து தெத்திக் குருமணி யனிக டாங்கி
வளரிளங் கொம்பர் போல வரன்புடை யிருந்தாள் சூழ்ந்து
நளினமென் மலர்மா தாதி நங்கையர் பல்லாண் டோதத்
தெளிமறை முனிக்கு ழாமா சிகள்செய வியங்க ளேங்க. (௬௯)

நந்துநல் லோரை நேர்ப்ப நன்மனை புனல்கை வார்ப்பச்
சிந்துநேர் தவம ரீசி சிவபிரான் கழல்கை பூசி
வந்தனை பலவி யற்றிவல்லபை யங்கை பற்றி
யிந்துசே கரன்கை நல்க வெற்றன னனைய காலை. (௭௦)

காரணன் நிருவோ டெய்தா நன்குதா னருளீ ராறஞ்
சீரணி * மோதை யேயா திப்பெயர்ப் புதல்வி மாரைப்
பூரண கணேச னாகும் புரகரற் கீய வேற்றே
பாரணன் சடங்க னைத்து மாற்றநன் மணமு டித்தான். (௭௧)

* மோதையாதியபெயர் புதல்விமார், என்பது, மோதை, பிரமோதை, அம
கை, சுந்தரி, மனோமை, மங்கலை, கேசினி, காந்தை, சாருகாசை, அமத்திமை, நக்
தினி, அமதை, என்னும் பன்னிருபுதல்வி மார்களாம்.

முன்னவ் வினைத்தா வெற்பின் முதலவியோ டரிப யந்த
கன்னியர் தமையும் வேட்டுக் கடிமண வினைநி ரம்பப்
பன்னுமச் சுதன்முன் னுன பண்ணவர் முனிவ ரோனே
ருன்னரு மோகை யுற்றார் திருமறு மார்ப னோர்ந்தே. (சஉ)

மலக்குறும் பொழிக்கு ஞானம் வழங்கென விறைபால் வெண்டக்
கலக்கநீங் கிடவவ் வாறே யருளியங் கணைமர ரோடு
கலத்தகு கணேச முர்த்தி நண்ணிவாழ்ந் திருந்தான் முன்னே
யுலப்பில்சீர் மணித்தீ பத்திற் பிறருந்தம் பதிக்கே குற்றார். (சங)

எழுசீர்க்கழிகெடிலடிபாசிரியவிருத்தம்.

இத்தகையனவா மைங்கரப பெருமா னினியமான் மியத்திற முன்ன
மெய்த்தகு பிறகு சோமகாந் தப்போ வேந்தனுக் குரையுப புராணக்,
கொத்தினு ளொன்றைச் சூதமா முனிநைம் மிசவனக் கோதில்சீர் முனி
வர்க், கொத்தவன்பொடுமோ டதோதியா ரியத்தி னோங்குபார்க்கவமெனு
னும் பெயர்த்தாய். (சச)

வழங்கலுற் றதையா வடுதுறை கடச்சி வாயதே சிகனருள்வாய்ப்புற், துழ
நதமா தவத்தா லுயாசிவ ஞான முனிதன்மா ணவனென வுணர்ந்தோர்,
மொழிந்திடு கச்சி யப்பநற் றவன்செய் தென்சொலான் முன்னவன் புரா
ணத், தழங்குபே ரியதை விநாயக புராண சங்கிர கப்பெயா தகதே. (சரு)

அடியனேன் றொகுத்த சரிதமின் னதுகின் றிடவினி யனனவண்
பொருளைக், குடினையா கிவது பூந்துறைச் சித்திக் குஞ்சா முகப்பிராற்
கன்பர், படிவயிற் சமவத சரந்தொறும் வசந்த விழாவொன்று பாரிப்ப
ரதையு, முடனுரை செய்வான் றுணிந்தன னவனொ ளுச்சிமேற் கொ
ண்டுளமுவந்தே. (சக)

வல்லபைகணேசன் றிருவவதாரப்படலமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் (கஉ) க்குத் திருவிருத்தம் (நூருங்கு)

வசந்தோத்சவோபாசவிணப்படலம்

எழுசீர்க்கழிகெடிலடிபாசிரியவிருத்தம்

வண்டமிழ் மலைய மெனுமொரு பொருதாய் வயிறுனைந் தீன்றிடப்
பொருளை, யொண்டொடியெனுங்கைத் தாடமு தூட்டியும்டர் செல் * சந்
திரதிலகத், தண்டலை மனைவாய் வளர்த்துநாற் றிணையார் தனிமுற்றந்தோ
றும்வினையாடல், களைடிட விடுத்த மகவெனு மிளங்கு நளர் நடை காட்
டலிற் கருளும். (க)

* சந்திரதிலகம், சந்தனவிருகமும்.

வனிதையர் வருந்துங் கோடையை வந்து மான்மகன் வைகுபா, சறைகள், புனிதமா விருத்தல் கடனெனத் தமதோ ரறிவினும் புதுக் குதல் போன்மும், பனியினு லவல முறுமிலை யாதி பழுதறத் தருப்பரி சனங்க, டெனிதவி ரிளங்கா லசைதரத் துளிர்ந்துத் தூமலர்சொரிதரத்து தைவ. (ஈ)

இடர்நுமக் கிழைக்குங்கோடையாம் பகையைக் கடந்திட வெண்ணுமா னிடாகாள், பிடிநடையிரதி கொழுநெனம் பொருநன் பிறங்கு நாற்படைகளிற் பதாதிப், படைகொடம் மதன்றேர் நடத்துறக் கோப்புப் பண்ணுபா சறையடை குதிரென், நடலுறு சின்னமார்த்தெனக் குயில்க ளணிதரு கொம்பிருந சரற்றும். (ஐ)

பெருவரை முலையார் மொழிகவர் கிளிமா பிறங்கெழிற் குழனிசுர்திமிரம் பொருகரி வதன முறழ்மதி குடைதோள புரைபசங் கழைசிலை நகைநேர் சருமலாகணைகண ணிணைகயல் கொடியாச் சமைவுற வளைகட லுடுத்த விருநில வுயிராம பயிாவரு நிழலவித் தியைதிநன் றருமதன்விழாநாள்(ச)

அறுசோககழிநெழிலடிபாகிரியாவிருத்தம்

வாடைவாய் வசந்தோய்நத வசந்தனவந் தசைத னேக்கிக் கோடைநோய் வருத்தந் தீர்ப்பான் குளிரத நளின மார்ந்த வோடைவேய் சோலை சேர்வா ருரியர்கைப் பற்றிக் காமப் பீடையோய் தரவு லாவிப் பிடியென நல்லா சில்லோர். (ஊ)

கரிபரி யிரத மூர்ந்து காந்தைய ரோடு மாந்த ருரியவில் லகன்று போந்தே ருறுநறும் பொழில்புக் காங்கே பரிமள மலர்கள் கொய்தும் பந்தெறிந தாடல கொய்தும் விரிதிரை வாவிதோய்ந்தும் விடுப்ப * ரெற் பொழுது சில்லோர். (கூ)

இந்தெனக் குளிரும் காந்த மணிகளி னிலக வாற்றி யந்தர முரிஞ்சு மேடை நிலாமுறறத் தமர்ந்து வாச முந்துசந தாதி பூசி யொளிராமுத்த மாலை வேப்பநாந தந்தீடை யவாதோ டோய்ந்து தணிபபரற் *பொழுது சில்லோர். (எ)

வேனிலான் சினன முற்றி விழாச்சிறப் பெடுக்குங் காலம்
†பூநதி பதிதென் காலல் பொழினிலாக்கொழுந புல்லா

* எற்பொழுது, பகற்காலம்.

* அற்பொழுது, இராக்காலம்.

† பூ, கணை, நதிபதி, முரசம், தென்கால், இரதம், அல், யானை பொழில் படைவீடு, நிலா, குடை இவ்வாறும், காமனது சின்னமாதலால் தலைவரைப்பிரிந்த தலைவியர்க்கு வருத்தந் தருதற்கும் அஃதல்லாதார்க்கு அதனைத் தராமையும்கூறியு பொருள்க ளாயின.

மாணன் நோக்கார் யாரும் வீருத்தஞ்செய் யழலாக் காண்பா
ராணதங் கேள்வர் தம்மை யகறரா ரினிதாக் காண்பார். (௮)

இன்னதா விருதோ ராறி னினியதாத் திகழ்வ சந்தத்
தன்னபூந் துறைவாழ்ந் தெம்மை யாளுவா முகவற் கிம்பர்
மன்னுவார் வசந்த மென்னும் வைபவ விழாவென் றென்று
பன்னவா வுடனான் டாண்டாண்டு பண்ணுவா ரவற்றோ ராண்டில்(௯)

அன்னகல் விழாந டத்தி யமையுமண் டலபூ சைப்போ
பன்னுறு பெருஞ்சி ரப்பு நாட்குறு பலவ ளங்க
மென்னவோ கையினமு யன்றார் சுமுகார லையஞ் சூழாற்றின்
முன்னின நீத்த மனை திறக்கினை மொழிதல் செய்கேன (10)

‡தன்றனை யூர்வோ னூருந் தவளநான் மருப்பி யானே
சென்றுதன் வடிவின் வேலை செறிநதுவா நீருண்டார்ந்த
பின் * நரை யானே மேனி பெற்றதன்மைததாச் சூல்கொண்
டொன்றுநா னிலத்து நன்னீ ருதவமீண டதுவான் கொண்டல். (11)

கோடைவெம் பகைவற் சீறிக் குமுறவி னிடித்து வாடபோ
ராடவின் மின்னி யம்பின் மாரியம புருத்தக் கோடை
நாடனைத் தூரநு ஞால நண்பனன் குறவ மைத்துப
பிடுடைப் பொதிகை யெய்திப் பிறங்கதன முடிமீ துற்ற. (12)

உருமொலி காட்டி மாரி சொரிவன வுவரி யுண்ட
வருமுனி மறைபு கன்று வாழுகன முடிமீ தநாட்
பொருவிவபூந் துறைநீராட்டல போலுமப புனிதன னாவு
மருமலா கடுக்கு மாரி மணிகள்கிந திடுதன் மாதோ. (13)

தள்ளவிழ் கடுக்கை வேணி யணணலா கயிலை வாழ்ந்த
வள்ளிலை பொலிவே லன்ன மதாவிழிப பொருளை மானவ்
வெள்ளியங் கிரியின் கூறுங் கொணமே வினள் கொ ளிங்கென்
துள்ளவர் தங்கட் கைய முறப்பல வருவி வீழ்வ. (14)

பொருவிநென் பொதிய மென்னு மொருமகள் புவிவா னுய்யப்
பெருகுதன் பொருளை மானைப் பெற்றரு மணியும் பொன்னுங்

‡ தன்றனையூர்வோனூருந்தவள நான்மருப்பியானே சென்று தன்வடிவின், மேகத்தை வாகனமாக வுடைய இந்நிரனது அயிராவதம்போன்று வெண்மேகம் சென்று.

* தனாயானே மேனிபெற்றது, உலகயானேபோற் சூல்கொண்டு கருமேகமானது.

குருவளர் குழையும் பூட்டிக் குகாகடற் கொழுந் குக
மருவவுண் மகிழ்தத் துய்த்தாற் போற்பிர ளயம்வந் தன்றே (௮௮)

வாசமென் மலருஞ் சநதுந் தினைக்கையின் வாரிப் பாவ
நாசமுன் னான தீர்த்தத் துறையெலா மோதநண்ணல்
பாசவல் வினைக டர்ப்பான் பரிவுட னாடிப் பூத்தாய்ப்
பூசைசெய் தீசன் பாதப ணேதம ரடியா ரேய்க்கும். (௮௯)

அலைகடற் புலியி னுன்ற ௪ வாறிட மேவ லானுஞ்
சிலையினின் நிழிந்து செநதில வேலைவாய்ச் சோத லானு
மலைமக ளிடத்து வந்த மகிமையி னுனும் வாரி
புலவருக்கிடர்செய் சூரைப் பொருதிருக் குமரற் போலும். (௯௦)

கரிமுகத் தோற்றத் தானுங் கங்கையா ளிடத்து வந்த
பெருமையி னுனு மாலம் பிஹ்நராப பிறங்க லானும
† வருணமந திரத்தி னுனுபு வகிர்மதிப பிளவின் மின்னு
மொருமருப புடைய தேவை யொககுமால வருநீர் நீத்தம். (௯௧)

பொங்கர விந்தந தோன்றப் பாரதி பொருந்த ‡ வாசை
யெங்குமா முகம தாக வெகினமீ திவர வுழிற்
௦ சங்கரப மறமீக் கொள்ளச்? சங்கரன முடியால் வானீர்
பங்கினுன் மலரின் வைகும் படைத்தொழிற் கடவு ணேரும். (௯௨)

* ஆறிடமேவல், திருக்குமரன்மேற் செல்லுங்கால், திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவணன்குடி, திருவேரகம், திருக்குன்றுதோறூடல், திருப் பழமுக்காசோலை, இவற்றில் அமாதல் எனவும், நதிமேற்செல்லுங்கால், இத்தாம் பிரபன்னியின், தக்ஷணமும், உத்தரமுமான இருபாஷையிருந்து, வேணையாறு, நாகையாறு, கோணையாறு, சித்தையாறு, சாவையாறு, மணிமுத்தாநதி, கல்லாறு வானதீர்த்தநதி, பாலாறு, கடனாநதி, பச்சையாறு, கம்பாநதி, சித்திராநதி, கோதண்டராமநதி முதலிய ஆறுகள், தன்னிடம், சங்கமப்படுதல் எனவுங் கொள்க.

† வருணமநதிரத்தின, கணபதிமேற்செல்லுங்கால், வருணப் பிரியாயகம. எனினும் மந்திரத்துக்குரியதொல எனவும், நதிமேற்செல்லுங்கால், நீர் என்றும் வற்றாத தன்மையுடையதால் எனவுங் கொள்க.

‡ ஆசை, திசை.

௦ சங்கரபமறமீக்கொள்ள, அயன்மேற் செல்லுங்கால், தரும ஒழுக்க விதியை மேற்படவருத்தலால் எனவும், நதிமேற் செல்லுங்கால், சங்கின மிகுதிப்படலால், எனவுங் கொள்க.

? சங்கரன் முடியால் வானீர்பங்கினுள், அயன்மேற்செல்லுங்கால் இறைவன்முடிசாண ஆகாயம் பிளந்து தருவியதன்மையால், எனவும், நதிமேற்செல்லுங்கால், இறைவன்முடிமேல் ஒலிக்கும், கங்காநதியின் பிரிவாதலால், எனவுங் கொள்க.

சங்குனை மருவ ** வைந்தாத் தருபொரு ளிருக்கல் லோங்க

† மங்கையாப் பச்சை கூட வளர்கைவண் டிகிரி சுற்ற

வெங்கடுப் பாந்த டாங்க வேலைபுக் கணையும் வாரி

துங்கமா வுரத்து வைகுந் துளவமா யனையு மாணும். (௨௦)

வனாபடு பொருளை வாரி வன்றரைப் பாலை சேர்த்தத்

தனாபடு பொருளை வாரிப் புறவுய்த்துப் புறவந் தங்கு

வினாபடு பொருளை வாரி மருதத்து நிறைத்தாங் குள்ள

வுனாபடு பொருளை வாரிக் கடலிடை யொதுக்கு நீத்தம். (௨௧)

‡‡ புகலியே நந்நா ளிட்டு வையையிற் போமே டொப்ப

மகரவே நெதிரோ செல்ல மற்றைய வமண ரோரெண்

டொகைசகத் திராவி டுத்த வோலையிற் சுழித்தீர்த் தோடி

யகல்புனல் வாரி வாரி யப்பொடு கலந்த தன்றே. (௨௨)

** ஐத்தாத்தருபொருளிருக்கல்லோங்க. திருமான்மேற் செல்லுங்கால், பஞ்சராத்திரோபதேச மதவேதார்த்தநெறி பெருக, எனவும், நதிமேற் செல்லுங்கால், பசுவிலிருந்துவருகின்ற ஐம்பொருளாகிய கவ்விய நீங்காமை பெருகஎனவும் கொள்க.

† மங்கையாப்பச்சைகூட, திருமான்மேற்செல்லுங்கால், நீலத்துடன் பச்சைவண்ணனாலால் எனவும், நதிமேற்செல்லுங்கால், கங்காதேவியின் ஒரு கூறினளாகப் பச்சையாறு சம்பந்தப்படலால் எனவும், கொள்க.

‡‡ புகலியே நந்நாளிட்டு வையையிற்போமேடு, சீகாழித்திருப்பதியில் அவதரித்தருளிப் பரசமையகோளரியென வெற்றிநாமமுடைய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மதுரமாநகரத்தில், அமணர்சமையம், புக்க, கூன்பாண்டியனது சுரந்தணித்தகாலே, அவ்வமண்சமையத்தின் பொய்ம்மையும், சைவசமையத்தின் மெய்யையும், விளங்கும்பொருட்டு, திருநள்ளாற்றுப்பதிகம், பண்பழந்தக்காரம். “போக மார்த்த பூண்முலையான்” ஷே திருவிராகம் பண்சாதாரி “தளிரிளவளரொளி” என்னு முதற்குறிப்புகளுடைய இருபதிகங்களால், நெருப்பிற்சாக்ஷியிட்டது மன்றி, நீரிலும் சாக்ஷிகொடுக்க, திருப்பாசாரப்பதிகம்பண், கௌசிகம், “வாழ்க வந்தணர்” என்னு முதற்குறிப்புடைய திருப்பாசாரம்புனைந்து வையைநதி யெதி ரோறவிடுத்த சைவத்தமிழ்மறைத் திருமுறையேடு எனக்கொள்க.

பொருண்முறை யுணரா தோது * மருகர்புன் சமையம் போதாப்
பருவமெய் திடுநா வேந்தின் மனமெனக் கலங்கிப் பண்டை
யருணைறி யுணர்த்துஞ் சைவ சமையமுற் றவர்தாம் பெற்ற
தெருணிலை மான நீத்தர் தெளிந்துயிர்க் கமுதா யிற்றால். (௨௩)

ஆயாகா லையிற்பூ சைக்கு வேண்டிவ வமைத்துத் தொண்டர்
தூயவா லயஞ்செ லற்குத் தொக்குழிப் பொருளை முன்போ
லேயுநான் முறைபி றழ்ந்து வருபெருக் கிடைவற் றுது
பாயல்கண் டிதற்கென் செய்து மெனப்பரி வுள்ளங் கொண்டு. (௨௪)

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

மருதமாம் கன்னி செவ்வநன் காய்ந்து செவிலியாம் பொருளைமான்
வந்து, பெருகமு தாதவும் பெற்றயிற் பிறழ்வென் பீரியநீர்க் கிறைவயின் மி
கலென், ஹாசநு பவரு மடியவர் சுமுகர்க் குவந்துசெய் வசந்தவை பவத்
தா, அருளிப் பெருக்கொத் தெவீக்குட முனிதன் னனுபவங் காட்டலெ
ன் பவரும். (௨௫)

சுரத்தி யைய்கைச் சுதன்கொளும் வசந்தத் தூவிழாக் கண்டிடச் சதை
யாம், பொருளையாள் புதுச்சீ ருருக்கொடு சென்றாள் போலுமென் போரு
மை † யாறு, பெருகிவன் றொண்டர் வஞ்சிலேற் தொடுசென் றிடமுன்பு
தடைசெய்த பெற்றி, புரையும் மூர்த்தி பாடலால் வழிபெற் றெனவெ
வர் பேறுவொன் போரும். (௨௬)

* அருகர்புன் சமையம் போதாப்பருவமெய்திடுநாவேந்தின் மனமெனக்கலங்கிப்
பின்பு செளிதல், தந்து ஈன்றோனா யிழந்தும், உடன்பிறந்த ஒரு கன்னிகையுடன்
உணவா திகளாலு முழன்றும், சமைய நிலை யுணரு மறிவற்ற பருவத்தில், அநாதை
னோதைத் தஞ்சமையப்படு குழி லீழ்த்தலே தொழிலரான சமணரது துற்போதனைகரு
ள்ளாகித் தீருமசேனரென்போர் பெற்றுச் சைவநெறியின் ளாகும், அச்சகோதரியாலங்
கைவிடப்பட்டு வருந்திய அவர், பின் அவள் பிரார்த்தனையாலிறைவன் கருணை பொல்
கிச் சூலை குன்மமென்னும் பிணி யறுவித்து, அச்சமணரது மந்திராதி ஆரிய சிகிற்சை
யாலுந் தீர்வின்றி, திருவதிகை வீரட்டப்பதிகம், பண், கொல்லி, “கடற்கு யினைவாறு
விலக்கிலீர்” என்னும் முதற் குறிப்புடையது முதலிய தமிழ்முறைச்சி வந்து திபா
ல் எளிது தீர்வீத்தல் பற்றிச் சைவமே மெய்வெறிபெணக் கடைப்பிடித்துத் திருநா
வையார் எனப்போப்பெற்று என்றஞ் சைவ சமையாசாரியரா யிருத்தல் எனக்கொள்க.

† ஐயாறு வன்றொண்டர் வஞ்சிலேந்தொடு சென்றிட முன்பு தடைசெய்து அ

முன்றனிமுதல்வ னோடுபன் னதியுமொய்த்திவண் பன்மலர் தூவி
கன்றுறப் போந்த பான்மையித் தினமுநண்ணிய தேகொலென் பாரு,
மன்றுயர் ஓ வாத லூரரால் வரானா ளரலவா யிறையருள் கொடுவந், தொன்
றியே வையை பெருகிய செயலை யொக்குமென் றுணாத்தடு வோரும். (2.௭)

மேலேநாட் *காடு வெட்டிய நாம வளவன்மெய் யன்பினேத் திடுவா
னூலவாய் செல்லத் தடைசெய்த வையை யகன் பெருக் கொத்ததென் போ
ருஞ், சாலவே யானு எப்பொழு தைவணிகத் தம்பிரா னருளினெத் உடையு
மேலுறா தவரை வழுத்துது மெனக்குழந் தேத்தினு ளெனல் சீரடியார்

கலிக்லைத்துறை

அருமை மாதவர்க் கருள்புரி யாதையைச் சரணே
யொருவி யாதனிற் றொழிதரு நுழந்துபின் றொழலாற்
றெருளின் மேவுறச் சோமநர் தப்பெயர்த் திறன்மன்
பொருவி னின் னுரு வுறச்செய்த புனிதநீன் னபயம். (௨௯)

ம்மூர்த்தி பாடலால் வழிவிடப்பெறுதல், இறைவனது திருச்சயிலையிற் சாத்துநீறுதிரு
மலர்மலைத் தொண்டுமுதலிய இயற்றிய ஆலாலசந்தரர் சிவாக்களுயாற் பூவுலக சைவ
சமையாசாரியராய்த் தலதெரிசனமும் திருநெறித் தமிழ்மறைபுனைதலுஞ் செய்தவரும்
ஞ்சுமையத்தில் திருவையாறு என்னும் சிவஸ்தல தரிசனங்கருதி வஞ்சிகாட்டரச
னாகிய சேரமான்பெருமானுடன் செல்ல இடையுள்ள நதிபிரளயத்ததாதி தடையாதல்க
ண்டு திருவையாற்றுப் பதிகம், பண், காந்தாரபஞ்சமம், “பாவுப்பரி ஓசான்றறியேன்,,
என்னுமுதற்குறிப்புடைய திருப்பதிகம் புனைந்தவுடன் அந்தநீர் ஊடறுத்து அணை
யிட்டாற்போல் விலகி நிழிவிடச்சென்று திருத்தல தரிசனமுதலிய தொண்டியற்றிப்
பிரசாதம்பெற்றது, எனக்கொள்க.

ஓ வாதலூரால் வரானாளால் வாயிறையருள் கொடுவந்தொன்றியே, வையைபெரு
கியசெயல், திருவாதலூரில் அவதரித்தருளியவரும் திருவாசகமென்னும், சைவத் தமிழ்
மறைபுனைந்தவருமான மாணிக்கவாசகமூர்த்திமெய்ப்பமைப்பொருளுணர்ச்சியுடன் மதுர
மாநகர்க்கரசனாகிய அரிமர்த்தனா பாண்டியன் பால் அமைச்சியன்முயற்சியும், உடையராய்
தமுதியகாலை அரசனுக்கு வேண்டிங் குதிரைகொள்ளப் பொருள்கொண்டு சிவபிரானது
‘திருப்பணிக்குதவுசலைத் தண்ணீர்திருவருட்குரியனாக்குதற்கென்று உணராத அபகரி
த்ததாக உட்கொண்டு அவரைத் தண்டிப்புக்குள்ளாக்கிய அவ்வரசனது அறியாமையையும்
அம்மூர்த்தியினது இமம்பைபையும் நீக்கும்பொருட்டுச் சிவபிரான் வையைநதியை
ப்பிரளயத்ததாகாக் காலத்துப் பிரளயத்ததாக்குவித்தல், எனக்கொள்க.

* காடுவெட்டிய நாமவளவன் மெய்யன்பினேத்திடுவா னூலவாய்செல்லத்தடை
செய்த வையையகன்பெருக்கொத்தது, சிவநேசனாகி காஞ்சிபுரத்தரசனெய்த காடுவெட்

பணங்கொணுகணைப் பள்ளியோ னுதிமூ வருக்கு
மிணங்கு முத்தொழி லீயந்தய னிருந் டு தொழி லறிவாங்
குணங்கொள் புத்திசித் திப்பெயர்க் கோதையா மகாணா
மணம்பு ரிந்தருள் புரிந்திடு வரதவின் னபயம்.

(கூய)

பார்ந னுச்சியிற் பதிதரத் தாங்குபாப் பணைதுஞ்
சோர ரிக்கவன் செவியினின்றுதிக்குமோ :: ரிரண்டு
வீர ரைத்தெற வலிவிலா தஞ்சலினை விட்டுந்
தீர மன்னவற் களித்தருள் செல்வநின் னபயம்.

(கூக)

தக்க மன்னனும் ஹற்கொள்வல் லாளனுந் தனியே
றோக்கும் வீமனு மவன்றரு முருக்குமாங் கதனும்
பொக்க மின்மன வலாரியு மருந்தவம புரிய
மிக்க நல்வர மருளிய விமலநின் னபயம்.

(கூஉ)

ததை மலர்ப்பெரு வனத்தனோன் புறகிருச் சமதன்
கதமி குத்திடு திரிபுரன் கற்பக ரீட்டுக்
கதிபன் மற்றையர்க் கருள்செய்து முப்புர மழிப்பான்
விதுமு டித்தவற் குதவுறு மெய்யநின் னபயம்.

(கூங)

முன்னு ருத்தினா கர்தநமன் மூவரு முகத்தோன்
பன்னு சேடன்வே ணளன்பகர் சந்திரங் கதம
னென்னு மின்னவர் விராயக சதுர்த்திகோன் பியற்ற
வன்னர் வேண்டியாங் கருளிய வனகநின் னபயம்.

(கூச)

டியசோழனென்னும்பெயரிய அரசன் ஆலவாயிறைநனைத்தரிசிக்கும் பேரவாவினனாகிய
யும் பாண்டிவேந்தன்பகைமைக்கஞ்சியிருத்தலையுணர்ந்து, ஆலவாயிறைவன் ஓரிரவில்
சோழவேந்தன்சனவிற்போந்து ருத் தனாகி, உருத்திரந்த தனித்துவந்து நம்மைத்
தரிசித்துச்செல்க எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி அன்றிரவில் அவ்வரசன் நெறிக்
கொண்டு வைபவையுடகரைவருகையில் அந்நதிபிரளயத்ததாகித் தடைபடுத்தலால்வரு
ந்த, அவ்விறைவன் நனவிலும் அவன்பாற்போந்து நதிப்பிரளயத்தைவறப்பித்தும், கோ
ட்டை வடக்குவாயிலைத்திறப்பித்தும், தம்மைத்தரிசிப்பித்தும், மீண்டுஅவனைவிடுப்பித்
தும், அவ்வாயிற்குவிடைக்குறிபொறிப்பித்தும், அருளியது எனக்கொள்க.

டு தொழிலறிவு, கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியும்.

* இரண்டவீரரை' மதுபயிடவரை.

பூஷணப்பெரு நெறிப்படு புருசுண்டி முனிவன்
வாரி சுற்றுறு நிலமகன் மகனென வருசேய்
சீர்மி குத்திடு வெண்மதி பெருந்தவஞ் செயல்கண்
டேரு மத்திரு வருள்செய்த விதைவநின் னபயம். (௧௫)

அறுகு வந்தொரு புலச்சிக்கும் விடைக்கும் திரிக்கு
முறுவ ரங்கொடுத் தடுத்தபல் லுறுவரச் சிக்கு
மறுகு கொண்டு டொரு பார்ப்பனி யுதவிமோ ரறுகுண்
டுறுவ ரந்துலை யறுகினல் கொருவநின் னபயம் (௧௬)

சயிந றுத்தளி ருவந்தொரு வேட்டுவன் மனக்குர்
தமிர நேர்மெய்யோ ரரக்கற்கு மருள் செய்தோர் சமீவா
யமைய வர்ச்சித்த மாயனுக் கிரணிய னுதி
குமையச் செய்திற் மருள்செய்த குமரநின் னபயம். (௧௭)

இலகு வன்னிமர் தானையார் தருக்கண்மீற் றிருந்தும்
புலவர் மாதரார் வன்னியந் தளிக்கொடு டூசை
நிலைபெ றச்செய வருள்செய்தும் விடதுகர் நீர்மை
யுலைய வன்னியான் மாய்த்துமா ளொருவநின் னபயம். (௧௮)

பொருலில் சங்கட சதுர்த்தினோன் பாலரும் புதல்வன்
கருக விரியன் குரசே னப்பெயர் கிளத்து
மொரும னாரொடுன் னுலகநற் கசியபன் முதலோர்
பெருகு நல்வரம் பெறவருள் பெருமநின் னபயம். (௧௯)

கணம மத்தலும் புண்ணி டிடாக் கபிலனுக் கிடனா
யனுகு வித்திடு கண்ணெனு மன்னனை யழித்து
வண்பி குத்திடு மாமுகக் கொண்டிசுந் தூரப்
பணினுட்டனை யட்டிடு பரமநின் னபயம். (௨௦)

விக்கி மெப்புரி விக்கினன் மருக்கொழித தொரு ட் நாத்
றிக்கு வத்தரன் மறைகவர் தருவனைச் செகுப்பித்
தக்க மூன்றுடைச் சித்தமன் னுவினைய யருந்தி
மிக்க வெற்றிகொண் மெய்யர்தம் மெய்யநின் னபயம். (௨௧)

ஓ ஒருபார்ப்பனி, திரிசரசெனும் ஒருபார்ப்பான் மனைவியான, விரோசனையாம்.

† நூற்றிக்குவந்திரன் மறை கவர் தருவன், நான்குமுகக்களையுடைய பிரமதேவ
நி டு பூசைபெய்யப் படுவார் வேதாசனாதினை அபகரித்த கமலனெனும் அசு

இணையி னாமனைக் கயமுதா ஈனையெய் வுயிர்க்கும்
பிணிசெய் : யந்தக ரிருவரைத் தூரசதப் பெயர்ஓகா
டணியில் வெய்யனைச் சமரிடைச் சாய்த்துல கணித்த
கணித மற்றிடு கருணைமா வடிவதின் னபயம். (௪௨)

புனித பங்கயன் புதல்வனா மீசிபாற் புதல்வி
யெனவி மாசல மகனாவல் லபையெனு நாமம்
பனவ ளித்தா னெனவந்து மணந்தீடப் பாக
மனவ மைத்தருள் வல்லபை கணேசனின் னபயம். (௪௩)

அறுசீர்க்கழி நெடிடடியாசிரிய விருத்தம்

புவனமத் தனையு மாக்கப் டி போதபோ தகவில் லோனாய்
புவனமத் தனையுங் காக்கப் * பூவைபூ வையின்மெய் யோனாய்
புவனமத் தனையும் போக்கப் * பூதிபூ தியமுள் ளோனாய்
புவனமத் தனையும் வேறப் பொருந்தவாழ் விமல போற்றி. (௪௪)

அணுவனைத் தினும்வி யாபித் * தத்தனா யாகி நின்ற
யணுவனைத் தினுந்தோ யாதோ ரரியதுண் பொருளாய் நின்ற
யணுவனைத் திதுஞ்சேர் பாச மறுத்தருள் குருவாய் நின்ற
யணுவனைத் தினுமுள் ளன்பி லகன்றிடா வமுதே போற்றி. (௪௫)

முத்தொழில் கனோரி கழ்த்த மூவர்க்கு மருளா நிற்பாய்
முத்தொழின் முடிந்த நாளின் மூவர்க்கு மேலா நிற்பாய்
முத்தொழி லினருந் தம்முண் முறைபிறழ்ந் துதிப்ப வைப்பாய்
முத்தொழி லையுநின் னன்பின் முதிர்வவர்க் கருள்வாய்போற்றி. (௪௬)

உருவெலா நோக்கு தோறுன் னுருவென்றே யிதய முன்னு
மருவிவாய் துதிக்குஞ் சென்னி உணங்குமெய் முகம னன்ற
லொருவமண் டல்பு சைக்கிங் குறுபுனற் பெருக்கா னுறு
தருமதோ வென்று தாழ்ந்தேந் தாபந்தீர்த் தருளல் வேண்டும். (௪௭)

* அந்தக ரிருவர், தேவாந்தகன், நாரந்தகனென்னு மிரண்டகன்.

டி போதபோதகவில்லோனாய், பூவினுள்ளிடத்தைவீடாகவுடையபிரமதேவராசி

* பூவைபூவையின்மெய்யோனாய், காயம்பூப்போலத்திருமேனியில், இலக்குமி
பைவைத்தவிஷ்ணு தேவராசி.

* பூதிபூதியமுள்ளோனாய், திருமேனிமுந்துந்திருவெண்ணீரிலங்கும் உருத்திர
மூர்த்தியாகி.

* அத்தனாயாகி, பிதாவுமாதவுமாகி.

அடியவர் குறைவு தீர்த்தாண் டருண்மத மழைபெய் தற்கே
நெடியதும் புடைக்கை கொண்ட நிம்மலா வசந்த நாட்செய்
கடிவிழா முடிவிழாவாக் கனிகொண்மண் டல்கு னைக்கு
வடியநீர் நதியிற் பண்டை வழக்கத்தி னருளல் வேண்டும்.

[௪௮]

எனவடி யவரெ லாஞ்சோந் தெந்கைபே ரருணினைந்து
கனியுள மயர்ந் * தெட் டங்க நானிலம் படியக் கண்கள்
புனல்வடி தாவி றைஞ்சப் புனல்வடி தீர்க்கண் ணுற்றான்
றனுமுத லெனைத்து நல்குந் தந்திமா முகத்து வள்ளல்.

[௪௯]

வருநன்னீர் தொன்னீ ராக மற்றைநாண் மதிநா ளாகக்
கருதுவா ரெவரு மீது கணபதி நமதன் போர்வா
னொருவினை யாடல் செய்த தன்றிமற் றொன்றின் றென்னப்
பருகிஞர் களிம துப்பின் படர்ந்துளா ரெந்தை கோயில்.

[௫௦]

முத்திரை தனாவெண் ணீரார் முழுமெய்யர் முனிவர் யோகர்
சித்திகை வந்தோ ருழார் சித்தியெட் டீடயுமுற் றுலுந்
தத்தமுண் ணிலைதி றம்பாத் தகவுசால் சீவ முத்தர்
பத்தியெய் முதியோ ரீட்டம் பலபடக் குழுமி யார்த்த.

[௫௧]

மூவகைப் பசுக்கட் காப்ப மூவகை வடிவு கொள்ளுந்
தேவதே வமருங் கோயிற் றிருமெழுக் கெவோர் தூர்ப்போர்
பூவினமா லைகள்ச மைப்போர் காவணம் புதுக்கு வோர் * நரத்
பாவலோ ராதி மெய்நாத் தொண்டர்பற் பலர்மி டைந்தார்.

[௫௨]

ஈசனார் திருத்தா னுளு மிதயவா லயத்த மைத்துப்
பூசனை புரிகிற் போனாம் புலக்குறும் பெறிந்து பொய்தீர்,
நேசம் சன்பால் வைத்து நிகழ்மறைச் செபதி யான
மூசிய மனத்துத் தொண்டர் முறைமுறை மருவினாரால்.

[௫௩]

அந்தண ராயர் நாயக ரியவே னாலர் மற்றோர்
தந்தமா சாரத் தில்லக் கிழத்தியர் மகார்தம் மோடும்
ஃந்துவர் தனைசெய் தியாண்டும வதித்தனர் துனாதோ றந்தி
புந்துதஞ் சனைபாட் டாலைந் தொலிசெய்வோர் தொகையு மாந்த

[௫௪]

* எட்டங்கநாளிலம்படியவிறைஞ்சல், தலை, மோவாய், செவியிரண்டு, கையிர
ண்டு, காலிரண்டு, இவ் எட்டி அனையுங்களும் பூமியிற்படும்படி நமஸ்கரித்தல்.

* காற்பாவலோர், ஆசு, மதும், சித்திரம், வித்தாசம், எனப்படும் ஸ்தோத்திரக்
கவிவல்லோர்.

மழைமதம் பொழித டக்கை மாமுகப் பெருமான் கோயி
லழகினுக் கழகு செய்தாங் கரம்பைபைங் கமுகு தன்னல்
குழைமலர்த் தொடைகு யின்றா கோதில்பலி தீபர் தூபர்
தழைதா விட்டார் கோலஞ் சார்தஞ்சண் ணத்த மைத்தார்.

[௫௫]

மண்டல பூசைக் கின்னும் வேண்டுவ வமைப டச்சேர்த்
தெண்டகு சுமுக மூர்த்திக் கியற்றபி டேக வர்க்கங்
தண்டளிர் புடைபட் டாடை யாதீ சாத்து வர்க்கம்
வெண்டா ளங்கோ மேத வடமுதல் வேய்பூண் வர்க்கம்.

[௫௬]

தூத்தள வனங்கர் தூர்வைத் தொடைமுதன் மிலையும் வாக்கம்
பாத்தி ததிரு ளம்பான் முதல்விராம் பதத்தின் வர்க்க
மாத்தில புஞ்சங் கஞ்ச மாதிபண் ணியத்து வர்க்கங்
தேத்துளி கதலி மாவா சினிமுதற் கனியின் வர்க்கம்.

[௫௭]

ஏனவு மமைத்துக் கும்பத் தாபன மியற்று வித்துத்
தூதற * தயிலக் காப்புக் தொட்கியா ரக்கு மும்பி
றானமட் டித்துக் கும்ப மாட்டியொற் றுடை சாத்தி
வானீ ருதி யாவும் வனைவித்து ரைவே தித்து

[௫௮]

தூபதி பமும்வி ளக்கிச் டீ சோடச முகம் னுற்றித்
‡ தாபந் மறையுஞ் டீ சைவா சாரியர் முறையும் பண்ணோ
டேபயின் முறைது திப்ப வியமுழங் கறைக திப்ப
‡ மாபான் புராண மோது மரபொழுக் கியல்வி திப்ப.

[௫௯]

*தயிலக்காப்புத்தொடங்கியார்க்குமும்பீறு[க]தயிலக்காப்பு[உ]மாக்காப்பு[க]நெல்லித்
காப்பு[ச]மஞ்சட்காப்பு[டு]பஞ்சகவ்வியம்[சு]ரசபஞ்சாமிர்தம்.[எ]பலபஞ்சாமிர்தம்[அ]
பால்[க]தயில்[டு]நெய்[யுக]தேன்[உஉ]கருப்பஞ்சாறு[யுக]எலுமிச்சை, நாரத்தை,தமரத்
தை,குளஞ்சி,மாதுளை,இவ்வைந்தின்பழச்சாருகியபலோதகம்[யசு]இனரீர்[யடு] அன்ன
ம்[யசு]சகஸ் திரத்தாரை[யஎ]சங்கம்[யஅ]காண்டாமிருக்கொர்ப்பு[யுக]விபூதி[உஉ]வில்
வக்குழம்பு[உக]சந்தனம்ஆம்,நெய்அபிடேசத்துக்குப்பின்இனவேன்னீர்அபிடேசஞ்செ
ய்தலும், ஒர் முறையாம்,ரசபஞ்சாமிர்தம்என்பது,பால்,தயிர்,நெய்,தேன்,சர்க்கரை இவ்
வைந்தும் விதிப்படி கூட்டியதாம். பலபஞ்சாமிர்தம்,என்பது, ரசபஞ்சாமிர்தத்துடன்
வாழைப்பழம் மாம்பழம்,பலாப்பழம்,இவ்முன்றுங்கூடச் சேர்ப்பதாம்.

‡ “சோடசமுகமன்” ஆவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரானம், சந்திரோத
னம், அலகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அரக்கியம், புட்பதா
னம், தூபம், தீபம், ஷாவேத்தியம், பானீயம், ஆரத்திரிகை, ஜெபசமர்ப்பணை, என்
னப்பெம்-பதினாறுகூட உபசாரங்களாம். இவற்றுள் ஆரத்திரிகையின் அங்கங்கள்;

இரசதீபம், நாகதீபம், இடபதீபம், அன்னதீபம், புருடாமிருசதீபம், சிங்கதீபம், கூர்மதீபம், கவமுசதீபம், சத்தமுசதீபம், பஞ்சமுசதீபம், திரிமுசதீபம், ஏகமுசதீபம், கும்பதீபம், பருவதீபம், நட்சத்திரதீபம், கற்ப்பூரதீபம், ஆக இப்பதினாறு வகை ஆராசனத்தூண், குடை, சுருட்டி, கண்ணாடி, சாமரம், விசிறியாகிய பஞ்சேபசாரங்களுக்குச் சேர்த்து இருபத்தொரு வகையாம்.

†“தாபதர்மமையும்”. கோத்திர சூத்திரங்களிற்றவருது ஷட்கருமங்களில் வழுவாசொழுக்கு சிரத்தையாளாகிய அந்தணர்கள் இருக்கு, புதூர், சாமம், அதர்வணம், என்னும் நான்கு வேதங்களுக்கும், சந்தஸ்ஸமுறைமை தெரிந்து குரு மிப்பராயணத்தாற்றுகிறதல்.

§ “சைவாசாரியர் முறைமையும் பண்ணோடேபயின்முறை” வைதிக சைவசமையா சாரியர்களாகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனாரால் அருளிச்செய்து மூன்று திருமுறையாகவும், திருநாவுக்கரசுநாயனாரால் அருளிச்செய்து மூன்று திருமுறையாகவும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் அருளிச்செய்து ஒரு திருமுறையாகவும், திருநானூர் பொல்லாப்பிள்ளையார் அருள் பெற்ற நம்பியாண்டார் நம்பியால் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஏழு திருமுறைகளாகிய தேவாரமென்னுந் தமிழ் மறைப்பதிக்களையும், புறநீர்மை, காந்தாரம், பியந்தைக்காந்தாரம், கௌளிகம், இந்தளம், தக்கேசி, சாதாரி, நட்பாடை, நட்பாகம், பழம்பஞ்சம் காந்தாரபஞ்சம், பஞ்சம், என்னும், பகற்பண் (ய௨) தக்கராகம், பழந்தக்கராகம், சுகாமரம், கொல்லி, சொல்லிக் கொளவாணம், வியாழக்குறிஞ்சி, மேகமாகுகுறிஞ்சி, அந்தாளிகுறிஞ்சி, குறிஞ்சி, என்னும் இராப்பண் [க] செவ்வழி, செந்துருத்தி, திருத்தாண்டகம், என்னும் பொதுப்பண் (க) இவற்றால் அவ்வக் காலங்களின் முறைப்படிக்கும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச்செய்து எட்டாம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற “திருவாசகம்” திருமாளிகைத்தேவர், சேர்த்தூர், கருவூர்த்தேவர், பூர்த்துருத்தி நம்பி உடனம்பி, கண்டராதித்தர், வேணுட்டிகள், திருவாலியமுத்தூர், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் என்னும் நாயன் மார் ஒன்பதின் மரால் அருளிச்செய்து ஒன்பதாம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற “திருவிசைப்பா” “திருப்பல்லாண்” சேககிழார் நாயனாரால் அருளிச்செய்து பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெரிய புராணம், அல்லது மற்றைய சிவபுராணங்கள், இவற்றையும், அருடாகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்புகழையும் அவ்வப்பண்களால் அமையவும் மூர்த்த சன்னிதான முறைநோக்கி ஒதுதலாம்.

§ “மாபரன் புராண மோது மரபொழுகியல்” என்பது பரமசரித்திரமென்னும், புராண படனம் பண்ணுவிக்குங்கால திருக்கோயில், மடம், நதிக்கரை முதலியவற்றில் புராணசாலை வகுத்து அணிசெய்வித்து சுதினத்தில் உத்தம சதூர் வருணத்து தித்தோராய், அங்கஹீனம், தியொழுக்க மில்லோராய் இலக்கிய, இலக்கண, சிவாகமத்தேர்ச்சி, சிவபூசை பல்பமருத்தியா ஆதாரணம் நீங்காத சிரத்தை யாளராய் உள்ளோரைப் பெனராணிகராக வரித்து ஆசாரத்துடன் சுத்த பீடத்தில் புராணத்தை வைத்து அருக்கிய வைத்தேத்திய தாபதிமுதலிய வற்றும் பூசித்துக் கீழ்திசை நோக்கி ஆசனத்திருந்து அவருக்கு அடுத்த தரமுள்ள சீடர்களைக்கொண்டு மூலம் வாசிப்பித்து அவ்விராகத்திலே அவரும் அருத்தஞ்சொல்லும்படி வேண்டெல்செய்து, ஆசனத்திலிருந்தும்

நாரணன் முத்தற்றே வானோர் நணுகுவான் மலர்க வே
வாரண முகத்தோ மென்ன வாய்மனு வசத்தோ வன்பர்
சீரண வுளகதோ புத்தி சித்திமார் வளத்தோ யாண்டிற்
பூரண னெனத்தோய் வுற்ற புண்ணிய ஹவப்பச் செய் ஈர். [௯௪]

நத்துசீர் வசந்தச் சாறு நடத்துமண் டலபூ சைக்கப்
§ பத்தநூ கருள்வென் ளத்தாற் பாலிப்பான் பாங்கர் தற்குடி புத்தெழிற்
புத்தெழிற் பொருளை நேர்த்தொண் டூதியங் கம்போர்ப் பாராந்
சுத்தநீ ரனம ருத்தந் தொடைசெய்பல் பொருள்சொல் லென்ன. [௯௫]

காலை நீட்டியும், உடம்பு போர்த்தும், ஈர்ப்புலம் தரித்தும், பரித்தும், தயின்றும், இடை
யே பிரிக்கும், சித்தித்தும், பிறிதொன்று வானிரகம், திருப்புகை அப்புறப்படுத்திச்
சபாரஞ்சிதப்பட உணவம்பொருள் உணாத்தலை, நல்லொழுக்கங்களைச் செரிதலிலும்
நித்தியாநித்தியங்களைப் பருத்தரிதலிலும் விருப்பமுள்ள அனைவருங் கேட்டுணர்ந்துய்
யும்படி செய்வித்தலாம்.

§ பத்தநூ கருள்வெள்ளத்தாற் பாலிப்பான் பாங்கர் தற்குடி, புத்தெழிற்
பொருளை நேர்த்தொண் டூதியங்கம் போப்பாராந், சுத்தநீ ரனம ருத்த தொடைசெய்
பல் பொருள்சொல்லென்ன, என்பவற்றில் பொருளைநிறி குற எழுந்தருளியிருக்கும்
கணபதி மூர்த்தியின்மேற் செல்லுங்கால் (௧) பூதியங்கம் போப்பு (௨) ஆரம் (௩)
சுத்தநீர் [௪] அன்னம் [௫] அருந்தம் [௬] தொடை [௭] செய்யல்பொருள் [௮]
சொல் என எண்வகையாகப் பகுத்து இவற்றுள் பூதியங்கம் போப்பு என்பது,
பரம சந்நிகானதத்தில் மஹாசெவாரியம் என்னும் திருவெண்ணீர்த் தப் பிரசாதத்தைக்
கையேற்றவுடன், என்றும் பிறவிக்கு ஹேதுவான ஆணவாபிபல கையை நீற்றுந்திவ்
விய பல்பொருள் பரிசுக்கும்பொருட்டுத் தமக்கு கற்ப, உபகார, அநுகர்ப, முக்கிய,
அமுக்கிய, சாமானியம் என்னும் விபூதிகளை தருதற்குரிய வித்தாக விசுவாசித்து செ
ன்னிமுதலிய விதித்த அவயவங்களிற் நரிததுகொள்ளச் செய்தல். ஆரம் என்பது, அ
பிடேகித்த சந்தனக்குளம்புப்பிரசாதத்தைக் கையேற்றவுடன் என்றும் சரீரம், உஷ்ண
தூர்க்கந்தப்படவொட்டாத திரவியமாகத் திமிர்ந்துகொள்ளும் பொருட்டுத் தமக்குச்
சீதசுகந்த வஸ்துக்களைத் தருதற்குரிய வித்தாகப்பாவித்துத் திலகாதிட்டுப் பூசிக்கொள்
ளச்செய்தல். சுத்தநீர் என்பது, அபிடேகித்த நீர்த்தப் பிரசாதத்தைக் கையேற்ற வுட
ன், என்றும் அகக்காணங்களையும் புறக்காணங்களையும் பரிசுத் தப்படுத்தும் அபிஷேகமாக
க்கொள்ளும்பொருட்டுத் தமக்குப் புனிதரசவர்க்கங்களைத் தருதற்குரிய வித்தாக அங்
கேகித்து ஆசமித்தும் புரோகித்துவ கொள்ளச்செய்தல். அன்னம் என்பது நிவேதித்த
அன்னப்பிரசாதங்களைக் கையேற்றவுடன், என்றும் பசிப்பிணிபை மாற்றும் மருந்தாகப்
புசிக்கும்பொருட்டுத் தமக்கு அறுவகைச் சுவையுள்ள நால்வகை யணவுகளை தருதற்கு
ரிய வித்தாக எண்ணிப் புசித்துக்கொள்ளச்செய்தல். அருந்து அம் என்பது, சருக்க
ளையும் எலுமிச்சங்களிரசமுற் சுத்தோதகத்துடன் கலந்துநிவேதித்த பானகம், என்னு
ம் பிரசாதத்தைக் கையேற்றவுடன், என்றும் தாகப்பிணியைத் தீர்க்கும் மருந்தாகப் பான
ஞ்செய்யும்பொருட்டுத் தமக்கு தவனனீனாத் தருதற்குரிய வித்தாக நிவேத்து அருந்திக்
யுந்

உவப்புற வுதவி யேனை யுலகவாழ் வுள்ள கல்கிப்

பண்டிடல் கடந்து மேலைப் பாகதிக் கணசேர்ந் துய்பத்

† தவப்புணை விருப்பர்க்கென்றுத் தண்டைக்கா லினையீய் கின்றான்

சிவப்பெரு மதலை யென்றான் நேவதே வென்ன நின்றான்

[௯௨]

கொள்ளச்செய்தல். தொடையென்பது, சாத்தியமாலையும், அருச்சித்த வில்வ முதலிய துமாமிகிய நிருமாலியப்பிரசாதத்தைக் கையேற்ற வுடன், என்றும் சரீரத்தை அழகிய தாக்கும்பொருட்டித் தமக்கு வஸ்திராபரண மலர்மலைவருக்கங்களை தருதற்குரிய வித் தாகக் கருதிப்புணைந்துகொள்ளச் செய்தல். செய்பல் பொருள் என்பது, மற்றவைவே த்தியமான அபுமுதலிய பலகாரவருக்கம், காளிகேரகதலிபலம் முதலிய களிவர்க்கம், வெள்ளிலச்சுருள் முதலிய திறிவர்க்கமாகிய காணவிதப் பிரசாதங்களையும் கையேற் றவுடன் என்றும் சரீர சுகபோகானுபவத்திற்கு துகரும் பொருட்டித் தமக்குத்தின்ப ண்டங்களைத்தருதற்குரிய வித்தாகச்சிந்தித்து துகாந்து கொள்ளச்செய்தல். சொல் எ ன்பது, பாராயணபடனாதிகளால் பயின்றஸ்தோத்திரங்களைச் செவியேற்றவடன் என்றும் வருண, ஆச்சிரம, சமைய, ஆசார, பத்தியாதிக்களை உணரும்பொருட்டித் தமக் குக் கல்வி கேள்விகளைத் தருதற்குரிய வித்தாக நம்பி இறைவனை நோக்கி வேண்டுவ னவற்றைப் பிரார்த்தித்து, பிராயச்சித்த, உபஹாரவிண்ணப்பம் பண்ணிகொள்ளச் செய்தல் எனப் பொருள்படுதல்காண்க. கணபதி மூர்த்தியைச் சூழ்ந்து செல்லும் பொருளையாற்றின் மேற்செல்லுங்கால் (௧) பூதியங்கம்போர்ப்பு (௨) ஆரம் (௩) சுத்த நீர் (௪) அன்னமருந்து (௫) அம்தொடை (௬) செய் (௭) பல்பொருள் (௮) சொல் என எண்வகையாகப்பகுத்து இவற்றுள் பூதியங்கம்போர்ப்பு என்பது, குறிஞ்சி, பாலை, மூல்லை, மருதம், கெய்தல், என்னும் ஐந்திணைகளுள் பூசாரமுள்ள விடங்களினைத்தினு ம் இடையறாது நீரோழுக்கால் நிறைவித்தல். ஆரம் என்பது, மூத்தப்பிறப்பிடம் ப லவற்றுள், மேகம் யானைக்கொம்பு, சிப்பி, சங்கம, முதலை, மீன்என்றோற்றுட முத் தத்திரை இருபாலிலும் அலைக்கற்களால் வீசச்செய்தல். சுத்தநீர் என்பது, உமாபர மேசொரியின் திருக்கரத்தினின்றும் பிறந்து கங்காநதியின் பிரிவான புண்ணிய தீர்த் தமாய்ச் சிரத்தையுடன் வந்து மூழ்குகோர்க்குப் பயன்றறவதுமன்றி, சரீரம், இடம், வஸ்துக்களைச்சுத்தி செய்வித்தல். அன்னமருந்து என்பது, வைத்தியசாஸ்திரமுறைப் படி அந்நீரைச்சுத்திசெய்து நீற்றினால் தாம்பிரபஸ்பமென்னு மருந்தாய்ப்பிணி நீக்கு வி த்தல். அந்தொடை என்பது, கிணைதோறும் வியாபித்திருப்பினும் மருதத்தினையையே நீர்வளம்பொருந்திய ஊரகத்ததாகி அழகு செய்வித்தல். செயன்பது, பரல் உவர்மு தலிய வெறு நிலங்களையும், தானியாதி விளைவிக்கும் வயல் நிலமாகத்திருத்து வித்தல். பல்பொருள் என்பது, பொதுவில் யாவார்க்கும் யாவைக்கும் உதவிப்பொருள்களாவத ன்றி உத்தம வருணச்சிரமததவர்க்கு புனிதஉபகரணமாகும் கந்தமூலபதாதிகள் தே வபூசை, யாகமுதலிய கிரிகைக்குவேண்டும், சுகந்த புஷ்பபத்திரகொடி, திரணசமித் தது ஒவ்விதமுதலியவற்றைவளர்ப்பித்தல். சொல் என்பது பரமனைவேத்தியத்துக்கு ம், மார்தருணவுகளுக்குஞ் சிரேட்டபதார்த்தமாகிய சம்பாமுதலிய பலவகை நெற்குவி யல்களை உண்டாக்குவித்தல், எனப்பொருள் படுதல்காண்க.

† தவப்புணை விருப்பர்க்கென்றுத் தண்டைக்காலினையீய்கின்றான், என்பதில்

எழுசேர்க்கழி நெடிவடி. யாசிரிய விருத்தர்

இன்னபான் மையதாக் கணபதி மூர்த்தி யிணையடித் துணைமுடிச் சோ
ண்டு, முன்னையோ ராளுநம் விராயக புராண முழுவதுஞ் சங்கிச கப்பேர்
பன்னியாத் தருமைச் சிந்துபூர் துறையிற் பகர்சித்தி யைங்கரன் கோயி
றன்னினன் காங்கேற் றினன்சிறி யேன்சான் தவரமுனோ தினர்க்கெய்துந்
திருவே. [௬௩]

வாழ்ககொல் வேதம் வைதிக சைவ மாமக மந்தணர் வானம்
வாழ்கசெங் கோன்மன் நவரொடு கோவும் வண்பயிர் வர்க்கமெய் வன்பர்
வாழ்கநல் லறமுன் னானநாத் பொருளு மல்லலம் புவியுமிக் கோங்க
வாழ்கவிந் தூல்கேட் பவர்பயில் வோர்கண் மந்தைய யாவையு மகிழ்ந்தே
[௬௪]

வசந்தோத்சவோ பாசனைப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலம் யுக்குத் திருவிருத்தம் கூடயுக
ஆக காண்டம் இரண்டுக்குத் திருவிருத்தம் தகாசுய

திருச்சிற்றம்பலம்.

மஹாகணபதிதுணை

ஜலக்கடல்கடக மரக்கலம்பற்றும் மீகாமர்க்குக்களையும், திசைக்காற்றும் ஆகியஇரண்டு
ம் அவசியம் வேண்டிதெல்டோல, பவககடல்கடக்கத் தவப்புணைபற்றும் அன்பர்க்கு வே
தச்சிலம்பணிந்த ஞானபாத கிரியாபாத சொரூபமாகிய இரண்டு திருவடிகளும் அவசிய
ம்வேண்டுதலின் அலீற்றை அருளசெய்கின்றான் எனப்பொருளபட்டு நின்றல் காண்க.

விநாயகபுராணத்தின் விரிந்தயாப்பைச்சுருங்கியாய்
புத்த அரைத்து "விநாயகபுராணசங்கிரகம்" எனப்பெயரிட்
டிருப்புதலால் அக்கதாசாரத்தின் வாயில்பற்றி அர்த்தசாரம எ
ளிது புலப்படுவனக்கருதிப் படலசாரசங்கிரகத்தையும் இங்
ஙனங் காட்டவேண்டியதாயிற்று.

[அஃதுவருமாறு]

உபாசனாநாஸ்டத்தில்

வியாசருபாசனைப்படல சாரசங்கிரகம்

வியாதமுனிஷொன்பவர் ஆதியான எகவேதத்தை துவாபாயுகத்தில் காங்கு பாசப்படுத்தியநாள் , அவர் அவ்வாறே விநாயபுராணங்களையும் பதினெண்ணொகைப்படுத்திச் சொடக்கெகால அதற்குவேணடும் அறிவுடைமைக்கு விககினமுண்டா கிவிசித்தித்தொருவன் வழியுற்றியாதவராய்ப் பிரமசேவா பாத்சென்றறிவிகக அவர் ஞானசேகசகால ில் விசகினம் விகாயக மூர்த்தியை முன்வழுத்தாக குறையால் சம்ப வித்ததெனறனாசக ஆவ்விசகினசசை சிவிநாசிககும் வழியையும் விகாயகமூர்த்தி மான் பிபககை சகசகேட்டு அவ்வாறே வரிபாடாற்றி விகாயகமூர்த்தியின் அருட்பிரசாசகால விசகின நிவித்திபெற்றது பதினெண் வகைப்பட முகன்மைப் புராணங்கசையும் உபபாணங்ககையும் இபற்றற்பெற்றதை விசித்தக கூறியதாம்

உ ழேயமதாந்தனுபாசனைப்பாடல சாரசங்கிரகம்.

[illegible]

தேவலிமானம் போந்த அமைக்கத்தானும் மந்திரபூவரும் ஆரோணித்து அந்த நெறியே செல்லுகையில் தன் தேயந்திரங்குகளை உபாசனையிற் கிறந்து அர சாட்சி செய்ததன்புதல்வனையும் நகரத்தவரையும்பரிசுதராகவிமானத்தேற்றி கணே சலோகஞ்சேந்த தான் சாரூபபதவ்யஸைய மந்திரையி சாம்பபதவியுற்றனர் ஏனைய தைவிரித்துக் கூறியதாம்

௩ முவநு பாசனைப்படல சாரங்கங்கரம்.

திரிமூர்த்திகளென்னும் பிரமவிஷ்ணுருத்திரர் ஆகிய மூவரும் ஒர் கற்பத்தில் தங்களைத் தோன்றச்செய்த வக்கிரதுண்டாவதார கணேசமூர்த்தியை நோக்கி நோன்பியற்ற அவா முறையே சிந்தி, திதி, சவகாரம் என்னும் முத்தொழில்களையும் அவர்களுக்கு அதுகொடுக்கதாம், சிருட்டிப் பினியல் பறியாத பிரமதேவருக்கு அதையறிவிக்க விசுவரூபங்கொண்டு தமது திருவயிற்றுக்குள் சமஸ்த ஹேகரூபமங்காட்டியதும், தமமை முன்னிட்டு சிருட்டிசெய்யாமையால் விசுனைப்பட்ட பிரமதேவருக்கு அதை நீக்கி சித்திபுத்திமென்னும் தமது சத்திகளால் விளங்கச்செய்து அவன் பால் அவர்களை புத்திரிபாவனையாக வளரச்செய்ததும், விரித்துக்கூறியதாம்

௪ திருமணப்படல சாரங்கங்கரம்

கணேசமூர்த்தி முற்படலத்திற் கண்டபடி பிரமதேவன் பால்மகளிராய் வளர்ந்ததமது ஞானம், கிரிகை, யாகிய சித்திபுத்தி என்னும் சத்திமாசனையும் அவனால் அளிக்கப்பெற்று உயிர் வருக்கவர்களுக்கு தனுக்காணபுர ாபோகங்களை யுட்மொறு விளக்கும் பாவனையாகத் திருமணஞ்செய்தருளியதை விரித்துக்கூறியதாம்.

௫ விநாயகபாசனைப்படலசாரங்கங்கரம்

விஷ்ணுபகவான் தவமாதிறுமேன்றிய, மது, கயிடவெ னை மிரண்டு அசுரனை வெல்ல விநாயகமூர்த்தியினுடைய சடாக்கா மக கதையைப் பரமசிவனால் உபதேசிக்கப்பெற்றுத் தவமியற்றி வரம்பெற்று அவர்களை வென்றதும், அவா பரசராமனாவதாரஞ்செய்தகாலத்தும் விநாயகமூர்த்தியைப் பூசித்த வரம் வாங்கி பகைமன்னர் குலங்களைமாய்த்து அவர்கள் பூமியை அந்தணர்களுக்கு வழங்கியதும், விரித்துக் கூறியதாம்.

௬ வீமனுபாசனைப்படலசாரங்கங்கரம்.

வீமனென்பவன் விதர்பதேயத்து அரசன் அவன் புத்திரப்பேரில்லாமையால் வனம்புகுந்து விசுவாமித்திரரையடுத்த முன் கணேசமூர்த்திக் கன்புசெய்துவந்ததன் மூதாதையாகிய தக்க மகாராஜன் வரலாற்றையும் அவன் முற்பிறப்பில் கணேசமூர்த்தியைப் பூசிக்க வல்லானென்னும் ஒரு புத்திரனைப் பெற்றிருந்ததால் அவனுக்குச் சம்பவித்தவற்றையும் அவரால் அறிந்து கணேசமூர்த்தியை உபாசித்து உருக்குமாங்கதென்னும் ஒரு சற்புத்திரனைப்பெற்று வாழ்ந்ததை விரித்துக் கூறியதாம்.

௭ உருக்குமாங்கதனு பாசனைப்படல சாரங்கங்கரம்.

உருக்குமாங்கதன் என்பவன் முற்கூறிய வீமராசன் மகனாகிய விதர்பதேயத்து அரசன் இவனது சவுந்தரியத்தைக்கண்ட கவிமுனிவரது மனைவி மூக்குத்தை என்பது

வன் மயங்கித் தன்னைப் புணர் விரும்பியதை மறுத்தலின் அவனது சாபத்தால் தொழு லேபூற்று நாரதமுனிவராகக் காணப்பெற்று முறையிட அவர் அவ்வியாதியின் வரலாறு தெரிந்து அவ்வரசனை நோக்கி, கௌதமமுனிவரது பத்தினியாகிய அகலிகையைச் சேரமாய்த் தழுவிய இத்திரானுக்குப்பதிவிரதையின் ஒரு யோனியை இச்சித்த பாவத்தால் உடல் நுற்றும் பலயோனியாகும்படி அம்முனிவரிட சாபநிமித்தம் அவன் அவ்வாறாகி வெள்கி மறைந்திருத்தல்கண்டு தேவர்கள் அம்முனிவரைக் குறையிரந்துதங்கள் அரசனுக்கு அவ்யோனிமுற்றும் கண்களாம்படி மாற்றுவித்ததன்பேரில் அவன் புனிதனாய் கதம்பமாவனத்திற்கு வந்து அங்குள்ள கணேசகுண்டத்தின் மூழ்கிச் சிந்தாமணிப்பெயர் விநாயகமூர்த்தியை அங்குப்பூரித்திடை செய்து பூசித்து வரம்பெற்றிருக்கின்றானாகலால் நீயும் அவ்விடத்திற்குச்சென்று அக் கணேசகுண்டத்தில் மூழ்கி அவ்விநாயக மூர்த்தியைத் தெரிசிக்கின், அந்நோய் நீங்கப்பெறுவாயென்று உபதேசித்தபடி அவ்வாறியற்றித்தன் பெற்றோர் முதலியரோடு முத்தியடைந்தான் என்பதை விரித்துக்கூறியதாம்.

அ கிருச்சமதனு பாசனைப்படல காரகங்கிரகம்.

கிருச்சமதன் என்பவன் முற்கூறிய முருந்தை என்பவனை உருக்குலங்கதன் வடிவங்கொண்டு சேரரத்தாற்றமுலிய இத்திரானுக்கு அவன் பால் உற்பவித்துக் கவிமுனிவர் புத்திரனென்று பெயர்கொண்டிருந்தவனும், அவன் வசிட்டர்முதலிய முனிவர்களோடு கலவாதஞ்செய்தகாலத்தில் தன்னை முனிபுதல்வனன்றென்று அவர்களுடைய இழிவுவாத்தையைக் கேள்வியுற்று தாயால் நிச்சயந்தெரிந்து அவருக்குச்சாபங்கொடுத்துக் கணேசனை உள்ளன்போடு பூசித்துச் சாபாதுக்கிரகஞ்செய்யவும் அவிமகத்துக்கு உபாத்திபாகவும் நல்லவரங்களைப் பெற்றதும் பின்பு அவன் நிஷ்டையாளனாய் வாழ்ந்திருக்கையில் திரிபுரனெனப்படுகிற பலியென்னும் புதல்வனை அந்நிஷ்டையிற்றோன்றச்செப்ததும் விரித்துக் கூறியதாம்.

க விமலநுபாசனைப்படல காரகங்கிரகம்.

சிவபிரான்முற்கூறிய கிருச்சமத முனிவரது புத்திரனாய்க் கணேச மூர்த்தியை ஆரதித்து அவர் வரப்பிரசாதத்தால் பொன், வெள்ளி, இரும்பு என்னும் மும்மதி ல்களைப்பெற்றுத் தேவர்களுக்கு இடுக்கணற்றிய பலியென்னுந் திரிபுரனை அப்புரங்களோடு தீவாய்ப்படுத்தும்பொருட்டு விநாயகக்கடவுளிடத்து வரம்பெற்றதும், அதற்குக்கைம்மாறாக அவ்விமலர் யாவரும் உம்மைவணங்கி யியற்றாத கன்மம் பலவித விக்கினங்கட்கு உட்படுகவென விநாயக மூர்த்திக்கு வரங்கொடுத்ததும் விரித்துக் கூறியதாம்.

ய சதுர்த்திவிரதப்படல காரகங்கிரகம்.

உமாதேவியார் தன்னைச்சிவபிரான்கங்கைக்குமுன் மணஞ்செய்யும்பொருட்டுஇமயமலை அரசனாகியதன் பிதாவால்கணபதிக்குரிய சதுர்த்தி விரதமெமையைக் கேள்வியுற்று சிங்கமதிசுக்கிலபக்கம் சதுர்த்தி தந்திமுதல் கன்னிமதி சுக்கிலபக்கம் சதுர்த்தித்திதிவரை ஊண்டியிலொழித்து இவ்விரதம் இயற்றிக்கணேசமூர்த்தி வரப்பிரசாதத்தால் அவ்வாறு மணக்கப்பெற்றதும், இவ்விரதத்தை சந்திராங்கன்முதலியோர் நோற்றுக்காமித்தவரம்பெற்றதும் விரித்துக்கூறியதாம்.

யக சங்கடசதுர்த்தி விரதப்படல சாரசங்கிரகம்.

விநாயகமூர்த்திக்கு உவந்தசங்கட சதுர்த்திவிரதமென்பது மாசுமாதம் கிருஷ்ணப்பக்ஷத்துச் சதுர்த்தித்திதியும் மங்களவாரமும் சந்திரோதயமு மொத்தகாலத்தில் அறுநூறுவண்ணி, மந்தாரை, யென்னும் இராமவகைபத்திரபுஷ்பங்களால் கணபதிமூர்த்தியை அருச்சித்து உபாசிக்கப்படுவதாம் இவ்விரதத்துக்கு மங்களவாரமும் சந்திரோதயமும் கூடிய காலமும் அறுநூறு, வண்ணி, மந்தார அருச்சியும் விசேடமானதின் காரணத்தையும் அதுட்டித்தோறு பேற்றையும் பிரமசேவரால் சேன்விப்பட்ட பித்திரேவன் சுவடியிலே முதியதை அவன் குமாரனாகி நதவீரியங் என்னும் அரசன் பெற்று அதிநகண்டவிதிப் படி அதுட்டித்து கார்த்தவீரியனென்று காலும் கையு மற்ற ஒருருநுப புத்திரனை பெற்றதும் அப்புதல்வன் தவமியற்றிக் கணேசர் அருளால் இரண்டுகாலும் ஆயிரங்கடையம் பெற்றுக் குருப நீங்கியதும் இவற்றையெல்லாம் ஒருசாலக் கப்பருகண்டி மாமுனிவரைத் தெரிசித்து விமானமேறி அங்கு ரெறியாகவரும் இங்குள் மத்திமேயத்துக்கு நேரே வருகையில் அத்தேயத்துக்குட்டினாயன் ஒருவன் கண்ணெதிர்ப்பட்டுத் தன் விமானம் கீழிறங்கி அவன் தன்னைக்காண வந்த அச்சேசத்து அரசனாகிய ரூசேன மகாராஜனுக்குச் சொல்லி முடிந்த காலே அத்தேசத்தில் இவ்விரசம் அதுட்டித் தோர் புசித்துத் செருவில் வீசிய சேடத்தைப்புகித் த ஒருபுலக்கிக்கு தேவவிமானம் போர்த்தழைத்துச் செல்லும்போது அவன் கண்ணோக்கம் இவ்விரதிரை காவிமானத்திர்ப்படவே அவ்விமானமும் மேலேயெழுந்தது இதைக்கண்ணுற்ற அசுருசேன மகாராஜனும் இச்சங்கடசதுர்த்தி விரதம் இயற்றித் தன்னகரத்தோடு முத்தியடைந்ததும் விரித்தசகடரியதாம்.

(கஉ) காசிபர்முதலியோ ருபாசனைப்படல சாரசங்கிரகம்.

காசிபர் என்னும் முனிவர் அதிதிமுசலிய தம்மனைவியர்பெற்ற தேவராதிசரா சரங்கட்கெல்லாம் கணபதி திருமந்திரங்களில் ஏளிகிற்பயன்றதும் மந்திரோபதேசஞ்செய்ய அவற்றால் உபாசித்த சராசரங்களின்முன் கணபதிமூர்த்தி வெவ்வேறருக கொடு பிரசன்னமாகிவரமுளிய காலே அவருக்குசமூகமுதலிய பன்னிரண்டு திருநாமம் இடப்பட்டன என்பதும் அந்நாமங்களின்ஸ்துதி அம்மூர்த்தியை சகஸ்திரநாமங்க ளாற்றுகித் தற்கொப்பாரும் என்பதும் விரித்துக்கூறியதாம்.

இலீலாகாண்டத்தில்

[க] வக்கிரதுண்டன் நிருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

வக்கிரதுண்டமூர்த்தி திருவவதாரத்தின் விபரம் முன் உபாசனா காண்டத்து மூவருபாசனைப்படலத்திற் காட்டியதேயாம்.

[உ] சிந்தாமணி விநாயகன் நிருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

கபிலமுனிவரது மார்பணியான சிந்தாமணியை அபகரித்த தமிழ்நாட்டுவேந்தனாகிய கண்ணென்பவனைச் சங்கரிக்கும்பொருட்டு அம்முனிவரதுமணியில் விநாயகமூர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்தருளி அவ்வரெ சங்கரித்துச் சிந்தாமணியை முனிவற்குக் க அவர்பிரார்த்தனையால் அதைத்தாமதரித்து சிந்தாமணிப்பெயரோடு சுமுகர், கபிலர் என்ற மூத்திருநாமம்பெற்றதை விரித்துக்கூறியதாம்.

[க] கஜானன் விநாயகன் நிருவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

பிரமதேவரது கொட்டாவியினின்றும் பத்துச்சிற்சேதோடு தோன்றியவனாய் தன்னுள் கட்டிக்கமுடிவப்பட்டயாரும் நீரம்வண்ணம் வரப்பெற்றவனான சிந்துரனென்போன் தன் வரப்பெற்றதைச்சோதிக்கப் பிரமதேவனையே தழுவவந்தசாலையில் மகாவிஷ்ணு சூழ்ச்சியால் கயிலைபக்கிரிக்குப்போய் பாமசுவினைத்தழுவதற்காக செருங்கி விநாயகக்கடவனாற்றடைப்பட்டு மீண்டு தேவர்முதலியோருகரு நுமிக்கண் செய்துவந்தசால் அவனைத்தெறும்பொருட்டு விநாயகக்கடவன் உமாசேலியால் ஆவணிமாசம் சுக்கிலபக்கம் சதர்க்கதியில் கொல்லாச வரவத்தராய் அவாரிகா ஓற்றவன் பூசிக்கையானே பின் சிரம் வந்தப்பெற்று கஜானன் என்ற ஒரு நாமமும்பெற்று ஓற்றவன்முதலியோர் செய்த விநாயகசதுட்சிப்புரை யேற்றதும், பின்பு விசுவநாதனொன்றி அச்சிந்துரனை மாய்த்ததும் விரிசு தக்கூறியதாம்.

ச விக்கினராஜ விநாயகன் நிருவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

எமவதியென்னும் நகரத்து அரசனாகிய அபிநவன் ஓயற்றியமகத்தையழிக் கும்பொருட்டு இக்கிரம் காலநாடி என்னும் ஒரு கொடியவனை யறுப்ப அவன் அம்மகத்தையும் பின்னும் முனிவரசெய்யும் மகநகலையும் அழிசுக் தலைப்பட்டான் அது பொறுது, முனிவர குமரி விநாயகமூர்த்தியைத் துதிசெய்ய அவர், அவர்கள் முன்னோன்றி வோணியன் என்பவன் மனைக்கண் அவதரித்து துமது விக்கினங்களை மாற்று வோமென்றோளி அவ்வாறு வோணியனது மனைவி பட்டபகை என்பவன், மகவயிர்த்த காலத்து அம்மகனை மறைத்து தாம யானைமுகம் முதலியவற்றோடு கூடிய மகவாய்க் காணப்பட்டா அதுகாட்டு மெற்றோர் வெருவி ஒரு மடுக்களையி லிடுவிக்க அதைப் பராசுல முனிவர கண்டெடுசது தம்மனைவி வந்தலைகையிற் கொடுக்கப்பட்டு வளரும் போது முன் காந்தருவ அரசனொருவன் சுவபியென்னும் ஒரு முனிவரால் சாபம்பெற்று பெருக்காளியாகி உபத்திரவித்தல் கண்டு அதன் ஆண்மையையடக்கித் தமச்சு வாகனமாகிக்கொண்டதையும், முனிவர்க்கு காலஞ்செய்யும் விக்கினத்தை மாற்றித் தம்மை உண்மையுடன் வழிபட்ட அவன் பெயர் தம்பெயர்க்குமுன் கூட்டி விக்கின ராஜ விநாயகன் என்னும் ஒரு திருநாமங்கொண்டதையும் விரிசுத்துக் கூறியதாம்.

ரு மயூரேசன்நிருவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

பிரமதேவர் ஒருகற்பத்தில் விஷ்ணுதேவரது உத்தியிலு தித்துச் சிவபெருமானிடம் வேதாகம புராணோபதேசம்பெற்றுச் சுவடிகளாக எழுதி அருச்சுனை புரிந்து வருங்கால் கமலன் என்னும் ஓர் அசுரன் அருவத்தனும் வந்து அச்சுவடிகளைக் கவர்ந்து செல்ல அதனால் உலகில் வேதநீதியற்றதை நோக்கிவருந்தி உபாசித்த பிரமதேவர்முன் விநாயகமூர்த்தி தோன்றி வேதாகமாதிகளின் உற்பத்தியையுணர்த்திப் பின்பு சுந்தராச்சிரமமென்னு மோர்வனத்தில் அநேகசீடர்கள் சூழமல்லாலரென்னும் பெயர்கொண்டு தோன்றி அங்குள்ளமுனிவர்களுக்கு வேதாகமாதிகளைப்போதித்ததும், இதனால் முன்போல் வேதநீதி தழைத்தோங்கிபதைக்கண்டு பொருமையுற்றுத்தம்மூடன்போர்க்கு வந்த கமலாசுரினைச் சங்கரிக்கும் பொருட்டு யாகயியற்றி அதில் உற்பவித்தமயிலித் தாம் ஆரோகணித்து மயூரேசன் என்னுங்கிருநாமங்கொண்டு அவ்வசுரினை மாய்த்ததும் விரித்துக்கூறியதாம்.

பிந்தியமயூரேசன் திருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

மைதலமென்னுந் தேயத்து அரசனான சக்கரபாணி யென்பவனது
 குமாரன் சிந்து வென்பானுடைய யௌவன தெசையை நோக்கிய சக்கிரா
 சாரியர் இவன் தேவர்களை வெல்லும் வீரனானென்ற உத்தேசத்தால்
 சிவபெருமானேநோக்கித் தவறுபுரியத்தக்க மந்திரோபதேசஞ் செய்ய அவ
 ன் அவ்வாறியற்றி விநாயகக்கடவுளை யன்றி மற்றவர்களால் தனக்கு அழி
 வில்லை யென்பது முதலிய வரமேற்றும் தன் அரசியலைப் பெற்றும் கொடு
 ங்கோன்மை செய்து தேவர்களைச் சிறை யிட்டமையால் அவர்கள் விநாயக
 க்கடவுளைப்பிரார்த்திக்க அமழாததி பிரசன்னராய் தாம் உமாதேவி பாலக
 னாகி வந்து அச்சிந்துவை மாயப்பேமென வாக்கருளி அவ்வாறே திரிசந்தி
 என்னும் வனத்திற் பரமஜோடமர்ந்தருளிய உமாதேவிபால் வெண்ணிறத்
 தராய் ஆறுகாந்தடன் அவநரிதப அங்குள்ள முனிவர்கள் கணேசநாமத்
 தால் வழிபடப்பெற்று விளங்குகையில் சில தூன்னிமித்தக் கண்ட சிந்து
 மன் ஒற்றா மூலமாய் முற்கூறிய அனைத்தும் அறிந்து இமமகவுதன்னைக்
 கொல்லும் அதன்முன்தான் அனாககொல்லவேண்டுமென்ற தூராலோசனை
 யால் அநேகமாயைவல்ல அகராக்கூர் ஏன அவர்கள் பற்பல ரூபமெடுத்து
 வர அவாக்கூர் யெல்லாம் வரைத்தொழும் இடையில காசிபமுனிவரது மனைவி
 களில் வினதையின் புதல்வர்களாகிய சம்பாதி முகலிய ஈவரை கத்துருவி
 ன் புதல்வர்களாகிய புயங்கர்கள் பாடாநத்தில் சிறையிட்டிருந்ததைக் கே
 ட்டு, அவ்வினதை வயிற்றுதித்திருந்த முட்டையினின்றும் எழுகமயிலில்
 ஆரோகணித்து அப்புயங்கர்களை யடக்கி தமக்கு ஆபரணங்க ளாகி, மழை
 கூறிய வினதைபுதல்வர் சிறையை நீக்கியும், மயூரேசனாத் திருநாமம்
 பெற்றதும், அப்பால் தமமோடு ஆடல்செய்யும் முனிவர் சிறுநா புலிவடி
 வத்துடன் வந்து வாய்ப்பெய்த அவனைவென்று அவனால மாண்டசிறுவ
 ர்களை யமனால வருவித்ததும், பின்பு சேனாபுரம் தான் எவப்பட்ட க
 னலாக்கூரைக் கணேசமூர்த்தி மாயத்தொக்கிட்ட சிந்துமன் அவர் வசித்
 தருளிய திரிசந்தி வனத்தில் குரியன் முகலியோர் பிரவேசியாவண்ணம்
 தடைசெய்ய அவர்களைக் கமது முக்கன்ரரினா நிருந்து உதிப்பித்ததும்,
 அப்பால் இறைவன் ஆக்கிவைப்படி சனமூரமுர்த்தி முகலிய பதினெண்
 சிவகணங்களைப் படைத்தலவராகக்கொண்டு மைதலதேயஞ் சென்றருளி
 நந்து தேவரைத் தூக்குப்பியும் தேவர்கள் சிறை நீகாமைமால் அச்சிந்து
 மன்னைச்சவகரித்துச் சிறைநீக்கியதும், அவன் பிராவான சக்கரபாணிக்கு
 அரசியலியந்ததும் விரித்துக்கூறியதாம்.

சு பாலசந்திரன் திருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

பாலசந்திரமூர்த்தி திருவவதாரம் முன் இயமனது புதல்வன் அனல
 ன் என்பவனை விநாயகக்கடவுள் சங்கரித்தபோது தமது திருவுருவினும்

எல்லா வயிர்களின் வயிற்றிலும் உண்டான வெப்பத்தை ஆற்றுவிக்க மு
னிவர்கள், அதுகு கொண்டு வந்து விநாயகமூர்த்தியை அருச்சிக்க அது நி
விர்த்தியாய் போது பாலசந்திரன் என்னுந் திருநாமம் பெற்றதாம் அதுமு
ன் உபாசனா காண்டத்துச் சங்கடசதுர்த்தி விரதப்படலத்தில் விரித்துக்
கூறியிருத்தலாற் காண்க.

௭ தாமசேது திருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

மகிவ தினியென்னும் நகரில் அமைய் குலத்திற் றோன்றியமாதவ
னென்பவனது மனைவி கழுதை என்பவன் புத்திரப்பேறு வேண்டி விஷ்
ணு தேவனா நோக்கித் தவஞ்செய்ய விநாயகக்கடவுள் அவ்விஷணு தேவ
ரைப்போ லுருக்கொண்டு அவன்முன் பிரசன்னராய்த் தாமே குழந்தை
யாய் வருவதாக வரமருளி அவ்வாறு விஷ்ணுதேவனா அவன் வயிற்றுட்
கருப்பெய்தச் செய்கதும், அக்கருவி லுதிக்கும் மகவானது தன்னை
வதைசெய்யுமென்று ஆநாயவாணியாற் கெள்வியுற்ற அந்நகர்க்கு அரசனா
யிருந்த தாமன் என்னும் ஓர் அரசன் அம்மகவைப் பிறந்தபோதே கொல்லு
வீக்க முயற்சித்தகாலத்து விநாயகக் கடவுள் தோன்றித் திருவாயினின்
ம் புகையெழுச்செய்து அவ் அரசன்முதலியோரை வதைத்துப்புகையுயிர்த்
தகாரணத்தால் தாமசேது, என்னுந் திருநாமம் பெற்றதும் விரித்துக் கூறி
யதாம்.

அ கணேசன் திருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

கணேசமூர்த்தி திருவவதாரம் முன் திரிபுரன்என்பவனை எரிக்கும்
படி விமலர் உபாசித்தபோது அவர் திருமுகத்தினின்றும் விநாயகக்கடவு
ள் பிரசன்னமானதைக் கூறியதாம். அதுமுன் உபாசனாகாண்டம் விமலர்
உபாசனைப்படலத்திற்காண்க.

௮ கணபதி திருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

ஓர் வரத்த பருவத்துத் திருக்கயிலையங்கிரியில் சிவபெருமன்னுடன்
உமாபுத்தியார் உய்யான வனம்புகுந்து அணி நோக்கி வருகையில் இறை
வனருளால் அங்குள்ள ஓர் சித்திர மண்டபத்திற் சித்திரித்திருந்த பிரண
வாகுத்தாத்தி னின்னுங் களிறம்பிடியுமா யிருநுத் தோன்றி முயங்குதலை
க்சண்ணுற்று இச்சென்னவென்று இறைவனை வினவ இறைவனும் அதை
நோக்கி யருளுகையில் அவ்வடிவினின்றும் விநாயகக்கடவுள் மதகஜமுக
சேயாயுற்பலித்து யாவர் எக்கருமஞ் செய்துத் தொடங்கினும் தம்மை மு
தலிலுபாசித்திடிற் காரியசித்தியும் மற்றைப்படி விக்கினப்படுதலும் வி
ளைவித்துக் கணங்கட்டுக்கல்லாம் மேலாய்க்கணபதியென்று திரு நாமத்துடன்

படல சாரசங்கிரகம்.

ன் விளங்க இறைவன் பால் வரம் பெற்றதும், பின்பு தேவர்க்கிடரியற்றிய கயமுக்காரனைத் தமது வலக்கொம்பை யொடித்து ஆபுதமாக எவிமாய்த் து அவன் மூடி கவடிவெடுத்து எதிர்த்தவர அதன் ஆண்மைபை மடக்கி ஆரோ கணித்ததும், அவனுக்குத் தேவர்களியற்றிய தோப்புக்காணம், குட்டுகளாகிய வணக்கங்களை தமக்கியற்ற அவர்கள் பிரார்த்தித்தபடி தாம் ஏற்று இவ்வணக்கம் யாவர் செயினும் அவர்களுக்குப்பேறு அளிக்க அருளியதும் பார்பதி தேவியாராற் சூருட்டாவின் வடிவமாய்படி சாபம் பெற்ற விஷ்ணுதேவருக்கு அதை மாற்றிப் பழைய உருவமளித்து அவரியற்றிய சஷ்டித் திதிவிரதப்பூசையை ஏற்றுக்கொண்டதும் விரித்துக் கூறிய நாம்.

யி மகோற் கடன் நிருவவதாரப்படல சாரசங்கிரகம்.

அங்கமென்னுந் தேயந்து காத்திரகென்னும் நகரத்தில் இரவுத்திரகேதுவென்னும் ஓர் வேதியனது, தேவார்தகன், நரார்தகன், என்னும் பெயரையுடைய இரட்டைப் புகல்வர்கள் விராயக்கடவுளையன்றி மற்றவர்களால் அழியாதிருக்க இறைவனால் வரம்பெற்று கீமகாயத்தினால் தானவர்ப் போன்றுவானவர் மானவாக் கிடரி யற்றினாகன் அதை மாற்றும்படி வானவர் தாயாகிய அதிதி விராயக்கடவுளை உபாசித்து வரம்பெற்றபடி அவர் அவன்பால் ஒரு மகவடிவாயத்தோன்றி மகோற்கடனென்னுந் திருநாமம்பெற்றிருந்தார். அதை யவவிருவரில் இளையோனான நரார்தகன் உற்பாதத்தால் உறிந்து அவரை வகைசெய்ய மாயைவல்ல சில அவுணர்களை யனுப்ப அவர் அவர்களை யெல்லாம் மாய்த்ததும், தமது உபநயன காலத்துச் செருக்குற்ற தீந்திரனைத் தமமுடைய விசுவரூபத்தினால் அடக்கியதும், அமழாத்தி காசிநேசத்து அரசனது குமாரனுக்குத் திருமணஞ் செய்விக்கச்செல்லுங்கால் முறகூறிய நரார்தகனால் எவப்பட்டு பற்பல உருவெடுத்துவந்த மாயாசராகளை வதைத்ததன்மன்றி இடையில் அக்காசி நகரின் புரோகிதராய் இருந்த பிரமதேவருக்கு சித்திபுகழ் என்னும் பெயருடன் அவதரித்த இரண்டு குமாரத்திகளாகிய சத்திரோ மணந்ததும், புருசண்ணடிமயமுனிவரது போன்னைபககாசி நகரத்து அரசனுக்கு நெரிவித்ததும் அந்நகரத்தார் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் ஏககாலத்தில் புகிந்தருளித் தமது சர்வவிபாகத்தைச் செரிவித்ததில் சுக்கிலனென்னும் பிராமணனது முதிர்ந்த அன்பை வெளிப்படுத்தியதும், பின்பு காசிஅரசுக்கு நேரித்த முற்கூறிய நரார்தகன் தேவார்தகனாகிய இருவரையும் செருகலத்தில் தாமே மாய்த்துக் காகிராஜா புதல்வனுக்குக் கலியாணச்சடங்கீயற்றியதும், அந்நகரின் மீனாங்கால் பிரிவாற்றாது துயர்ந்துவந்த அந்நகரவாசிகளுக்கு அவ்வவர் மனைசோறும் கணபதிமூர்த்தியைச் சகளவடிவில் ஆராதித்துவரும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளி பின்பு ஆனந்தபவனமென்னுந் தமது சிவலோகஞ்சென்று

தம்மை யிடைவிடாது சிந்தித்த காகிராஜனுக்கு முத்தியளித்ததும் விரித்துக் கூறியதாம்.

யக துண்டிவிநாயகன் திருவவதாரப் படலசாரசங்கிரகம்.

பன்மகமென்ற நகரையாண்ட தூரசுதன் என்னும் ஓர் அசுரன் தேவர்களுக்குத் துயர்செய்துந் துயர் பயந்து திருநாகசும நகரில் வந்து விசுவேசர் பாசத் தஞ்சமென்றிருக்க அங்கும் அப்பாதகன இடரியற்ற வந்தான் அவ்வேளை விசுவேசர் தேவர்களோடு திருநாகசுமப் பதியமரத்திருவுளங் கொண்டே முந்தருளியதால் தேவாகன் உமா? வியைப் பிரார்த்திக்க அத்தேவியினது திருமுகத்தினின்றும் விநாயகமாய் திருவவதாரமாய் வக்கிரதுண்டனாக திருநாமமென்றுத் திருநாகபாகருக்குவந்து மீமபத்தாறு திருமூர்த்தங்கொண்டு அந் தூரசுதன் அனுமையையடக்கி கீழைவாயதலில் அவனை யிருத்தியபின் அவ்வேசா ச்செய்யப் பில் அமர்ந்தருளியதும், முன்னொருக்கால் திருநகராகிய உமையுட்கு பரசரபாவத்தகை விருமபியமார் தருளிய விசுவேசாமிண்டு காசுமமபத்தியில் வீரத்தருந்தருளச் செய்வீதததும் விரித்துக்கூறியதாம்.

யெ வலையை கணேசன் திருவவதாரப் படலசாரசங்கிரகம்.

ஓர் காலத்து நவாபிரமாதசுதில் ஒருவராகிய மரீசிமுனிவர் பிதாவாகிய பிரமதேவரை கோங்கி சிறுட்டி, திரு, சங்கரமென்னு முகஞொழிற் கர்த்தாகளில் முதன்னைப்புடையவா யானா என்று யோபுற்று விளவ அவர் அநேக ஏதுக்களாலும் விடுதற்குக் கட்டியவா னவர நொழில் கர்த்தரே முதன்மையுடையவா கட்டியவா யவர நவர உவரே மென்று கொளிக்கத்த சென்றத பின் மரீசிமுனிவர் அவர் பையனோடுக்த தவமிபற்றியதில் பிரசன்னமாய் விருமபிய வாகதுடன் பாராவி கேஷபம் அவருக்குப் புதல்வியாம் படிவராரருளியதும், அவ்வரசுத் தகேற்ப இலையின்றுள்ள அததேவியமுனாததில் ஒருநாளை மலரில் சங்கு நவாயம் பின் குழந்தைவடிவாயும் காணப்பட்டு நீராடசென்ற மரீசிமுனிவாக்கு புதல்வியாகி வல்லபையெனப் பேரிடப்பெற்றுப் பன்னிரண்டு வயதுவரை தவநடுசெய்ய அவ்விற்றைவன் பத்திகநகமுடைய கணேசனாடிவத்தாய மயின்மீது ஆரோகணித்து அவருக்கு காட்சிநல்கி இடப்பாகங்கொண்டு நாக திருமண உபாஸி யல்லை கணேசனானத் திருநாமங்கொண்டதும், அவ்வாறு பித்தனுடைய இலக்குமிதேவி சங்கரையவநது தானின்றி போவதநாமத்தினால் முகவிய பன்னிரு புதல்வியர்களுயுந் திருமணஞ் செயது கொள்ளுமாடி பிரார்த்திக்க அவ்வாறே மணந்தது மன்றி அவருக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்கருளி மணித்தீபுமென்னும் லோகத்துக்கெழுந் தருளியதும் விரித்துக்கூறியதாம்.

முத்துப் பெற்றதன்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம் வரி

பிழை.

திருத்தம்.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்

ரு	ய	வுளோப	வுலோப
ரு	யு	குளிசது	குளிசது

உபாசனா நாண்டம்

கசு	கக	மரலை	மாலே
உக	சு	மொருவன்றன	மொருவன்றன்
உஉ	சு	திவ்வகை	திவ்வகை
உச	உக	கிழைத்தி	கிழைத்தி
உச	கய	சாமன்	சாமன்
உஎ	உக	ருலசினை	ருலசினை
கஉ	யக	வழியுணர்ந்	வழியுணர்ந்
கஉ	யஅ	மனஞ்செய்து	மனஞ்செய்து
கஎ	ருஉ	விநாகர்	விநாகர்
கஎ	ருக	ஹோம்பவிநாயகர்	ஹோம்பவிநாயகர்
கஎ	சுக	விரயகர்	விரயகர்
கஅ	உரு	சுமங்கன்விநாயகர்	சுமங்கன்விநாயகர்
சுஎ	ச	வந்த	வந்த
எச	சு	பெற்றபயனும்	பெற்றபயனும்
எசு	யசு	தெண்ணக்கியம்	தெண்ணக்கியம்
எஅ	ரு	மலர்த்தாள்	மலர்த்தாள்
அச	உரு	பொறை	புரை
அச	கக	வுட்டங்கி	வுட்டங்கி
அஎ	ச	செய	செய்
அஎ	உரு	கவினுற்	கவினுற்
அஅ	யச	கோதறு	கோதறு
அஅ	உச	பசு	பசு
சுக	யக	சுத்தமே	சுத்தமே
சுக	உசு	வந்துறு	வந்துறு
சுச	ச	பெர்டு	பெர்டு
சுச	உய	பேறெலொம்	பேறெலொம்
சுச	கஎ	எவல்	எவல்
சுசு	ச	சினகரம்	சினகரம்
சுசு	எ	திடக்கண்	திடக்கண்
சுசு	யஎ	முன்னுய்த்தார்	முன்னுய்த்தார்
ரா	யசு	வுணாதிரந்து	வுணாதிரந்து
ரா	உய	வல்லறீர்	வல்லறீர்
ரா	உயஅ	மென்மை	மேன்மை
ராசு	சு	விருத்தி	விருத்தி

பூக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
ராச	உக	தூட்டிக்	தூட்டுக
ராச	உயஉ	றனனூல்	றனனூல்
ராசு	உயக	நிலேதிதிது	நிலேதிது
ராகு	யக	பெணைகுதயிர	பெணத்துயிர
ராகு	யக	சொல்லெண்ண	சொல்லெண்ண

இலீலா கண்டம்

க	உக	சுரணாந	சுரணானன்
அ	உ	சுரணான	சுரணானன்
க	உக	சுரப்புத்தேன்	சுரப்புத்தேன்
யச	அ	சுருப்பு+	சுருவற
யச	உரி	வடுரணிபன	வடுரணிபன
உரு	உ	முனேம	முனேம
உஅ	யக	யரநகன	யரநகன
கக	உக	விண்ணவா	விண்ணவா
கச	யஉ	முக்கப்பற	முக்கப்பற
கஎ	க	முண்ணதாங	முண்ணதாங
கக	கக	தெனன்	தெனன்
கக	உஅ	முன்னெய்த	முன்னெய்த
சய	யக	சுராத	சுராத
சய	உக	தவாமகார	தவாமகார
சரு	கக	டவனகொல்	டவனகொல்
சரு	கக	தெனவ	தெனவ
சச	உக	மாய்த்தனை	மாய்த்தனை
சஅ	யக	யாவுமிற்றன	யாவுமிற்றன
ருச	உ	முசு	சமு
ருவ	உய	நெஞ்சகவதி	நெஞ்சகத்தி
கக	உக	திறந்தாண்	திறந்தாண்
கக	க	நச்சுறவணி	நச்சுறவணி
கஅ	உய	பார்த்தமை	பார்த்தமை
எஉ	உ	னண்ணன்	னண்ணன்
எக	யஎ	புகுதினி	புகுந்தினி
எக	உக	யாத்தனை	யாத்தனை
எரு	யரு	தவித்தாள்	தவித்தாள்
அய	உஉ	நின்னை	நின்னை
அக	கக	மகாநகூத்திர	மகாநகூத்திர
அசு	ய	சுமுகாரலையம்	சுமுகாரலையம்
அசு	யக	திறத்தினை	திறத்தினை
அசு	யக	செய்கேன	செய்கேன

புத்தகம் : வரி

பிழை

திருத்தம்

கயி	ய	வல்லாளனுந்
கயி	இ	தழைதா
கயி	ய	வாக்கம்
கயி	யி	நூநறுந்
கயி	உ	வேண்ணீர்
கயி	உ	பூந்துருத்தி
கயி	உ	புருடோத்தம
கயி	ந	பஸ்பம
கயி	ச	வுளத்தோ
கயி	ரு	செயார்
கயி	ய	செலி
கயி	யி	யேற்றவடன்
கயி	அ	கொல்
கயி	கயி	திருவவதார
கயி	யி	திருவாதார
கயி	யி	பட்பகை
கயி	யி	மகவயிர்த்த
கயி	உ	திருவதார
கயி	ந	வேதநிதி

வல்லாளனுந்
தழைதா
வாக்கம்
நூநறுந்
வேண்ணீர்
பூந்துருத்தி
புருடோத்தம
பஸ்ப
வுளத்தோ
செய்தார்
செலி
யேற்றவடன்
தொல்
திருவவதார
திருவவதார
புட்பகை
மகவயிர்த்த
திருவவதார
வேதநிதி

